

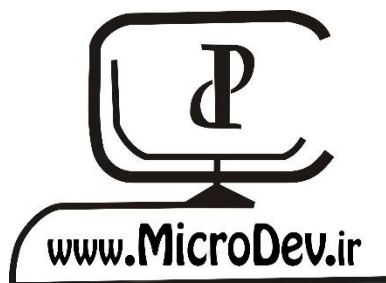
ASP.NET Core 3.1

برای بازار کار

مولفین:

زهرا بیات قلی لاله

علی بیات قلی لاله

www.SoftGozar.com

ASP.NET Core

برای بازار کار

زهرا بیات قلی لاله

علی بیات قلی لاله

ASP.NET Core

برای بازار کار

مولفین : زهرا بیات قلی لاله – علی بیات قلی لاله

طراح جلد : زهرا بیات قلی لاله

مشخصات ظاهری : ۲۷۰ص

سال انتشار: بهمن ۹۸

قیمت : رایگان

فهرست

درباره این کتاب

پیش نیازها

نحوه خواندن این کتاب

ابزارهای مورد نیاز

فصل اول : چرا ASP.NET Core؟

ASP.NET Core چیست؟

چرا ASP.NET Core را انتخاب کنیم؟

ایجاد اولین برنامه ASP.NET Core

اجرای وب اپلیکیشن

درک ساختار پروژه

کلاس Program

کلاس Startup

متد ConfigureServices

متد Configure

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answers

خلاصه فصل

فصل دوم : Middleware و مدیریت خطاها

Middleware چیست؟

نحوه تعریف Middleware در Pipeline

Exception Handling چیست؟

مدیریت خطا با استفاده از DeveloperExceptionHandlerMiddleware و

ExceptionHandlerMiddleware

Hosting Environment چیست؟

تنظیم محیط میزبانی

ایجاد صفحه سفارشی

مدیریت خطاها با استفاده از StatusCodePagesMiddleware

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answers

خلاصه فصل

فصل سوم : MVC Design Pattern

MVC چیست؟

اجزای MVC

سیستم MVC چگونه کار می کند؟

مزایای MVC Design Pattern

پیاده‌سازی MVC در وب اپلیکیشن ASP.NET Core

Model چیست؟

Validation Attribute ها

ایجاد Model

Controller و اکشن متد چیست؟

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answers

خلاصه فصل

فصل چهارم: سیستم Routing

Routing چیست؟

مزایای سیستم Routing

سیستم Routing چگونه کار می‌کند؟

قسمت‌های یک الگوی مسیر

روش‌های Mapping

Conventional Routing

Attribute Routing

برنامه MVC با چندین مسیر

Constraint بر روی مسیرها
چطور Constraint ها را اعمال نماییم؟

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answers

خلاصه فصل

فصل پنجم: رندر کردن HTML با استفاده از Razor view

View چیست؟

Razor چیست؟

چرا یادگیری Razor مهم است؟

نحوه استفاده از Razor

روشهای انتقال داده به View

انتقال داده با View Model

ایجاد View Model

انتقال داده با استفاده از ViewData

انتقال داده با استفاده از ViewBag

نوشتن عبارات با سینتکس Razor

✓ متغیرها

✓ عبارات شرطی

✓ حلقه‌ها

✓ بلوک های کد

✓ کامنت

Layout چیست؟

مزایای Layout

چطور از Layout استفاده کنیم؟

Section چیست؟

Partial view چیست؟

ایجاد یک Partial View

استفاده از Partial View

استفاده از Partial View های Strongly Type

ViewStart چیست؟

ایجاد فایل ViewStart

ViewImports چیست؟

ایجاد فایل ViewImports

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answer

خلاصه فصل

فصل ششم: Tag Helper ها چیست؟

Tag Helper چیست؟

فعال کردن Tag Helper در اپلیکیشن

استفاده از Tag Helper ها

Environment Tag Helper

Link Tag Helper و Script Tag Helper

Form Tag Helper

Label Tag Helper

ایجاد یک Tag Helper سفارشی

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answer

خلاصه فصل

فصل هفتم: تزریق وابستگی چیست؟

DI چیست؟

اهداف و مزایای DI چیست؟

تزریق وابستگی در ASP.NET Core

استفاده از تزریق وابستگی

مراحل ایجاد کدهای Loosely coupled

طول عمر سرویس چیست؟

پیاده‌سازیهای مختلف از یک سرویس

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answer

خلاصه فصل

فصل هشتم: ایجاد WebAPI در ASP.NET Core

Web API چیست و چه زمانی باید از آن استفاده کنید؟

REST چیست و HTTP چگونه کار میکند؟

Controller و اکشن‌متدها

ایجاد اولین اپلیکیشن Web API

افزودن Domain Modelها

Dapper و Entity Framework Core

رجیستر DbContext

Data Seeding چیست؟

ایجاد و آپدیت دیتابیس با Migration

پیاده‌سازی Command

افزودن UpdateDepartmentCommand

افزودن DeleteDepartmentCommand

پیاده‌سازی Query

افزودن Controllerها

افزودن اکشن‌متدها

ایجاد اکشن‌متد CreateDepartment

تست APIها با استفاده از PowerShell

افزودن اکشن‌متد UpdateDepartment

افزودن اکشن‌متد DeleteDepartment

تمرین

Interview Questions

Quiz

Answer

خلاصه فصل

فصل نهم: Authorization و Authentication چیست؟

مقدمه ای در مورد Authorization و Authentication

Authentication در ASP.NET Core

پیاده‌سازی Authentication در ASP.NET Core

پیکربندی ASP.NET Core Identity

استفاده از Authorization در اپلیکیشن

افزودن فرم لاگین

Seeding داده‌های کاربر

Interview Questions

Quiz

Answer

خلاصه فصل

تقدیم به

تقدیم به تمام دستداران برنامه‌نویسی که آماده‌ی استفاده از تمام قابلیت‌های خود برای یادگیری هستند.

با تشکر

از جناب آقای مهندس فرهاد افتخاری مدیر عامل شرکت TechClass، که در به سرانجام رساندن این کتاب همراه ما بودند، بسیار سپاسگزاریم.

در باره این کتاب

این کتاب برای برنامه‌نویسان سی‌شارپ که علاقمند به یادگیری سریع ASP.NET Core برای ورود به بازار کار هستند نوشته شده است.

ASP.NET Core یک فریم‌ورک قدرتمند است که با پیشرفت‌های چشمگیر خود به انتخاب اول بسیاری از شرکت‌های نرم‌افزاری تبدیل شده است و هم‌اکنون یکی از مدعی‌های برتر در معیارهای مختلف TechEmpower¹ است.

شما با مطالعه این کتاب، به سرعت با تمام چیزهایی که برای ایجاد یک برنامه کاربردی ASP.NET Core نیاز است آشنا می‌شوید و می‌توانید برای ورود به بازار کار آماده شوید.

پیش نیازها

برای مطالعه این کتاب شما باید پیش نیازهای زیر را داشته باشید:

- (۱) دانستن اینکه وب اپلیکیشن چیست؟
- (۲) داشتن یک تجربه اولیه از ایجاد یک وب اپلیکیشن با سی شارپ.

نحوه خواندن این کتاب

هر فصل این کتاب شامل ۵ بخش است، لطفا برای خواندن این کتاب مراحل زیر را دنبال کنید:

- (۱) **محتوای هر فصل:** این بخش شامل شرح فصل می‌باشد.
- (۲) **تمرین:** در پایان هر فصل، سوالاتی در مورد فصل جدید پرسیده می‌شود که تحقیق درباره آن و پاسخ دادن به آنها، می‌تواند یک شروع خوب در یادگیری فصل بعدی باشد.
- (۳) **پرسش‌های مصاحبه‌ای:** این بخش شامل سوالاتی است که در مصاحبه شغلی از شما پرسیده می‌شود.
- (۴) **آزمون:** بخش آزمون شامل سوالات ۴ گزینه‌ای است که شما می‌توانید در این قسمت یادگیری خود را محک بزنید. **یک خبر خوب!! در پایان آزمون پاسخ سوالات مشخص شده است.**
- (۵) **خلاصه فصل:** این بخش شامل چکیده فصل می‌باشد.

ابزارهای مورد نیاز

تنها ابزاری که برای یادگیری به آن نیازی دارید Visual Studio 2019 است.

نکته!!

هنگام نصب Visual Studio، اطمینان حاصل کنید که کامپوننت‌های ASP.NET و NET Core . را انتخاب کرده‌اید.

فصل اول : چرا ASP.NET Core؟

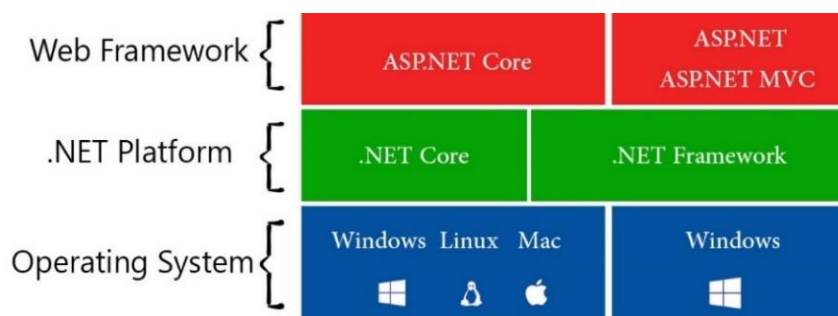
آنچه خواهید آموخت:

- ASP.NET Core چیست؟
- چرا ASP.NET Core را انتخاب کنیم؟
- ایجاد اولین اپلیکیشن ASP.NET Core
- اجرای وب اپلیکیشن
- درک ساختار پروژه

چرا ASP.NET Core چیست؟

ASP.NET Core با اصول طراحی نرم‌افزار مدرن، بر روی پلت فرم جدید .NET Core ایجاد شده است. که در آن فقط کامپوننت‌هایی که نیاز دارید را استفاده می‌کنید و می‌توانید برنامه خود را تا جایی که امکان دارد جمع جور و با عملکرد بالا بسازید.

ASP.NET Core این امکان را به شما می‌دهد که وب‌اپلیکیشن‌های خود را در ویندوز، لینوکس و Mac ایجاد و اجرا نمایید.

چرا ASP.NET Core را انتخاب کنیم؟

ASP.NET Core یک وب‌فریم‌ورک قدرتمند است که از آن می‌توان برای ایجاد سریع‌تر، راحت‌تر و امن‌تر انواع اپلیکیشن‌ها استفاده نمود. این وب‌فریم‌ورک پر از ویژگی‌های جالب است که در اینجا می‌خواهم چند نمونه از مهمترین آن‌ها را بیان کنم:

- **ASP.NET Core** یک فریم‌ورک مدرن، **Open Source**، **Scalable** و با **Performance** بالا است.
- **ASP.NET Core** یک معماری ماژولار برای **Maintenance** راحت‌تر دارد.
- **ASP.NET Core** مدیریت **Cross-Site Request Forgery (CSRF)** را برعهده می‌گیرد.
- و می‌تواند روی هر پلت فرمی اجرا شود.

اما این فریم‌ورک جذاب، برخی پیشرفت‌های زیربنایی هم داشته که در ادامه چند نمونه ذکر شده است:

- **Middleware Pipeline** برای تعریف رفتارهای اپلیکیشن.
- داشتن یک **Dependency Injection** توکار.
- ترکیب زیرساخت **UI (MVC)** و **API (Web API)**.
- سیستم پیکربندی بسیار گسترده.

- قابل Scalable بودن برای پلت فرم های Cloud (با استفاده از برنامه نویسی غیر همزمان)

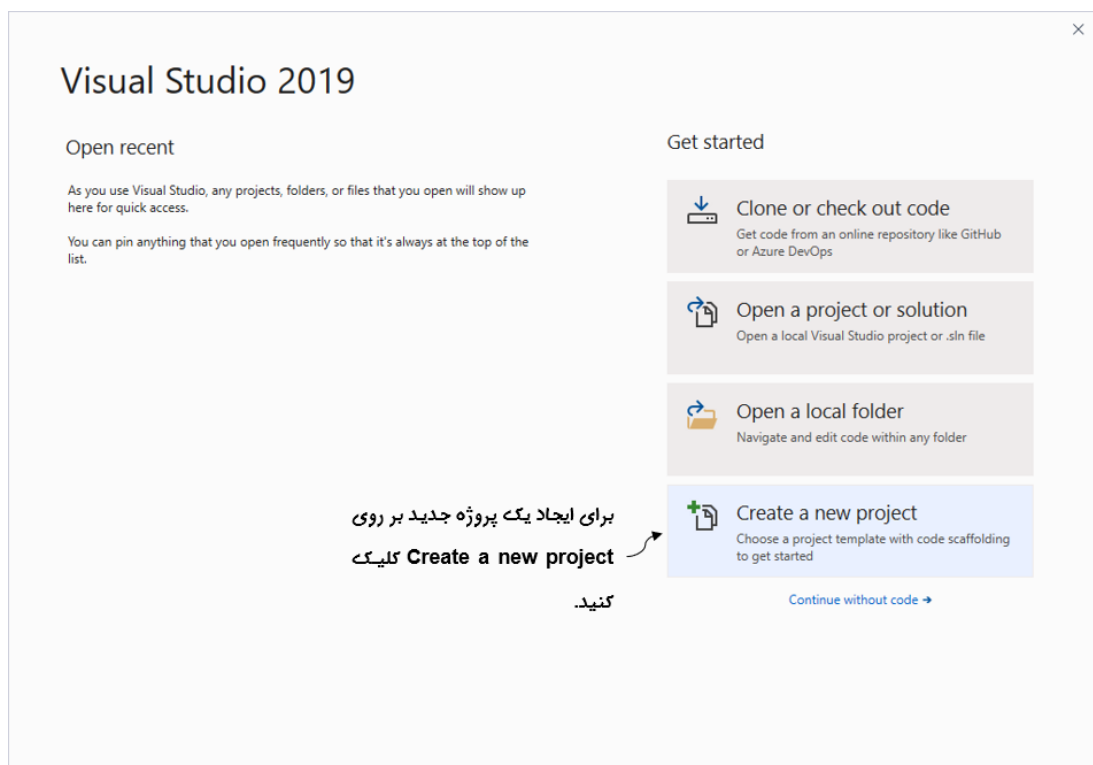
از اینکه بعضی مفاهیم ناآشناست نگران نباشید، خیلی زود با این مباحث آشنا خواهید شد.

ایجاد اولین برنامه ASP.NET Core

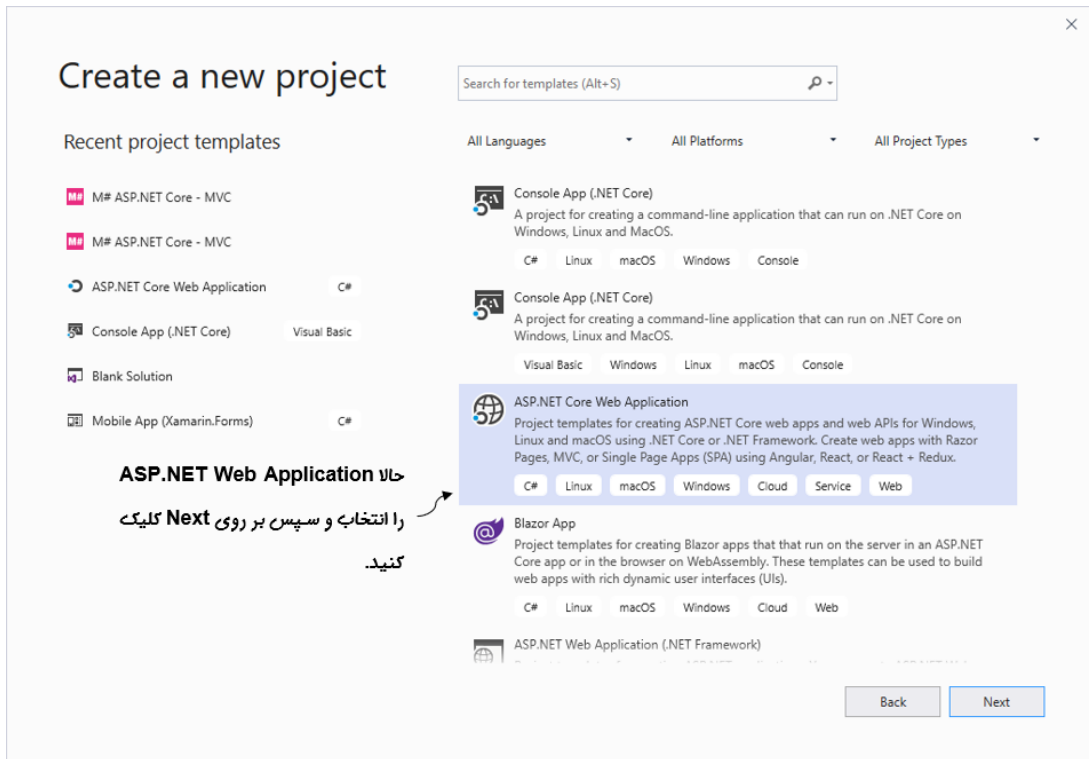
تا اینجا همه چیز عالی بود، بیایید با هم اولین وب اپلیکیشن خود را ایجاد کنیم.

برای درک بهتر مفاهیم می خواهیم با ویژوال استودیو ۲۰۱۹ یک اپلیکیشن Empty از ASP.NET Core ایجاد کنیم.

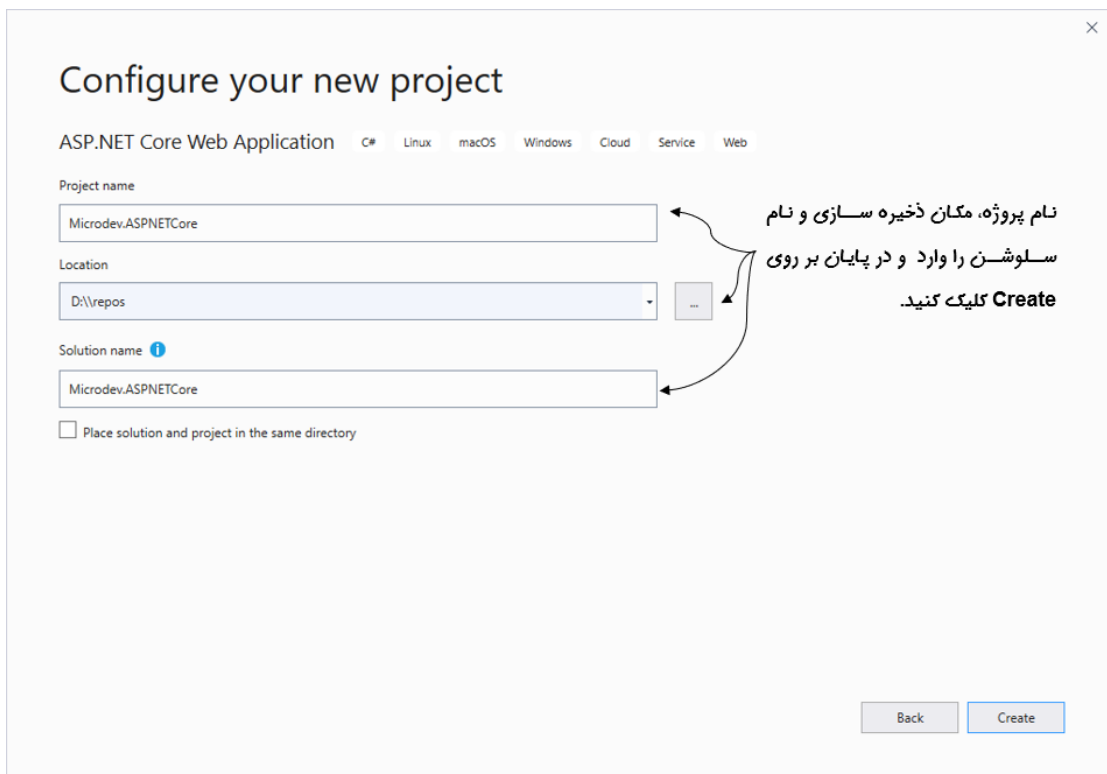
- ویژوال استودیو ۲۰۱۹ را باز کنید و بر روی **Create a new project** کلیک کنید.

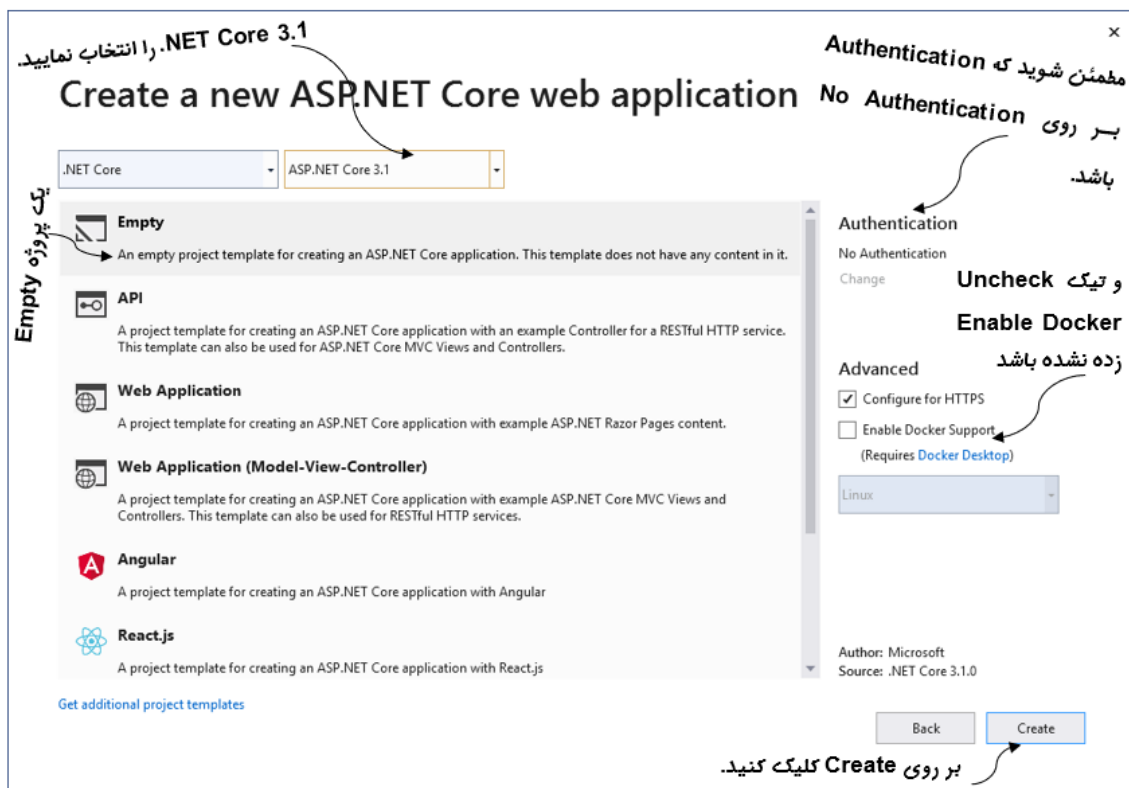
- در کادر بعدی **ASP.NET Core Web Application** را انتخاب و بر روی **Next** کلیک کنید.

- حالا نام پروژه را **Microdev.ASPNETCore** بگذارید، سپس مکان ذخیره‌سازی و نام **Solution** را همانند تصویر وارد و بر روی **Create** کلیک نمایید.

- در کادر بعدی Empty و Asp Net Core 3.1 را انتخاب کنید.

نکته!!

مطمئن شوید که Enable Docker Support تیک نخورده و اپلیکیشن بر روی No Authentication تنظیم شده است.

منتظر بمانید تا Visual Studio اپلیکیشن شما را ایجاد نماید.

```
1 using System;
2 using System.Collections.Generic;
3 using System.Linq;
4 using System.Threading.Tasks;
5 using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
6 using Microsoft.Extensions.Configuration;
7 using Microsoft.Extensions.Hosting;
8 using Microsoft.Extensions.Logging;
9
10 namespace Microdev.ASPNETCore
11 {
12     0 references
13     public class Program
14     {
15         0 references
16         public static void Main(string[] args)
17         {
18             CreateHostBuilder(args).Build().Run();
19         }
20
21         1 reference
22         public static IHostBuilder CreateHostBuilder(string[] args) =>
23             Host.CreateDefaultBuilder(args)
24                 .ConfigureWebHostDefaults(webBuilder =>
25                 {
26                     webBuilder.UseStartup<Startup>();
27                 });
28     }
29 }
```

هورا!!! اولین وب اپلیکیشن ایجاد شد.

اجرای وب اپلیکیشن

تازه بازی شروع شد، بیا ببینیم با هم برنامه را اجرا کنیم. لطفا پروژه را **Build** و سپس **F5** را بزنید. (یا اینکه بر روی پیکان سبز رنگ در نوار ابزار کنار **IIS Express** کلیک نمایید)

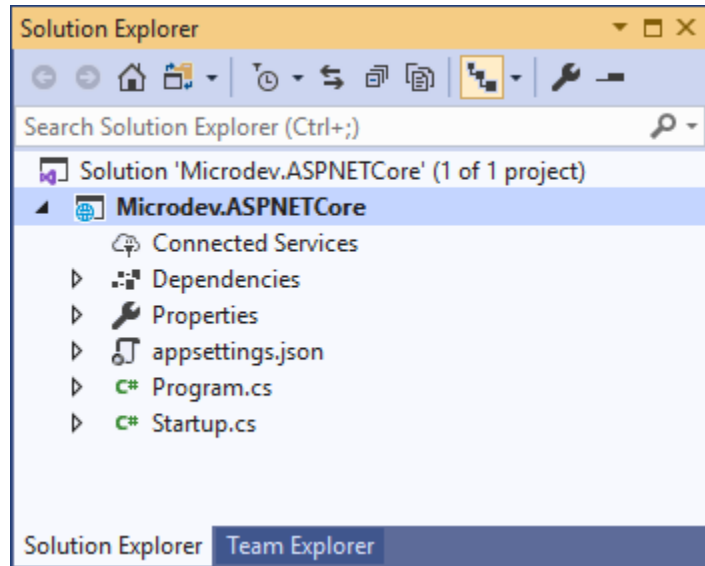

مسیر پروژه نمونه انجام شده در **Github**:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter1/Sample1>

درک ساختار پروژه

بیا ببینیم به عناصر درون **Solution** نگاه بیندازیم:

- **Connected Services و Dependencies**: این دو قسمت برای نمایش تمام وابستگی‌های NuGet packages ، وابستگی‌های Client-Side و سرویس‌های از دور وابسته به پروژه می‌باشد.
- **Properties**: فولدر Properties تنها یک فایل launchSettings.json برای کنترل نحوه اجرای Visual Studio و Debug اپلیکیشن دارد.
- **Startup.cs و Program.cs**: این دو فایل هم، برای راه‌اندازی وب سرور و Pipeline استفاده می‌شود.

کلاس Program

کلاس Program مسئول پیکربندی بس‌یاری از زیرساخت‌های اپلیکیشن شماست و تمامی اپلیکیشن‌های ASP.NET Core با این فایل شروع می‌شوند.

```
public class Program
{
    public static void Main(string[] args)
    {
        CreateHostBuilder(args).Build().Run();
    }
}
```

متد Main برای ایجاد و پیکربندی یک آبجکت builder. متد CreateHostBuilder را فراخوانی و سپس متد Build و Run آن را صدا می‌زند.

```
public static IHostBuilder CreateHostBuilder(string[] args) =>
    Host.CreateDefaultBuilder(args)
        .ConfigureWebHostDefaults(webBuilder =>
```

کلاس Startup، پیکربندی اپلیکیشن شما را تعریف می‌کند.

```

    {
        webBuilder.UseStartup<Startup>();
    }
}

```

متد Main نقطه شروع برنامه است که در آن بس یاری از پیکربندی‌های برنامه انجام می‌شود. هنگامی که اپلیکیشن شما Start می‌شود، این متد باید یک Host را پیکربندی و اجرا کند، که این Host وظیفه مدیریت Startup و Lifetime اپلیکیشن را به عهده دارد و حداقل باید پیکربندی سرور و Request processing pipeline را انجام دهد.

شاید بپرسید **Host** چیست؟ برای کنترل شروع و پایان اپلیکیشن، مدیریت چرخه عمر اپلیکیشن و تمام منابع وابسته به آن (مثل Configuration, Logging, Dependency injection) پیاده‌سازی‌های IHostedService را درون یک object به نام Host کپسوله می‌کنیم.

پیکربندی، ساخت و اجرای Host معمولاً توسط کدی که در کلاس Program نوشته شده انجام می‌شود. ابتدا متد Main، متدی با نام CreateHostBuilder را جهت پیکربندی و ساخت شی Builder فراخوانی و در پایان متد Build و Run شی Builder را صدا می‌زند.

نکته!!

اگر از Entity Framework Core استفاده می‌کنید، باید Signature متد CreateHostBuilder را تغییر دهید، زیرا [Entity Framework Core tools](#) برای اینکه بتوانند بدون اجرای اپلیکیشن، پیکربندی Host را انجام دهد، از متد CreateHostBuilder استفاده می‌کند.

نکته!!

کلاس Startup که در متد جنریک <Startup> UseStartup رفرنس داده شده، جایست که پیکربندی سرویس‌ها و تعریف Middleware Pipeline انجام می‌شود.

کلاس Startup

اپلیکیشن‌های ASP.NET Core برای پیکربندی برخی رفتارهای اپلیکیشن از یک کلاس Startup استفاده می‌کنند. این کلاس از هیچ کلاس پایه‌ای ارث‌بری نمی‌کند و هیچ اینترفیسی را هم پیاده‌سازی نخواهد کرد و کار پیکربندی سرویس و تعیین Middleware Pipeline را انجام می‌دهد.

کلاس Startup برای بارگذاری و پیکربندی کامپوننت‌های اپلیکیشن، شامل دو متد ConfigureServices و Configure می‌باشد.

نکته!!

HostBuilder ایجاد شده در کلاس Program ابتدا متد ConfigureServices و سپس Configure را صدا می‌زند، بنابراین تمام سرویس‌های رجیستر شده در متد ConfigureServices در متد Configure قابل دسترسی هستند.

نکته!!

سرویس، اشاره به کلاسی دارد که بتواند یک **Functionality** را در اپلیکیشن فراهم کند.

متد ConfigureServices

متد ConfigureServices یک متد اختیاریست، که رجیستر کردن سرویس‌های اپلیکیشن با استفاده از سیستم تزریق وابستگی (ASP.NET Core (Dependency Injection درون این متد انجام می‌شود. بنابراین این متد جایی است که تزریق وابستگی در آن پیکربندی می‌شود.

تزریق وابستگی چیست؟ تزریق وابستگی یک تکنیک بسیار مهم و کاربردیست که باعث می‌شود Instance‌های یک کلاس در زمان اجرا، ایجاد شده و شما به راحتی کدهای **Tastable** و **Loosely Coupled** بنویسید.

برای مثال: فرض کنید شما یک کلاس **EmpolyeeService** و یک کنترلر **EmpolyeeController** دارید، که این کنترلر در زمان اجرا نیاز به یک **Instance** از **EmpolyeeService** دارد.

رویکرد کلی این است که هر زمان که نیاز به یک سرویس داشتید از کلمه کلیدی **new** استفاده کنید و یک **Instance** از آن سرویس ایجاد نمایید. متأسفانه، مشکل این رویکرد این است که کد شما به پیاده‌سازی خاصی وابسته (**Tightly couple**) می‌شود و نگهداری^۲ و تست اپلیکیشن سخت خواهد شد.

---

^۲ Maintain

Tightly couple چیست؟ **Tightly couple** یعنی یک کلاس به پیاده سازی کلاس دیگر وابسته باشد، در این روش تغییر کلاس کمکی بدون دست زدن به کلاس اصلی غیر ممکن خواهد بود. چون در کلاس اصلی مستقیماً به کلاس کمکی رفرنس داده شده است.

اما راه حل این مشکل: بعد از نوشتن سرویس، شما می‌توانید وابستگی‌های خود را اعلام کرده و اجازه دهید تا کلاسی دیگر این وابستگی‌ها را برای شما فراهم کند. این تکنیک با نام تزریق وابستگی^۳ یا معکوس شدن کنترل (IOC^۴) شناخته می‌شود.

در برنامه‌های ASP.NET Core، رجیستر شدن سرویس‌ها در متد `ConfigureServices` انجام می‌شود و هر زمان که از یک ویژگی جدید ASP.NET Core در اپلیکیشن‌تان استفاده کنید، باید به این متد برگردید و سرویس‌های موردنیاز را اضافه نمایید.

```
public class Startup
{
    public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
    {
        services.AddScoped<EmpolyeeService>();
    }
}
```

رجیستر شدن سرویس با استفاده از اینترفیس `IServiceCollection` انجام می‌شود.

هر زمان که به سرویس `EmpolyeeService` نیاز داشته باشید، این سرویس ایجاد خواهد شد.

پارامتر `IServiceCollection` (در ورودی این متد) شامل لیستی از سرویس‌های موردنیاز اپلیکیشن است.

AddScoped چیست؟ `AddScoped` متدیست که طول عمر یک سرویس را مشخص می‌کند. این طول عمر بدین صورت است که با هر بار درخواست وب، یک `Instance` جدید از کلاس `EmpolyeeService` ایجاد خواهد شد.

نکته!!

اگر فراموش کنید یک سرویس را رجیستر نمایید، در زمان اجرا یک `InvalidOperationException` دریافت خواهید کرد.

^۳ Dependency Injection
^۴ Inversion Of Control (IOC) Principle

متد Configure

Configure متدیست که با استفاده از اکستنشن متدهای موجود بر روی `IApplicationBuilder` ماژول‌هایی را به `Request Pipeline` اضافه و رفتارهای اپلیکیشن را تعریف می‌نماید. به این ماژول‌ها `Middleware` گفته می‌شود.

`IApplicationBuilder` برای ایجاد `Middleware Pipeline` استفاده می‌شود.

```
public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
{
    if (env.IsDevelopment())
    {
        app.UseDeveloperExceptionPage();
    }
    app.UseEndpoints(endpoints =>
    {
        endpoints.MapGet("/", async context =>
        {
            await context.Response.WriteAsync("Hello World!");
        });
    });
}
```

زمانیکه در محیط `Development` هستید رفتار متفاوت از اپلیکیشن روی می‌دهد.

`IWebHostEnvironment` شیئی است که جزئیات محیط جاری را در خود نگه می‌دارد.

متد `app.UseEndpoints`

یک `Middleware` داخلی است.

همانطور که می‌بینید این متد معمولاً دو پارامتر می‌پذیرد: `IApplicationBuilder` و `IWebHostEnvironment`.

- پارامتر `IApplicationBuilder`، ترتیب اجرای `Middleware`‌ها را تعریف می‌کند، بنابراین `Middleware` تنها با این اینترفیس به `Pipeline` اپلیکیشن اضافه خواهد شد. برای مثال `UseDeveloperExceptionPage()`، اکستنشن متدی بر روی آرگومان `IApplicationBuilder` است.
- پارامتر `IWebHostEnvironment` شیئی است، که اطلاعاتی در مورد محیط جاری را در خود نگه می‌دارد، بنابراین از آن می‌توان برای ارائه رفتارهای متفاوت در محیط‌های توسعه استفاده نمود.

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

- ✓ **Middleware چیست؟**
- ✓ **مدیریت خطاها در ASP.NET Core چگونه انجام می‌شود؟**

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: What is ASP.NET Core?

Q2: What are some characteristics of ASP.NET Core?

Q3: What is the difference between ASP.NET and ASP.NET MVC?

Q4: What are the benefits of ASP.NET Core?

Q5: How to configure your ASP.NET Core app?

Q6: Explain startup process in ASP.NET Core?

Q7: What is the file extension of ASP.NET web service?

Q8: Explain usage of Dependency Injection in ASP.NET Core?

Q9: What is Kestrel?

Q10: What does Host do?

Quiz

Q1: ASP.NET Core is an _____ framework.

1. Licensed
2. Open-sourced
3. Obsolete
4. UI

Q2: ASP.NET Core supports which of the following platforms?

1. Windows
2. Linux
3. Mac
4. All of the above

Q3: ASP.NET Core which does not have the following features?

1. No scalable
2. Open source
3. High-performance
4. All of the above

Q4: Which of the following is an entry point of ASP.NET Core application?

1. Main method of Program class
2. Configure method of Startup class
3. ConfigureServices method of Startup class
4. Application_start method of Global.asax

Q5: By default, static files can be served from folder.

1. bin
2. wwwroot
3. Any folder under the root folder
4. StaticFiles

Q6: The host for ASP.NET Core web application is configured in file.

1. Program.cs
2. Startup.cs
3. Middleware
4. None of the above

Q7: The Startup class must include _____ method.

1. ConfigureServices
2. Main
3. BuildWebHost
4. Configure

Q8: The method in Startup class is used to registering services with IoC container.

1. ConfigureServices
2. Configure
3. Main
4. All of the above

Q9: ASP.NET Core web application uses as an internal web server by default.

1. IIS
2. Apache
3. Kestrel
4. nginx

Q10: What is IWebHostEnvironment?

1. IWebHostEnvironment is object contains details about the current environment.
2. IWebHostEnvironment is used to define the order in which middleware executes.
3. IWebHostEnvironment is where you can configure some of your app's behavior.
4. All of the above

Answers

1-Correct Answer: Open-sourced

2-Correct Answer: All of the above

3-Correct Answer: no scalable

4-Correct Answer: Main method of Program class

5-Correct Answer: wwwroot

6-Correct Answer: Program.cs

7-Correct Answer: Configure

8-Correct Answer: ConfigureServices

9-Correct Answer: Kestrel

10-Correct Answer: IWebHostEnvironment is object contains details about the current environment.

خلاصه فصل

- ✓ **ASP.NET Core** تکنولوژی ای است که با اصول طراحی نرم افزار مدرن، بر روی پلت فرم جدید **.NET Core** ایجاد شده است. بنابراین شما می توانید وب اپلیکیشن های خود را در ویندوز، لینوکس یا **MacOS** بسازید و اجرا کنید.
- ✓ مهمترین ویژگی های **ASP.NET Core** عبارتند از: **Modern, High-Performance**، **Open Source**، **Scalable**.
- ✓ تمام اپلیکیشن های **ASP.NET Core** با یک فایل **Program.cs** شروع می شوند که این کلاس مسئول پیکربندی بسیاری از زیرساخت های اپلیکیشن شماست.
- ✓ کلاس **Startup** جاییست که می توانید برخی رفتارهای اپلیکیشن را پیکربندی کنید. **Startup.cs** دو متد **ConfigureServices** و **Configure** برای بارگذاری و پیکربندی کامپوننت ها دارد.
- ✓ متد **ConfigureServices** جهت رجیستر کردن سرویس های اپلیکیشن با استفاده از سیستم تزریق وابستگی **ASP.NET Core** است.
- ✓ متد **Configure** جهت تعریف **Middleware Pipeline** برای اپلیکیشن است و شما می توانید با این متد ماژول ها را به **Pipeline** اضافه نمایید.

فصل دوم : Middleware و مدیریت خطاها

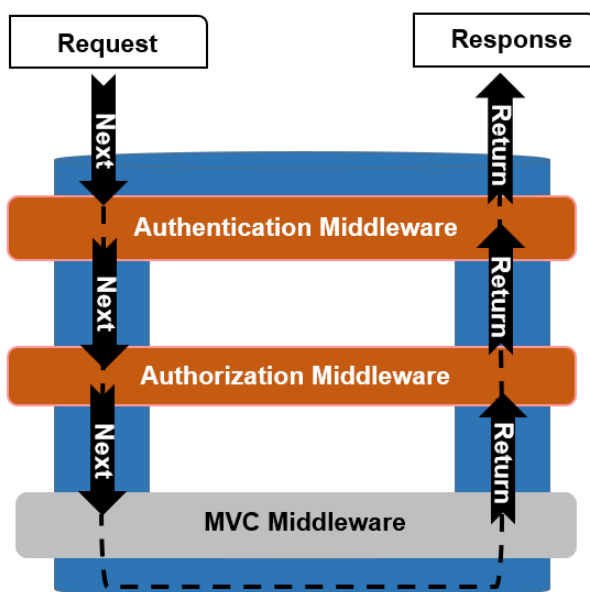
آنچه خواهید آموخت:

- Middleware چیست؟
- نحوه تعریف Middleware در Pipeline
- Exception Handling چیست؟
- Hosting Environment چیست؟
- تنظیم محیط میزبانی
- مدیریت خطاها

Middleware چیست؟

Middleware یک کلاس است که می‌تواند یک HTTP Request یا HTTP Response را مدیریت کند. زمانیکه اپلیکیشن یک Request دریافت می‌کند، Middlewareها به صورت پیوسته اجرا می‌شوند. در این زمان در Pipeline، هر Middleware می‌تواند قبل از ارسال درخواست به Middleware بعدی یک درخواست ورودی را تغییر یا مدیریت کند. بنابراین قبل از ارسال Response به کاربر، هر Middleware امکان بازبینی یا ویرایش آن را دارد.

نتیجه‌گیری: Middlewareها به شما این امکان را می‌دهند تا با کامپوننت‌های کوچک و متمرکز، رفتارهای یک اپلیکیشن پیچیده را مدیریت کنید.

همانطور که در تصویر بالا می‌بینید، یکی از نکات مهم در شکل‌گیری Pipeline این است که، Pipeline دوطرفه است، بنابراین Request از یک جهت Pipeline عبور می‌کند تا بالاخره یک Middleware بتواند یک Response برایش تولید کند. بعد از ایجاد Response، دوباره از طریق Pipeline، Middlewareها را از انتها به ابتدا طی خواهد کرد.

در پایان، اولین و آخرین قطعه Middleware، Response را به ASP.NET Core Web Server برمی‌گردانند.

نتیجه‌گیری: با توجه به توضیحات فوق، در Pipeline اولویت Middlewareها بسیار مهم است.

نکته!!

هر Middleware به Request اصلی و تغییراتی که توسط Middleware قبلی در Pipeline ایجاد شده، دسترسی دارد، بنابراین برای ایجاد یک اپلیکیشن، باید در Pipeline چندین Middleware را با هم ترکیب نمایید.

نحوه تعریف Middleware در Pipeline

زمانیکه اپلیکیشن یک Request دریافت می‌کند، ASP.NET Core از طریق Middleware Pipeline آن را به جریان می‌اندازد و این جریان تا زمانی ادامه دارد که یک Middleware Component بتواند آن را Handle کند. بنابراین می‌توان گفت: برای تعیین رفتار اپلیکیشن و نحوه پاسخ به Requestها، Middleware Pipeline یکی از مهم‌ترین بخش‌های پیکربندی است و شما می‌توانید بسیاری از موارد اپلیکیشن را با Middleware مدیریت کنید.

Middleware Pipeline در تمام اپلیکیشن‌های ASP.NET Core، درون متد Configure کلاس Startup و با استفاده از شی ApplicationBuilder تعریف می‌شود. برای مثال: MVC یکی از مهمترین Middlewareهاست که برای شما تمام HTML Pageها و API Responseها را تولید می‌کند.

در نسخه NET Core 2.2 با استفاده از اکستنشن متد UseMvcWithDefaultRoute می‌توانستید از این Middleware استفاده نمایید اما در NET Core 3.1 باید از اکستنشن متدهای UseRouting و UseEndpoints استفاده نمایید.

در نسخه NET Core 2.2

```
public void Configure(IApplicationBuilder app, IHostingEnvironment env)
{
    app.UseMvcWithDefaultRoute();
}
```

NET Core 2.2 در MVC Middleware

در نسخه NET Core 3.1

```
public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
{
    if (env.IsDevelopment())
    {
        app.UseDeveloperExceptionPage();
    }

    app.UseRouting();
}
```

NET Core 3.1 در MVC Middleware

```

app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "default",
        pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
    });
}

```

نکته!!

به صورت پیش فرض در اکثر اپلیکیشن های ASP.NET Core MVC یک قرارداد مشترک جهت نمایش صفحه اصلی اپلیکیشن وجود دارد و آن قرارداد این است که، صفحه اصلی با استفاده از اکشن متد `HomeController.Index` صدا زده شود. بنابراین با قرارداد پیش فرض هر یک از مسیرهای زیر به اکشن متد `Index` در کنترلر `HomeController` می رسد.

- /
- /home
- /home/index

در نسخه `NET Core 3.1`. اکستنشن متد `UseEndpoints` این قرارداد را برای اپلیکیشن، میسر می سازد.

Exception Handling چیست؟

اگر شما یک Senior Developer باشید و کدهای عالی هم بنویسید، به محض انتشار و Deploy کردن اپلیکیشن تان، کاربران، خواسته یا ناخواسته راهی برای شکستن آن می یابند. بنابراین می توان به قطعیت گفت: خطاها، واقعیت زندگیه تمامی اپلیکیشن هاست و مدیریت خطا در هر اپلیکیشنی، امری واقعا ضروریست.

یک اپلیکیشن خوب باید خطاها را در کوتاه ترین زمان ممکن، شناسایی و بهترین بازخورد را به کاربر نشان دهد. بنابراین مهم است که مطمئن شویم، در زمان `thrown` شدن یک خطا، برنامه به شکست نمی خورد و از همه مهمتر، کاربران، خطاهای اپلیکیشن را در یک قالب کاربرپسند دریافت می کنند.

اما بهترین راه حل چیست؟

روش های متفاوتی برای مدیریت خطاها وجود دارد، اما مناسب ترین روش برای مدیریت خطاها و ارائه قابلیت های مورد نیاز اپلیکیشن، استفاده از `Middleware` هاست.

مایکروسافت چند Middleware برای مدیریت Exception ها و خطاهای Status Code ارائه داده، که با ترکیب آن‌ها می‌توان مطمئن شد که بروز هر گونه خطا، باعث شکستن اپلیکیشن و نابودی جزئیات امنیتی نخواهد شد.

- **DeveloperExceptionHandlerMiddleware**: این Middleware، هنگام ایجاد اپلیکیشن یک Feedback سریع از خطاها را ارائه می‌دهد.
- **ExceptionHandlerMiddleware**: این Middleware، در محیط Production خطا را در یک صفحه‌ی کاربرپسند ارائه خواهد داد.
- **StatusCodePagesMiddleware**: این Middleware، کدهای وضعیت خطا را در یک صفحه خطای کاربرپسند نمایش می‌دهد.

مدیریت خطا با استفاده از **DeveloperExceptionHandlerMiddleware** و **ExceptionHandlerMiddleware**

Exception ها معمولا زمانی رخ می‌دهند که شرایط غیرمنتظره پیش بیاید، به طور مثال: **NullReferenceException** یک Exception عمومیست که مطمئنا همه‌ی شما آن را تجربه کرده‌اید و می‌دانید زمانی رخ می‌دهد که تلاش برای دسترسی به شی دارید که هنوز مقداردهی نشده است.

برای درک چگونگی مدیریت خطاها، اولین کاری که باید انجام دهید این است که یک اکسپشن در برنامه خود throw کنید. به همین منظور من یک **NullReferenceException** در متد **Configure** قرار دادم.

```
using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;
```

```
namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
        }

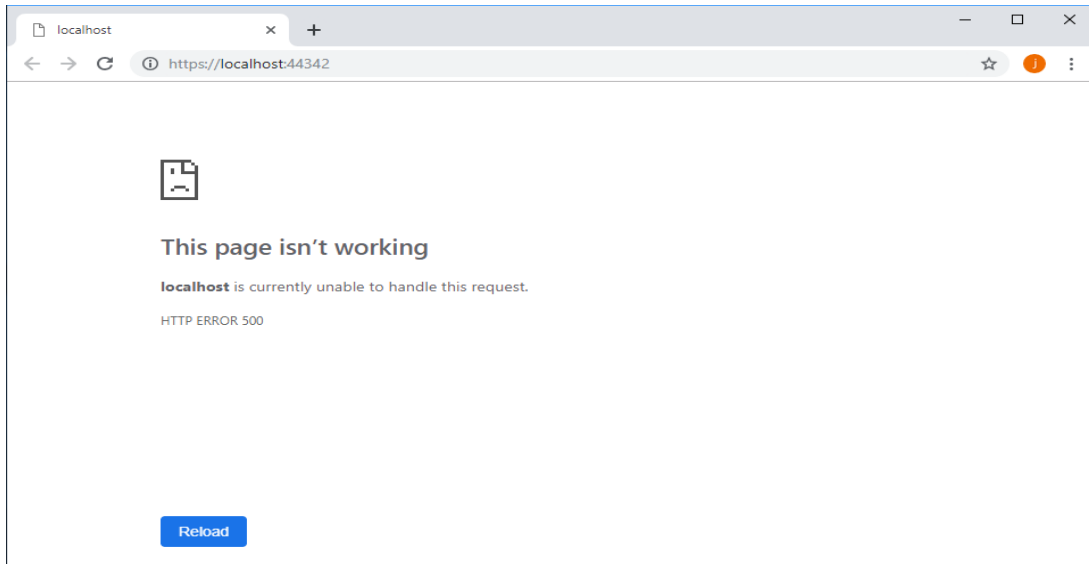
        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
        {
        }
    }
}
```

در اینجا یک `NullReferenceException` را با استفاده

از متد `app.Run` در اپلیکیشن قرار دادیم.

```
app.Run(async (context) =>
{
    throw new NullReferenceException();
});
}
```

حالا اگر اپلیکیشن را اجرا کنید، باید خروجی پایین را ببینید:

معمولا در هنگام توسعه یک اپلیکیشن اگر خطایی رخ دهد، برنامه‌نویس باید تا جایی که امکان دارد از جزئیات خطا اطلاع یابد، اما همانگونه که در تصویر بالا می‌بینید دیدن این جزئیات شما را خوشحال نمی‌کند و برایتان چندان مفید نخواهد بود.

برای حل این مشکل، مایکروسافت `DeveloperExceptionPageMiddleware` را ارائه داده، تا بتوانید با استفاده از متد `app.UseDeveloperExceptionPage()` جزئیات خطا را ببینید.

```
using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;
```

```
namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
```

```

{
}

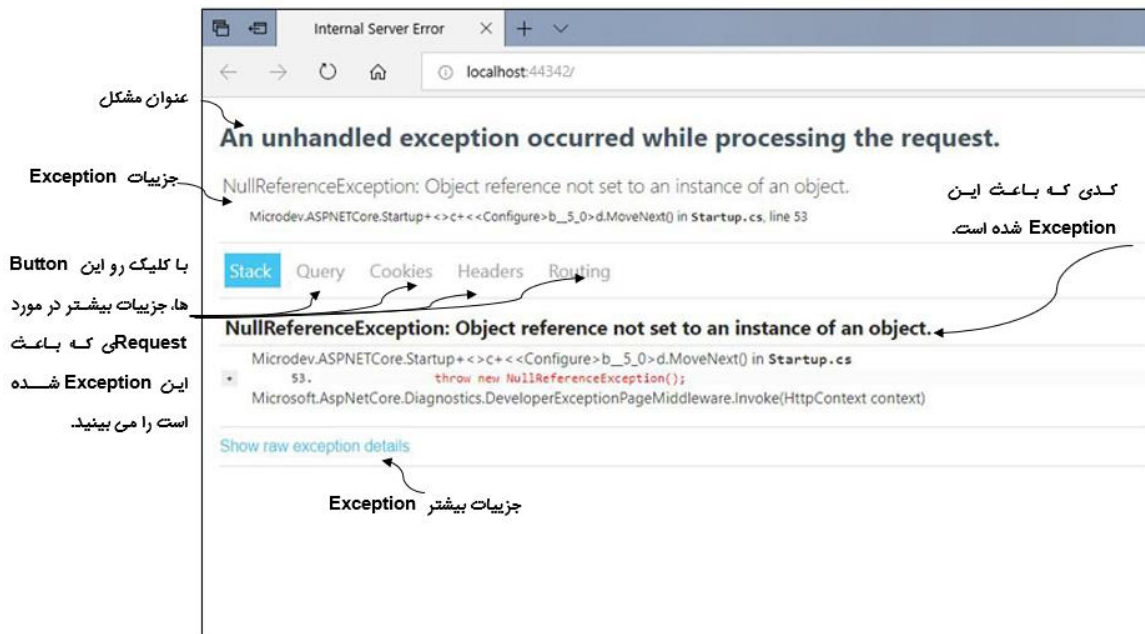
public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
{
    app.UseDeveloperExceptionPage();

    app.Run(async (context) =>
    {
        throw new NullReferenceException();
    });
}
}
}

```

این Middleware شامل جزئیات مختلفی در مورد Request و Exception است.

حالا بعد از اجرای اپلیکیشن، یک اکسپشن thrown می‌شود و سپس Pipeline به Middleware DeveloperExceptionPageMiddleware می‌رسد و اکسپشن به دام می‌افتد.

همانطور که می‌بینید این صفحه حاوی جزئیات بیشتری (از جمله: ردیابی Stack، کدی که سبب رخ دادن اکسپشن شده و جزئیاتی در مورد Request مانند کوکی‌ها و Headerهایی که ارسال شده است) در مورد Request و Exception است.

برای حل مشکل، داشتن این جزئیات بسیار ارزشمند است، اما این جزئیات تنها باید به برنامه‌نویس نمایش داده شود زیرا کاربران هرگز نباید جزئیات بیشتری از درخواست شما و موارد ضروری بدانند و این یک ریسک امنیتی بسیار بزرگ است.

پس چاره چیست؟ پاسخ این سوال را Hosting Environment می‌دهد. با ما همراه باشید تا در مورد این راه حل بیشتر بدانیم.

Hosting Environment چیست؟

یکی از جذاب‌ترین ویژگی‌های ASP.NET Core که همراه با فریم‌ورک ارائه شده، وجود مدیریت محیط‌های میزبانی (Hosting Environment) است که سبب می‌شود تا شما بدون هیچ‌گونه مشکلی، با محیط‌های متعدد کار کنید.

به زبان ساده‌تر، محیط‌های میزبانی این امکان را به شما می‌دهد تا بدون نیاز به تغییر محیط، یک اپلیکیشن را در محیط‌های مختلف تست و اجرا نمایید.

اکثر اپلیکیشن‌هایی که ما در حال توسعه آن هستیم، باید در زمان‌ها و محیط‌های مختلف، رفتارهای متفاوت داشته باشند. **به عنوان مثال:** هرگز نباید جزئیات خطای اپلیکیشن را به کاربر نهایی نمایش داد زیرا این کار یک خطر امنیتی است و این اطلاعات تنها برای برنامه‌نویسان (جهت بررسی مشکل) ارزشمند است.

پس با توجه به توضیحات بالا، ما هر اپلیکیشنی که ایجاد می‌کنیم باید بتواند در محیط‌های چندگانه اجرا شود و به طور پیش‌فرض هر اپلیکیشن باید حداقل ۲ یا چند محیط را مدیریت کند. **به عنوان مثال:** محیط Development و Production و در بعضی موارد محیط Staging هم اضافه می‌شود.

شما در مثال بالا هنگام بروز خطا، جزئیات اپلیکیشن را به کاربران نمایش دادید و سپس متوجه شدید این جزئیات تنها باید برای برنامه‌نویسان به نمایش درآید. برای حل این مشکل باید از DeveloperExceptionPage تنها زمانی که اپلیکیشن در محیط Development قرار دارد، استفاده کنید.

سوال: اگر DeveloperExceptionPage برای محیط Production مناسب نیست، پس چطور باید اکسپشن‌ها را در این محیط مدیریت کنیم؟

برای پاسخ به این سوال به مثال زیر توجه نمایید:

```
using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
```

```

using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseDeveloperExceptionPage();
            }
            else
            {
                app.UseExceptionHandler("/Home/Error");
            }

            app.UseRouting();
            app.UseEndpoints(endpoints =>
            {
                endpoints.MapControllerRoute(
                    name: "default",
                    pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
            });

            app.Run(async (context) =>
            {
                throw new NullReferenceException();
            });
        }
    }
}

```

زمانیکه در محیط Development قرار دارید
 DeveloperExceptionPageMiddleware
 به Pipeline اضافه می‌شود.

و زمانیکه در محیط Production قرار دارید،
 ExceptionHandlerMiddleware
 به Pipeline اضافه خواهد شد.

همانطور که می‌بینید، راه‌حل این مشکل استفاده از اینترفیس `IWebHostEnvironment` و `Middleware` است.

IWebHostEnvironment جهت ارائه رفتارهای متفاوت در مورد جزئیات محیط فعلی به Configure پاس داده می‌شود، بنابراین شما می‌توانید با استفاده از این اینترفیس، بین محیط‌های مختلف جابه‌جا شوید. حالا اگر اکسپشن رخ دهد، و اپلیکیشن در محیط Development باشد، صفحه‌ی خطا با جزئیات نمایش داده می‌شود و گرنه کاربر با صفحه‌ای سفارشی که شامل جزئیات مورد نیاز است روبرو خواهد شد.

توجه داشته باشید، در ورودی ExceptionHandlerMiddleware مسیر صفحه‌ای که باید به کاربر نمایش داده شود را قرار دهید. در مثال بالا `/Home/Error` اشاره به همین مسیر دارد.

```
app.UseExceptionHandler("/Home/Error");
```

ExceptionHandlerMiddleware بعد از برخورد با هر گونه اکسپشن، این مسیر را فرخوانی خواهد کرد، بنابراین باید قبل از اجرای اپلیکیشن، دو مورد مهم را تنظیم نمایید:

۱- تنظیم محیط میزبانی

۲- ایجاد یک صفحه سفارشی

تنظیم محیط میزبانی

برنامه شما چطور محیط میزبانی را در زمان اجرا مشخص می‌کند؟

ASP.NET Core با استفاده از یک متغیر محیطی به نام ASPNETCORE_ENVIRONMENT محیط جاری را شناسایی و از اینترفیس IWebHostEnvironment جهت بررسی مقدار آن استفاده می‌نماید. به‌طور مثال: اگر این متغیر برابر Development باشد، بدین معنی ست که اپلیکیشن در مد Development اجرا شده است.

نکته!!

شما می‌توانید IWebHostEnvironment را هر جایی از اپلیکیشن Inject کنید، اما من توصیه می‌کنم که در داخل سرویس‌های خود از آن استفاده نکنید.

نکته!!!

اگر اپلیکیشن ASP.NET Core شما نتواند متغیر ASPNETCORE_ENVIRONMENT را هنگام Startup بیلد، به‌طور پیش‌فرض، محیط Production را در نظر می‌گیرد. این بدین خاطر است که

هنگامی که Configuration Provider های آن را Deploy می‌نمایید، به طور پیش فرض از محیط درست استفاده کنید.

اینترفیس IWebHostEnvironment جهت ارائه رفتارهای متفاوت برای محیط جاری، تعدادی Property ارائه داده است:

- **ContentRootPath**: جهت گرفتن یا تنظیم مسیر پوشه ای که حاوی محتوای اپلیکیشن است، می‌توان از این Property استفاده نمود.
- **WebRootPath**: این Property مکان wwwroot (که شامل فایل‌های استاتیک است) را مشخص می‌کند.
- **EnvironmentName**: این Property مقدار متغیر ASPNETCORE_ENVIRONMENT را تنظیم می‌نماید. معمولاً، مقدار آن یکی از سه حالت "Development", "Staging", "Production" است و ASP.NET Core هم، تعدادی متد کمکی برای کار کردن با این سه مقدار ارائه داده است:

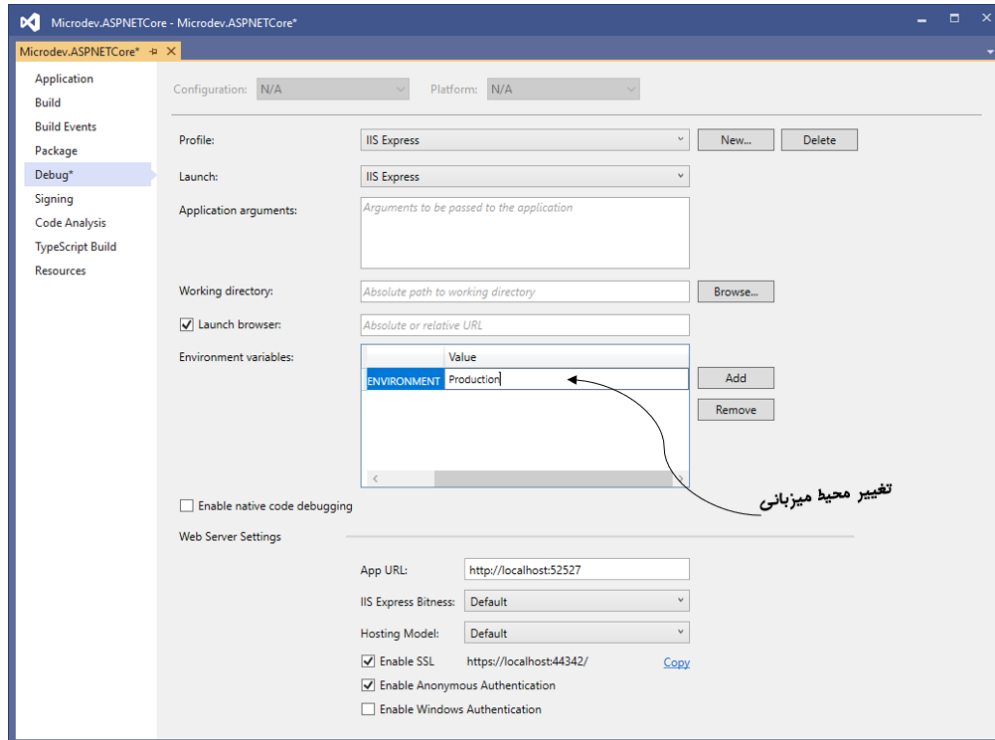
IWebHostEnvironment.IsDevelopment() ✓
IWebHostEnvironment.IsStaging() ✓
IWebHostEnvironment.IsProduction() ✓
HostingEnvironment.IsEnvironment(string environmentName) ✓

نکته!!

مقدار EnvironmentName در فرایند Bootstrapping اپلیکیشن و قبل از ایجاد ConfigurationBuilder، مشخص می‌شود. این Property در زمان تنظیم Middleware Pipeline، مکان مشترکی برای سفارشی کردن اپلیکیشن براساس محیط است.

خوب، مقدمه کافیه، می‌خواهم هر چه سریعتر روش‌های تنظیم محیط میزبانی را به شما یاد دهم. به طور پیش فرض، Visual Studio از حالت Development استفاده می‌کند، اما اگر می‌خواهید این Mode را تغییر یا یک محیط جدید، پیکربندی نمایید، باید متغیر Environment را با یکی از دو روش زیر تنظیم نمایید:

(۱) **روش اول**: در Solution بر روی Properties دابل کلیک کنید و از کادر باز شده تب Debug را برگزینید. حالا همانند تصویر زیر، مقدار ASPNETCORE_ENVIRONMENT را از Development به Production تغییر دهید و سپس فایل را ذخیره کنید.

۲) روش دوم: شما به راحتی می‌توانید فایل launchSettings.json را در مسیر Solution → Properties باز و مقدار این متغیر را ویرایش کنید:

استفاده از این Environment variableها، یک روش عالی برای تست اپلیکیشن در محیط‌های مختلف است. شما در اینجا، حتی می‌توانید یک پروفایل Debugging جدید اضافه نمایید و به سرعت، بین محیط‌های تستی مختلف سوئیچ کنید.

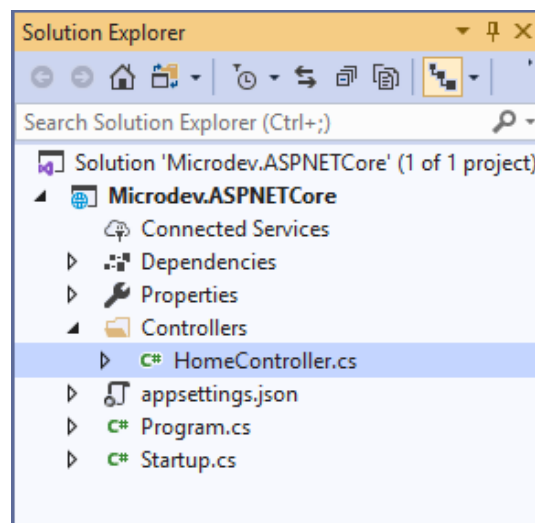
نکته!!

بخش **iisSettings** شامل تمام تنظیمات مرتبط به **IISExpress** است، در حالی که بخش **profiles** شامل تنظیمات **Kestrel** می‌باشد.

ایجاد صفحه سفارشی

برای ایجاد یک صفحه سفارشی باید مراحل زیر را دنبال نمایید:

- در **Solution** یک **Folder** به نام **Controllers** ایجاد کنید.
- سپس درون این **Folder** یک کلاس به نام **HomeController** اضافه نمایید.

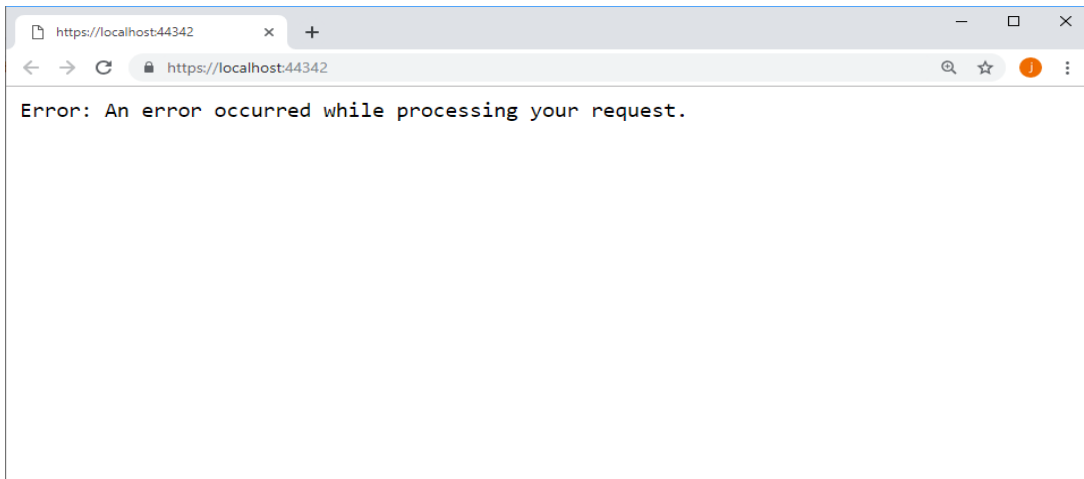

حالا همانند کد پایین، در کلاس **HomeController** یک متد به نام **Error** قرار دهید:

```
namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class HomeController
    {
        public string Error()
        {
            return "Error: An error occurred while processing your request.";
        }
    }
}
```

این متد یک متن خطا برمی‌گرداند.

لطفا اپلیکیشن را اجرا نمایید.

همانطور که می‌بینید، در صفحه خطای سفارشی، شما می‌توانید به جای نمایش جزییات کامل اکسپشن، خطا را در قالب یک پیام مناسب به کاربران ارائه دهید.

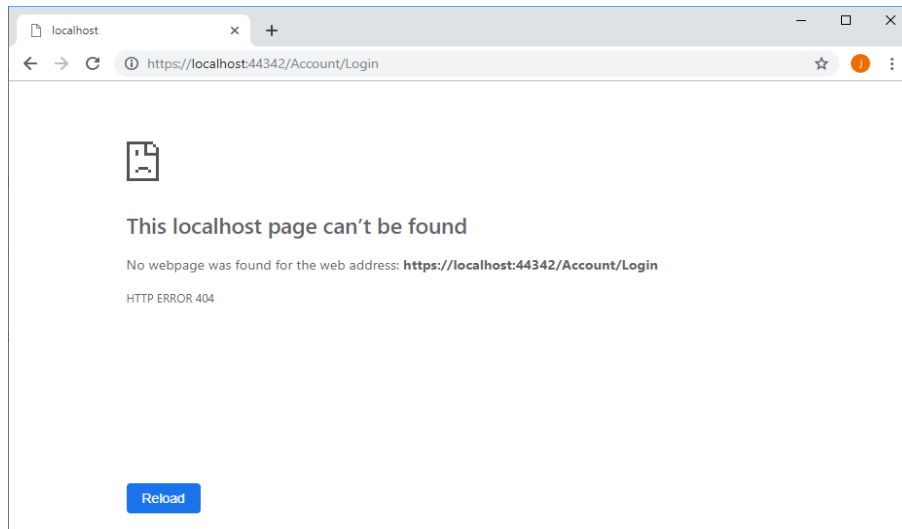
مسیر پروژه نمونه انجام شده در **GitHub**:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter2/Sample1>

مدیریت خطاها با استفاده از `StatusCodePagesMiddleware`

همانطور که قبلاً گفته شد، مدیریت خطاها در هنگام توسعه هر اپلیکیشنی، جزیی از ضروریات است و شما باید انواع خطاها را به بهترین نحوه مدیریت کنید. مطمئناً شما هم می‌دانید که اپلیکیشن می‌تواند طیف گسترده‌ای از `HTTP status code`هایی که نمایانگر انواع خاصی از خطاها هستند را برگرداند. برای مثال: خطای `404` که بسیار مرسوم است و اغلب زمانی اتفاق می‌افتد که کاربر یک `URL` نامعتبر را درخواست کند.

بدون مدیریت این `Status Code`ها، کاربران یک صفحه خطای عمومی که بسیار گیج‌کننده هست را می‌بینند و ممکن است تصور کنند که اپلیکیشن شما خراب شده است. برای روشن‌تر شدن این موضوع، برنامه خود را اجرا کنید و مانند تصویر زیر یک `FAKE` وارد کنید:

مایکروسافت یک راه حل خوب برای حل این مشکل ارائه داده و آن استفاده از Middleware می باشد.

این Middleware برای مدیریت Status Code ها یک صفحه خطا ارائه می دهد که البته شما می توانید یک صفحه سفارشی که با سایر قسمت های اپلیکیشن تان همخوانی دارد را به کاربر نمایش دهید.

```
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseStatusCodePages();
            }

            app.UseRouting();
        }
    }
}
```

زمانی که در مد Development هستید،
به Status Code Pages Middleware
Pipeline اضافه می شود.


```

app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "default",
        pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
    });
}
}
}

```

با استفاده از این متد، Middleware هر Response می‌کند که HTTP Status Code آن بین 4xx یا 5xx باشد و هیچ Response Body نداشته باشد را رهگیری می‌کند.

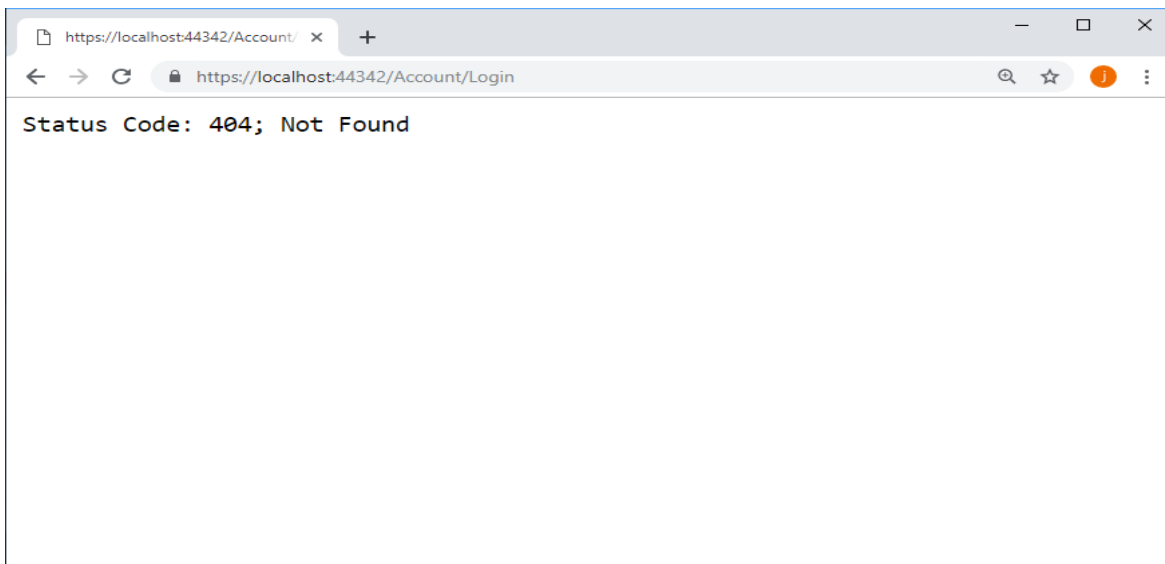
این قابلیت فوق‌العاده به شما امکان می‌دهد تا برای انواع خطاها، صفحات داینامیک ارائه دهید.

نکته!!

قبل از اجرای برنامه، متغیر محیطی `ASPNETCORE_ENVIRONMENT` را به `Development` تغییر دهید.

حالا لطفا اپلیکیشن را اجرا و آدرس `FAKE` پایین را وارد نمایید.

<https://localhost:44342/Account/Login>

اما برای استفاده از `StatusCodePageMiddleware` در مد `Production` می‌توانید از `UseStatusCodePagesWithReExecute` استفاده کنید. این Middleware از تکنیک مشابه به `ExceptionHandlerMiddleware` استفاده می‌کند.

```
app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/error/{0}");
```

می‌کند، تا هر زمان که Response Code بین 4xx یا 5xx یافت شد، با استفاده از مسیر خطایی که ارائه شده، Pipeline را دوباره اجرا کند.

```
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseStatusCodePages();
            }
            else
            {
                app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
            }

            app.UseMvcWithDefaultRoute();
        }
    }
}
```

زمانیکه اپلیکیشن در مد Production باشد،
به `StatusCodePagesWithReExecuteMiddleware` اضافه خواهد شد.

حالا در کلاس HomeController متد Error را تغییر دهید:

```
namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class HomeController
    {
        public string Error(int id)
        {
            return $"{id} Error: Oops! We couldn't find the page you requested";
        }
    }
}
```

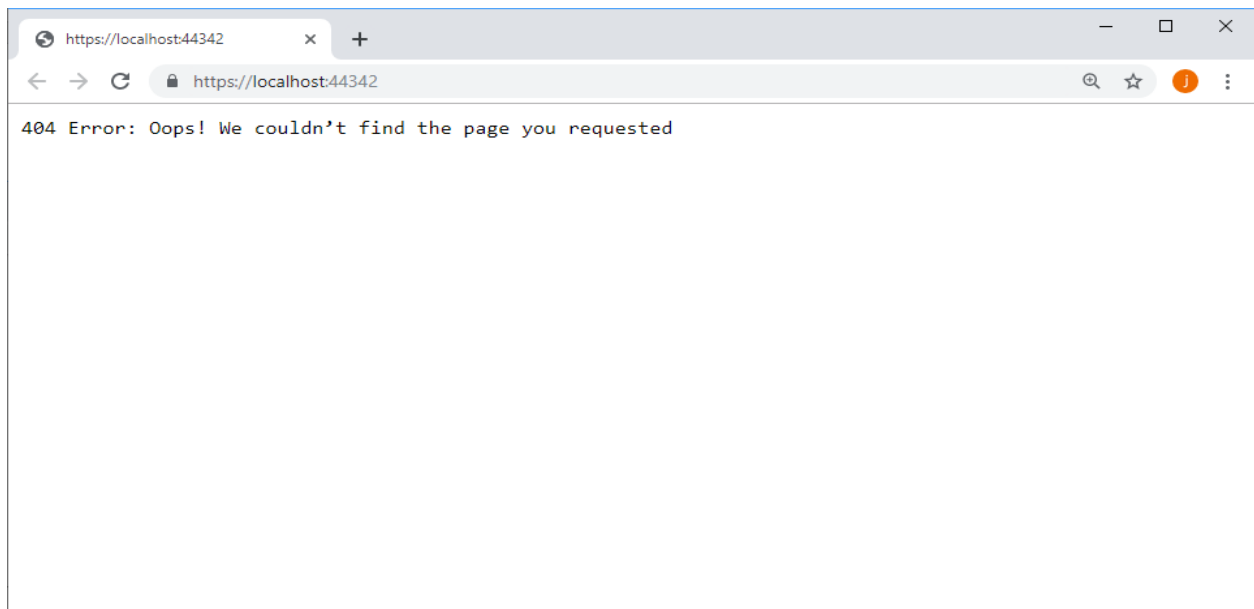
این متد یک متن خطا برمی‌گرداند.

```
}  
}
```

نکته!!

قبل از اجرای اپلیکیشن، متغیر `ASPNETCORE_ENVIRONMENT` را به `Production` تغییر دهید.

حالا اپلیکیشن را اجرا کنید.

نکته!!

مسیر `"/error/{0}"` حاوی یک فرمت `string token`, `{0}` است. هنگامیکه مسیر دوباره اجرا می شود، `Middleware` این `Token` را با عدد `Status Code` جایگزین می کند. برای مثال یک خطای `404`. مسیر `error/404/` را اجرا می کند.

مسیر پروژه نمونه انجام شده در `Github`:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter2/Sample2>

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

- ✓ MVC چیست؟
- ✓ سیستم MVC چگونه کار می کند؟
- ✓ Validation و DataAnnotations attribute چیست؟

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: Explain Middleware in ASP.NET Core?

Q2: What are the benefits of Middleware?

Q3: What is the difference between middleware and HTTP module?

Q4: Explain the purpose of Configure method.

Q5: Explain Hosting Environment in ASP.NET Core?

Q6: How does the ASP.NET Core handle the errors?

Q7: What are cross-cutting concerns?

Q8: What are different ASP.NET Core diagnostic middleware and how to do error handling?

Q9: What is the role of IWebHostEnvironment interface in ASP.NET Core?

Q10: What is launchsetting.json in ASP.NET Core?

Quiz

Q1: Which of the following is executed on each request in ASP.NET Core application?

1. Startup
2. Middlewares
3. Main method
4. All of the above

Q2: Middlewares can be configured in _____ method of Startup class.

1. Configure
2. ConfigureServices
3. Main
4. ConfigureMiddleware

Q3: Which of the following is environment variable in ASP.NET Core application?

1. ASPNET_ENV
2. ENVIRONMENT_VARIABLE
3. ASPNETCORE_ENVIRONMENT
4. ENVIRONMENT

Q4: Which of the following isn't Helper methods in ASP.NET Core application?

1. IWebHostEnvironment.IsDevelopment()
2. IWebHostEnvironment.IsStaging()
3. IWebHostEnvironment.IsProduction()
4. IWebHostEnvironment.IsTest()

Q5: IWebHostEnvironment interface to checks value:

1. ASPNET_ENV
2. ENVIRONMENT_VARIABLE
3. ASPNETCORE_ENVIRONMENT
4. ENVIRONMENT

Q6: Which of the following extension method allow us to configure custom error handling route?

1. UseExceptionHandler
2. UseDeveloperExceptionPage
3. UseWelcomePage
4. Run

Q7: Which of the following extension method allow us to configure status code error handling route?

1. UseExceptionHandler
2. UseWelcomePage
3. StatusCodePagesMiddleware
4. StatusCodePagesWithReExecute

Q8: Middlewares can be configured using instance of type _____.

1. IWebHostEnvironment
2. ILoggerFactory
3. IApplicationBuilder
4. IMiddleware

Q9: By default, Visual Studio uses _____mode.

1. Development
2. Production
3. Staging
4. Testing

Q10: Using _____interface, you can switch back and forth between different environments during testing.

1. IWebHostEnvironment
2. ILoggerFactory
3. IApplicationBuilder
4. ILoggerProvider

Answers

- 1-Correct Answer:** Middlewares
- 2-Correct Answer:** Configure
- 3-Correct Answer:** ASPNETCORE_ENVIRONMENT
- 4-Correct Answer:** IWebHostEnvironment.IsTest()
- 5-Correct Answer:** ASPNETCORE_ENVIRONMENT
- 6-Correct Answer:** UseExceptionHandler
- 7-Correct Answer:** StatusCodePagesMiddleware
- 8-Correct Answer:** IApplicationBuilder
- 9-Correct Answer:** Development
- 10-Correct Answer:** IWebHostEnvironment

خلاصه فصل

- ✓ **Middleware** ها کلاس های سی شاری هستند که می توانند **HTTP Request** یا **Response** را مدیریت کنند.
- ✓ **Middleware** کامپوننت های کوچکی هستند که زمانیکه اپلیکیشن یک **HTTP Request** را دریافت می کند به صورت پشت سرهم^۵ اجرا می شوند.
- ✓ **Middleware Pipeline** دو طرفه است، **Request** ها از طریق هر **Middleware** در یک مسیر عبور می کنند و **Response** ها به ترتیب در جهت معکوس از طرف دیگر خارج می شوند.
- ✓ **Middleware** می تواند یک درخواست **HTTP** ورودی را پردازش کند، آن را تغییر دهد و سپس آن را به **Middleware** بعدی منتقل کند.
- ✓ هنگام توسعه یک اپلیکیشن، **DeveloperExceptionHandlerMiddleware** می تواند اطلاعات زیادی در مورد خطا به ما دهد، اما فراموش نکنید که در مد **Production** هرگز نباید استفاده شود.
- ✓ **ExceptionHandlerMiddleware** این امکان را به شما می دهد تا در زمان بروز خطا، پیغام خطای سفارشی را نمایش دهید.
- ✓ **StatusCodePagesMiddleware** به شما این امکان را می دهد تا زمانیکه **Pipeline** یک **Status Code** برمی گرداند، شما هم برای مدیریت خطا یک پیغام خطای سفارشی برگردانید.

فصل سوم : MVC Design Pattern

آنچه خواهید آموخت:

- MVC چیست؟
- سیستم MVC چطور کار می کند؟
- مزایای MVC Design Pattern
- پیاده سازی MVC در وب اپلیکیشن ASP.NET Core
- Model چیست؟
- Validation Attribute ها
- Action Method و Controller چیست؟

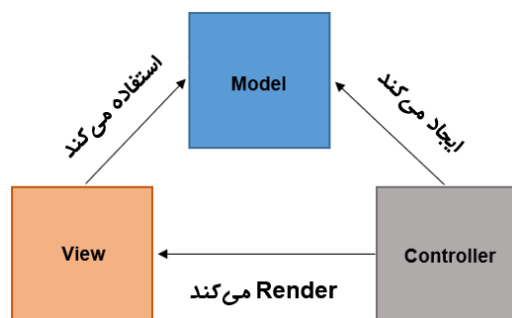
MVC چیست؟

MVC یک الگوی محبوب طراحی نرم‌افزار است که در بسیاری از سیستم‌های نرم‌افزاری استفاده می‌شود و هدفش Separation of concern است.

این الگو، ماژول نرم‌افزاری را به سه لایه متمایز، تقسیم می‌کند که هر لایه مسئول یک جنبه واحد از سیستم است و ترکیب این لایه‌ها می‌تواند برای تولید UI مورد استفاده قرار گیرد.

اجزای MVC

- **Model**: نمایانگر داده‌هایی است که باید نمایش داده شوند. یک مدل می‌تواند یک Object یا یک Type با مجموعه‌ای از چند Object باشد.
- **View**: قالبی است که اطلاعات ارائه شده توسط مدل را نمایش می‌دهد.
- **Controller**: مدل را به روز می‌کند و View مناسب را انتخاب می‌نماید.

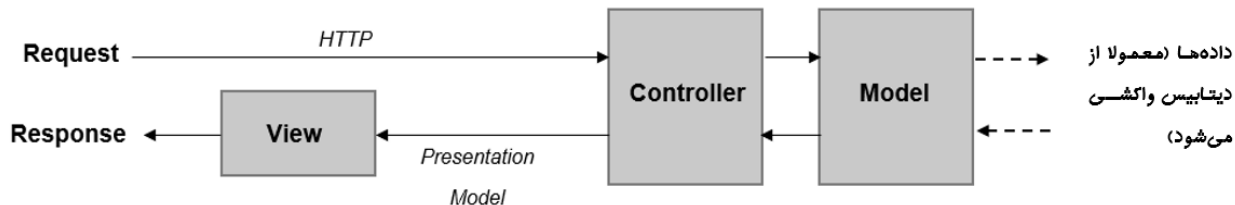

سیستم MVC چگونه کار می‌کند؟

MVC ما را قادر می‌سازد تا وب اپلیکیشن‌های داینامیک را با استفاده از مفهوم Separation of concern بسازیم.

این سیستم بدین صورت عمل می‌نماید:

- (۱) **Controller** به عنوان نقطه‌ی ورود تعامل کاربر با اپلیکیشن است، که **Request** را دریافت می‌کند. بنابراین، کاربر تنها با **Controller** در ارتباط است.
- (۲) هنگامی که یک **Request** دریافت می‌شود، بسته به ماهیت **Request**، کنترلر یا داده‌های درخواست شده را از **Model** می‌گیرد یا داده‌هایی مدل را **Update** می‌نماید.
- (۳) در مرحله‌ی بعد، **Controller** جهت نمایش اطلاعات یک **View** را انتخاب و مدل را به آن انتقال می‌دهد.
- (۴) حالا این **View** برای تولید UI از اطلاعات موجود در مدل استفاده می‌کند.

مزایای MVC Design Pattern

MVC مزایای زیر را به ارمغان آورده است:

۱. **اولین مزیت:** در این الگوی طراحی، View، Model و Controller از یکدیگر جدا شده است، بنابراین، اولین مزیت وجود مفهوم Separation of concern است که اجازه می‌دهد تا اعضای تیم‌های مختلف، تنها بر روی بخش‌هایی از اپلیکیشن که با مجموعه مهارت‌های مربوط به آنها هماهنگ است، تمرکز کنند.
۲. **دومین مزیت:** Model مستقل از View است، این مزیت باعث می‌شود تا تست‌پذیری بهبود یابد. بنابراین می‌توان اطمینان حاصل نمود که مدل بدون هیچ وابستگی به ساختار ال، به راحتی قابل تست می‌باشد.

پیاده‌سازی MVC در وب اپلیکیشن ASP.NET Core

ASP.NET Core یک Web Framework با ماژول‌های Reusable است، که MVC یکی از پرکاربردترین ماژول‌های آن می‌باشد.

ASP.NET Core از Middlewareهایی به نام UseRouting و UseEndpoints برای پیاده‌سازی MVC استفاده کرده است. این Middlewareها اصلی‌ترین نقطه‌ی ورود کاربران برای ارتباط با اپلیکیشن است و قابلیت‌های زیادی را جهت ایجاد هر چه سریع‌تر و کارآمدتر اپلیکیشن به شما ارائه می‌دهند.

برای استفاده از این قابلیت فوق‌العاده شما به دو مرحله نیاز دارید:

(۱) اضافه کردن سرویس `AddControllersWithViews` در متد `ConfigureServices`.

(۲) افزودن `UseRouting` و `UseEndpoints` در متد `Configure`.

```
using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;
```

```

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app,
            IWebHostEnvironment env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseStatusCodePages();
            }
            else
            {
                app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
            }

            app.UseRouting();
            app.UseEndpoints(endpoints =>
            {
                endpoints.MapControllerRoute(
                    name: "default",
                    pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
            });
        }
    }
}

```

شما باید AddControllersWithViews () را در اینجا اضافه نمایید.

افزودن UseRouting() و MapControllerRoute()

نکته!!

در وب اپلیکیشن‌های ASP.NET Core، Middleware معمولا پایلانی‌ترین قسمت Pipeline است.

Model چیست؟

Model نمایانگر تمام منطق بیزینس و نحوه آپدیت و همچنین اصلاح وضعیت داخلی اپلیکیشن است. دو نوع Model وجود دارد:

(۱) **View Model**: View Model‌ها برای انتقال اطلاعات از Controller به View استفاده می‌شوند.

۲) **Domain Model**: Domain Model ها حاوی داده‌هایی در حوزه بیزینس هستند که جهت ایجاد، ذخیره‌سازی و تغییر داده‌ها با عملگرها و Rule ها همراه می‌شوند.

نکته!!

عملکرد اصلی **Domain Model** ها، توصیف دامنه‌ی شماست، بنابراین شما می‌توانید از هر کلاس دات‌نت به عنوان یک **Domain Model** استفاده کنید، اما معمولاً بهتر است کلاس‌هایی را ایجاد کنید که واقعا نقش مدل را ایفا می‌کنند.

از آنجا که اعتبارسنجی، موضوع بسیار مهمی است و شما در ایجاد هر اپلیکیشنی باید آن را در نظر بگیرید، پس قبل از ایجاد اولین **Model**، اجازه دهید کمی در مورد اعتبارسنجی داده‌ها صحبت کنیم.

Validation Attribute ها

Validation Attribute ها به شما اجازه می‌دهند، قوانینی مشخص کنید تا **Property** های مدل، مطابق با آن رفتار کنند.

نکته هیجان‌انگیز در مورد **Validation Attribute** ها این است که آن‌ها، همیشه حالت مورد انتظار **Model** را اعلام می‌کنند، بنابراین شما همیشه می‌توانید داده‌های ارائه شده توسط کاربران را **Validate** نمایید. جهت درک چگونگی کارکرد **Validation** ها، قبل از هر کاری باید نحوه استفاده‌ی **Attributes** ها یا بهتر بگوییم **DataAnnotation** ها در مدل را بشناسیم.

DataAnnotation چیست؟ **DataAnnotation** ها، متادیتاهایی را مشخص می‌کند که این متادیتاها توصیف داده و همچنین تعیین قوانین و خصوصیات‌ی که داده‌ها باید پیروی کنند را برعهده دارد.

نکته!!

DataAnnotation علاوه بر اعتبارسنجی، برای اهداف دیگر هم استفاده می‌شود. به عنوان مثال: **Entity Framework** برای قوانین زمان ایجاد جداول دیتابیس (از روی کلاس‌های **C#**) و تعریف **Type** ستون‌ها از **DataAnnotation** ها استفاده می‌کند.

من برخی از **DataAnnotations** رایج را در ادامه بیان کردم:

- ✓ **[EmailAddress]** : اعتبارسنجی می کند که یک Property از قالب آدرس ایمیل معتبر برخوردار است یا خیر؟
- ✓ **[StringLength(max)]** : اعتبارسنجی می کند که یک رشته حداکثر تعداد کاراکتر را دارد؟
- ✓ **[MinLength(min)]** : اعتبارسنجی می کند که یک رشته حداقل تعداد کاراکتر را دارد؟
- ✓ **[Phone]** : اعتبارسنجی می کند که یک Property دارای قالب شماره تلفن معتبر است؟
- ✓ **[Range(min, max)]** : اعتبارسنجی می کند که مقدار یک Property بین مقدار min و max است؟
- ✓ **[RegularExpression(regex)]** : اعتبارسنجی می کند که یک Property با الگوی regex مطابقت دارد؟
- ✓ **[Url]** : اعتبارسنجی می کند که یک Property از قالب URL معتبر برخوردار است.
- ✓ **[Required]** : اعتبارسنجی می کند که Property حتما مقداری شده باشد.

نکته!!

اگر طرفدار رویکرد **Attribute-based** نیستید، می توانید زیرساخت اعتبارسنجی خود را جایگزین کنید. برای مثال: جهت بهروری از ویژگی های **DataAnnotation** ها، می توانید از کتابخانه محبوب **FluentValidation** استفاده کنید.

نکته!!

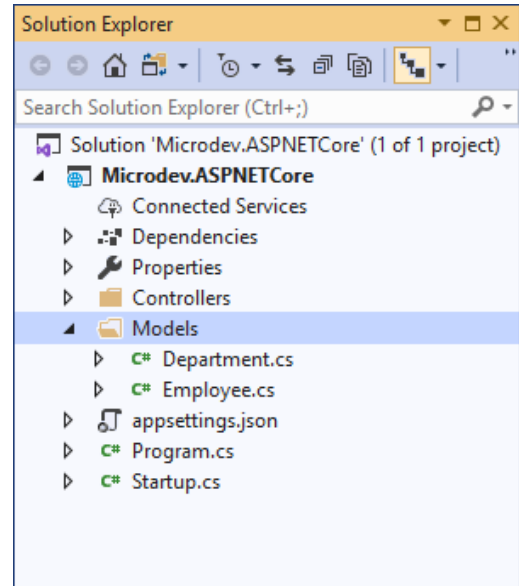
اعتبارسنجی در **MvcMiddleware** قبل از اجرای اکشن متد و بعد از **Model Binding** رخ می دهد.

ایجاد Model

هنگامی که یک پروژه ASP.NET Core MVC جدید ایجاد می کنید بهتر است مدل های خود را در فولدري به نام Models قرار دهید. من در این پروژه می خواهم، در مسیر Models یک کلاس به نام Employee و کلاسی دیگر به نام Department ایجاد کنم:

(۱) یک Folder به نام Models ایجاد نمایید.

(۲) سپس در این Folder یک کلاس با نام Employee و سپس کلاس دیگر با نام Department اضافه نمایید.

:Employee كلاس

```
using System.ComponentModel.DataAnnotations;

namespace Microdev.ASPNETCore.Models
{
    public class Employee
    {
        public int EmployeeId { get; set; }

        [Required]
        [MaxLength(64)]
        public string FirstName { get; set; }

        [Required]
        [MaxLength(64)]
        public string LastName { get; set; }

        [Required]
        public decimal Salary { get; set; }

        public int? BossId { get; set; }

        public Employee Boss { get; set; }

        [Required]
        public int DepartmentId { get; set; }

        [Required]
        public Department Department { get; set; }
    }
}
```



```
}  
}
```

کلاس Department:

```
using System.ComponentModel.DataAnnotations;  
  
namespace Microdev.ASPNETCore.Models  
{  
    public class Department  
    {  
        public int DepartmentId { get; set; }  
  
        [Required]  
        [Display(Name = "CompanyName")]  
        public string Name { get; set; }  
    }  
}
```

همانطور که می‌بینید، در این دو کلاس جهت اعمال برخی ویژگی‌های خاص، از Data Annotation ها استفاده شده است.

تا اینجای پروژه آموختیم Data Annotation چیست و چگونه باید از آن‌ها استفاده کرد. از این به بعد کار ما ساده‌تر خواهد شد، زیرا برای Validate یک شی، می‌توانیم از Property نام ModelState.IsValid که توسط کلاس ControllerBase ارائه می‌شود استفاده کنیم.

به مثال پایین دقت نمایید:

- یک کلاس EmployeeController در فولدر Controllers ایجاد نمایید.
- سپس کدهای پایین را در آن قرار دهید.

```
using Microdev.ASPNETCore.Models;  
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;  
  
namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers  
{  
    public class EmployeeController: Controller  
    {  
        [HttpPost]  
        public IActionResult CreateEmployee(Employee employee)  
        {  
            در صورتیکه نتیجه‌ی  
            if (ModelState.IsValid) ← True برابر ModelState.IsValid  
            {  
                // بیزینس شما  
                باشد، بیزینس اعمال می‌شود.  
            }  
        }  
    }  
}
```

```

        return View(employee);
    }
    else
    {
        return BadRequest(ModelState);
    }
}
}
}

```

در مثال بالا، ما یک مدل Employee از ورودی اکشن متد دریافت می‌کنیم، در صورتی که نتیجه ModelState.IsValid برابر True باشد (یعنی داده‌های Model ما معتبر باشد) بیزینس مورد نظر اعمال خواهد شد وگرنه یک BadRequest برگردانده می‌شود.

نکته!!

ما درباره HttpPost در فصل API صحبت خواهیم کرد.

Controller و اکشن متد چیست؟

Controller یک کلاس با تعدادی اکشن متد است که می‌تواند از کلاس پایه Controller ارث‌بری کند.

Controllerها نقطه ورود برای تعامل کاربران و مکان مدیریت Requestها هستند و سه Role در اپلیکیشن MVC را فراهم می‌کنند:

(۱) View مورد نظر را انتخاب می‌کنند.

(۲) واسطی بین Model و View را فراهم می‌نمایند.

(۳) داده‌ها را قبل از انتقال، پردازش می‌کنند.

براساس قرارداد، بهتر است تمامی Controllerها درون یک Folder به نام Controllers قرار گیرند و نام آنها با پسوند Controller خاتمه یابد. به عنوان مثال: HomeController.

نکته!!

کلاس پلایه Controller، از کلاس پلایه ControllerBase ارث‌بری می‌کند، بنابراین کلاس‌هایی که از Controller ارث‌بری می‌کنند، در حقیقت از کلاس پلایه ControllerBase هم ارث‌بری می‌نمایند، پس این کلاس‌ها به طور خودکار [Controller] Attribute را دریافت خواهند کرد.

همانطور که گفته شد، درون Controller یک یا چند متد وجود دارد که معمولاً یک شی از نوع IActionResult را برمی‌گردانند و وظیفه اصلی Controller هم انجام برخی عملیات از طرف کاربر و سپس انتقال داده‌های Model به Action Result است. پس می‌توان نتیجه گرفت، منطق اپلیکیشن، درون Controller انجام می‌شود و سپس این Controller مدلی ایجاد می‌کند که وضعیت برنامه و منطق بیزینس را در خود جای می‌دهد.

اکشن متد چیست؟ یک اکشن متد، متدیست که در پاسخ به یک Request اجرا شده و معمولاً یک IActionResult که حاوی دستورالعمل‌هایی برای رسیدگی به Request است را برمی‌گرداند.

هنگامی که اپلیکیشن یک Request دریافت می‌کند، اکشن متد شما اجرا می‌شود و برای برگرداندن HTTP Response باید یک Result تولید کند.

نکته!!

Action Result، داده‌های مدل را فراهم نموده و این داده‌ها را به فرمت خروجی تبدیل می‌کند.

بیا ببینیم در HomeController که قبلاً ایجاد کردیم یک اکشن متد ساده اضافه نماییم.

```
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
```

```
namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
```

```
{
```

```
    public class HomeController: Controller
```

```
    {
```

```
        public IActionResult Index()
```

```
        {
```

```
            return View();
```

```
        }
```

این اکشن متد یک View با
نام Index برمی‌گرداند.

```
        public string Error(int id)
```

```
        {
```

```
            return $"{id} Error: Oops! We couldn't find the page you  
            requested";
```

```
        }
```

```
}  
}
```

در این مثال، اکشن متد `Index` هیچ نیازی به پارامتر ندارد چون یک متد ساده است و قرار است به کاربر تنها یک `View` برگرداند. اما همه چیز به همین جا ختم نمی‌شود چون برخی `Request`‌های ارسالی، دارای پارامترهایی هم هستند. به عنوان مثال: برای نمایش جزئیات یک کارمند، `Request` باید پارامتر `EmployeeId` را بفرستد. پس با توجه به این موضوع، یک اکشن متد باید بتواند برای انجام برخی بیزینس‌ها، پارامترهایی را در ورودی خود بپذیرد.

لطفا همانند مثال پایین، در `EmployeeController` یک اکشن متد به نام `GetEmployee` اضافه نمایید.

```
using Microdev.ASPNETCore.Models;  
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;  
using System.Collections.Generic;  
using System.Linq;  
  
namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers  
{  
    public class EmployeeController : Controller  
    {  
        public List<Employee> Employees { get; private set; }  
  
        public EmployeeController()  
        {  
            Employees = new List<Employee> ← لیستی از کارمندان که در سازنده این  
            {                                     کنترلر مقداردهی شده است.  
                new Employee{  
                    EmployeeId = 100,  
                    FirstName = "Zahra",  
                    LastName = "Bayat",  
                    Salary=1000000  
                },  
                new Employee{  
                    EmployeeId = 101,  
                    FirstName = "Ali",  
                    LastName = "Bayat",  
                    Salary=1000000  
                },  
            };  
        }  
  
        public IActionResult GetEmployee(int employeeId)  
        {
```

```

    var employee = Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId ==
employeeId);
    return Json(employee);
}

[HttpPost]
public IActionResult CreateEmployee(Employee employee)
{
    if (ModelState.IsValid)
    {
        // بیزینس شما
        return View(employee);
    }
    else
    {
        return BadRequest(ModelState);
    }
}
}
}
}

```

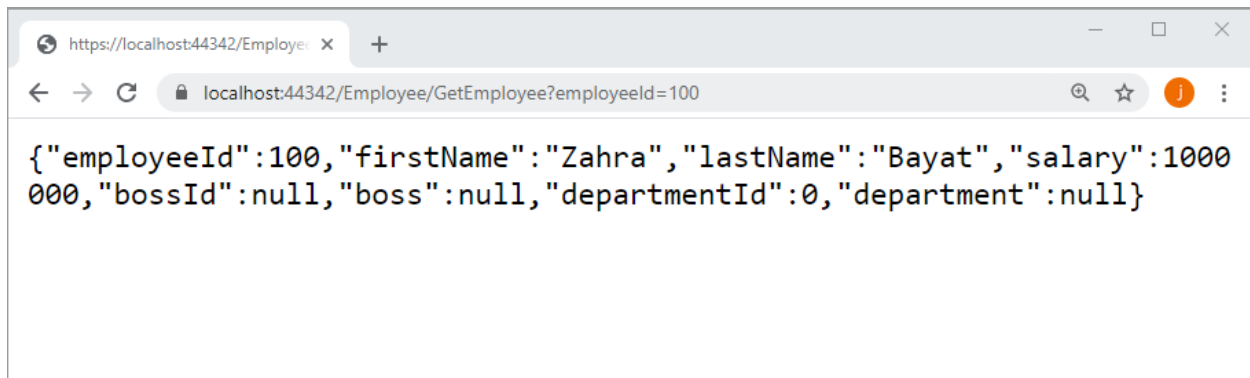
برگرداندن اطلاعات اولین کارمندی
که شناسه آن با ورودی یکی است.

توجه داشته باشید قبل از اجرای اپلیکیشن، متغیر `ASPNETCORE_ENVIRONMENT` را به `Development` تغییر دهید.

حالا اپلیکیشن را اجرا کنید و URL زیر را در مرورگر وارد نمایید:

<https://localhost:44342/Employee/GetEmployee?employeeId=100>

Request بالا، متد `GetEmployee` را اجرا و ۱۰۰ را به عنوان یک پارامتر به این متد پاس می دهد.

حالا اکشن متد تصمیم می گیرد چه `Response` ی تولید کند. به عنوان مثال: همانگونه که در تصویر بالا می بینید، یک اکشن متد می تواند `ViewResult` ی برگرداند که سبب اجرای `Razor view` و تولید `HTML` شود.

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter3/Sample1>

نگران نباشید، ما بزودی درمورد `ActionResult` بحث خواهیم کرد.

نکته!!

کلاس معمولی یا `POCO` می‌تولند با استفاده از `[Controller] Attribute` به عنوان `Controller` شناخته شود. و همچنین می‌توان به کلاس‌هایی که دارای پسوند `"Controller"` هستند `Attribute [NonController]` را اعمال کنید تا این قرارداد نفی شود. برای مثال: کلاس `Department` یک کلاس معمولیست که با `[Controller] Attribute` به یک `Controller` تبدیل شده است.

```
[Controller]
public class Department
{
    // ...
}
```

و در مثال زیر کلاس `EmployeeController` با استفاده از `[NonController] Attribute` به یک کلاس معمولی تبدیل شده و دیگر نمی‌تواند به عنوان یک `Controller` مورد استفاده قرار گیرد.

```
[NonController]
public class EmployeeController: Controller
{
    // ...
}
```

ما می‌توانیم یک اکشن متد را هم با استفاده از `[NonAction] Attribute` محدود کنیم تا به عنوان اکشن متد عمل نکند. همچنین برای تغییر نام اکشن متد در زمان اجرا، می‌توانیم `ActionName` ("Your Name") را اعمال نماییم.

```
public class EmployeeController : Controller
{
```

```
[ActionName("Employee Detail")]
public IActionResult GetEmployee(int employeeId)
{
    //Your business...
    return View(model);
}

[NonAction]
public IActionResult CreateEmployee(int employeeId)
{
    //Your business...
    return View(model);
}
}
```

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

✓ Routing چیست؟

✓ سیستم Routing چگونه کار می کند؟

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: Explain Middleware in ASP.NET Core?

Q2: How does an MVC system work?

Q3: What are the benefits of Middleware?

Q4: What is the difference between middleware and HTTP module ?

Q5: Can you explain Model, Controller and View in MVC?

Q6: What are Actions in MVC?

Q7: What are Validation Annotations?

Q8: What is the use of ViewModel in MVC?

Q9: What are the different validators in ASP.NET?

Q10: What is Separation of Concerns in ASP.NET MVC?

Quiz

Q1: MVC stands for _____.

1. Model, Vision & Control
2. Model, View & Controller
3. Model, ViewData & Controller
4. Model, Data & Controller

Q2: ASP.NET Core implements MVC using a middleware called_____.

1. UseExceptionHandler
2. UseRouting and UseEndpoints
3. UseWelcomePage
4. UseMvcWithDefaultRoute

Q3: Which of the following is TRUE?

1. The controller redirects incoming request to model.
2. The controller executes an incoming request.
3. The controller controls the data.
4. The controller renders html to view.

Q4: _____ are the main entry point and handle requests initiated from user interaction.

1. Actions
2. Controllers
3. Views
4. Program.cs

Q5: Which of the following is TRUE?

1. Action method can be static method in a controller class.
2. Action method can be private method in a controller class.
3. Action method can be protected method in a controller class.
4. Action method must be public method in a controller class.

Q6: The _____ uses the data contained in the model to generate the UI.

1. Action
2. View
3. Controller
4. Model

Q7: _____ attributes can be used for data validation in MVC.

1. DataAnnotations
2. Fluent API

3. DataModel
4. HtmlHelper

Q8: _____ updates the model and selects the appropriate view.

1. Action
2. View
3. Controller
4. DataAnnotations

Q9: _____ is the most important piece of middleware that serves as the main entry point for users to interact with your app.

1. ExceptionHandlerMiddleware
2. StaticMiddleware
3. WelcomePageMiddleware
4. Routing and Endpoints

Answers

1-Correct Answer: Model, View & Controller

2-Correct Answer: UseRouting and UseEndpoints

3-Correct Answer: The controller executes an incoming request.

4-Correct Answer: Controllers

5-Correct Answer: Action method must be public method in a controller class.

6-Correct Answer: View

7-Correct Answer: DataAnnotations

8-Correct Answer: Controller

9-Correct Answer: MvcMiddleware

خلاصه فصل

- ✓ **Model-View-Controller (MVC)** یک الگوی طراحی نرم‌افزار است که از آن برای پیاده‌سازی وب اپلیکیشن‌ها استفاده می‌شود.
- ✓ **MVC Design pattern** از سه کامپوننت اصلی **Model, View, Controller** تشکیل شده است.
- ✓ **Model: Model** داده‌هایی که باید نمایش داده شوند را نگه می‌دارند.
- ✓ یک **Model** می‌تواند یک **Object** ساده یا یک **Complex Type** باشد.
- ✓ **View**: قالبی است که داده‌های ارائه شده توسط **Model** را نشان می‌دهد.
- ✓ **Model: Controller** را آپدیت می‌کند و **View** مناسب را انتخاب می‌نماید.
- ✓ یک **Controller** از تعدادی اکشن‌متد تشکیل شده است که می‌تواند در پاسخ به یک **Request** فراخوانی شود.
- ✓ **Controller**های **ASP.NET Core** معمولاً از کلاس **Controller** یا **ControllerBase** ارث‌بری می‌کنند و نام آن‌ها به کلمه **Controller** ختم می‌شوند.
- ✓ کلاس پایه **Controller** متدهای بس‌یاری را برای ایجاد **ActionResult** در اختیار شما قرار می‌دهد.
- ✓ اکشن‌متدها می‌توانند پارامترهایی داشته باشند که مقادیر آنها از **Property**های **Request** ورودی گرفته می‌شود.
- ✓ **DataAnnotation**ها به شما امکان می‌دهند مقادیر مورد انتظار را تعریف کنید.
- ✓ اعتبارسنجی به طور خودکار پس از **Model Binding** اتفاق می‌افتد، اما شما باید با استفاده از ویژگی **ModelState**، نتیجه اعتبارسنجی را به طور دستی بررسی کنید و مطابق با اکشن‌متد خود عمل نمایید.

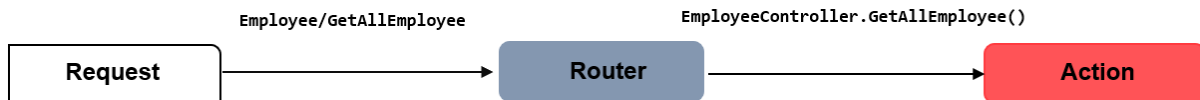
فصل چهارم: سیستم Routing

آنچه خواهید آموخت:

- Routing چیست؟
- مزایای سیستم Routing
- سیستم Routing چگونه کار می کند؟
- قسمت های یک الگوی مسیر
- روش های Mapping
- Attribute Routing و Conventional Routing
- برنامه MVC با چندین مسیر
- Constraint بر روی مسیرها
- چطور Constraint ها را اعمال کنیم؟

Routing چیست؟

Routing فرآیند Mapping یک HTTP Request ورودی به یک اکشن-کنترلر خاص است. بنابراین وظیفه-ی Routing تطابق بخش‌های یک URL به یک متد در کنترلر است.

مزایای سیستم Routing

- سیستم Routing سبب انعطاف پذیری در اپلیکیشن و ایجاد یک مدیریت قدرتمند بر روی URLها می‌شود.
- با این سیستم، شما به آسانی می‌توانید URLها را جهت Map شدن به اکشن‌متدهای دلخواه ایجاد کنید.
- Routing شما را قادر می‌سازد تا به طور صریح و بدون اتصال به یک طرح یا ساختار فایل، URLهای موردنیاز خود را جهت هدایت اپلیکیشن تعریف نمایید.
- این سیستم، اکشن‌متدها را از URLها جدا می‌کند و باعث می‌شود بدون دست زدن به اکشن‌متدها، URLهای مورد نیاز اپلیکیشن را تنها با تغییر سیستم مسیریابی تغییر دهید.
- مورد دیگر برای استفاده قاطع از مسیریابی، این است که URLها User Friendly تر می‌شوند.

سیستم Routing چگونه کار می‌کند؟

سیستم Routing به عنوان بخش مهمی از دیزاین پترن MVC در ASP.NET Core شناخته شده است زیرا Request ورودی را به یک اکشن‌متد خاص در یک Controller متصل می‌نماید.

```
app.UseRouting();

app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "default",
        pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
});
```

مسیرها با استفاده از یک عبارت لامبدا (به صورت آرگومان) به متد UseEndpoints پاس داده می‌شوند. این عبارت، مسیرها را با استفاده از Objectی که اینترفیس IRouteBuilder را پیاده‌سازی کرده، تعریف می‌کند.

قسمت‌های یک الگوی مسیر

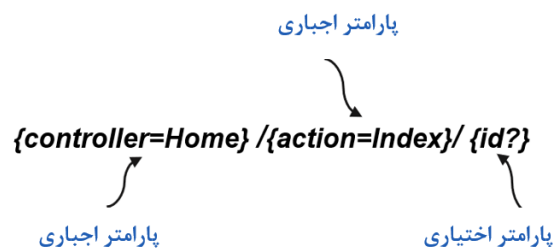
یک مسیریاب یک الگو مسیر را به تعدادی بخش تقسیم می‌کند، که به طور معمول هر بخش توسط کاراکتر / جدا می‌شود.

- ✓ بخش اول: با نام **Controller** انتخاب شده، **Map** می‌شود.
- ✓ بخش دوم: با نام اکشن متد مورد نظر، **Map** خواهد شد.
- ✓ بخش سوم: یک پارامتر اختیاری به نام **id** را مشخص می‌کند که وارد کردن آن اجباری نیست اما در صورت وجود، **Router** مقداری برای پارامتر **id** ضبط می‌کند.

نکته!!

پارامترهای **{controller}** و **{action}** اجباری هستند و شما نمی‌توانید یک پارامتر اختیاری را قبل از یک پارامتر اجباری قرار دهید، زیرا مسیریاب از مقادیر اجباری جهت تصمیم‌گیری استفاده می‌کند و هیچ راهی برای تعیین پارامتر اجباری وجود ندارد.

هنگامی که یک URL صدا زده می‌شود، موتور مسیریابی تلاش می‌کند تا متن URL را (در مکان **{controller}**) با یک **Controller** تعریف شده در وب اپلیکیشن، مطابقت دهد. اگر موتور مسیریابی نتواند چیزی برای تطبیق بیابد، خطا نمایش داده خواهد شد. در غیر این صورت، نتیجه مسیریابی، یک اکشن متد و **Controller** مرتبط با آن خواهد بود.

نکته!!

شما می توانید برای Map کردن اکشن متدها به URL های مختلف، الگوهای متفاوتی از مسیریابی تعریف کنید.

روش های Mapping

Mapping (بین URL ها، Controller ها و اکشن متدها) یا در کلاس Startup.cs و یا با استفاده از Attribute Route تعریف خواهد شد. بنابراین دو راه برای ایجاد مسیر در یک اپلیکیشن ASP.NET Core MVC وجود دارد:

(۱) استفاده از Conventional Routing.

(۲) قرار دادن Attribute Routing بر روی Controller ها.

هر کدام از تکنیک های فوق، URL های مورد انتظار شما را با استفاده از الگوهای مسیر تعریف می کنند.

Conventional Routing

معمولا در بیشتر اپلیکیشن ها، مسیرهای مبتنی بر Convention تعریف می شوند و شما تا زمانی می توانید از این روش استفاده کنید که، ساختار کدهایتان مطابق با مسیرهای تعریف شده باشد.

این روش درک URL ها را قابل فهم تر کرده و بسیاری از وب اپلیکیشن های مبتنی بر MVC-HTML معمولا از این روش برای مسیریابی استفاده می کنند.

```
using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }
        public void Configure(IApplicationBuilder app,
            IWebHostEnvironment env)
        {

```

شما باید AddControllersWithViews () را در اینجا اضافه نمایید.

```

if (env.IsDevelopment())
{
    app.UseStatusCodePages();
}
else
{
    app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
}

app.UseRouting();
app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "default",
        pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
});
}
}
}

```

افزودن UseRouting() و MapControllerRoute() ←

مسیرها با استفاده از این عبارت lambda ایجاد می شوند. ←

این Convention ها تصمیم گیری و نگهداری وب اپلیکیشن ها را ساده تر می کند.

نکته !!

از آنجا که این الگوی مسیریابی مرسوم تر است، ما با این الگو به پروژه ادامه خواهیم داد.

Attribute Routing

علاوه بر Conventional Routing شما می توانید با قرار دادن [Route] Attribute در بالای اکشن متدهای خود، از مسیریابی مبتنی بر Attribute استفاده کنید. این روش انعطاف پذیری بیشتر دارد، زیرا شما می توانید به صراحت یک URL را برای یک اکشن متد خاص تعریف کنید.

این رویکرد شفاف تر، انعطاف پذیرتر و اغلب مفیدتر از رویکرد مبتنی بر Convention است و معمولاً از این روش در Web API ها استفاده می شود.

```

using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microsoft.AspNetCore.Routing;
using Microdev.ASPNETCore.Models;

```

```

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers

```

```

{
    [ApiController]
    [Route("[controller]")]
    Employee
}

```

در زمان مسیریابی [controller] با عبارت Employee جایگزین خواهد شد. ←

```

public class EmployeeController: Controller
{
    public List<Employee> Employees { get; private set; }
    public EmployeeController()
    {
        Employees = new List<Employee>
        {
            new Employee{
                EmployeeId = 100,
                FirstName = "Zahra",
                LastName = "Bayat",
                Salary=1000000
            },
            new Employee{
                EmployeeId = 101,
                FirstName = "Ali",
                LastName = "Bayat",
                Salary=1000000
            },
        };
    }
    public IActionResult GetEmployee(int employeeId)
    {
        var employee= Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId ==
employeeId);
        return OK(employee);
    }
    [Route("AllEmployee")]
    public IActionResult GetAllEmployee()
    {
        return Json(Employees);
    }
    [HttpPost]
    public IActionResult CreateEmployee(Employee employee)
    {
        if (ModelState.IsValid)
        {
            // پیزینس شما
            return View(employee);
        }
        else
        {
            return BadRequest(ModelState);
        }
    }
}

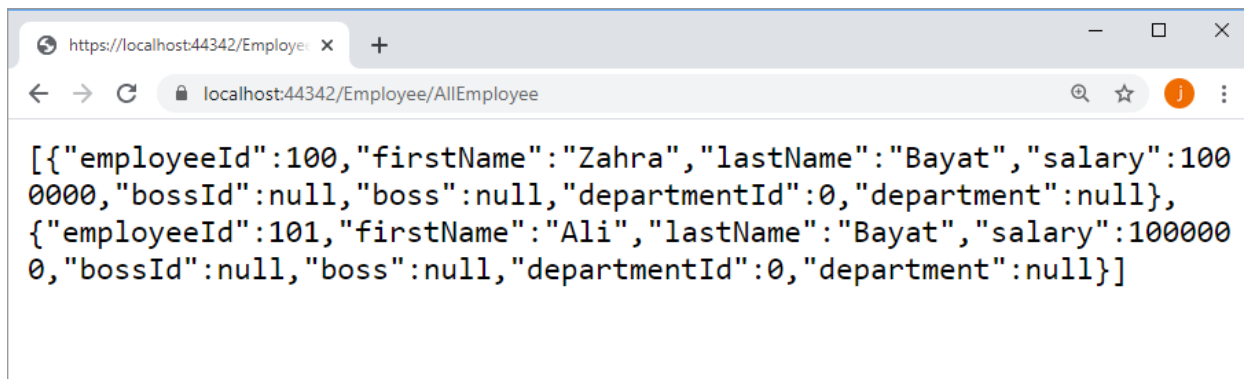
```

زمانیکه `"/Employee/AllEmployee"` --URL
درخواست می‌شود، متد `GetAllEmployee`
اجرا خواهد شد.

```
}  
}
```

اکنون برنامه را اجرا و URL زیر را در مرورگر وارد کنید:

<https://localhost:44342/Employee/AllEmployee>

نکته!!

شما در اپلیکیشن‌های خود می‌توانید **Conventional Routing** را با **Attribute Routing** ترکیب کنید، اما معمولاً برای کنترلرهای **MVC**، از **Conventional Routing** و جهت نوشتن کنترلرها از **Web API** استفاده خواهد شد.

نتیجه‌گیری: **Conventional Routing** برای اپلیکیشن‌های سنتی (که خروجی **HTML** دارند) مناسب است و **Attribute Routing** اپلیکیشن‌های **Web API** را خواناتر می‌کند.

مسیر پروژه نمونه انجام شده در **Github**:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter4/Sample1>

برنامه MVC با چندین مسیر

یک برنامه **MVC** معمولاً برای پردازش **URL**‌های ورودی باید مسیریابی متعددی داشته باشد. با این مسیرها شما می‌توانید در تعریف الگوهای خود، هر تعداد **Route Parameter** که نیاز است تعیین کنید و در زمان **Model Binding** به این پارامترها دسترسی داشته باشید.

```
using Microsoft.AspNetCore.Builder;  
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
```

```

using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseStatusCodePages();
            }
            else
            {
                app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
            }

            app.UseRouting() ← افزودن UseRouting() و
                               ← MapControllerRoute()
            app.UseEndpoints(endpoints =>
            {
                endpoints.MapControllerRoute(
                    name: "employee", ← مسیر اول
                    pattern: "{controller=Employee}/{action=GetAllEmployee}/{id?}");

                endpoints.MapControllerRoute( ← مسیر دوم
                    name: "default",
                    pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
            });
        }
    }
}

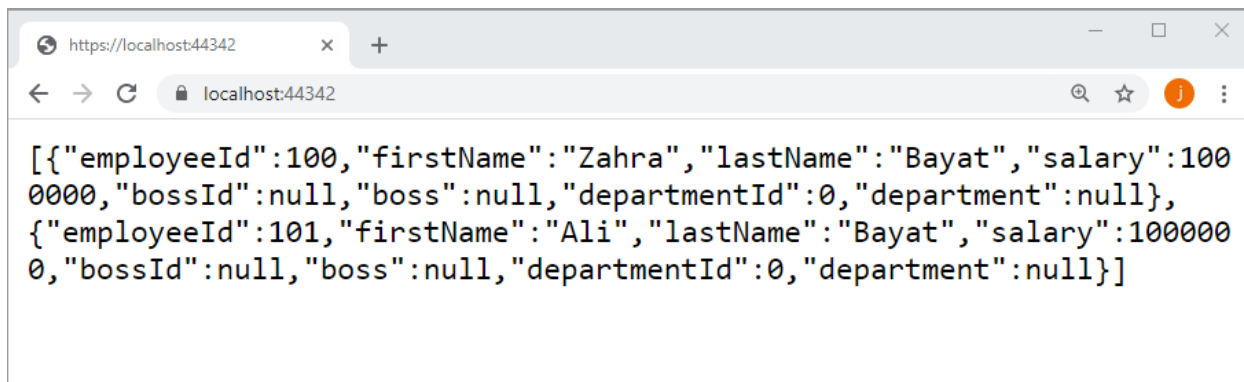
```

در مثال فوق، سیستم مسیریابی تلاش می‌کند تا یک URL را با اولین الگوی تعریف شده مطابقت دهد و در صورت عدم تطابق، با الگوی بعدی این روند ادامه می‌یابد.

توجه داشته باشید، مسیرهای خاص در ابتدای این لیست قرار گیرد و ترتیب مسیرها را هم در نظر بگیرید.

حالا Attribute های اضافه شده به EmployeeController را بردارید و اپلیکیشن را اجرا نمایید.

همانطور که می بینید، اپلیکیشن به مسیر **Employee / GetAllEmployee** هدایت می شود.


```
[{"employeeId":100,"firstName":"Zahra","lastName":"Bayat","salary":1000000,"bossId":null,"boss":null,"departmentId":0,"department":null}, {"employeeId":101,"firstName":"Ali","lastName":"Bayat","salary":1000000,"bossId":null,"boss":null,"departmentId":0,"department":null}]
```

مسیر پروژه نمونه انجام شده در **Github**:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter4/Sample2>

Constraint بر روی مسیرها

Routing در مورد نوع داده های که پارامترهای مسیر می گیرند، هیچ اطلاعی ندارد و تنها کاری که انجام می دهد این است که، پارامترهای مسـیر را تطبیق دهد. بنابراین می توان گفت: با توجه به قالب پیش فرض **"{controller=Home}/{action=Index}/{id?}"**، آدرس های زیر همگی مطابقت دارند:

- /Home/Edit/test
- /Home/Edit/123
- /1/2/3

تمامی این آدرس ها با توجه به syntaxی که در الگو تعریف شده، کاملا معتبر هستند، اما همه ی شما می دانید برخی از این آدرس ها هیچ گونه خروجی نخواهند داشت.

پس چاره چیست؟؟

برای جلوگیری از این مشکل، می توان Constraint ها را به یک قالب مسیر اضافه نمود.

وظیفه ی Constraint چیست؟

Constraint ها، URL هایی که بلیک قلب مسدود را مطابقت دلوند را محدود می کند. بنابراین شما از این پس می توانید، زمانی که یک Segment مشخص نشده بود، جهت Valid بودن یک پارامتر مسیر، مقادیر پیش فرض را تعیین کنید.

چطور Constraint ها را اعمال نماییم؟

با استفاده از دو نقطه می توانید یک پارامتر مسیر را محدود کنید. به عنوان مثال: {id: int} محدودیت عدد بودن را به پارامتر id اضافه می کند و از این پس پارامتر id نمی تواند مقداری غیر از عدد دریافت کند.

شما همچنین می توانید محدودیت های پیشرفته تری را بررسی کنید، به عنوان مثال: اضافه کردن محدودیت حداقل مقدار یک عدد یا حداکثر طول یک رشته.

و در پایان اینکه، شما می توانید چندین محدودیت را با استفاده از کلون و علامت ؟ ترکیب کنید. در جدول پایین چند مثال ذکر شده است.

Type	Constraint
Int	{qty:int}
Guid	{id:guid}
Decimal	{cost:decimal}
length (value)	{name:length(6)}
min (value)	{age:min(18)}
optional int	{qty:int?}
optional int max (value)	{qty:int:max(10)?}

حالا زمانیکه Router، یک URL را با یک قالب مسیر منطبق داد، باید ابتدا محدودیت ها را بررسی کند تا همه پارامترها معتبر باشند. در صورت معتبر بودن پارامترها، Router تلاش می کند تا یک اکشن متد مناسب بیابد.

نکاتی درباره Constraint ها:

(۱) برای انعطاف پذیری بیشتر در اعمال محدودیت ها، می توان از Regex استفاده نمایید. Regex محدودیتی است که یک Segment را با عبارتی منظم مطابقت می دهد.

```
app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "employee",
        pattern:
            "{controller:regex(^E.*)=Employee}/{action=GetAllEmployee}
            /{id?}");
});
```

عبارت regex

در مثال بالا، تنها URLهایی که Controller آنها با حرف E آغاز می‌شوند، تطبیق داده خواهد شد.

(۲) اگر برای یک بخش نیاز به محدودیت‌های چندگانه باشد، باید آنها را با یک دو نقطه به هم متصل کنید.

```
app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "employee",
        pattern: "{controller=Employee}/{action=GetAllEmployee}
/{id:alpha:minlength(3)?}");
});
```

محدودیت چندگانه

(۳) شما می‌توانید Attribute [Route] را هم به همین صورت محدود کنید. در مثال پایین این مورد را می‌بینید.

```
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microsoft.AspNetCore.Routing;
using Microdev.ASPNETCore.Models;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    [Route("[controller]")]
    public class EmployeeController: Controller
    {
        public List<Employee> Employees { get; private set; }

        public EmployeeController()
        {
            Employees = new List<Employee>
            {
                new Employee{
                    EmployeeId = 100,
                    FirstName = "Zahra",
                    LastName = "Bayat",
                    Salary=1000000
                },
                new Employee{
                    EmployeeId = 101,
                    FirstName = "Ali",
                    LastName = "Bayat",
                    Salary=1000000
                },
            };
        }
    }
    [Route("[action]/{employeeId:int}")]
```

employeeId باید عدد باشد.


```

public IActionResult GetEmployee(int employeeId)
{
    var employee = Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId ==
employeeId);
    return Json(employee);
}

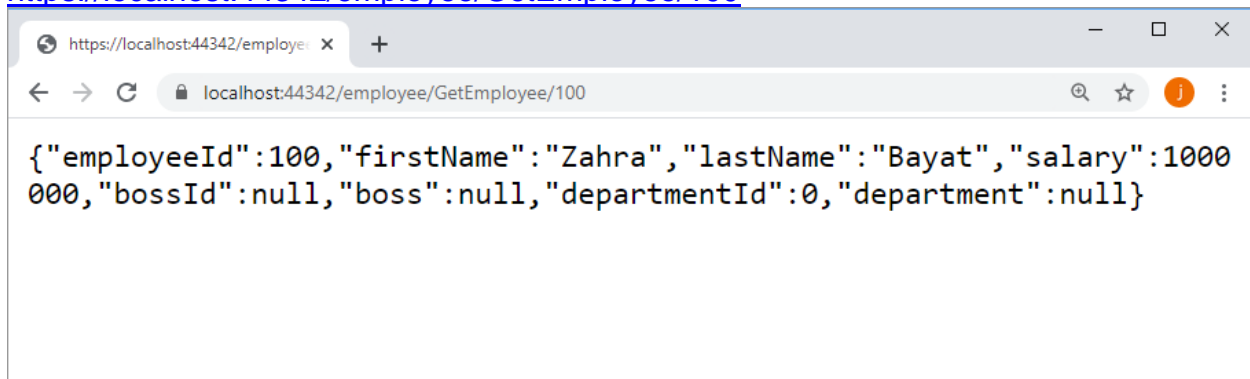
public IActionResult GetAllEmployee()
{
    return Json(Employees);
}

[HttpPost]
public IActionResult CreateEmployee(Employee employee)
{
    if (ModelState.IsValid)
    {
        // بیزنس شما
        return View(employee);
    }
    else
    {
        return BadRequest(ModelState);
    }
}
}
}
}

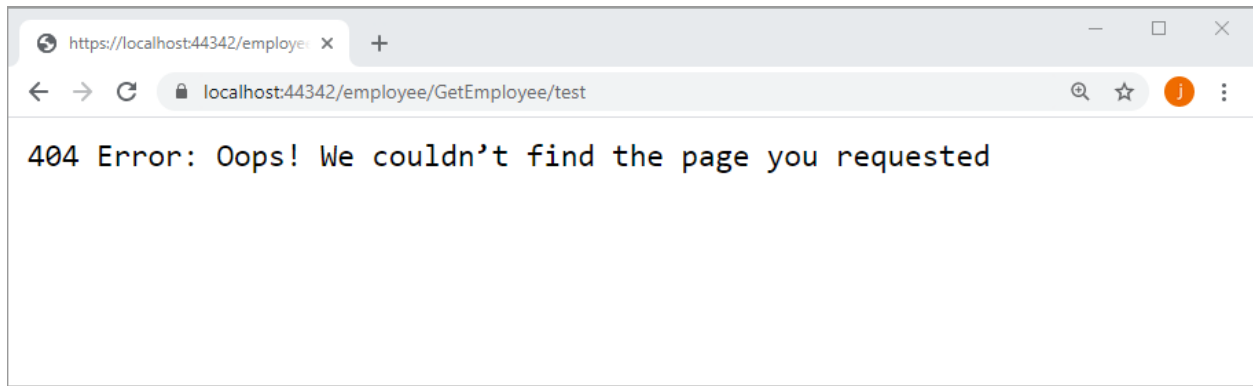
```

حالا اگر اپلیکیشن را اجرا کنید و پارامتر employeeId عدد باشد، نتیجه درست است و اگر عدد نباشد، نتیجه خطا برمی گردد.

<https://localhost:44342/employee/GetEmployee/100>

<https://localhost:44342/employee/GetEmployee/test>

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter4/Sample3>

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

✓ Razor چیست؟

✓ چطور از Razor استفاده کنیم؟

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: What is Routing in ASP.NET Core MVC?

Q2: Where is the route mapping code written in Asp.NET Core?

Q3: Can we map multiple URL's to the same action?

Q4: Explain attribute-based routing in MVC?

Q5: What is the advantage of defining route structures in the code?

Q6: How to enable Attribute Routing?

Q7: What are the components required to create a route in MVC?

Q8: Can we add constraints to the route?

Q9: How to apply Routing Constraints in ASP.net MVC?

Q10: How to enable Convention Routing?

Quiz

Q1: Which of the following is a default route pattern in MVC?

1. "{action}/{controller}/{id}"
2. "{controller}/{id}"
3. "{controller}/{action}/{id}"
4. "{controller}/{action}"

Q2: Which of the following default class is used to configure all the routes in MVC?

1. FilterConfig
2. RegisterRouteConfig
3. RouteConfig
4. MVCRoutes

Q3: _____ is a key part of the MVC design pattern in ASP.NET Core

1. Model
2. RegisterRouteConfig
3. Routing
4. Controller

Q4: Which middleware will attempt to match a request's path to a configured route.

1. ExceptionHandlerMiddleware
2. StaticMiddleware
3. WelcomePageMiddleware
4. RoutingMiddleware

Q5: Which method is equivalent to *UseMvc()*:

1. UseExceptionHandler();
2. UseStatic();
3. UseWelcomePage();
4. UseRouting(); UseEndpoints();

Q6: The first segment of the URL maps to the name of the selected _____ Model.

1. Action
2. View
3. Controller
4. Model

Q7: Attribute routing for _____ controllers where possible.

1. Web API
2. Conventional

3. All
4. None of the above

Q8: Constraints can be defined in a route template for a given route parameter using:

1. (a colon)
2. optional mark (?)
3. regex
4. All of the above

Q9: Attribute routing is enabled when you call the _____ method.

1. UseExceptionHandler();
2. UseStatic();
3. UseRouting(); UseEndpoints();
4. UseIdentity();

Q10: The _____ based routes are defined globally for your application

1. Convention
2. Attribute
3. MVC
4. Option 1 and 2

Answers

1-Correct Answer: "{controller}/{action}/{id}"

2-Correct Answer: RouteConfig

3-Correct Answer: Routing

4-Correct Answer: Routing

5-Correct Answer: UseRouting(); UseEndpoints();

6-Correct Answer: Controller

7-Correct Answer: Web API

8-Correct Answer: (a colon)

9-Correct Answer: UseRouting(); UseEndpoints();

10-Correct Answer: Convention

خلاصه فصل

- ✓ **Routing** فرایند **Map** کردن یک درخواست ورودی به یک اکشن متد است که در نتیجه یک **Response** تولید می‌شود.
- ✓ الگوهای مسیر ساختار **URL**های مشخص شده در اپلیکیشن را تعریف می‌کنند.
- ✓ مسیرها را می‌توان یا با استفاده از **Conventional Routing** در سطح عمومی تعریف کرد یا با استفاده از **Attribute Routing** در بالای یک اکشن متد قرار داد.
- ✓ یک اپلیکیشن می‌تواند مسیرهای متفاوتی داشته باشد که در این صورت **Router** تلاش خواهد کرد اولین مسیری که با **URL** ورودی منطبق باشد را انتخاب کند.
- ✓ پارامترهای مسیر می‌توانند **Constraint**هایی داشته باشند که مقادیر ورودی را محدود کنند.

فصل پنجم: رندر کردن HTML با استفاده از Razor view

آنچه خواهید آموخت:

- **View چیست؟**
- **Razor چیست؟**
- نحوه استفاده از **Razor**
- روش‌های انتقال داده به **View**
- نوشتن عبارات با سینتکس **Razor**
- **Layout چیست؟**
- مزایای **Layout**
- چطور از **Layout** استفاده کنیم؟
- **Section چیست؟**
- **Partial view چیست؟**
- ایجاد یک **Partial View**
- استفاده از **Partial View** های **Strongly Type**
- **ViewStart چیست؟**
- **ViewImports چیست؟**

View چیست؟

به طور کلی، کاربران دو نوع تعامل با اپلیکیشن شما دارند:

- یا اطلاعاتی که اپلیکیشن نمایش می‌دهد را می‌خوانند.
- و یا داده‌هایی را به آن ارسال می‌کنند.

مسئولیت نمایش داده‌های اپلیکیشن در ASP.NET Core MVC، برعهده Viewهاست و زبان Razor شامل ساختارهایی است که ایجاد هر دو نوع اپلیکیشن را آسان می‌کند. Viewها جهت تولید UI از سینتکس Razor استفاده می‌کنند.

Razor چیست؟

Razor یک View Engine است که اطلاعات Razor templateها را پردازش می‌کند.

Razor template چیست؟

Razor template ترکیبی از HTML و کدهای سی‌شارپ است، که با استفاده از HTML می‌توان مشخص نمود چه چیزی باید به مرورگر ارسال شود و کدهای سی‌شارپ هم برای تولید داده‌های داینامیک است.

نکته!!

استفاده از سی‌شارپ به این معنی است که شما می‌توانید به صورت داینامیک HTML نهایی را تولید نمایید. برای مثال:

- نمایش کاربر فعلی
- پنهان کردن لینک‌هایی که کاربران فعلی به آن دسترسی ندارند.
- تولید Button برای هر آیتم در یک لیست و ...

چرا یادگیری Razor مهم است؟

در یک وب‌اپلیکیشن، تولید محتوای داینامیک امری ضروریست و Razor با استفاده از عبارات سی‌شارپ این هدف را محقق کرده و باعث سادگی کار با ASP.NET Core MVC شده است.

اهداف طراحی Razor عبارتند از: ایجاد کارآیی بیشتر و یادگیری ساده‌تر، که به طور قطع می‌توان گفت: به این اهداف رسیده است.

نحوه استفاده از Razor

برای نشان دادن نحوه کارکرد Razor، بیاید با هم پروژه اولیه کتاب را تکمیل کنیم:

۱) انتخاب یک View درون Controller

Controllerهای شما، همیشه بلید کدهای HTML را با استفاده از Viewها ایجاد کنند، بنابراین اکشن‌متدها برای ایجاد یک View از شیئی به نام ViewResult استفاده می‌کنند.

متد View در کلاس پایه Controller قرار گرفته که به سادگی از یک View Model عبور کرده و یک اکشن‌متد را انتخاب می‌کند. این متد یک ViewResult برمی‌گرداند و برای پیدا کردن View از Conventionها استفاده می‌نماید.

```
using System.Collections.Generic;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;

public class HomeController : Controller
{
    public IActionResult Index()
    {
        var employeeNames = new List<string> { "Zahra", "Ali", "Sara" };

        return View(employeeNames);
    }

    public string Error(int id)
    {
        return $"{id} Error: Oops! We couldn't find the page you requested";
    }
}
```

با ارث بری از کلاس پایه Controller می‌توانید از متد View استفاده کنید.

من برای سادگی، داده‌های لیست را هاردکد کردم و هیچ داده‌ی داینامیکی وجود ندارد.

متد View یک ViewResult برمی‌گرداند.

نکته!!

در این مثال متد View، از نام اکشن‌متد Index به عنوان نام View استفاده می‌کند.

با توجه به اینکه، نام کنترلر ما HomeController است و نام اکشن‌متد هم Index می‌باشد، به طور پیش‌فرض Razor engine دنبال مسیر Views / Home / Index.cshtml می‌گردد، اما با این حال، شما می‌توانید به صراحت نام View مورد نظر خود را در ورودی متد View قرار دهید. به عنوان مثال: در اکشن‌متد Index

می‌توانید ورودی متد View را این‌گونه بنویسید: View ("EmployeeList"). حالا Razor engine مستقیماً به فایل EmployeeList.cshtml نگاه می‌کند.

شما حتی می‌توانید، در ورودی متد View، مسیر کامل فایل View را نسبت به مسیر ریشه اپلیکیشن قرار دهید (مانند View ("Views / EmployeeList.cshtml")) تا از این پس هر زمان اپلیکیشن این اکشن‌متد را صدا زد، به دنبال View / EmployeeList.html مکان بگردد.

نکته!!

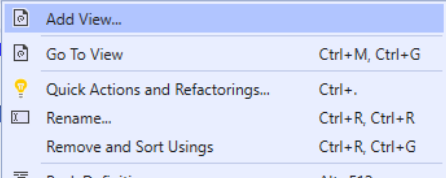
ممکن است وسوسه شوید و به صورت صریح مسیر فایل View را در همینجا ذکر کنید، اگر چنین تصمیمی دارید، هرگز این کار را انجام ندهید زیرا این رفتار به برنامه‌نویسان بعدی نیز، که به کد شما نگاه می‌کند انتقال می‌یابد و کدهای شما، دیگر حس خوبی را منتقل نخواهد کرد.

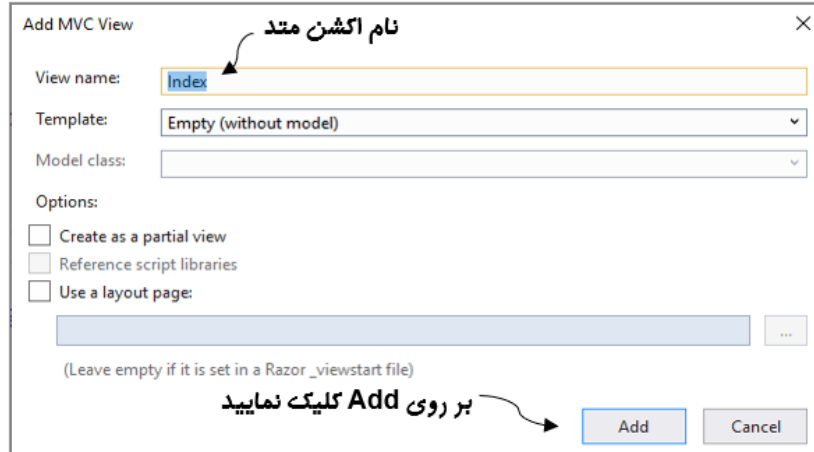
۲) ایجاد یک Razor view

در ASP.NET Core، هر بار که نیاز به نمایش HTML Response به کاربر باشد، باید از یک View استفاده کنید. به طور قراردادی، در ASP.NET Core، Viewها در مسیر Views و در یک Folderی هم‌نام با نام Controller قرار می‌گیرند. نام فایل View هم به این شکل است: نام اکشن‌متد با یک پسوند .cshtml.

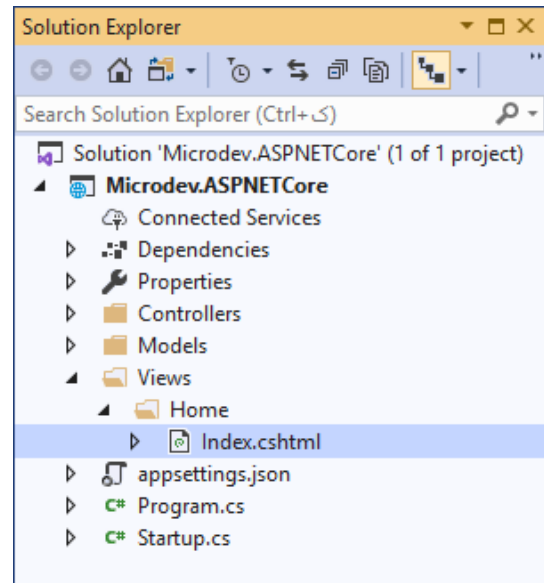
حالا برای ایجاد یک View، می‌توانید بر روی اکشن‌متد خود راست کلیک کنید و سپس Add View... را انتخاب کنید. انجام این کار یک Folder با نام Views در مسیر پروژه ایجاد و سپس درون این Folder یک Folder دیگر با نام Home ایجاد و در پایان یک View با نام Index اضافه می‌کند.

```
0 references | 0 requests | 0 exceptions
public IActionResult Index()
{
    var employeeNames = ...
    return View(employeeNames);
}
```


حالا ساختار Solution را ببینید.

مانند کد پایین محتوای فایل **Index.cshtml** را تغییر دهید:

```
@model List<string>
<h1>EmployeeNames: </h1>
<ul>
  @for (int i = 0; i < Model.Count; i++)
  {
    <li>@i - @Model[i]</li>
  }
</ul>
```

← @model یک لیست string را نشان می‌دهد.

← برای نوشتن نام یک کارمند در خروجی HTML، از یک عبارت Razor استفاده می‌شود.

همانطور که می‌بینید، دستور `@model` در این `View`، نشان می‌دهد که من برای تولید HTML نهایی، یک لیست `string` ارائه داده‌ام. این بدین معنی است که دستور `@model` به `Razor` می‌گوید که انتظار دارم کدام مدل به این `View` داده شود. (این مدل از طریق پراپرتی `Model` قابل دسترسی است).

در این مثال ویژگی‌های مختلف `Razor` به وضوح نشان داده شده است. (ترکیبی از HTML و ساختار سی‌شارپ که برای ایجاد HTML داینامیک استفاده می‌شود).

قبل از اجرای اپلیکیشن فایل `Startup.cs` را مانند کد زیر تغییر دهید:

```
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddControllersWithViews();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseStatusCodePages();
            }
            else
            {
                app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
            }

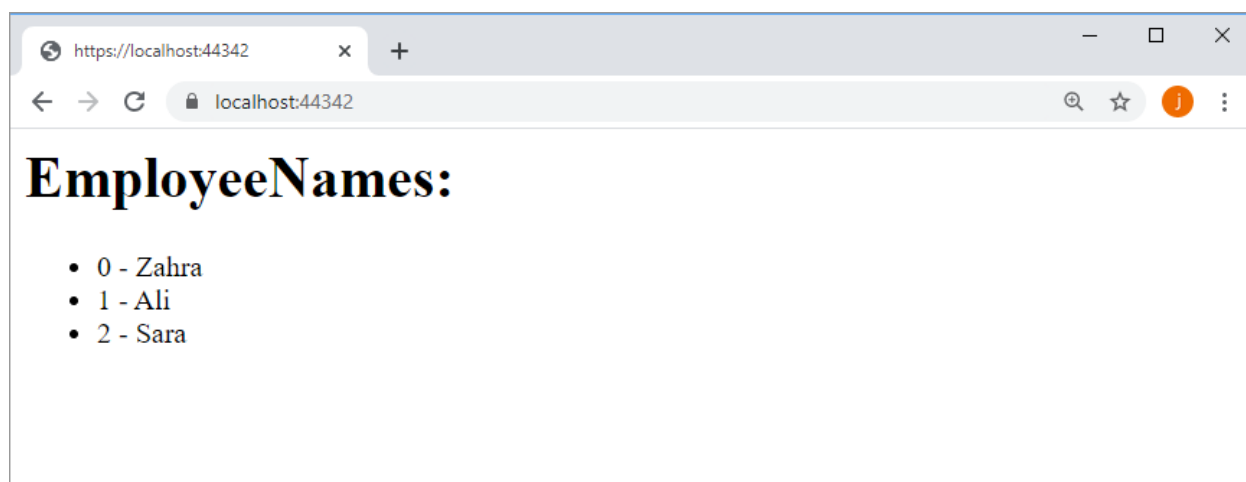
            app.UseRouting();

            app.UseEndpoints(endpoints =>
            {
                endpoints.MapControllerRoute(
                    name: "default",
                    pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");

                endpoints.MapControllerRoute(
                    name: "employee",
                    pattern: "{controller=Employee}/{action=GetAllEmployee}/{id?}");
            });
        }
    }
}
```

```
});  
    }  
}  
}
```

حالا اپلیکیشن را اجرا کنید:

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter5/Sample1>

روش‌های انتقال داده به View

در ASP.NET Core چندین روش برای انتقال داده‌ها از اکشن‌متد به View وجود دارد که در ادامه چند نمونه ذکر شده است:

(۱) **View Model**: View Model یک Object با تعدادی Property است، که داده‌های موردنیاز View را فراهم می‌کند. با View Model می‌توانید مطمئن شوید که داده‌های مدل، همان چیز است که انتظار دارید.

(۲) **ViewData**: ViewData یک دیکشنری از String است که به اشیاء اشاره دارد و برای انتقال داده از Controller به View مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۳) **ViewBag**: **ViewBag** یک Wrapper بر روی شی **ViewData** است، که داینامیک بوده و به سادگی می‌توان به **Property**های آن اشاره داشت. بنابراین، اگر ترجیح می‌دهید یک دیکشنری دینامیک داشته باشید، می‌توانید به جای **ViewData** از **ViewBag** استفاده کنید.

انتقال داده با View Model

بهترین روش انتقال اطلاعات از **Controller** به **View**، استفاده از یک **View Model** است. **View Model** یک کلاس سفارشی، جهت نگهداری داده‌های مورد نیاز **View** می‌باشد.

یک اکشن‌متد، یک **View** را انتخاب می‌کند و سپس یک شی **ViewResult** که شامل **View Model** است را به آن پاس می‌دهد. حالا هنگامی که **ViewResult** اجرا می‌شود، **View** اطلاعات را در یک قالب **Razor** قرار داده و محتوا را نمایش می‌دهد.

نکته!!

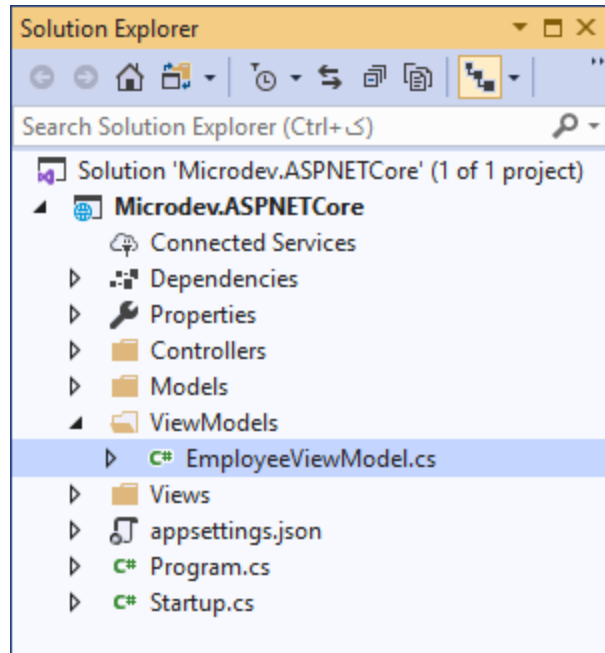
در **View Model**، **Binding** یکطرفه است، این بدین معنیست که، **View Model** مقادیر را برای **UI** فراهم کرده و هنگامی که **UI** ساخته و **Response** ارسال شد، **View Model** از بین می‌رود.

ایجاد View Model

برای ایجاد یک **View Model** مراحل زیر را دنبال کنید:

- ۱) در مسیر پروژه، یک **Folder** به نام **ViewModels** ایجاد کنید.
- ۲) سپس درون این **Folder** یک کلاس به نام **EmployeeViewModel** اضافه نمایید.

محتوای کلاس EmployeeViewModel:

```
using System.Collections.Generic;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using System.ComponentModel.DataAnnotations;

namespace Microdev.ASPNETCore.ViewModels
{
    public class EmployeeViewModel
    {
        public int EmployeeId { get; set; }

        [Required]
        [MaxLength(64)]
        public string FirstName { get; set; }

        [Required]
        [MaxLength(64)]
        public string LastName { get; set; }

        [Required]
        public decimal Salary { get; set; }

        [Required]
        public string BossName { get; set; }

        [Required]
        [MaxLength(64)]
        public string DepartmentName { get; set; }
    }
}
```

```
}  
}
```

حالا اکشن متد Index موجود در کنترلر HomeController را ویرایش کنید:

```
using System.Collections.Generic;  
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;  
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;  
  
namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers  
{  
    public class HomeController: Controller  
    {  
        public IActionResult Index()  
        {  
            List<EmployeeViewModel> viewModel = new List<EmployeeViewModel>  
            {  
                new EmployeeViewModel { ← ایجاد یک view model  
                    EmployeeId = 100,  
                    FirstName = "Zahra",  
                    LastName = "Bayat",  
                    DepartmentName = "Raveshmand",  
                    Salary=10000000  
                },  
                new EmployeeViewModel {  
                    EmployeeId = 101,  
                    FirstName = "Ali",  
                    LastName = "Bayat",  
                    DepartmentName = " Raveshmand ",  
                    Salary=10000000  
                },  
            };  
            ← این متد یک ViewResult ایجاد و  
            ← ViewModel را به آن منتقل می کند.  
            return View(viewModel);  
        }  
  
        public string Error(int id)  
        {  
            return $"{id} Error: Oops! We couldn't find the page you  
            requested";  
        }  
    }  
}
```

نکته!!

از View Model به عنوان یک مکانیسم استاندارد جهت انتقال اطلاعات بین Controller و View، استفاده می‌شود.

حالا فایل Index.cshtml را مانند کدهای پایین ویرایش نمایید:

```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
@model List<EmployeeViewModel>

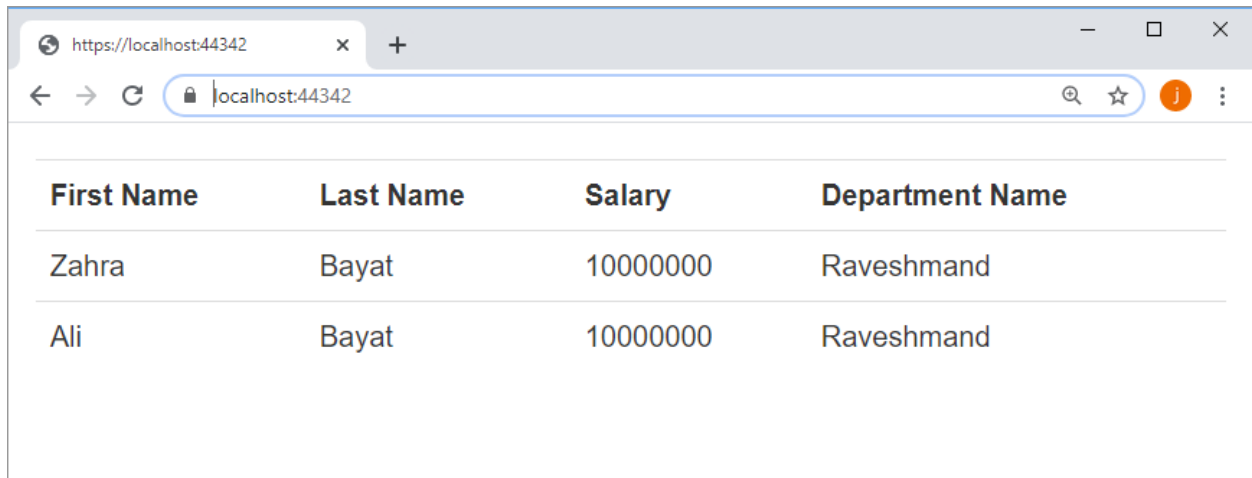
<link rel="stylesheet"
href="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/css/bootstrap.min.css">
<script
src="https://ajax.googleapis.com/ajax/libs/jquery/3.4.0/jquery.min.js"></script>
<script
src="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/js/bootstrap.min.js"></script>
<div class="Container">
<h3>Employee list: </h3>
  <table class="table">
    <tr>
      <th>First Name</th>
      <th>Last Name</th>
      <th>Salary</th>
      <th>Department Name</th>
    </tr>
    @foreach (var item in Model)
    {
      <tr>
        <td>@item.FirstName</td>
        <td>@item.LastName</td>
        <td>@item.Salary</td>
        <td>@item.DepartmentName</td>
      </tr>
    }
  </table>
</div>
```

یکی از دستورات عمل‌های رایج، دستور `@using new Namespace` است که آبجکت‌ها را در فضای نام تعریف شده، در دسترس قرار می‌دهد. هنگامی که این دستور العمل را اضافه کردید، می‌توانید با استفاده از پراپرتی `Model`، به هر یک از داده‌های موجود در `EmployeeModel` دسترسی داشته باشید.

نکته!!

پراپرتی Model در هر نقطه از View بلیدبا حرف M بزرگ و عبارت @model با حرف m کوچک شروع شود.

حالا لطفا اپلیکیشن را اجرا کنید:

The screenshot shows a web browser window with the URL https://localhost:44342. The browser displays a table with the following data:

First Name	Last Name	Salary	Department Name
Zahra	Bayat	10000000	Raveshmand
Ali	Bayat	10000000	Raveshmand

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter5/Sample2>

انتقال داده با استفاده از ViewData

View Model برای انتقال داده بین Layoutها مناسب نیست، بنابراین یک رویکرد مرسوم برای این وضعیت، استفاده از ViewData است.

ViewData یک دیکشنری String است که اشاره به Object دارد و با استفاده از آن می‌توانید هرآنچه می‌خواهید، به یک View پاس دهید.

```
using System.Collections.Generic;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class HomeController: Controller
    {
        public IActionResult Index()
        {
            ViewData["Title"] = "Employee list:";
            List<EmployeeViewModel> viewModel = new List<EmployeeViewModel>
```

با استفاده از ViewData می‌توان داده را به View پاس داد.

```

    {
        new EmployeeViewModel{
            EmployeeId = 100,
            FirstName = "Zahra",
            LastName = "Bayat",
            DepartmentName = "Raveshmand",
            Salary=10000000
        },
        new EmployeeViewModel{
            EmployeeId = 101,
            FirstName = "Ali",
            LastName = "Bayat",
            DepartmentName = " Raveshmand ",
            Salary=10000000
        },
    };

    return View(viewModel);
}

public string Error(int id)
{
    return $"{id} Error: Oops! We couldn't find the page you
    requested";
}
}
}
}

```

حالا در فایل Index.cshtml تغییرات پایین را اعمال نمایید.

```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
```

```
@model List<EmployeeViewModel>
```

```

<link rel="stylesheet"
href="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/css/bootstrap.min.css">
<script
src="https://ajax.googleapis.com/ajax/libs/jquery/3.4.0/jquery.min.js"></scri
pt>
<script
src="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/js/bootstrap.min.js"></s
cript>

```

```

<div class="Container">
<h3> @ViewData["Title"]</h3>

```

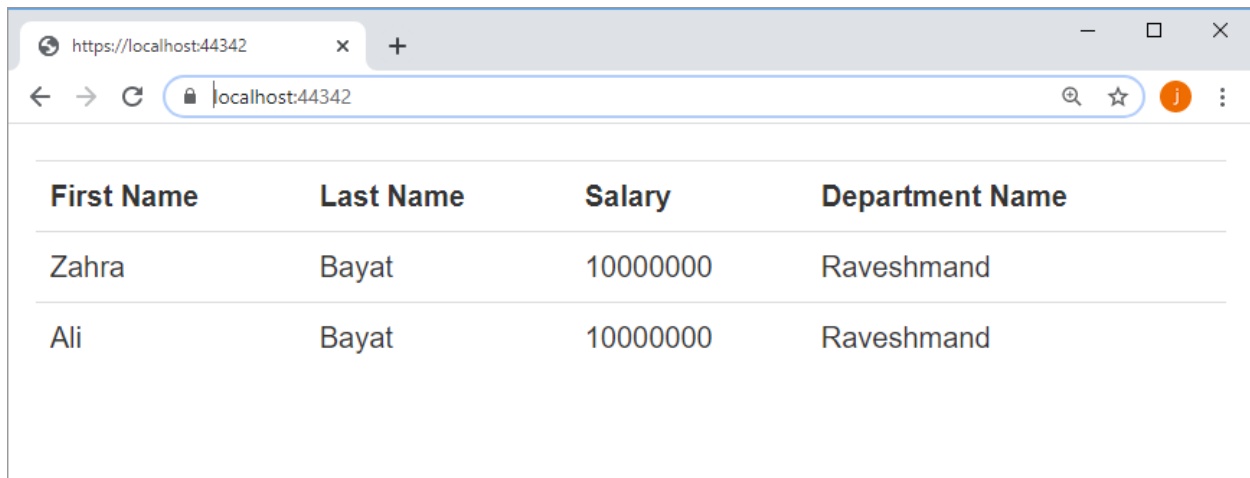
و شما می توانید داده‌های خود را این طور بازیابی کنید:

```

<table class="table">
  <tr>
    <th>First Name</th>
    <th>Last Name</th>
    <th>Salary</th>
    <th>Department Name</th>
  </tr>
  @foreach (var item in Model)
  {
    <tr>
      <td>@item.FirstName</td>
      <td>@item.LastName</td>
      <td>@item.Salary</td>
      <td>@item.DepartmentName</td>
    </tr>
  }
</table>
</div>

```

حالا لطفا اپلیکیشن را اجرا کنید:

The screenshot shows a web browser window with the URL `https://localhost:44342`. The browser's address bar shows `localhost:44342`. The main content of the browser is a table with the following data:

First Name	Last Name	Salary	Department Name
Zahra	Bayat	10000000	Raveshmand
Ali	Bayat	10000000	Raveshmand

نکاتی درباره `:ViewData`:

- شما می‌توانید مقادیر موجود در دیکشنری `ViewData` را از طریق خود `View` تنظیم کنید:

```

@{
  ViewData["Title"] = "About";
}
<h2>@ViewData["Title"].</h2>

```

داده‌ها می‌توانند با استفاده از `ViewData` به `View` پاس داده شوند.

- اگر عبارت سی‌شارپی که می‌خواهید اجرا کنید، چیزی است که نیاز به یک فاصله دارد، باید قبل از کدهای C# از علامت @() استفاده نمایید، تا Razor engine بداند کجا C# متوقف و کجا HTML شروع می‌شود.

```
<p>The sum of 15 and 2 is: <i>@(15 + 2)</i></p>
```

- هنگامی که کدهایتان را درون بلوک‌های کد قرار می‌دهید، باید C# معتبر باشد، بنابراین در پایان دستور باید سمی‌کالن را اضافه کنید.

```
@{
    ViewData["Title"] = "About";
}
```

انتقال داده با استفاده از ViewBag

روش دیگری برای دسترسی View به داده‌ها، استفاده از ViewBag است. ViewBag یک شی داینامیک است که به راحتی می‌توان به Property‌های آن دسترسی داشت.

ViewBag این امکان را می‌دهد تلیک شی داینامیک را از طریق کلاس کنترلر به View ارائه دهید و یکی از مهمترین مزیت‌های آن این است که ارسال چندین شی به View را آسان کرده است.

در مثال زیر، من یک Property در ViewBag با نام Message نامگذاری و مقداردهی کردم.

```
Public IActionResult Test()
{
    ViewBag.Message = "Hello";
    return View();
}
```

در فایل Test.cshtml:

حالا برای خواندن داده‌ها در View، Property می‌ی که در اکشن‌متد تنظیم شده را دریافت می‌کنم.

```
<p>The message is: @ViewBag.Message</p>
```

نوشتن عبارات با سینتکس Razor

✓ متغیرها

اضافه کردن متغیر در یک View بسیار ساده است، کفایست علامت @ را قبل از نام متغیر قرار دهید.

```
<P>It is now @DateTime.Now</P>
```

در این مثال، تگ HTML را باز کردیم و سپس یک فرمت تاریخ را با استفاده از علامت @ وارد نمودیم.

نکته!!

ما این نوع کد را یک **Implicit Expression** می نامیم.

✓ عبارات شرطی

از آنجا که Razor از زبان C# به عنوان زبان اسکریپت خود استفاده می کند، هر عبارت شرطی که در C# وجود دارد را می توان در Razor استفاده کرد.

```
@if (Model.Department!=null)
{
    <span>Depatment Name: @Model.Department.Name </span>
}
else
{
    <span>This Depatment is not valid</span>
}
```

✓ حلقه ها

حلقه ها یکی از رایج ترین موارد استفاده در سینتکس Razor است و Razor از تمامی ساختارهای حلقه در سی شارپ (از جمله for، foreach، do، while) پشتیبانی می کند. با حلقه ها می توانید بخش هایی از UI را پنهان یا HTML را برای هر آیتم در یک لیست ایجاد کنید.

استفاده از حلقه ها در قالب Razor تقریباً با C# یکسان است، شما تنها باید از علامت @ استفاده کنید.

```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
```

```
@model List<EmployeeViewModel>
```

```
<link rel="stylesheet"
href="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/css/bootstrap.min.css">
<script
src="https://ajax.googleapis.com/ajax/libs/jquery/3.4.0/jquery.min.js"></scri
pt>
<script
src="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/js/bootstrap.min.js"></s
cript>
<div class="Container">
```



```

<h3> @ViewData["Title"]</h3>

<table class="table">
  <tr>
    <th>First Name</th>
    <th>Last Name</th>
    <th>Salary</th>
    <th>Department Name</th>
  </tr>
  @foreach (var item in Model)
  {
    <tr>
      <td>@item.FirstName</td>
      <td>@item.LastName</td>
      <td>@item.Salary</td>
      <td>@item.DepartmentName</td>
    </tr>
  }
</table>

</div>

```

نحوه استفاده از حلقه
foreach در سینتکس
Razor

✓ بلوک‌های کد

بلوک‌های کد، بخش‌هایی از View هستند، که تنها شامل کدهای سی‌شارپ بدون هیچ‌گونه markup می‌باشند.

```

@{
  var title = "Code Blocks";
}
<h1>@title</h1>

```

بلوک‌های کد با @{...} شروع می‌شوند و برای نوشتن هر تعداد خط کد، هیچ‌گونه محدودیتی وجود ندارد.

نکته!!

در داخل یک بلوک کد، باید تمامی قوانین زبان برنامه‌نویسی را دنبال کرد. در نظر داشته باشید که کد شما تنها باید در منطق View اضافه شود و شما نباید محاسبات و تغییرات مدل را در زمان View در دست بگیرید.

✓ کامنت⁷

هر زبان برنامه‌نویسی نیاز به یک روش برای اضافه کردن کامنت‌ها دارد. در Razor، شما از syntax زیر برای ایجاد یک کامنت استفاده می‌کنید.

هر کد یا عبارتی که بین دو علامت `@*` قرار بگیرد به عنوان کامنت در نظر گرفته می‌شود.

نکته!!

شما می‌توانید برای قرار دادن کامنت‌های خود، از بلوک‌های کد استفاده کنید.

```
@{  
    // this is a comment inside of a code block  
    /*  
    * This is a multi-line comment inside a code block  
    */  
}
```

Layout چیست؟

هر HTML document دارای تعداد مشخصی المان است. (به طور مثال تگ‌های: `<html ><head >` و `<body >` همچنین در یک اپلیکیشن، اغلب بخش‌هایی (مانند Header و Footer) وجود دارد که در هر صفحه از برنامه شما تکرار می‌شوند. بنابراین این تکرار می‌تواند موضوع نگهداری کد برای آینده را دشوار کند.

خوشبختانه Razor view engine از مفهوم Section پشتیبانی می‌کند، این مفهوم به شما اجازه می‌دهد تا المان‌های رایج را تنها در یک مکان (به نام Layout) ارائه نمایید.

Layout چیست؟ Layout یک صفحه‌ی HTML است که کدهای مشترک تمامی صفحات در آنجا قرار می‌گیرد. این صفحه در ارتباط با Razor View های معمولی Render می‌شود و به تنهایی نمی‌توان آن را استفاده نمود.

مزایای Layout

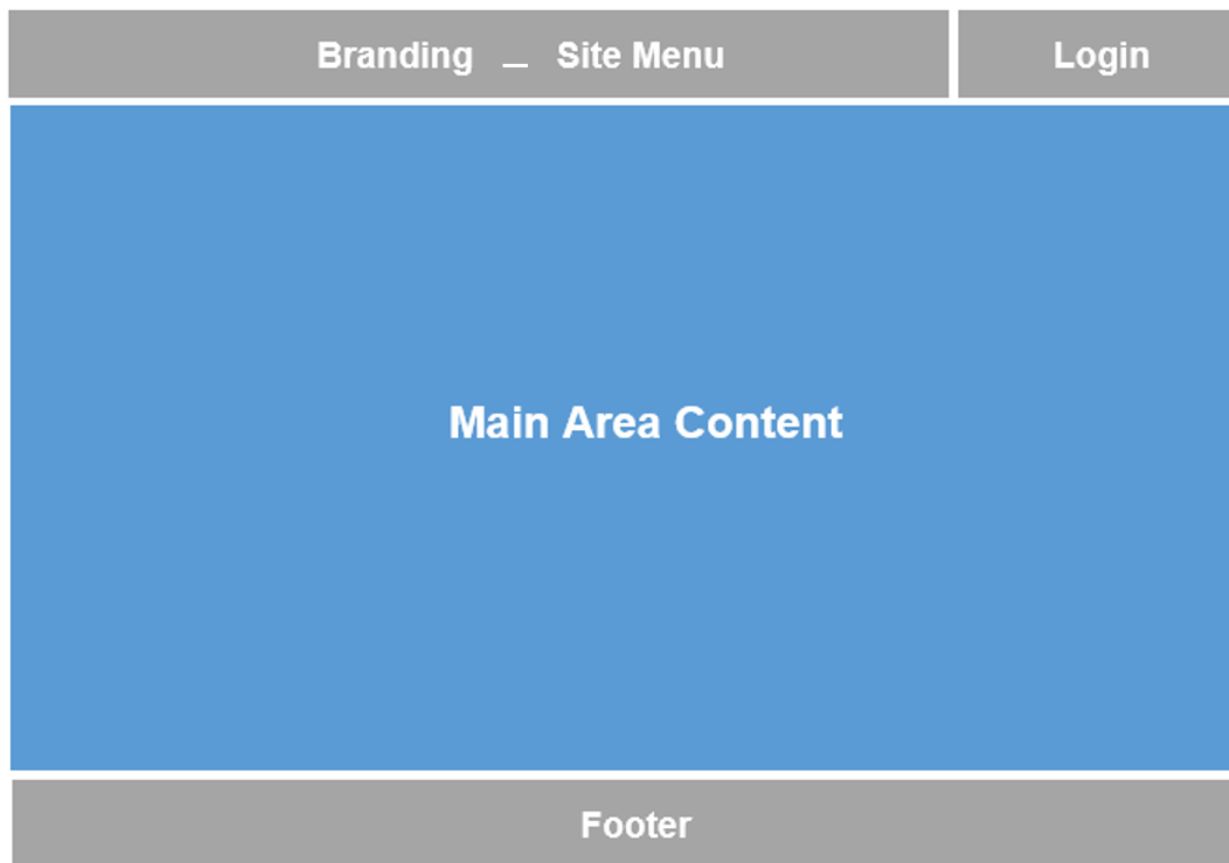
Layout با استخراج کدهای عمومی صفحات، تکثیر کد در اپلیکیشن را کاهش می‌دهد. این عمل باعث می‌شود:

- تغییرات ساده‌تر شود.
- View های شما به راحتی مدیریت و نگهداری شود.
- و به طور کلی یک حرکت فوق العاده است!

نکته!!

استفاده دائم از **layout**ها می تواند در کاهش یکپارچگی در یک صفحه بسیار مفید باشد.

بیا باید خیلی سریع نگاهی به **Layout**ها بیندازیم:

چطور از Layout استفاده کنیم؟

یک فایل **Layout** شبیه یک صفحه‌ی معمولی **Razor** است، که حتما باید تابع **RenderBody()** را صدا بزند. این تابع به **Template engine** می‌گوید که در چه مکان‌هایی **Child View**ها قرار بگیرند.

به صورت قراردادی **Layout**ها در مسیر **Views / Shared** قرار می‌گیرند و معمولاً فایل پایه **Layout** اپلیکیشن با نام **_Layout.cshtml** نامگذاری شود.

حالا شما درون فولدر **Views** یک فولدر به نام **Shared** ایجاد نمایید و سپس درون این فولدر فایل **_Layout.cshtml** (همراه با محتوای پایین) اضافه نمایید:

_Layout.cshtml:

```

<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
  <meta charset="utf-8" />
  <link rel="stylesheet"
href="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/css/bootstrap.min.c
ss">
  <script
src="https://ajax.googleapis.com/ajax/libs/jquery/3.4.0/jquery.min.js"></
script>
  <script
src="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/js/bootstrap.min.js"
></script>
  <title>@ViewData["Title"]</title>
</head>
<body>
  @RenderBody()
</body>
</html>

```

متد RenderBody در
Layout الزامیست.

همانطور که می بینید، فایل Layout شامل المنت‌های موردنیاز هر صفحه (مانند <html> و <head>) می‌باشد. حالا Viewها با تنظیم پراپرتی Layout در داخل یک بلوک کد Razor، می‌توانند فایل Layout را مشخص کنند.

Index.cshtml:

```

@using Microsoft.AspNetCore.ViewModels;

@model List<EmployeeViewModel>

@{
  Layout = "_Layout";
}

<div class="Container">
  <h3> @ViewData["Title"]</h3>

  <table class="table">
    <tr>
      <th>First Name</th>
      <th>Last Name</th>
      <th>Salary</th>
      <th>Department Name</th>
    </tr>
    @foreach (var item in Model)
    {
      <tr>
        <td>@item.FirstName</td>
        <td>@item.LastName</td>

```

```

        <td>@item.Salary</td>
        <td>@item.DepartmentName</td>
    </tr>
}
</table>
</div>

```

نکته!!

همانطور که در کدهای بالا می‌بینید، دیگر نیاز به وجود اسکریپت‌های **Bootstrap** و تگ‌های تکراری (مثل `<HTML>`, `<Head>`,...) در فایل `Index.cshtml` نیست، زیرا این تگ‌ها در فایل `_Layout.chtml` وجود دارد.

بعد از اجرای اپلیکیشن، تمام محتوای `View` در داخل `Layout` و در جایی که متد `RenderBody` فراخوانی می‌شود رندر خواهد شد.

نکته!!

در `Razor`، فایل `View` قبل از فایل `Layout` رندر می‌شود، این بدین معنی است که شما می‌توانید مقادیری مانند عنوان صفحه را از طریق پراپرتی‌های `View Data` تنظیم و سپس از این مقادیر در `Layout` استفاده نمایید.

Section چیست؟

`Layout` مکانیست که در آن بتوانید محتوای `View` را در هنگام فراخوانی `@RenderBody` رندر کنید. اما هنگامی که شما در اپلیکیشن خود شروع به استفاده از `layout`ها می‌کنید، یک نیازمندی مشترک این است که بتوانید بخش‌هایی از مطالب خود را (مثل: `Header`, `Footer` و...) در `Child View`ها هندل کنید.

برای حل این مشکل، `Razor view engine` از مفهوم `Section`ها پشتیبانی می‌کند. `Section` به شما امکان می‌دهد تا محتوای خود را در جاهای مختلف یک `Layout` قرار دهید.

`Section` یک روش سازماندهی برای مکان‌هاییست که عناصر `View` باید در یک `Layout` قرار گیرند.

نحوه استفاده از Section:

- `Section`ها با استفاده از `@section` تعریف می‌شوند. این کلمه کلیدی را می‌توان در هر نقطه‌ای از `View` قرار داد (بالا، پایین و یا هر جایی که مناسب است).
- و در `Layout` با صدا زدن `@RenderSection()` این `Section`ها رندر می‌شوند.

Section ها می توانند required یا optional باشند:

- اگر required باشند، پس یک View باید @section را تعریف کند.
- و اگر optional باشند، می توان section را از View حذف نمود، تا Layout آن را پر کند، در این صورت Section های Skip شده در رندر HTML ظاهر نمی شوند.

برای نشان دادن این که چگونه Section ها کار می کنند:

(۱) فایل `_Layout.cshtml` را باز و کدهای پایین را درون آن قرار دهید.

`_Layout.cshtml`:

```
<html>
<head>
  <meta name="viewport" content="width=device-width" />
  <link rel="stylesheet"
href="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/css/bootstrap.min.c
ss">
  <script
src="https://ajax.googleapis.com/ajax/libs/jquery/3.4.0/jquery.min.js"></
script>
  <script
src="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/js/bootstrap.min.js"
></script>
  <title>@ViewBag.Title</title>
</head>
<body class="panel-body">
<nav class="navbar navbar-inverse">
  <div class="container-fluid">
    <div class="navbar-header">
      <a class="navbar-brand" href="#">Microdev</a>
    </div>
    <ul class="nav navbar-nav">
      <li><a href="#">Home</a></li>
      <li><a href="#">Employee</a></li>
      <li><a href="#">Department</a></li>
    </ul>
  </div>
</nav>
```

`@RenderBody()`

`@RenderSection("Footer", required: false)`

با فراخوانی این متد تمام محتوای View به غیر از محتوای Section ها رندر می شوند.

این متد رندر Section ی به نام Footer را انجام می دهد. از آنجایی که این Section به صورت optional تعریف شده، اگر در View همچنین Section ی وجود نداشته باشد، این متد اجرا نخواهد شد.

```
</body>
</html>
```

هنگامی که Razor، شروع به تجزیه‌ی Layout می‌کند، محتویات Section در View توسط متد متد `RenderSection` رندر می‌شود.

نکته!!

یک View تنها می‌تواند Section‌هایی که در Layout ذکر شده‌اند را تعریف کند. اگر شما تلاش کنید Section‌هایی را در View تعریف کنید، که در `RenderSection` مربوط به Layout وجود ندارد، آن وقت یک Exception اجرا می‌شود.

۲) حالا به فایل `Index.cshtml` باید Section‌ی به نام `Footer` اضافه کنید:

Index.cshtml

```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
@model List<EmployeeViewModel>

@{
    Layout = "_Layout";
}

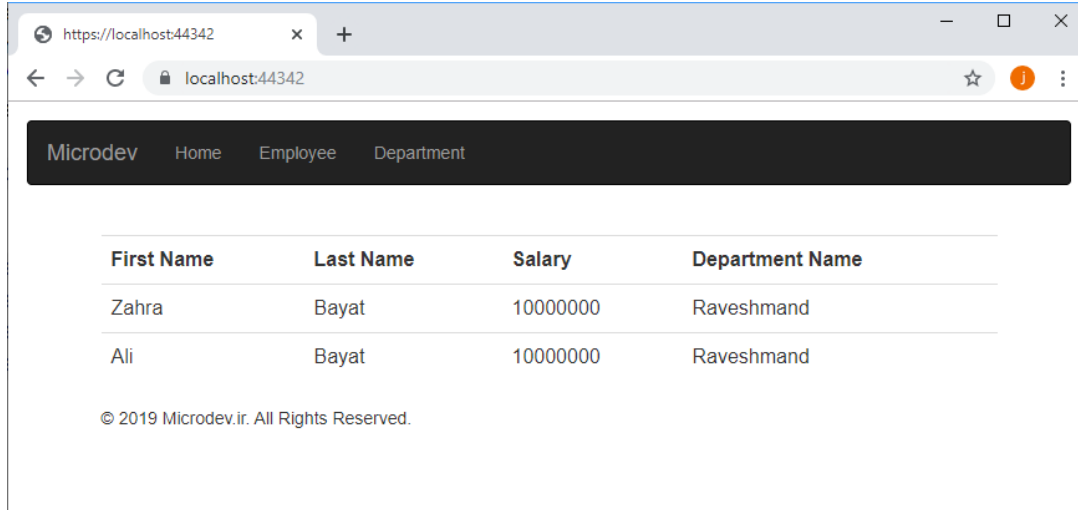
<div class="Container">
    <h3>@ViewData["Title"] </h3>
    <table class="table">
        <tr>
            <th>First Name</th>
            <th>Last Name</th>
            <th>Salary</th>
            <th>Department Name</th>
        </tr>
        @foreach (var item in Model)
        {
            <tr>
                <td>@item.FirstName</td>
                <td>@item.LastName</td>
                <td>@item.Salary</td>
                <td>@item.DepartmentName</td>
            </tr>
        }
    </table>
    @section Footer {
        <div class="bg-dark text-white">
            © 2019 Microdev.ir. All Rights Reserved.
        </div>
    }
</div>
```

تمام محتوای درون آکولاد قسمتی از Section –
Footer هستند و به عنوان محتوای Body در
نظر گرفته نمی‌شود.

}

</div>

حالا اپلیکیشن را اجرا کنید:

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter5/Sample3>

Partial view چیست؟

گاهی در اپلیکیشن، نیاز به `Copy/Paste` کردن قطعات تکراری `Razor` و یا `HTML` دارید. همان طور که می دانید، این کار باعث ازدیاد کدهای تکراری می شود و در آینده نگهداری کد را سخت خواهد کرد.

پس چاره چیست؟ راه حل این مشکل، استفاده از `Partial View` ها است. `Partial View` ها بخشی از یک `View` هستند و می توان گفت یک روش عالی برای به اشتراک گذاشتن کد بین `View` های مختلف می باشند.

با `Partial View` ها می توان یک `View` بزرگتر را به قطعات کوچکتر تبدیل کرد، با این کار پیچیدگی در یک `View` بزرگتر کاهش می یابد و می توان بخشی از یک `View` را درون `View` دیگر مورد استفاد قرار داد.

شما می توانید `Partial` ها را به عنوان یک `Child` در یک `View` در نظر بگیرید که توسط `View` ها رندر می شود.

ایجاد یک Partial View

`Partial View` یک `View` معمولی با فرمت فایل `cshtml` است، که دقیقاً برای قرارگیری در `View`، از همان استراتژی `View` ها استفاده می کند.

ساده‌ترین روش ایجاد یک Partial View، افزودن یک View معمولی با استفاده از الگوی MVC View Page است. برای همین منظور، من یک فایل با نام _FooterPartial.cshtml به فولدر Views / Home اضافه نمودم.

_FooterPartial.cshtml:

```
<div> © 2019 Microdev.ir. All Rights Reserved.</div>
```

نکته!!

به طور معمول Partial View ها هم مانند Layout ها، با یک Underline نامگذاری می‌شوند.

استفاده از Partial View

برای استفاده از یک Partial View درون یک View، باید از متدی به نام Html.PartialAsync استفاده نمایید، البته متدهای دیگر، مانند Html.Partial و Html.RenderPartial هم وجود دارد که البته توصیه نمی‌شود.

حالا بیایید فایل Index.cshtml را ویرایش کنیم:

```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;

@model List<EmployeeViewModel>
@{
    Layout = "_Layout";
}

<div class="Container">
    <h3> @ViewData["Title"]</h3>

    <table class="table">
        <tr>
            <th>First Name</th>
            <th>Last Name</th>
            <th>Salary</th>
            <th>Department Name</th>
        </tr>
        @foreach (var item in Model)
        {
            <tr>
                <td>@item.FirstName</td>
                <td>@item.LastName</td>
                <td>@item.Salary</td>
```

```

        <td>@item.DepartmentName</td>
    </tr>
}
</table>
@await Html.PartialAsync("_FooterPartial")
</div>

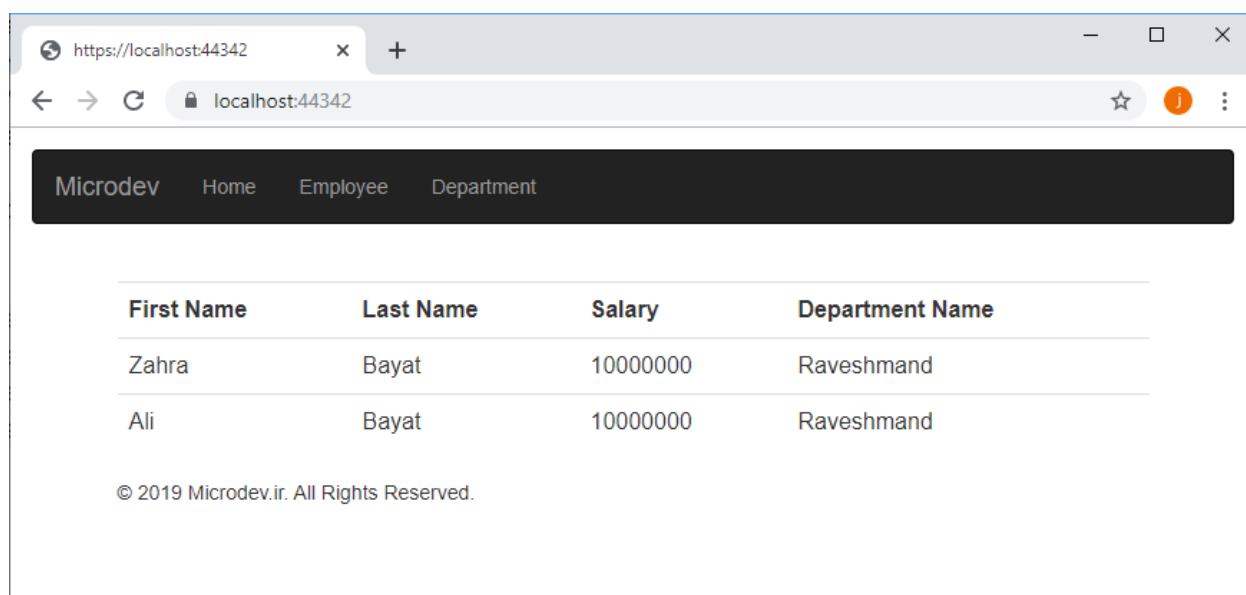
```

یک Partial View می‌تواند با استفاده از @await Html.PartialAsync() رندر شود.

نکته!!

با روش بالا دیگر نیاز به نوشتن Footer Section → در هر View ندارید.

لطفا اپلیکیشن را اجرا کنید:

استفاده از Partial View های Strongly Type

گاهی نیاز است Partial View ها در زمان Render شدن از آبجکت‌های View Model استفاده کنند. در این‌گونه موارد باید از Partial View های Strongly Type استفاده نماییم.

در این Partial View ها، کدهای Razor شبیه کدهای یک View استاندارد است، با این تفاوت که Partial View ها معمولاً به جای اینکه به عنوان Result یک اکشن متد باشند، مستقیماً درون یک View دیگر صدا زده می‌شوند.

برای نشان دادن این ویژگی، درون فولدر Home / Views یک View با نام _EmployeePartial.cshtml ایجاد و سپس کدهای پایین را در آن اضافه نمایید.

```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
```

```
@model EmployeeViewModel
```

```
<table class="table">  
  <tr>  
    <td>@Model.FirstName</td>  
    <td>@Model.LastName</td>  
    <td>@Model.Salary</td>  
    <td>@Model.DepartmentName</td>  
  </tr>  
</table>
```

در این Partial View قرار است اطلاعات کارمند در یک جدول نمایش داده شود.

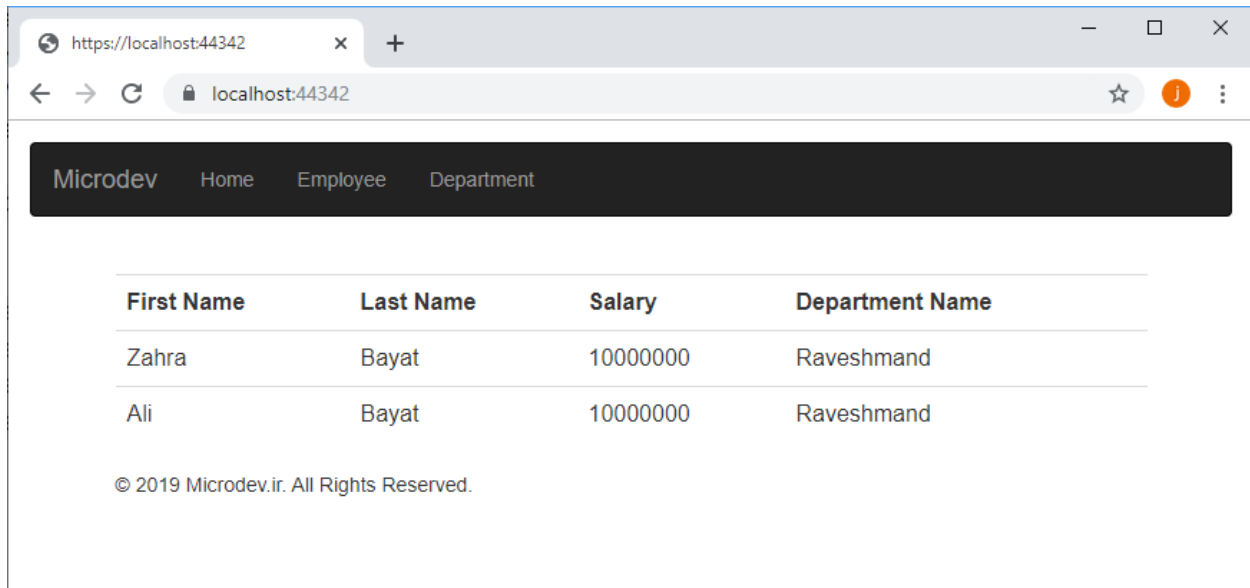
حالا برای استفاده از این Partial View، من فایل Index.cshtml را همانند کد پایین آپدیت نمودم.

ویرایش فایل Index.cshtml :

```
@using Microsoft.AspNetCore.ViewModels;  
@model List<EmployeeViewModel>  
@{  
    Layout = "_Layout";  
}  
  
<div class="Container">  
  <h3> @ViewData["Title"]</h3>  
  <table class="table">  
    <tr>  
      <th>First Name</th>  
      <th>Last Name</th>  
      <th>Salary</th>  
      <th>Department Name</th>  
    </tr>  
  
    <tr>  
      @foreach (var item in Model)  
      {  
        @await Html.PartialAsync("_EmployeePartial", item)  
      }  
    </tr>  
  
  </table>  
  
  @await Html.PartialAsync("_FooterPartial")  
</div>
```

تفاوت این مثال با قبلی این است که من یک آرگومان اضافی به متد PartialAsync فرستادم تا View Model را برای EmployeePartial آماده کند.

برای دیدن نتیجه‌ی **Strongly Typed Partial View**، اپلیکیشن را اجرا کنید.

مسیر پروژه نمونه انجام شده در **Github**:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter5/Sample4>

ViewStart چیست؟

با توجه به ماهیت `View`ها، شما مجبورید که مرتباً برخی کدهای خاص را تکرار کنید. به طور مثال: اگر نیاز به تغییر نام فایل `Layout` داشته باشید، باید هر `View`یی که به آن اشاره می‌کند را بیابید و تغییرات موردنظر را اعمال نمایید.

همانطور که می‌دانید این فرایند باعث بروز خطا می‌شود و موضوع نگهداری کد را به خطر می‌اندازد. اما به نظر شما راه حل این موضوع چیست؟

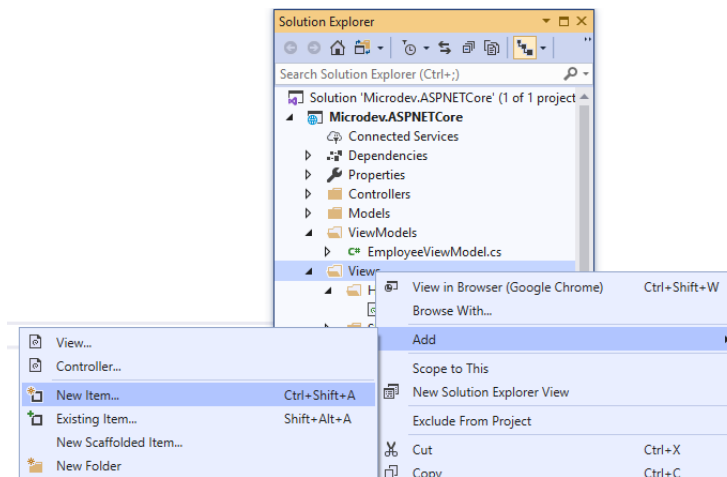
اگر تمام `View`ها از یک `Layout` استفاده کنند، می‌توان این مشکل را با افزودن فایل `_ViewStart.cshtml` حل نمود.

ViewStart چیست؟ `ViewStart` فایل‌لیست است که در آن، کدهای مشترک `View`ها قرار می‌گیرد (مانند نام تکراری `Layout` که در تمام `View`ها قرار دارد) و بعد از اجرای اپلیکیشن، `MVC` به این فایل نگاه و این کدها را در ابتدای هر `View` اجرا می‌کند.

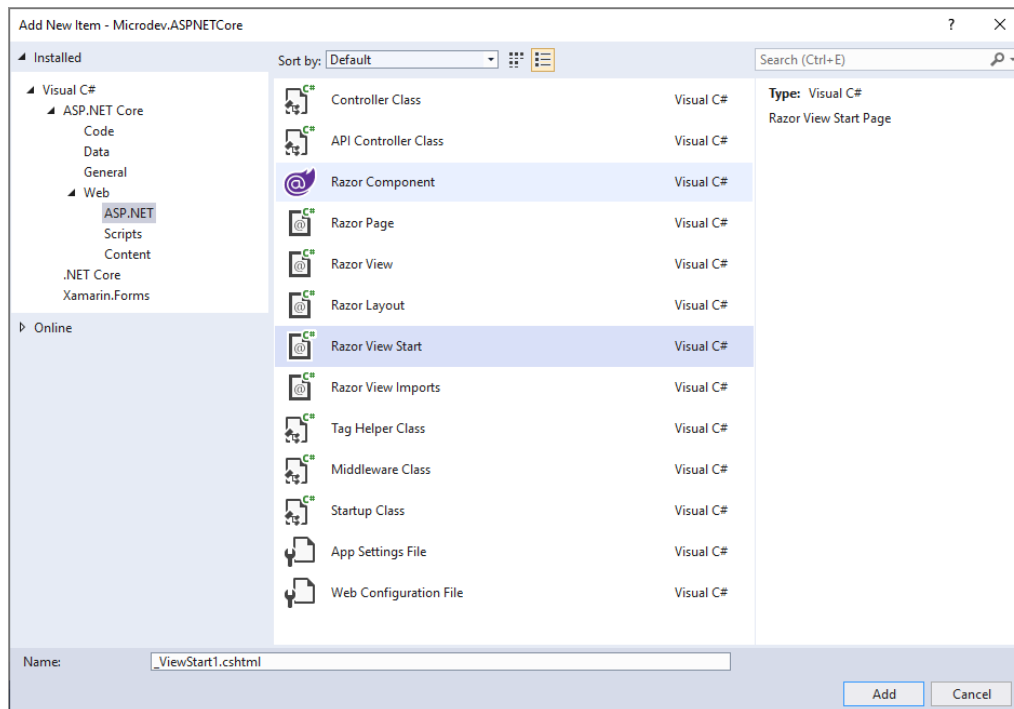
ایجاد فایل ViewStart

برای ایجاد یک فایل ViewStart:

- بر روی فولدر Views راست کلیک کنید و از منوی باز شده Add ► New Item را انتخاب کنید.

- حالا همانند تصویر زیر، Razor View Start را انتخاب و بر روی Add کلیک کنید.

نکته!!

ویژوال استودیو به صورت خودکار نام فایل را به `ViewStart.cshtml` تنظیم می‌کند و هر کدی در این فایل قرار بگیرد، قبل از `View` اجرا می‌شود. بنابراین نام این فایل را تغییر ندهید.

این فایل می‌تواند حاوی هر کد `Razor` باشد، اما معمولاً جهت تنظیم `Layout`، برای تمام `View`های اپلیکیشن، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

محتوای فایل `ViewStart` همانند کد پایین است بنابراین دیگر نیاز نیست که عبارت `Layout` را در هیچ `View`ی قرار دهید.

```
@{  
    Layout = "_Layout";  
}
```

نکته!!

در فایل `Index.cshtml` دیگر نیازی به عبارت `Layout` نیست بنابراین این عبارت را در این فایل پاک نمایید.

این `Assignment` ساده اجازه می‌دهد، تا `Razor` بداند که ما در `Template` خود، از فایلی به نام `_Layout.cshtml` استفاده می‌کنیم.

نکته!!

`ViewStart.cshtml` تنها برای `View`ها اجرا می‌شود و برای `Layout`ها و یا `Partial View`ها اجرا نخواهد شد.

ViewImports چیست؟

`ViewImports.cshtml` یک ویژگی جدید از `ASP.NET Core MVC` است، که به شما امکان می‌دهد تا دستوراتی که برای همه `View`ها مورد نیاز است را، مشخص نمایید.

به طور مثال: مطمئناً در پروژه شما `Namespace`هایی وجود دارد که در خیلی از `View`ها تکرار می‌شود. برای جلوگیری از اضافه کردن این عبارات به هر `View`، می‌توانید از `ViewImports` استفاده کنید.

ایجاد فایل ViewImports

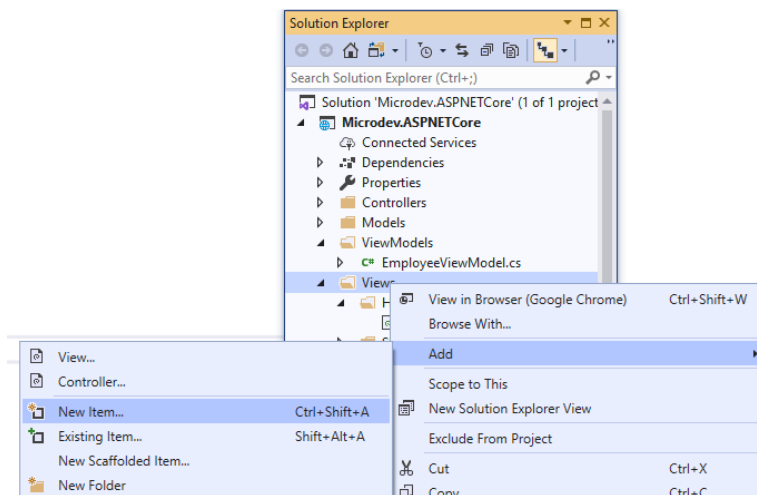
فایل ViewImports.cshtml را می‌توان در هر فولدری قرار داد. در این صورت این فایل تنها برای تمام View های آن Folder اعمال می‌شود. اما معمولاً، این فایل را در ریشه فولدر Views قرار می‌دهند تا به تمامی View های اپلیکیشن اعمال شود.

نکته!!

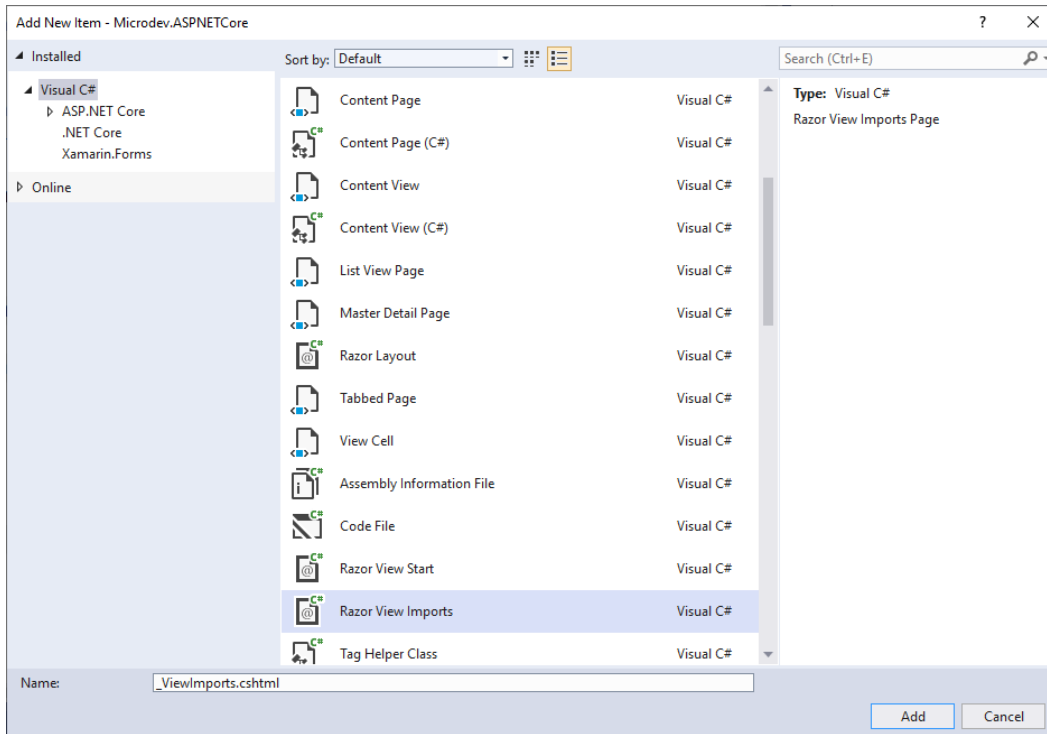
توجه داشته باشید که در این فایل تنها باید دستورات Razor نوشته شود.

برای ایجاد یک فایل ViewImports:

- بر روی فولدر Views راست کلیک کنید و از منوی باز شده Add ► New Item را انتخاب نمایید.

- حالا همانند تصویر زیر، Razor View Imports را انتخاب و بر روی Add کلیک کنید.

- سپس **Namespace** زیر را در فایل **ViewImports** اضافه و در پایان این عبارت را از فایل **Index.cshtml** حذف کنید.

```
@{
    @using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
}
```

حذف **Namespace** از **Index.cshtml**:

```
@model List<EmployeeViewModel>

<div class="Container">
    <h3> @ViewData["Title"]</h3>
    <table class="table">
        <tr>
            <th>First Name</th>
            <th>Last Name</th>
            <th>Salary</th>
            <th>Department Name</th>
        </tr>
        <tr>
            @foreach (var item in Model)
            {
                @await Html.PartialAsync("_EmployeePartial", item)
            }
        </tr>
    </table>
</div>
```

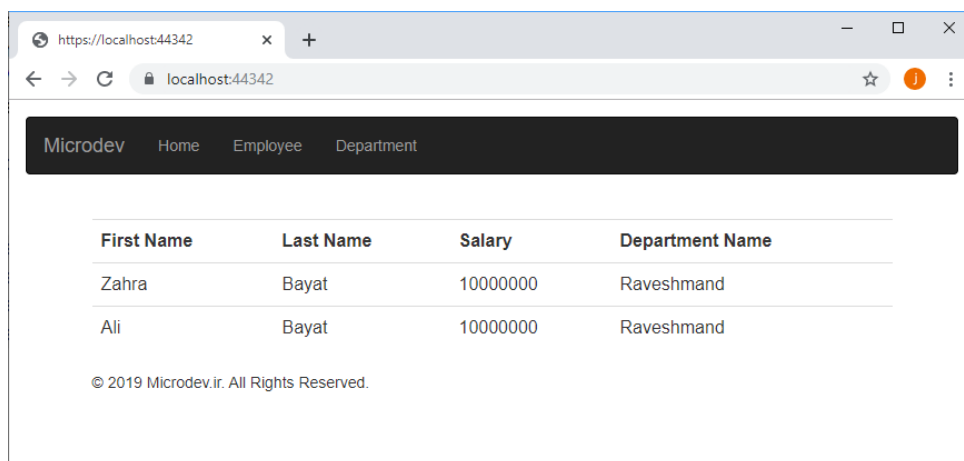


```

    }
  </tr>
</table>
@await Html.PartialAsync("_FooterPartial")
</div>

```

برای دیدن نتیجه کار لطفا اپلیکیشن را اجرا کنید:

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter5/Sample5>

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

✓ Tag Helper چیست؟

✓ چگونه از Tag Helper استفاده کنیم؟

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: What is Razor View Engine?

Q2: What is the difference between ViewBag and ViewData in MVC?

Q3: What are HTML Helpers in MVC?

Q4: What is Layout in MVC?

Q5: Explain Sections in MVC?

Q6: Can you explain RenderBody in MVC?

Q7: What is ViewStart Page in MVC?

Q8: What are Code Blocks in Views?

Q9: Why to use Html.Partial in MVC?

Q10: What is PartialView in MVC?

Quiz

Q1: Which of the following is a type of view in MVC?

1. Partial view
2. Executable view
3. Data view
4. Designer view

Q2: What are partialviews in MVC?

1. It's the resource file for a view
2. View that has strongly-type models
3. Reusable view
4. All of the above

Q3: HtmlHelper class _____.

1. Generates html elements
2. Generates html view
3. Generates html help file
4. Generates model data

Q4: Which of the following view contains common parts of UI?

1. Partial view
2. Html View
3. Layout view
4. Razor view

Q5: Which of the following methods are used to render partial view?

1. Html.Partial()
2. Html.RenderPartial()
3. Html.RenderAction()
4. All of the above

Q6: How to transfer data from controller to view?

1. Using model object
2. Using ViewBag
3. Using ViewData
4. All of the above

Q7: _____ is a dictionary of strings pointing to objects.

1. View model
2. ViewData
3. ViewBag
4. HttpContext

Q8: It adds a section where form validation errors will be displayed.

1. Html.ValidationSummary
2. Html.BeginForm
3. Html.Validation
4. All of the above

Q9: A _____ in Razor is a template that includes common code.

1. Layout
2. View
3. PartialView
4. None

Q10: Every layout must call the _____ function.

1. @RenderPartialView ()
2. @RenderBody()
3. @RenderSection()
4. @RenderView()

Answer

- 1-Correct Answer:** Partial view
- 2-Correct Answer:** All of the above
- 3-Correct Answer:** Generates html elements
- 4-Correct Answer:** Layout view
- 5-Correct Answer:** All of the above
- 6-Correct Answer:** All of the above
- 7-Correct Answer:** ViewData
- 8-Correct Answer:** Html.ValidationSummary
- 9-Correct Answer:** Layout
- 10-Correct Answer:** @RenderBody()

خلاصه فصل

- ✓ Razor زبانیست که به شما امکان می‌دهد تا با استفاده از ترکیبی از HTML و سی‌شارپ، HTML داینامیک تولید کنید.
- ✓ کنترلرها می‌توانند با استفاده از یک View Model، داده‌ها را به View پاس داده و برای دسترسی به Property‌های این View Model، View باید با استفاده از @model نوع Model را اعلام کند.
- ✓ کنترلرها می‌توانند با استفاده از دیکشنری ViewData، یک لیست key-value را به View پاس دهند.
- ✓ عبارات Razor مقادیر سی‌شارپ را با استفاده از @ یا @( ) به خروجی HTML رندر می‌کند.
- ✓ عبارات سی‌شارپ با استفاده از @{ } در Razor تعریف می‌شود.
- ✓ سی‌شارپ در بلوک‌های کد Razor، باید عبارات کاملی باشد، بنابراین حتماً سمی‌کالن را فراموش نکنید.
- ✓ از حلقه‌ها و شرط‌ها جهت ایجاد HTML داینامیک استفاده می‌شود.
- ✓ می‌توانید HTML مشترک در چندین View مختلف را، در یک Layout قرار دهید. Layout محتوای View را با استفاده از متد RenderBody فراخوانی می‌کند.
- ✓ _ViewStart.cshtml برای اجرای کد مشترک View‌ها استفاده می‌شود و همیشه قبل از اجرای هر View فراخوانی خواهد شد.
- ✓ _ViewImports.cshtml یک ویژگی جدید از ASP.NET Core MVC است، که به شما امکان می‌دهد تا دستوراتی که برای همه‌ی View‌ها مورد نیاز است را، مشخص کنید.

فصل ششم: Tag Helper ها چیست؟

آنچه خواهید آموخت:

- Tag Helper چیست؟
- فعال کردن Tag Helper در اپلیکیشن
- استفاده از Tag Helper ها
- ایجاد یک Tag Helper سفارشی

Tag Helper چیست؟

همانطور که دیدید یکی از جنبه‌های بسیار مهم وب اپلیکیشن‌ها، نمایش داده‌های داینامیک بود، اما در این بین کاربر اپلیکیشن شما هم، باید بتواند داده‌هایی را به اپلیکیشن ارسال کند. برای حل این مشکل، Formها یک راه حل کلیدیست و ASP.NET Core برای رسیدن به این راه حل یک ویژگی به نام Tag Helper را به ارمغان آورده است.

Tag Helper اجزای Razor هستند، که می‌توانید آنها را برای سفارشی کردن HTMLهای اپلیکیشن، استفاده کنید. برای مثال: Tag Helper را می‌توان به یک عنصر HTML مانند `<input>` اضافه نمایید.

ویژگی‌های Tag Helper شبیه به HTML Helper است، با این تفاوت که Tag Helper نسبت به Helper HTML یک Syntax ساده‌تری دارند و فوکوس آن‌ها بر روی سی‌شارپ است. می‌توان به قطعیت گفت: Tag Helperها جانشین واقعی HTML Helperها هستند.

در پایین دو مثال برای ایجاد یک لینک به اکشن متد Index در کنترلر Home نوشته شده که یکی با HTML Helper و دیگری با یک Tag Helper است.

- 1) `@Html.ActionLink("Go to home page", "Index", "Home", null, new { @class = "h4" })`
- 2) `<a asp-controller="Home" asp-action="Index" class="h4">Go to home page</a>`

همانطور که می‌بینید، هر دو مثال معادل هم هستند، اما به طور قطع، مثال Tag Helper ساده‌تر و قابل فهم‌تر است.

در مواردی که نیازی به اضافه کردن Style به یک لینک ندارید، HTML Helper می‌تواند مختصرتر باشد اما متأسفانه در مواردی که نیاز به سفارشی کردن خروجی HTML دارید، سینتکس HTML Helper کمتر قابل فهم است و حتی شاید کمی گیج کننده هم باشد.

برای کار با فرم‌ها، Tag Helperها بسیار کاربردی هستند. شما می‌توانید برای تولید HTML داینامیک (براساس Propertyهای Model)، ایجاد Id و نام Attributeها، تنظیم مقدار المنت‌ها به مقدار Propertyهای Model از Tag Helperها استفاده کنید. این ویژگی به میزان قابل توجهی مقدار کد HTML را کاهش می‌دهد.

نکته!!

Tag Helperها برای استفاده از عبارات لامبدا، نیاز به دسترس ی به داده‌های مدل شما ندارند، بنابراین شما هم نیازی به تعریف نخواهید داشت.

نتیجه گیری: به طور خلاصه Tag Helperها ساده‌ترین مکانیزم ساخت فرم هستند و به جای نوشتن HTMLهای تودرتو، شما را مجبور به تمرکز بر طرح کلی اپلیکیشن می‌کنند.

فعال کردن Tag Helper در اپلیکیشن

Tag Helperها می‌توانند المنت HTMLی که به آن متصل شده را، با اضافه کردن عباراتی مانند asp- تغییر دهند.

Tag Helper


```
<li>  
  <a asp-controller="Home" asp-action="Index">Home</a>  
</li>
```

نکته!!

قبل از اینکه View رندر شود، ASP.NET Core این Tag Helperها را با attribute HTMLهای واقعی جایگزین می‌کند.

Tag Helperها باید قبل از نوشتن هر کدی رجیستر شوند. بنابراین، شما باید یک عبارت را در فایل _ViewImports.cshtml اضافه نمایید تا به MVC بگویید کلاس‌های Tag Helper را جستجو کند.

لطفا در فولدر Views، فایل _ViewImports.cshtml را با محتوای زیر آپدیت نمایید:

```
@addTagHelper *, Microsoft.AspNetCore.Mvc.TagHelpers
```

عبارت addTagHelper برای فعال کردن Tag Helperهای داخلی ASP.NET Core است اما در ادامه ایجاد یک Tag Helper سفارشی هم توضیح داده خواهد شد.

نکته!!

این قابلیت با پکیج Microsoft.AspNetCore.Mvc همراه است و در تمام Templateهای پروژه گنجانده شده است.

استفاده از Tag Helperها

Tag Helperها Attributeهایی هستند که به المنتهای HTML، اضافه و باعث تغییر در عملکرد این المنتها می‌شوند. Tag Helperها کدنویسی شما را ساده‌تر می‌کنند و می‌توان برای موارد زیر از آنها استفاده نمود:

- پر کردن خودکار مقادیر از **View Model**.
- انتخاب نوع ورودی صحیح برای نمایش اطلاعات.
- نمایش هر گونه خطای اعتبارسنجی.

ASP.NET Core MVC همراه با بس‌یاری از Tag Helperها آمده است؛ اکثر آنها همان Helper Razor HTML هستند که برای ویرایش فرم‌ها استفاده می‌شدند، اما مواردی از Tag Helperها هم هستند که برای رندر کردن المنتهای مختلف HTML بر اساس environment و script fallback یا فایل‌های CSS بوجود آمدند.

من می‌خواهم در اینجا تعدادی از Tag Helperهای رایج و نحوه استفاده از آنها را معرفی کنم.

Environment Tag Helper

مطمئناً همه شما دوست دارید بر اساس محیط فعلی، یک رفتار را بطور خودکار فعال یا غیرفعال کنید. برای مثال: شما ممکن است بخواهید اپلیکیشن در محیط Staging و Production از فایل CSS minified و در محیط Development از نسخه‌ی non-minified استفاده کند.

Environment tag helper یک راه آسان برای انجام این کار است، که به شما اجازه می‌دهد بلوک‌های کد را در محیط‌های مختلف مشخص کنید.

```
<environment names="Development">
  <link rel="stylesheet" href="~/css/site.css" />
</environment>
<environment names="Staging,Production">
  <link rel="stylesheet" href="~/css/site.min.css" />
</environment>
```

این لینک فقط در محیط‌های Staging یا Production اجرا می‌شود.

این لینک فقط در محیط Development اجرا می‌شود.

نکته!!

Environment Tag Helper بیشتر به همراه Link و Script Tag Helperها استفاده می‌شود.

Link Tag Helper و Script Tag Helper

Link و Script، دو Tag Helper بسیار کاربردی در مجموعه‌ی Tag Helper ها هستند که رفتاری شبیه به هم دارند. هر کدام از این دو Tag Helper، دو Property دارند که این امکان را فراهم می‌کند تا اسکریپت‌های شما در دو مکان مشخص شود. (به طور مثال: یکی Local و دیگری CDN)

مزیت این کار این است که، اگر یکی از مسیرها به مشکل برخورد کند، دیگری جایگزین خواهد شد. به طور مثال اگر CDN از کار بیفتد، اسکریپت از مکان Local خوانده می‌شود.

```
<environment names="Development">
  <link rel="stylesheet" href="~/lib/bootstrap/dist/css/bootstrap.css" />
  <link rel="stylesheet" href="~/css/site.css" />
</environment>
<environment names="Staging,Production">
  <link rel="stylesheet"
    href="https://ajax.aspnetcdn.com/ajax/bootstrap/3.3.6/css/bootstrap.min.
    css"
    asp-fallback-href="~/lib/bootstrap/dist/css/bootstrap.min.css"
    asp-fallback-test-class="sr-only" asp-fallback-test-property="position"
    asp-fallback-test-value="absolute" />
  <link rel="stylesheet" href="~/css/site.min.css" asp-append-version="true"
  />
</environment>
```

توجه داشته‌باشید، در مثال بالا environment از متغیر ASPNET_ENVIRONMENT خوانده می‌شود و اگر این متغیر تنظیم نشده باشد، ASP.NET Core فرض می‌کند که در محیط Production هستید.

همانطور که در کد بالا می‌بینید، LinkTag Helper شامل Property های، asp-fallback-test-class، تا بررسی کنید که یک کلاس CSS وجود دارد یا خیر؟ اگر وجود داشت، باید مقدار موردانتظار برای یک Property مشخص شده را داشته باشد. در ادامه با هم این Property ها را بررسی می‌کنیم:

- href: آدرس مشخص شده جهت لینک به CSS مرتبط.
- asp-fallback-href: در صورتی که URL مشخص شده در href از کار بیفتد، این آدرس جایگزین خواهد شد.
- asp-fallback-test-class: بررسی می‌کند که آیا کلاس CSS مشخص شده، وجود دارد یا خیر؟

- **asp-fallback-test-value** و **asp-fallback-test-property**: تایید می‌کنند که نام و مقدار CSS Property با مقدار مورد انتظار تنظیم شده است یا خیر.

نکته!!

Script Tag Helper هم از Property های **asp-fallback-src** و **asp-fallback-test** استفاده می‌نماید و کارکردش شبیه Link است.

```
<script src="https://ajax.aspnetcdn.com/ajax/jquery/jquery-3.3.1.min.js"
    asp-fallback-src="~/lib/jquery/dist/jquery.min.js"
    asp-fallback-test="window.jQuery"
    crossorigin="anonymous"
    integrity="sha384-
tsQFqpEReu7ZLhBV2VZ1Au7zcOV+rXbY1F2cqB8txI/8aZajjp4Bqd+V6D5IgvKT">
</script>
```

Form Tag Helper

اولین چیزی که برای ساختن فرم HTML خود نیاز دارید، عنصر `<form>` است.

```
<form asp-action="Index" asp-controller="Home">
```

این Tag helper باعث می‌شود تا Attribute های اکشن و کنترلر به HTML نهایی اضافه شود. تنظیم `asp-action` و `asp-controller` این امکان را به شما می‌دهند تا اکشن متد و کنترلر مورد نظر خود را در زمان ارسال فرم مشخص کنید.

Label Tag Helper

در اپلیکیشن، هر فیلد `<input>` نیاز به یک label مرتبط دارد. شما می‌توانید نام و سایر Attribute های این Label ها را به صورت دستی تنظیم نمایید، اما روشی ساده‌تر برای انجام این کار، استفاده از Label Tag Helper است.

Label Tag Helper، عنوان و سایر Attribute های تگ `<label>` را بر اساس Property های View Model تنظیم می‌نماید. برای مثال: `asp-for` در کد پایین Label را به Property `FirstName` بایند می‌کند و اگر در View Model، یک نام فارسی برای این Property مشخص شده باشد، به صورت خودکار این تغییرات در زمان نمایش به این Label اعمال خواهد شد.

```
<label asp-for="FirstName"></label>
```

ایجاد یک Tag Helper سفارشی

Tag Helper یک کلاس معمولیست (با هر نامی که دوست دارید) که باید از کلاس پایه TagHelper ارث‌بری و در متد Process یا ProcessAsync، رفتارهایش را تعریف کند.

بنابراین برای ایجاد یک Tag Helper سفارشی، نیاز است:

- یک کلاس ایجاد کنید که از کلاس پایه TagHelper ارث‌بری کند.
- Attribute یا Tag ی که می‌خواهید با آن ارتباط برقرار کنید را مشخص نمایید.
- برای اضافه کردن محتوای سفارشی، متد Process یا ProcessAsync را override کنید.
  - `public virtual void Process(TagHelperContext context, TagHelperOutput output)`
  - `public virtual Task ProcessAsync(TagHelperContext context, TagHelperOutput output)`

این متدها دارای دو آرگومان ورودی هستند:

- context**: شامل اطلاعاتی در مورد، نحوه اجرای فعلی context است.
  - output**: حاوی یک مدل از تگ HTML و محتوای آن است، که باید توسط Tag Helper تغییر کند.
- در متد Process، Tag Helper قادر است تا TagHelperContext فعلی را بازبینی کند و برخی از HTMLها را تولید یا به نوعی TagHelperOutput را تغییر دهد.

نکته!!

یک قرارداد برای ایجاد Tag Helper، این است که فایل Tag Helper سفارشی، درون فولدر TagHelpers اضافه شود و به صورت پیش‌فرض در نام این فایل، تگ HTML موردنظر هم قرار گیرد.

مثال:

در پروژه Microdev.ASPNETCore، فولدری به نام TagHelpers ایجاد و سپس درون این فولدر کلاسی به نام CustomBottonTagHelper.cs اضافه نمایید.

عنصر هدف این کلاس، المنت Button است و قرار است یک Attribute به نام microdev-custom-button را به این المنت اضافه کند.

```
using Microsoft.AspNetCore.Razor.TagHelpers;
```

```

namespace Microdev.ASPNETCore.TagHelpers
{
    [HtmlTargetElement("button", Attributes = "microdev-custom-button")]
    public class CustomBottonTagHelper : TagHelper
    {
        [HtmlAttributeName("microdev-custom-button")]
        public string BottonName { get; set; }
        public override void Process(TagHelperContext context, TagHelperOutput output)
        {
            output.Attributes.SetAttribute("type", "submit");
            output.Attributes.SetAttribute("value", $"Microdev{BottonName}");
            output.Attributes.SetAttribute("name", $"Microdev{BottonName}");
        }
    }
}

```

تنظیم Attributes تضمین می کند که Tag-Helper توسط microdev-custom-button انجام می شود. ← Attribute

قرار دادن این Attribute در بالای Property ها، این امکان را می دهد تا مقدار Razor markup را تنظیم کنیم.

Tag engine با فراخوانی این متد Tag Helper را اجرا می کند.

همانطور که در مثال بالا می بینید:

- ما کلاسی با نام CustomBottonTagHelper ایجاد کردیم که از کلاس پایه ی TagHelper ارث بری می کند.
- تنظیم پراپرتی Attributes در HtmlTargetElement (که در بالای این کلاس نوشته شده) تضمین می کند که Tag-Helper توسط Attribute microdev-custom-button انجام می شود.
- قرار دادن Attribute HtmlAttributeName در بالای Property BottonName این امکان را می دهد تا مقدار Razor markup تنظیم شود.
- حالاجلید متد Process را override نمایید، تا Razor engine بتواند Tag Helper را اجرا کند.
- درپلیان، درجسده این متد، فرایند تغییرنام Button بعد از کلیک بر روی آن نوشته شده است.

قبل از اینکه بتوانید از امکان TagHelper سفارشی در View های خود استفاده کنید، ابتدا باید با استفاده از دستور addTagHelper، به پروژه خود یک رفرنس دهید. برای اعمال این دستور، کلاس _ViewImports.cshtml را باز و سپس عبارت `Microdev.ASPNETCore`، `*addTagHelper` را به آن اضافه نمایید.


```
@using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
@addTagHelper *, Microsoft.AspNetCore.Mvc.TagHelpers
@addTagHelper *, Microdev.ASPNETCore
```

در حال حاضر این Tag Helper، بی فایده است. برای تکمیل این کار، شما باید محتوای المنت را بخوانید و یک Attribute جدید ایجاد کنید. بنابراین بیا بید با هم، در کنترلر EmployeeController متد CreateEmployee را اضافه نماییم:

EmployeeController:

```
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class EmployeeController: Controller
    {
        public List<Employee> Employees { get; private set; }

        public EmployeeController()
        {
            Employees = new List<Employee>
            {
                new Employee{
                    EmployeeId = 100,
                    FirstName = "Zahra",
                    LastName = "Bayat",
                    Salary=10000000
                },
                new Employee{
                    EmployeeId = 101,
                    FirstName = "Ali",
                    LastName = "Bayat",
                    Salary=10000000
                },
            };
        }

        public IActionResult CreateEmployee()
        {
            return View(new EmployeeViewModel());
        }

        public IActionResult GetEmployee(int employeeId)
        {
```

افزودن متد CreateEmployee

```

        var employee= Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId ==
employeeId);
        return Json(employee);
    }

    public IActionResult GetAllEmployee()
    {
        return Json(Employees);
    }
}
}
}

```

نکته!!

قبل از اضافه نمودن این Tag Helper به View حتما پروژه را Build نمایید.

سپس باید یک View با نام CreateEmployee.cshtml در مسیر Views/Employee ایجاد نمایید:

CreateEmployee.cshtml:

```

@model EmployeeViewModel
<div class="Container">
    <h2>Employee </h2>
    <form asp-action="SaveEmployee" asp-controller="Home">
        <div class="form-group">
            <label asp-for="FirstName"></label>
            <input class="form-control" asp-for="FirstName" />
            <span asp-validation-for="FirstName"></span>
        </div>
        <div class="form-group">
            <label asp-for="LastName"></label>
            <input class="form-control" asp-for="LastName" />
            <span asp-validation-for="LastName"></span>
        </div>
        <div class="form-group">
            <label asp-for="DepartmentName"></label>
            <input class="form-control" asp-for="DepartmentName" />
            <span asp-validation-for="DepartmentName"></span>
        </div>
        <div class="form-group">
            <label asp-for="Salary"></label>
            <input class="form-control" asp-for="Salary" />
            <span asp-validation-for="Salary"></span>
        </div>
        <button microdev-custom-button="Save">Save</button>
    </form>

```

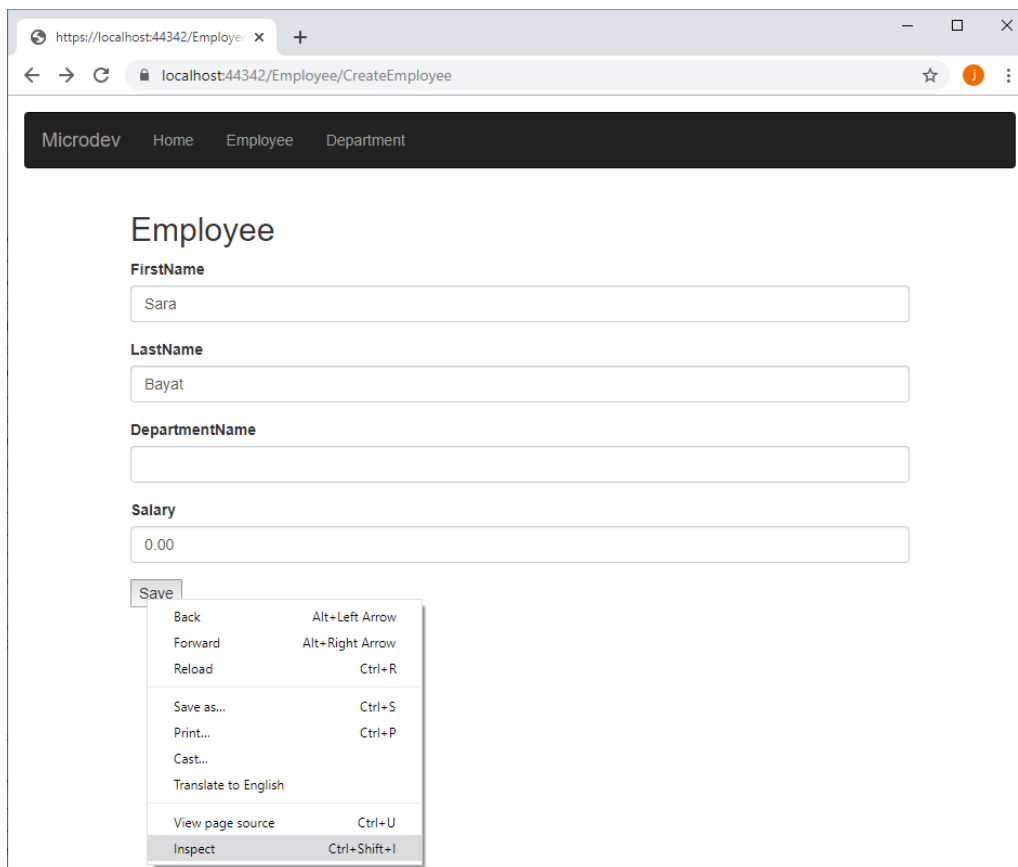
استفاده از Tag Helper سفارشی

</div>

لطفا اپلیکیشن را اجرا کنید و وارد آدرس پایین شوید.

<https://localhost:44342/Employee/CreateEmployee>

حالا بر روی Save راست کلیک نمایید و گزینه‌ی Inspect را انتخاب کنید.

همانطور که در تصویر پایین می‌بینید، نام و مقدار این Button با MicrodevSave مقاردهی شده است.

The screenshot shows a web browser at the URL `https://localhost:44342/Employee/CreateEmployee`. The page displays a form titled "Employee" with the following fields:

- FirstName: Sara
- LastName: Bayat
- DepartmentName: (empty)
- Salary: 0.00

 A "Save" button is located below the Salary field. The browser's developer tools are open, showing the HTML source code. A blue highlight is placed on the `value="MicrodevSave"` attribute of the `<button>` tag. Two arrows point from this highlight to Persian text: "با استفاده از Tag Helper سفارشی name و" (Using a custom Tag Helper name) and "value این button تغییر کرده است." (The value of this button has changed).

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatqh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter6/Sample1>

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

- ✓ **DI چیست و چرا مهم است؟**
- ✓ **چطور در ASP.NET Core می توان Dependency Injection را پی‌کربندی نمود؟**

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: What are Tag Helpers?

Q2: What are the ways of use Tag Helpers?

Q3: How to define custom Tag Helpers?

Q4: What are Form Tag Helpers?

Q5: What are Environment Tag Helpers?

Quiz

Q1: Tag Helpers can be added to _____.

1. A standard HTML element
1. A C# code
2. Data view
3. Designer view

Q2: What is @addTagHelper?

1. The @addTagHelper statement enables the built-in Razor View.
2. The @addTagHelper statement enables the built-in tag helpers.
3. The @addTagHelper statement enables the built-in HTML Helper.
4. All of the above

Q3: The _____ tag helper provides an easy way to render different sections of HTML depending on the current environment.

1. Form
2. Link
3. Label
4. Environment

Q4: Which of tag helper is most often used with the link and script tag helpers.

1. Label
2. Form
3. Environment
4. All of the above

Q5: _____ Tag Helpers expose two bounded properties, which allow you to specify the URL for the local copy of the script, and fallback test.

1. The Link
2. The Script
3. The Environment
4. Both 1 and 2

Q6: The _____ Tag Helper uses the bounded properties asp-fallback-src and asp-fallback-test.

1. Link
2. Script
3. Environment
4. Both 1 and 2

Q7: Which of tag helper allowing you to test that a CSS class?

1. Environment
2. Form
3. Link
4. Script

Q8: Which of tag helper is used to generate the caption?

1. Label
2. Form
3. Link
4. Script

Q9: A Tag Helper is a class that inherits from_____.

1. TagHelper
2. Process
3. TagHelperContext
4. Both 1 and 3

Q10: Which of method define Tag Helpers behavior?

1. ProcessAsync
2. Process
3. TagHelperContext
4. Both 1 and 2

Answer

1-Correct Answer: A standard HTML element

2-Correct Answer: The @addTagHelper statement enables the built-in tag helpers.

3-Correct Answer: Environment

4-Correct Answer: Environment

5-Correct Answer: Both 1 and 2

6-Correct Answer: Script

7-Correct Answer: Link

8-Correct Answer: Label

9-Correct Answer: TagHelper

10-Correct Answer: Both 1 and 2

خلاصه فصل

- **Tag Helper** ها به شما امکان می دهند تا مدل خود را به تگ های **HTML** متصل و **HTML** داینامیک را راحت تر تولید نمایید.
- **Tag Helper** ها می توانند یا با استفاده از **Attribute** ها به **HTML** متصل شوند و یا اینکه المنت های مستقل باشند.
- **Tag Helper** ها می توانند المنت ها را سفارشی و **Attribute** هایی را به آن ها اضافه نمایند. این کار می تواند کدنویسی را به میزان زیادی کاهش دهد.
- می توانید **Attribute** های **asp-action** و **asp-controller** را به تگ **<form>** اضافه کنید تا اکشن درون **URL** با استفاده از مسیریابی تنظیم شود.
- می توانید با استفاده از **asp-for**، **Label Tag Helper** را به تگ **<label>** اتصال دهید. این **Tag Helper** باعث می شود تا بتوانید **Lable** را به یک **Property**ی مدل خود متصل نمایید و هر آنچه را که در **[Display] DataAnnotation** این **Property** نوشته شده، در این **Label** نمایش دهید.
- **Environment Tag Helper** به شما این امکان را می دهد تا براساس محیط فعلی اپلیکیشن **HTML** خود را با شرایط مختلف **Render** نمایید.

فصل هفتم: تزریق وابستگی چیست؟

آنچه خواهید آموخت

- DI چیست؟
- اهداف و مزایای DI چیست؟
- تزریق وابستگی در ASP.NET Core
- استفاده از تزریق وابستگی
- مراحل ایجاد کدهای loosely coupled
- طول عمر سرویس چیست؟
- پیاده‌سازی‌های مختلف از یک سرویس

DI چیست؟

داشتن وابستگی بین اجزای یک برنامه، امری اجتناب ناپذیر است. معمولا یک اپلیکیشن از کلاس‌های بسیاری ساخته شده که هر یک از آن‌ها به کلاس‌های دیگری وابستگی دارند و همانطور که می‌دانید اگر در هر کلاس به صورت دستی اشیاء را ایجاد کنیم، این اشیاء می‌توانند غیر قابل کنترل شوند.

پس چاره چیست؟

اینجاست که تزریق وابستگی وارد بازی می‌شود و می‌تواند به کاهش این زنجیره وابستگی کمک کند. DI یک الگوی طراحی است که اجازه می‌دهد نمونه‌هایی[^] از اشیاء را در زمان اجرا به اشیاء دیگر منتقل کنید. به این ترتیب، به راحتی می‌توان گراف بسیار پیچیده‌ای از اشیاء را ایجاد نمود.

اهداف و مزایای DI چیست؟

نرم‌افزارهای موفق باید قادر به تغییر باشند بنابراین شما نیاز به اضافه کردن Feature‌های جدید و گسترش Feature‌های موجود دارید. همچنین Component‌های Tightly Coupled، تقریبا اپلیکیشن را برای تست و نگهداری غیرممکن می‌کنند. **به عنوان مثال:** اگر شما Instance‌های یک کلاس را با استفاده از عملگر new ایجاد کنید، کدهای خود را به کلاس‌های دیگر لینک داده و باعث ایجاد Coupling شده‌اید.

هدف از اکثر متدهای برنامه‌نویسی این است که، تا حد امکان نرم‌افزارهایی[^] با کارایی[^] بالا ارائه دهند. یکی از جنبه این کار این است که کد قابل نگهداری باشد.

همانطور که می‌دانید، یک روش عالی برای نگهداری نرم‌افزار، نوشتن کدهای Loose Coupling است و DI یک تکنیک برای فراهم کردن این قابلیت می‌باشد.

نکته!!

Coupling یک مفهوم مهم در برنامه‌نویسی شی‌گراست و اشاره به این دارد که عملکرد یک کلاس چگونه و وابسته به کلاس‌های دیگر می‌باشد. **Loose coupling** باعث می‌شود کد قابل گسترش، و قابل نگهداری باشد و به شما این امکان را می‌دهد تا نرم‌افزار را شبیه قطعات الکترونیکی بسازید و با این روش انعطاف‌پذیری و کارآمدی نرم‌افزار را بالا ببرید.

[^] Instances

[^] Efficiently

نتیجه‌گیری: هدف تزریق وابستگی این است که به شما کمک کند تا کدهای **Loosely Coupled** و **Testable** بنویسید.

مزایای **DI** عبارتند از:

- یک مزیت کلیدی این رویکرد این است که **Unit Testing** را بسیار ساده‌تر کرده است.
- بدون نیاز به نوشتن کد مجدد، می‌توان **Service**ها را با یکدیگر تعویض کرد.
- کد را می‌توان گسترش داد و قابل استفاده‌ی مجدد نمود.
- کدها را می‌توان به صورت موازی توسعه داد.
- انعطاف‌پذیری برای انتخاب اینکه دقیقاً چطور کامپوننت‌ها را در اپلیکیشن ترکیب کنید، یکی از مهمترین نقاط قوت **DI** است.

تزریق وابستگی^{۱۰} در **ASP.NET Core**

تزریق وابستگی (**DI**) یک رویکرد جایگزین جهت ایجاد کامپوننت‌های **Loosely Coupled** است که با پلتفرم **ASP.NET Core** تجمیع شده و به صورت خودکار توسط **MVC** استفاده می‌شود. این بدین معنیست که کنترلرها و سایر کامپوننت‌ها، نیازی به دانستن **Type**های مورد نیاز خود ندارند.

به طور خلاصه، **DI** یک **Design Pattern** قدرتمند است که **Flexibility** و **Testability** را به **ASP.NET Core MVC** اضافه نموده است. این **Design Pattern** به شما امکان می‌دهد تا **Instance** کلاس‌ها را از طریق **Configuration** انجام دهید و با این روش از **Dependency Coupling** استفاده نمایید.

با **DI** مسئولیت ایجاد و مدیریت **Instance** کلاس‌ها به یک **Container** واگذار می‌شود. هر کلاس اعلام می‌کند که به چه کلاس‌های دیگری وابستگی دارد، سپس **Container** می‌تواند آن وابستگی‌ها را در زمان اجرا فراهم و در صورت لزوم آن‌ها را پاس دهد.

الگوی **Dependency Injection** فرمی از **IoC**^{۱۱} است، بنابراین احتمالاً پیاده‌سازی‌های **DI** را به عنوان **IoC** **Container** هم بشنوید. **IoC Container** به شما امکان می‌دهد که **Interface**ها را با پیاده‌سازی مرتبط به خودش رجیستر کنید. سپس **Container** می‌تواند یک **Instance** مرتبط را برای یک درخواست **Interface** فراهم کند.

---

^{۱۰} Dependency Injection

^{۱۱} Inversion Of Control

ASP.NET Core یک IoC container توکار دارد که البته از IoC Container های دیگر (مانند Autofac) هم پشتیبانی می کند.

نکته!!

چه از IoC container داخلی استفاده کنید، چه از یک کانتینر ثالث استفاده نمایید، رجیستر کردن کلاس ها باید در Startup.cs انجام شود.

استفاده از تزریق وابستگی

تزریق وابستگی (DI) یک مفهوم بسیار ساده و با اهمیت است. ASP.NET Core برای پیکربندی Component های داخلی خود و سرویس های سفارشی شما از DI استفاده می کند. به همین منظور برای اینکه بتوانید از این کامپوننت ها و سرویس ها در زمان اجرا استفاده کنید، DI container باید از کلاس های مورد نیاز شما آگاهی داشته باشد. بنابراین برای استفاده از تزریق وابستگی ها به چهار کلاس نیاز دارید:

(1) **Interface**: برای تعریف سرویس خارجی. به عنوان مثال: **IEmployeeService.cs**.

(2) **Concrete Class**: برای پیاده سازی Interface بالا. به عنوان مثال: **EmployeeService.cs**.

(3) **Startup.cs**: کلاس برای پیکربندی سرویس.

(4) **Consumer Class**: برای استفاده از سرویس رجیستر شده. به عنوان مثال:

EmployeeController.cs

مراحل ایجاد کدهای loosely coupled

بیایید با هم نمونه ای از نحوه استفاده DI را، در یک برنامه ASP.NET Core MVC ببینیم.

(1) **تعریف Interface**

ابتدا باید یک Interface جهت مشخص کردن سرویسی که تنها کلاس Consumer به آن وابسته است تعریف و متدهای موردنظر آن را در آن قرار دهید.

بنابراین Folder **Services** را ایجاد و سپس در آن یک Interface با نام **IEmployeeService** اضافه نمایید.

IEmployeeService.cs:

```
using System.Collections.Generic;
```

```

using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
namespace Microdev.ASPNETCore.Services
{
    public interface IEmployeeService
    {
        IEnumerable<EmployeeViewModel> GetAllEmployee();
        EmployeeViewModel GetEmployee(int employeeId);
        EmployeeViewModel CreateEmployee();
    }
}

```

۲) پیاده سازی اینترفیس در یک Concrete Class

در اصطلاحات DI، ما اغلب در مورد سرویس‌ها صحبت می‌کنیم. یک سرویس معمولاً یک Abstraction است که سرویس ما را ارائه می‌دهد.

پس از تعریف Interface، شما باید کلاسی که قرار است کار اصلی را انجام دهد ایجاد و سپس Interface تعریف شده بالا را در آن پیاده‌سازی کنید.

بنابراین در فولدر **Services** یک کلاس به نام **EmployeeService** اضافه کنید.

EmployeeService.cs

```

using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
namespace Microdev.ASPNETCore.Services
{
    public class EmployeeService : IEmployeeService
    {
        public IEnumerable<EmployeeViewModel> Employees { get; }
        public EmployeeService()
        {
            Employees = new List<EmployeeViewModel>
            {
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 100,
                    FirstName = "Zahra",
                    LastName = "Bayat",
                    DepartmentName = "Raveshmand",
                    Salary=1000000
                },
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 101,
                    FirstName = "Ali",
                    LastName = "Bayat",
                    DepartmentName = " Raveshmand",

```

پیاده سازی اینترفیس

```

        Salary=1000000
    },
};
}

public IEnumerable<EmployeeViewModel> GetAllEmployee()
{
    return Employees;
}

public EmployeeViewModel GetEmployee(int employeeId)
{
    return Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId == employeeId);
}

public EmployeeViewModel CreateEmployee()
{
    return new EmployeeViewModel();
}
}
}

```

این متد لیست تمام کارمندان را برمی‌گرداند

این متد کارمند موردنظر را براساس Id می‌یابد و سپس برمی‌گرداند.

این متد یک Instance از EmployeeViewModel را جهت ایجاد یک کارمند برمی‌گرداند.

۳) پیکربندی DI در ASP.NET Core

اکنون که اهمیت استفاده از DI را درک کردید، باید بدانید که چطور آن را پیکربندی نمایید.

با شروع اپلیکیشن، سرویس‌ها در Container رجیستر می‌شوند، بنابراین بعد از ایجاد EmployeeService و IEmployeeService، مرحله بعدی پیکربندی Container IoC است. Container باید بداند چه کلاس‌هایی برای هر Interface استفاده شوند و طول عمر هر کلاس چقدر است. پس از انجام این کار، IoC Container می‌تواند بطور خودکار Instance‌هایی از کلاس‌ها را ایجاد و در زمان اجرا تزریق کند.

همانطور که قبلاً نیز اشاره شد، ASP.NET Core یک Container داخلی دارد که شما می‌توانید با استفاده از متد ConfigureServices کلاس Startup، از آن به‌رمند شوید.

شما قبلاً با متد ConfigureServices آشنا شدید، بنابراین اکنون باید EmployeeService را در DI container رجیستر کنید.

```

public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    services.AddTransient<IEmployeeService, EmployeeService>();
    services.AddControllersWithViews();
}

```

رجیستر کردن سرویس EmployeeService

نکته!!

Namespace پایین را در کلاس Startup اضافه کنید:

```
using Microdev.ASPNETCore.Services;
```

وظیفه Map کردن Interface های مربوط به هر کلاس در ASP.NET Core، برعهده ی کامپوننتی به نام Service Provider است. کلاس IServiceCollection شامل متدهای بسد یاری است که نحوه مدیریت Instance ها را ساده تر و کار رجیستر کردن Type ها در IoC container را مشخص می کند. در عبارات فوق، متد AddTransient سه قطعه اطلاعات را به DI container ارائه می دهد:

- 1) نوع سرویس: این پارامتر مشخص می کند، از چه کلاس یا Interface ای به عنوان Dependency استفاده می شود. معمولاً در اینجا یک Interface و گاهی هم یک کلاس معمولی استفاده می شود.
- 2) نوع پیاده سازی: کلاسی است که Container برای تحقق وابستگی باید آن را ایجاد کند.
- 3) طول عمر: طول عمر مدت زمانی که یک Instance از سرویس، باید استفاده شود را مشخص می کند. مقدار این پارامتر یکی از سه مقادیر Transient, Singleton, Scoped می باشد.

نکته!!

اگر رجیستر کردن سرویس ی که مورد نیاز فریم ورک یا اپلیکیشن می باشد را فراموش نمایید، در زمان اجرا InvalidOperationException دریافت خواهید کرد.

طول عمر سرویس چیست؟

طول عمر یک سرویس، مدت زمان زنده ماندن یک Instance از سرویس، قبل از ایجاد یک نمونه جدید دیگر است.

در نظر داشته باشید، شما باید در طول رجیستر شدن سرویس DI، طول عمر آن را تعیین کنید. بنابراین، هر زمان که DI Container یک سرویس خاص رجیستر شده را درخواست کند، یکی از دو اتفاق پایین رخ می دهد:

- 1) Instance جدیدی از سرویس ایجاد و بازگرداند می شود.
- 2) یک Instance موجود از سرویس بازگشت داده خواهد شد.

شما می توانید هنگام رجیستر شدن سرویس در ASP.NET Core، سه طول عمر مختلف را تعیین کنید:

- **Transient** : با این چرخه عمر، هر بار که یک سرویس درخواست شود، یک **Instance** جدید ایجاد می‌شود. این چرخه عمر ممکن است باعث تخصیص و تفکیک مکرر حافظه شود و در نتیجه در صورت استفاده زیاد، می‌تواند تأثیر منفی بگذارد.

`services.AddTransient<TService, TImplementation>()`.

نکته!!

این چرخه عمر برای سرویس‌های **lightweight** و **stateless** که هیچ وضعیتی را در خود نگه نمی‌دارند و سریع **Instantiate** می‌شوند مناسب است.

- **Scoped** : سرویس‌هایی با طول عمر **Scoped**، تنها یکبار در طی هر درخواست ایجاد می‌شوند.

`services.AddScoped<TService, TImplementation>()`.

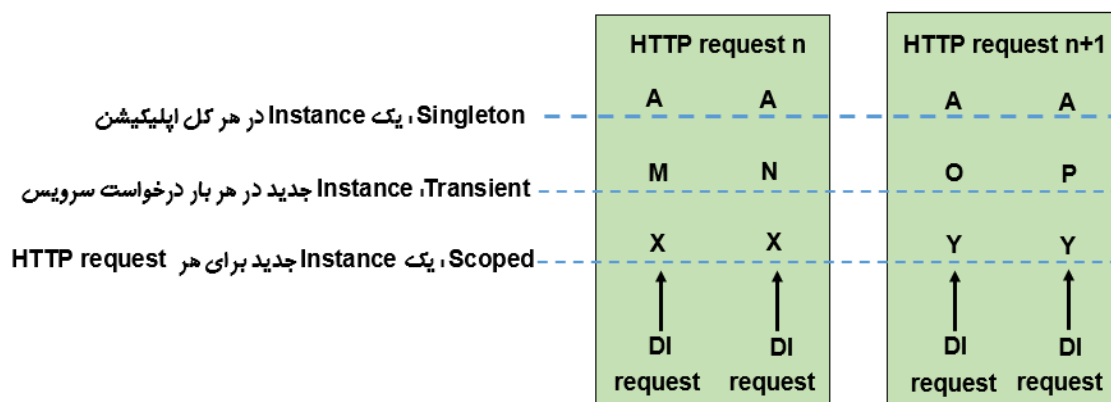
تفاوت **Scoped** با **Transient**: در **Transient** اگر در یک **Request**، یک سرویس دوبار درخواست شود، هر بار **Instance** جدید ایجاد خواهد شد، اما در **Scoped** بابت هر **Request** تنها یک بار از سرویس **Instance** ایجاد خواهد شد و تا پایان **Request** هیچ **Instance** جدید دیگری ایجاد نخواهد شد.

- **Singleton**: در این چرخه عمر، اولین باری که سرویس درخواست می‌شود، یک **Instance** ایجاد شده و همیشه همان **Instance** به سرویس‌ها تزریق می‌شود. یا به عبارتی، شما در طول کل حیات اپلیکیشن تنها یک نمونه از سرویس را دریافت خواهید کرد.

`services.AddSingleton<TService, TImplementation>()`.

نکته!!

الگوی **singleton** برای اشیایی که با اهمیت هستند و یا وضعیت مناسبی ندارند مفید است.

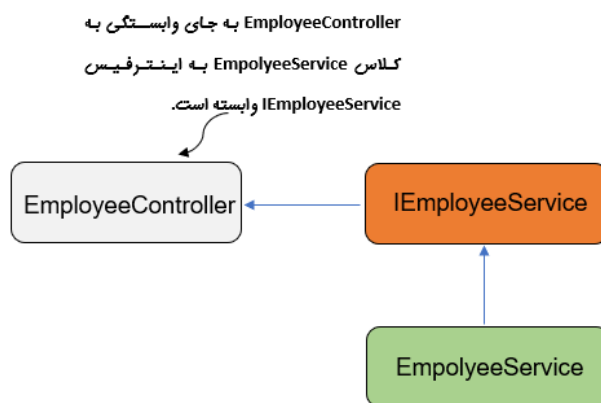

۴) تزریق سرویس در Controller

پس از رجیستر شدن، DI container می‌تواند سرویس را به هر جایی تزریق کند. متداول‌ترین روش برای تزریق وابستگی‌ها، استفاده از تکنیکی به نام Constructor Injection است. در این روش آبجکت‌ها به عنوان پارامتر، به سازنده کلاس پاس داده شده و از این طریق تزریق می‌شوند.

با الگوی Constructor Injection، تمام وابستگی‌ها هنگام ایجاد کلاس ساخته می‌شوند. این الگو، تنها موردی است که توسط ASP.NET Core IoC Container پشتیبانی می‌شود.

نحوه استفاده از الگوی Constructor Injection بدین صورت است که کلاس مصرف کننده باید یک سازنده public تعریف کند و سپس سرویس را از ورودی این سازنده دریافت نماید.

حال برای استفاده از این الگو باید EmployeeController را کمی تغییر دهیم. مهمترین تغییر، اضافه کردن یک سازنده و یک متغیر Private برای نگه داشتن رفرنس وابستگی خارجی است.

و قدم بعدی تغییر متدهای `GetAllEmployee`، `GetEmployee` و `CreatEmployee` می‌باشد.

EmployeeController:

```

using Microdev.ASPNETCore.Services;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class EmployeeController: Controller
    {
        private readonly IEmployeeService _service; تزریق وابستگی از طریق سازنده
        public EmployeeController(IEmployeeService service)
        {
            _service = service; ریختن Instance از سرویس درون
        }
        public IActionResult CreateEmployee()
        {
            var model = _service.CreateEmployee(); حالا می توانید Instance جدید از
            return View(model); EmployeeViewModel را از سرویس برگردانید.
        }

        public IActionResult GetEmployee(int employeeId) با این سرویس می توانید کارمند
        {
            var model = _service.GetEmployee(employeeId); موردنظر خود را با استفاده از سرویس
            return View(model); بیابید.
        }

        public IActionResult GetAllEmployee() حالا می توانید لیست کارمندان را با
        {
            var model = _service.GetAllEmployee(); استفاده از سرویس برگردانید.
            return View(model);
        }
    }
}

```

نکته اصلی این موضوع این است که، کدهای درون EmployeeController، به نحوه اجرای وابستگی اهمیت نمی‌دهند. حالا کد اپلیکیشن از پیاده‌سازی مستقل شده است.

در مثال بالا، روند اصلی Dependency Injection بدین صورت است:

(۱) MVC یک Request به اکشن‌متد GetAllEmployee در کنترلر Employee دریافت می‌کند.

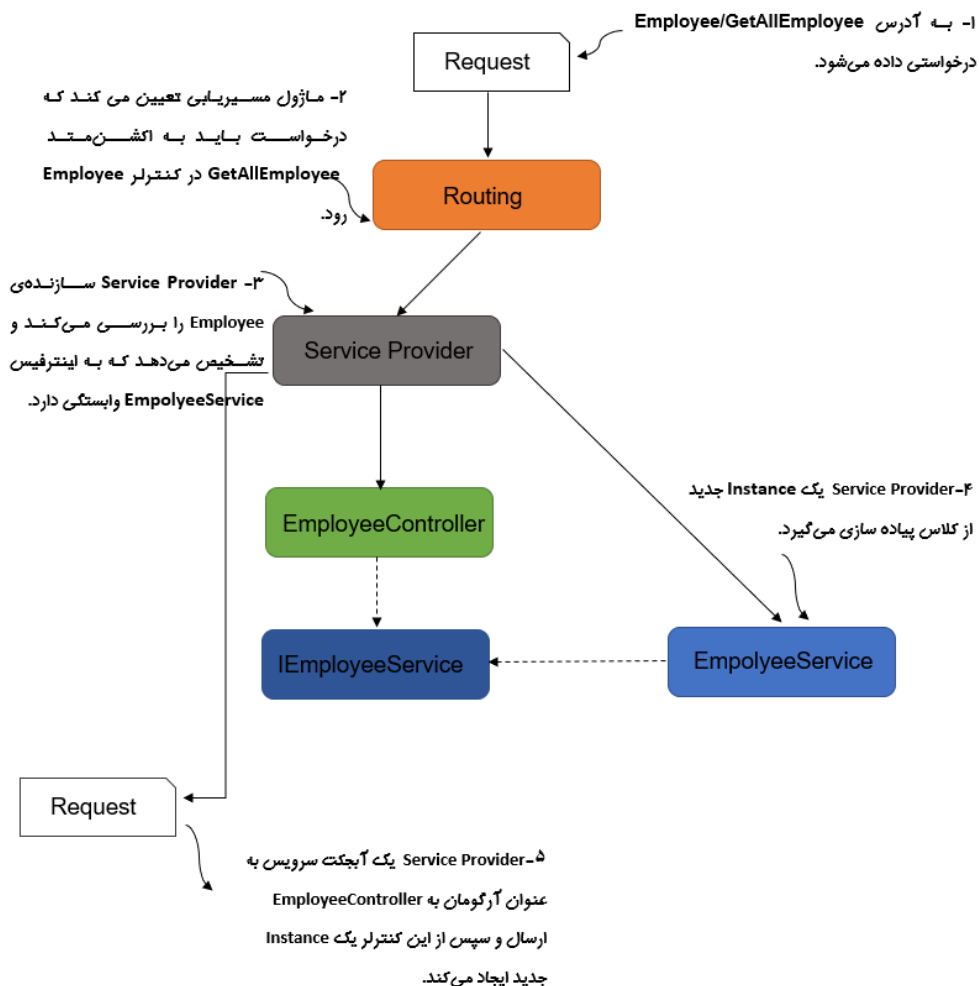
(۲) MVC، نمونه جدیدی از کلاس EmployeeController را از کامپوننت Service Provider ASP.NET Core درخواست می‌کند.

۳) Service Provider سازنده کلاس EmployeeController را بررسی می کند و می گوید این کلاس یک وابستگی به اینترفیس IEmployeeService دارد.

۴) سپس Service Provider کلاسی که اینترفیس IEmployeeService را پیاده سازی کرده، می یابد و یک Instance جدید از این کلاس (EmployeeService) ایجاد می کند.

۵) سپس این Instance جدید را به عنوان آرگومان به سازنده EmployeeController پاس می دهد.

۶) در پلین، Service Provider شیء EmployeeController ایجاد شده را به MVC باز می گرداند، تا از آن برای رسیدگی به درخواست HTTP ورودی استفاده کند.

نکته!!

برای تزریق وابستگی‌ها، گزینه دیگری به نام Property Injection وجود دارد است که یک پراپرتی public Attribute تزئین شده و نشان می‌دهد که این پراپرتی باید در زمان اجرا توسط Container تنظیم شود. Property Injection از Construction Injection کمتر استفاده می‌شود و توسط تمام IoC containerها هم پشتیبانی نمی‌شود.

قبل از اجرای برنامه، لطفاً فایل GetAllEmployee.cshtml و GetEmployee.cshtml را در View/Employee اضافه کنید.

GetAllEmployee.cshtml:

```
@model List<EmployeeViewModel>

<div class="Container">
  <h3> Employee List:</h3>
  <table class="table">
    <tr>
      <th>First Name</th>
      <th>Last Name</th>
      <th>Salary</th>
      <th>Department Name</th>
    </tr>

    @foreach (var item in Model)
    {
      <tr>
        <td>@item.FirstName</td>
        <td>@item.LastName</td>
        <td>@item.Salary</td>
        <td>@item.DepartmentName</td>
      </tr>
    }

  </table>
</div>
```

GetEmployee.cshtml:

```
@model EmployeeViewModel

<div class="Container">
  <h3> @ViewData["Title"]</h3>
  <table class="table">
    <tr>
```

```

        <th>First Name</th>
        <td>@Model.FirstName</td>

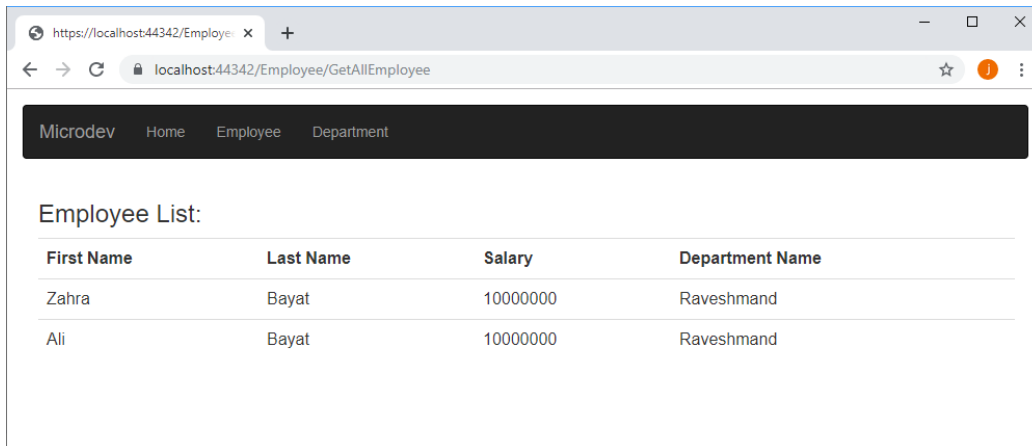
    </tr>
    <tr>
        <th>Last Name</th>
        <td>@Model.LastName</td>
    </tr>
    <tr>
        <th>Salary</th>
        <td>@Model.Salary</td>
    </tr>
    <tr>
        <th>Department Name</th>
        <td>@Model.DepartmentName</td>
    </tr>
</table>

</div>

```

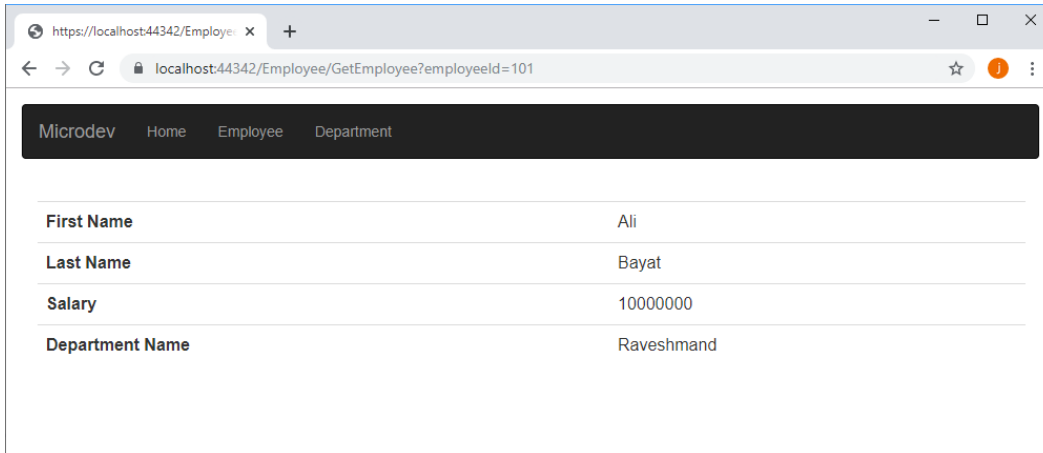
حالا اپلیکیشن را اجرا و وارد مسیرهای پایین شوید:

<https://localhost:44342/Employee/GetAllEmployee>

First Name	Last Name	Salary	Department Name
Zahra	Bayat	10000000	Raveshmand
Ali	Bayat	10000000	Raveshmand

<https://localhost:44342/Employee/GetEmployee?employeeId=101>

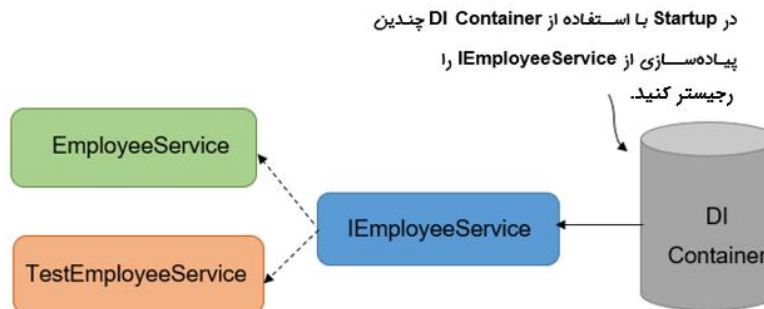

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter7/Sample1>

پیاده‌سازی‌های مختلف از یک سرویس

یکی از مزایای استفاده از اینترفیس‌ها این است که می‌توانید از یک سرویس چندین پیاده‌سازی داشته باشید. به عنوان مثال: تصور کنید که می‌خواهید یک ورژن عمومی از `IEmployeeService` ایجاد کنید تا بتوانید داده‌ها را در یک محیط `Test` یا `Production`، در حالت‌های مختلف بازیابی کنید.

بیا یک مثال ساده را در نظر بگیریم. شما قبلاً اینترفیسی با نام `IEmployeeService.cs` داشتید که توسط کلاس `EmployeeService.cs` پیاده‌سازی شده بود:

```

IEmployeeService.cs:
using System.Collections.Generic;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
namespace Microdev.ASPNETCore.Services
{
    public interface IEmployeeService
    {

```



```

        IEnumerable<EmployeeViewModel> GetAllEmployee();
        EmployeeViewModel GetEmployee(int employeeId);
        EmployeeViewModel CreateEmployee();
    }
}

```

EmployeeService.cs

```

public class EmployeeService : IEmployeeService
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;
namespace Microdev.ASPNETCore.Services
{
    public class EmployeeService : IEmployeeService
    {
        public IEnumerable<EmployeeViewModel> Employees { get; }
        public EmployeeService()
        {
            Employees = new List<EmployeeViewModel>
            {
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 100,
                    FirstName = "Zahra",
                    LastName = "Bayta",
                    DepartmentName = "Raveshmand",
                    Salary=1000000
                },
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 101,
                    FirstName = "Ali",
                    LastName = "Bayat",
                    DepartmentName = "Raveshmand",
                    Salary=1000000
                },
            };
        }

        public IEnumerable<EmployeeViewModel> GetAllEmployee()
        {
            return Employees;
        }

        public EmployeeViewModel GetEmployee(int employeeId)
        {
            return Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId == employeeId);
        }

        public EmployeeViewModel CreateEmployee()

```

```

    {
        return new EmployeeViewModel ();
    }
}
}

```

حالا بیا یک پیاده‌سازی دیگر از این اینترفیس داشته باشیم. بنابراین در فولدر Services کلاس دیگری با نام TestEmployeeService ایجاد و سپس همانند کد پایین یک پیاده‌سازی جدید از این اینترفیس قرار دهید:

TestEmployeeService.cs

```

using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using System.Threading.Tasks;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;

namespace Microdev.ASPNETCore.Services
{
    public class TestEmployeeService : IEmployeeService
    {
        public IEnumerable<EmployeeViewModel> Employees { get; }
        public TestEmployeeService()
        {
            Employees = new List<EmployeeViewModel>
            {
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 100,
                    FirstName = "Zahra",
                    LastName = "Bayat",
                    DepartmentName = "Raveshmand",
                    Salary=1000000
                },
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 101,
                    FirstName = "Ali",
                    LastName = "Bayat",
                    DepartmentName = "Raveshmand",
                    Salary=3000000
                },
                new EmployeeViewModel{
                    EmployeeId = 102,
                    FirstName = "Sara",
                    LastName = "Sadeghi",
                    DepartmentName = "Raveshmand",
                    Salary=2500000
                }
            }
        }
    }
}

```

```

    },
    new EmployeeViewModel{
        EmployeeId = 103,
        FirstName = "Amin",
        LastName = "Eshaghi",
        DepartmentName = "Raveshmand",
        Salary=5000000
    },
};
}

public IEnumerable<EmployeeViewModel> GetAllEmployee()
{
    return Employees.Where(x=>x.Salary>2500000).ToList();
}

public EmployeeViewModel GetEmployee(int employeeId)
{
    return Employees.FirstOrDefault(x => x.EmployeeId == employeeId);
}

public EmployeeViewModel CreateEmployee()
{
    return new EmployeeViewModel {DepartmentName= "Raveshmand" };
}
}
}

```

یک سؤال؟؟

اکنون چگونه این پیاده‌سازی‌ها را در Container رجیستر کنیم؟

اول از همه، برای شرط بازگشت یک سرویس، بهتر است یک enum خاص تعریف شود. پس در فولدر Models یک کلاس به نام EnvironmentServiceType اضافه نمایید:

EnvironmentServiceType.cs:

```

namespace Microdev.ASPNETCore.Models
{
    public enum EnvironmentServiceType
    {
        ProductionEmployeeService,
        TestEmployeeService
    }
}

```

این Enum باید دو مقدار جهت چک کردن حالت Production و Test داشته باشد.

حالا باید هر دو سرویس ارث‌بری شده از اینترفیس `IEmployeeService` را رجیستر کنیم:

ConfigureServices method:

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    services.AddTransient<EmployeeService>();
    services.AddTransient<TestEmployeeService>();
    services.AddControllersWithViews();
}
```

رجیستر شدن دو سرویس `EmployeeService` ،
برای `TestEmployeeService` اجرا در محیط‌های مختلف.

و در نهایت باید بازگشت این سرویس‌ها همراه با شرط باشد:

ConfigureServices:

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    services.AddTransient<EmployeeService>();
    services.AddTransient<TestEmployeeService>();
    services.AddTransient<Func<EnvironmentServiceType,
    IEmployeeService>>(serviceProvider => key =>
    {
        switch (key)
        {
            case EnvironmentServiceType.ProductionEmployeeService:
                return serviceProvider.GetRequiredService<EmployeeService>();
            case EnvironmentServiceType.TestEmployeeService:
                return serviceProvider.GetRequiredService<TestEmployeeService>();
            default:
                throw new NotImplementedException($"Service of type {key} is not implemented.");
        }
    });
    services.AddControllersWithViews();
}
```

اعمال شرط برای اجرا شدن سرویس‌های `EmployeeService` و `TestEmployeeService` در محیط‌های مختلف.

خوب، حالا چگونه می‌توانید این پیاده‌سازی‌ها را به `EmployeeController` خود تزریق کنید؟

بیا بیاید `EmployeeController` را هم کمی تغییر دهیم.

EmployeeController.cs:

```
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using Microdev.ASPNETCore.Services;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;
```

```

using System;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class EmployeeController: Controller
    {
        readonly Func<EnviromentServiceType, IEmployeeService> _service;

        public EmployeeController(Func<EnviromentServiceType,
        IEmployeeService> enviromentServiceType)
        {
            _service = enviromentServiceType;
        }

        public IActionResult CreateEmployee()
        {
            var service =
            _service(EnviromentServiceType.TestEmployeeService);
            var model = service.CreateEmployee();
            return View(model);
        }

        public IActionResult GetEmployee(int employeeId)
        {
            var service = _service(EnviromentServiceType.TestEmployeeService);
            var model = service.GetEmployee(employeeId);
            return View(model);
        }

        public IActionResult GetAllEmployee()
        {
            var service = _service(EnviromentServiceType.TestEmployeeService);
            var model = service.GetAllEmployee();
            return View(model);
        }
    }
}

```

هم EmployeeService
و هم TestEmployeeService
هر بار به سازنده تزریق می شوند.

این سه اکشن متد، سرویس
TestEmployeeService را از DI
Container درخواست می کنند و سپس
این سرویس را تزریق می کنند.

اپلیکیشن را اجرا کنید و ببینید که اینبار اطلاعات از سرویس TestEmployeeService واکشی می شود.

<https://localhost:44342/Employee/GetallEmployee>

The screenshot shows a web browser window with the address bar displaying 'localhost:44342/Employee/GetallEmployee'. The page has a dark navigation bar with links for 'Microdev', 'Home', 'Employee', and 'Department'. Below the navigation bar, the text 'Employee List:' is displayed. A table with four columns follows: 'First Name', 'Last Name', 'Salary', and 'Department Name'. The table contains two rows of data.

First Name	Last Name	Salary	Department Name
Ali	Bayat	3000000	Raveshmand
Amin	Eshaghi	5000000	Raveshmand

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter1/Sample2>

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

- ✓ Entity Framework Core چیست؟
- ✓ چطور داده را با Entity Framework Core ذخیره کنیم؟
- ✓ Web API چیست و چه زمان باید از آن استفاده کرد؟

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: What is IoC container?

Q2: What is dependency injection?

Q3: Which of the pattern can be used to implement IoC?

Q4: What are the types of Dependency Injections?

Q5: What IoC containers for .NET application?

Q6: What is the Autofac container?

Q7: How to register a type with Autofac container?

Q8: Which of the lifetime manager is used to create singleton object?

Q9: What ConfigureServices() method does in Startup.cs?

Q10: How to define the lifetime of a service during DI service registration?

Quiz

Q1: DI stands for _____.

1. Dependency Injection
2. Dependency Inversion
3. Dependency Interface
4. All of the above

Q2: IoC stands for _____.

1. Inversion of Class
2. Invert Object Class
3. Inversion of Control
4. Inversion of Concept

Q3: IoC and DI are aimed to achieve _____.

1. Tight coupling
2. Loose coupling
3. Unit testing
4. Performance

Q4: IoC is a _____.

1. Design Pattern
2. Design Principle
3. Framework
4. None of the above

Q5: Dependency Injection is a _____.

1. Design Principle
2. Design Pattern
3. Code snippet
4. All of the above

Q6: What are the types of Dependency Injections?

1. Constructor Injection
2. Method Injection
3. Property Injection
4. All of the above

Q7: IoC Container is the _____.

1. Framework
2. Design Pattern
3. Design Principle

4. Third-party framework

Q8: Which of the following lifetime is definition: one instance is created per application?

1. Transient
2. Singleton
3. Scoped
4. None of the above

Q9: The _____ method in Startup class is used to registering services with IoC container.

1. ConfigureServices
2. Configure
3. Main
4. All of the above

Answer

1-Correct Answer: Dependency Inversion

2-Correct Answer: Inversion of Control

3-Correct Answer: Loose coupling

4-Correct Answer: Design Principle

5-Correct Answer: Design Pattern

6-Correct Answer: All of the above

7-Correct Answer: Framework

8-Correct Answer: Singleton

9-Correct Answer ConfigureServices

خلاصه فصل

- ✓ تزریق وابستگی (DI) یک عنصر مهم معماری در طراحی ASP.NET Core است.
- ✓ شما باید تمام وابستگی‌های فریم‌ورک را در Startup اضافه نمایید.
- ✓ IoC container مسئول ایجاد Instance‌هایی از سرویس است. DI می‌داند که چطور Instance‌ای از سرویس و تمام وابستگی‌های آن را بسازد و به سازنده‌ها پاس دهد.
- ✓ شما می‌توانید در متد ConfigureServices، با فراخوانی اکستنشن متدهایی که بر روی IServiceCollection قرار دارد، سرویس‌ها را درون Container رجیستر نمایید.
- ✓ برای رجیستر شدن یک سرویس به سه چیز نیاز دارید: نوع سرویس، نوع پیاده‌سازی و طول عمر.
- ✓ نوع سرویس مشخص می‌کند که کدام کلاس یا اینترفیس به عنوان وابستگی خواسته شود.
- ✓ نوع پیاده‌سازی مشخص می‌کند که Container چه کلاسی را باید برای درخواست وابستگی ایجاد نماید.
- ✓ طول عمر، مدت زمانی است که باید یک Instance‌ای از سرویس استفاده شود.
- ✓ شما طول عمر سرویس را هنگام رجیستر سرویس تعریف می‌کنید.
- ✓ طول عمر سرویس سه حالت دارد: Singleton و Scoped، Transient.
- ✓ Transient: هر بار که یک سرویس درخواست می‌شود، یک Instance جدید ایجاد شود. این طول عمر ممکن است باعث تخصیص و تفکیک مکرر حافظه شود و در نتیجه در صورت استفاده زیاد، می‌تواند تأثیر منفی بگذارد.
- ✓ Scoped: سرویس‌هایی با طول عمر Scoped، تنها یکبار در طی هر درخواست ایجاد می‌شوند.

فصل هشتم: ایجاد WebAPI در ASP.NET Core

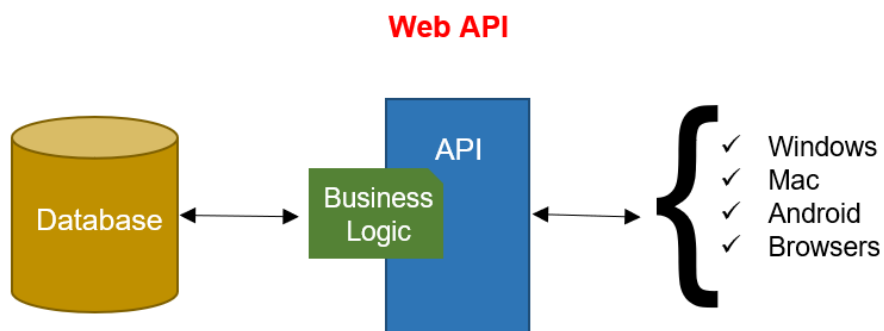
آنچه خواهید آموخت:

- Web API چیست و چه زمانی باید از آن استفاده کنید؟
- REST چیست و HTTP چگونه کار می کند؟
- ایجاد اولین اپلیکیشن Web API
- Dapper و Entity Framework Core
- Data Seeding چیست؟
- پیاده سازی CQRS
- تست API ها با استفاده از PowerShell

Web API چیست و چه زمانی باید از آن استفاده کنید؟

Web API تعدادی متد است، جهت دسترسی یا تغییر داده‌ها در یک سرور، که معمولاً استفاده‌کنندگان نهایی این متدها، برنامه‌نویسان SPA و موبایل هستند.

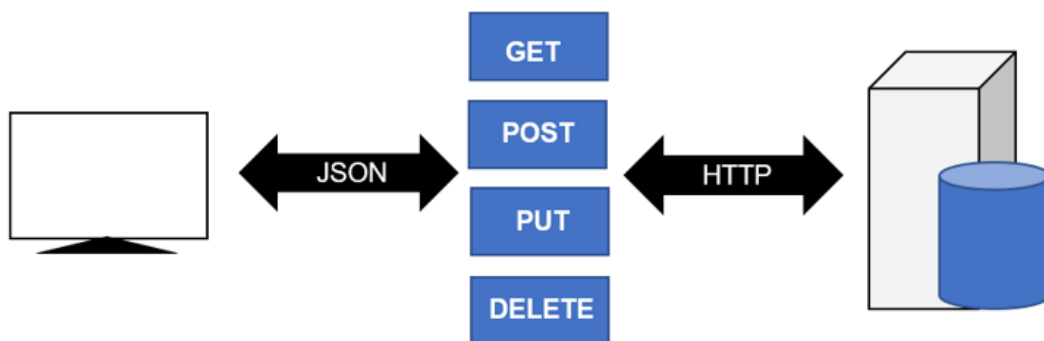
در دنیای مدرن امروزی API‌ها نقش اساسی در یکپارچگی سیستم‌ها دارند، زیرا دسترسی به اپلیکیشن را در سیستم‌های مختلف فراهم می‌کنند. بنابراین بسیار مهم است که طراحی API توسط یک برنامه‌نویس حرفه‌ای انجام شود.

REST چیست و چگونه کار می‌کند؟

Web API‌ها، از طریق HTTP فراخوانی می‌شوند. HTTP پروتکلی مبتنی بر متن است که در آن کلاینت برای ارتباط با سرور:

- یک **TCP Connection** را باز می‌کند.
- درخواستی را به سرور ارسال نموده.
- سپس پاسخی را از سرور دریافت کرده.
- و در نهایت **Connection** را می‌بندد.

کلاینت یک **Request** ارسال می‌کند.

HTTP Method‌ها

سرور به کلاینت یک **Response** برمی‌گرداند.

REST یک سبک معماری است که برقراری ارتباط بین کلاینت و سرور را از طریق پروتکل HTTP آسان نموده است.

نکته!!

HTTP از عملیات CRUD در سرور پشتیبانی می‌کند.

سرور شامل منطق بیزینسی می‌باشد که شما برای آن، کدنویسی می‌کنید و کلاینت هم می‌تواند یک اپلیکیشن موبایل، Angular یا حتی APIهای دیگر باشد.

متداول ترین متدهای HTTP که در REST استفاده می‌شود:

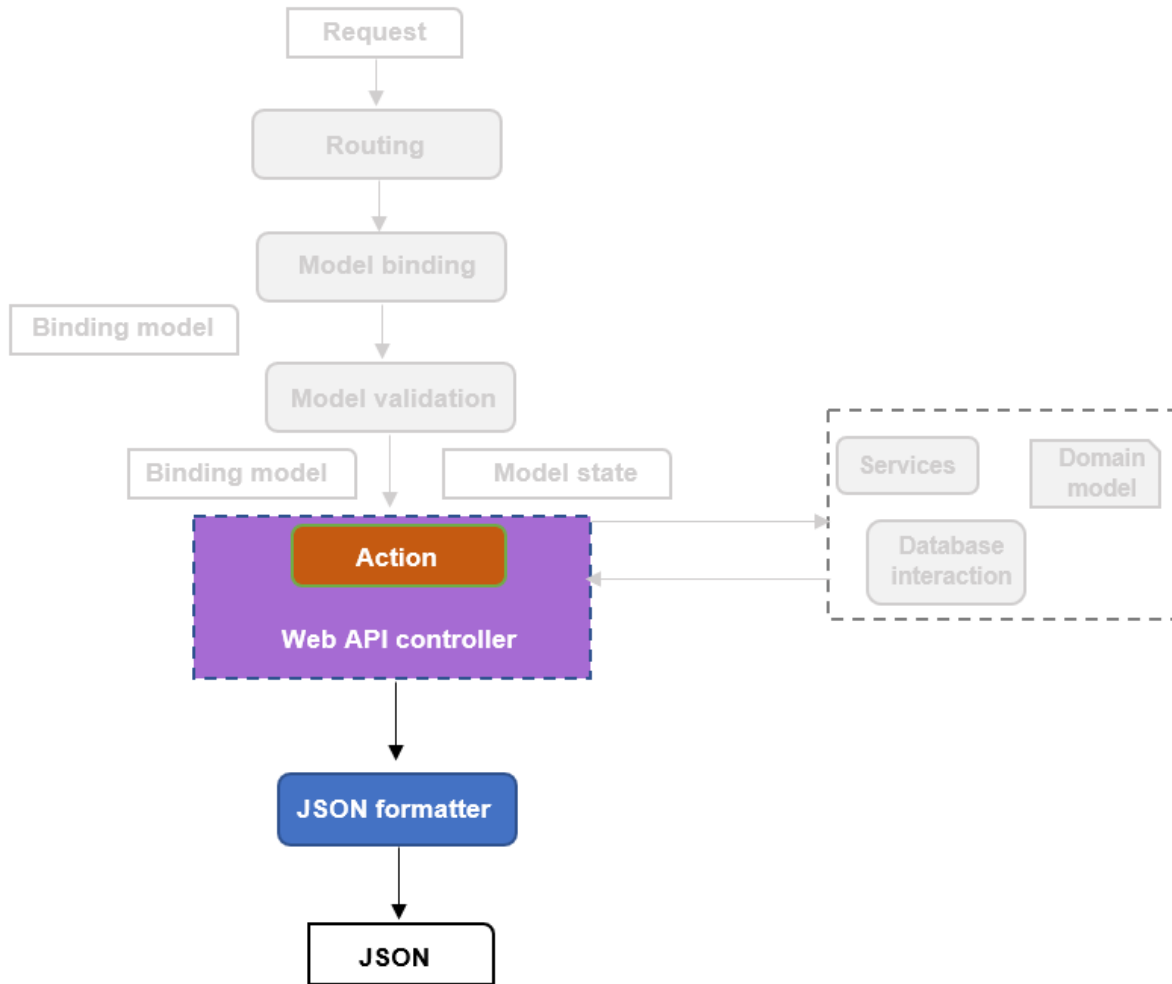
- ✓ GET: برای واکنشی داده‌ها بدون تغییر داده‌های سرور.
- ✓ POST: برای ایجاد یک Resource جدید.
- ✓ DELETE: برای حذف یک منبع Resource.
- ✓ PUT: برای به روزرسانی داده های سرور.

Controller و اکشن متدها

Web API های ASP.NET Core همانند وب‌اپلیکیشن‌های سنتی^{۱۲}، از دیزاین پترن MVC پیروی می‌کنند. در اپلیکیشن‌های Web API برای دسته‌بندی منطقی اپلیکیشن از Controllerها استفاده می‌شود. همانطور که می‌دانید، هر Controller جهت تشکیل زیرساخت قسمتی از اپلیکیشن، دارای تعدادی اکشن متد است که هر اکشن متد می‌تواند با استفاده از IActionResult داده‌هایی را جهت تولید Response، برگرداند.

---

^{۱۲} Traditional

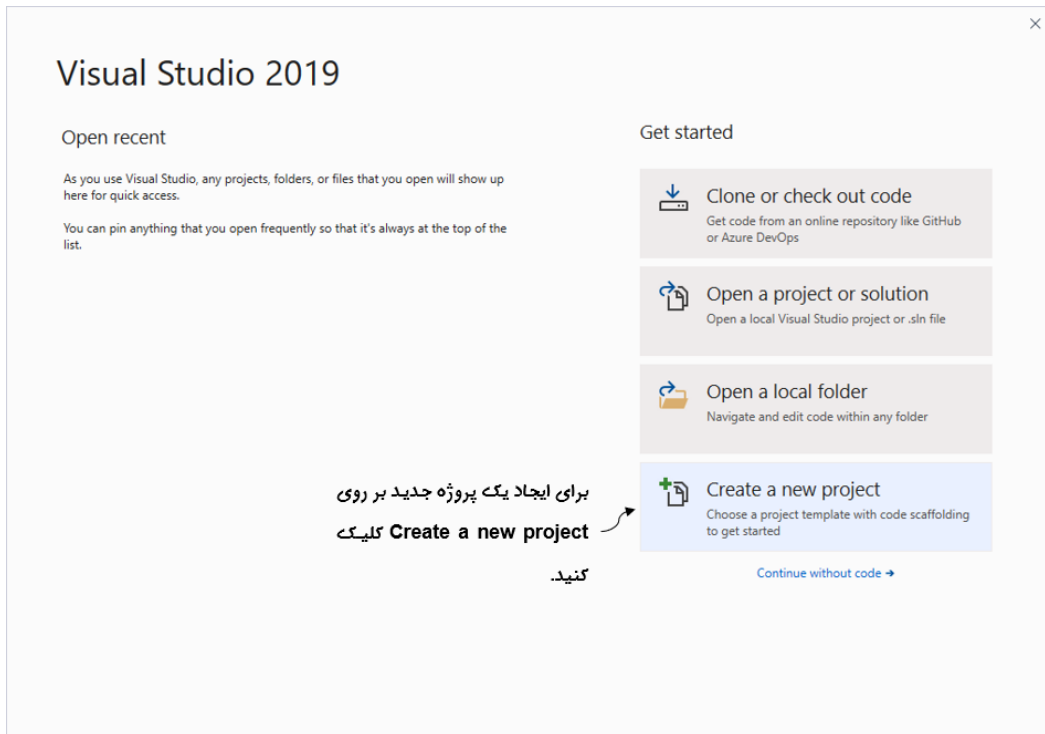
ایجاد اولین اپلیکیشن Web API

تا اینجا همه چیز خیلی عالی بود، بیایید با هم اولین اپلیکیشن Web API را ایجاد کنیم.

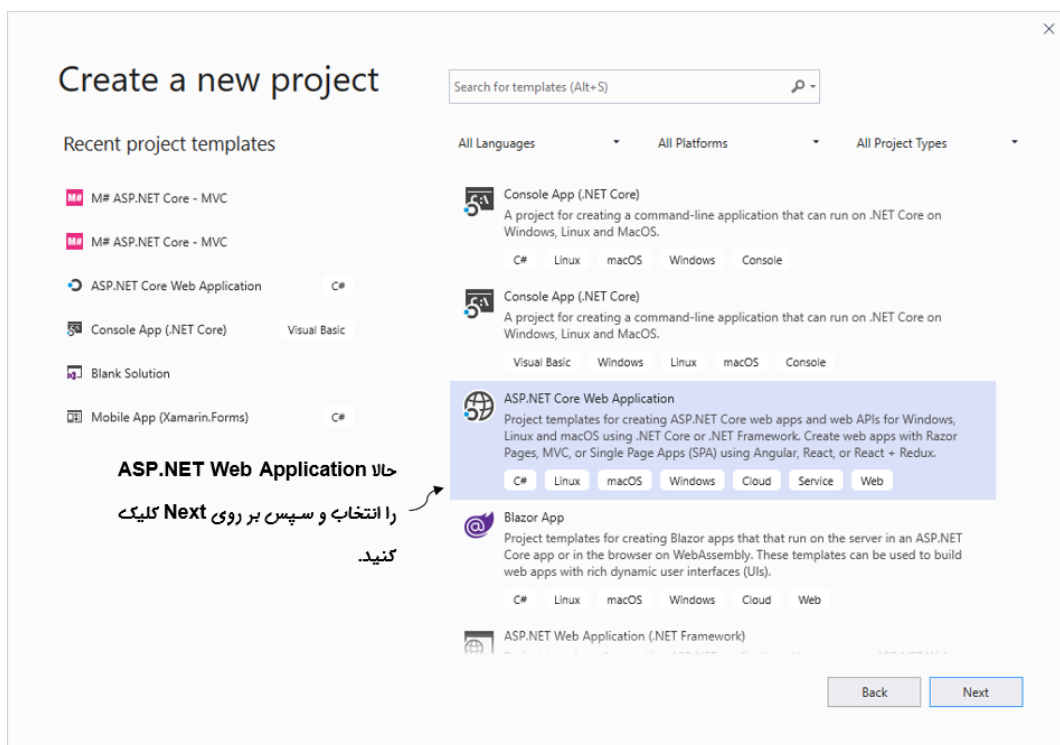
در Visual Studio 2019 برای ایجاد یک پروژه‌ی Web API، باید مراحل زیر را دنبال کنید:

- ویژوال استدیو ۲۰۱۹ را باز کنید و بر روی **Create a new project** کلیک کنید.

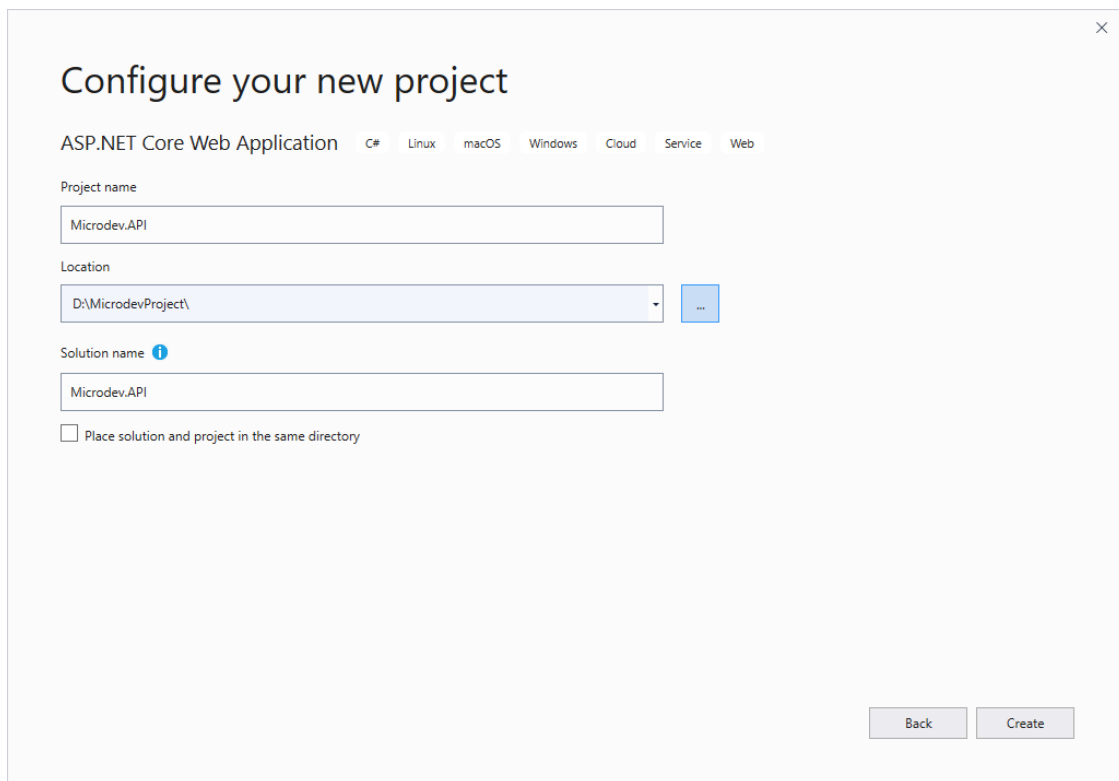

- در کادر بعدی ASP.NET Core Web Application را انتخاب و بر روی Next کلیک نمایید.

- حالا نام پروژه را **Microdev.API** بگذارید و سپس مکان ذخیره‌سازی و نام **Solution** را وارد و بر روی **Create** کلیک نمایید.

Configure your new project

ASP.NET Core Web Application C# Linux macOS Windows Cloud Service Web

Project name
Microdev.API

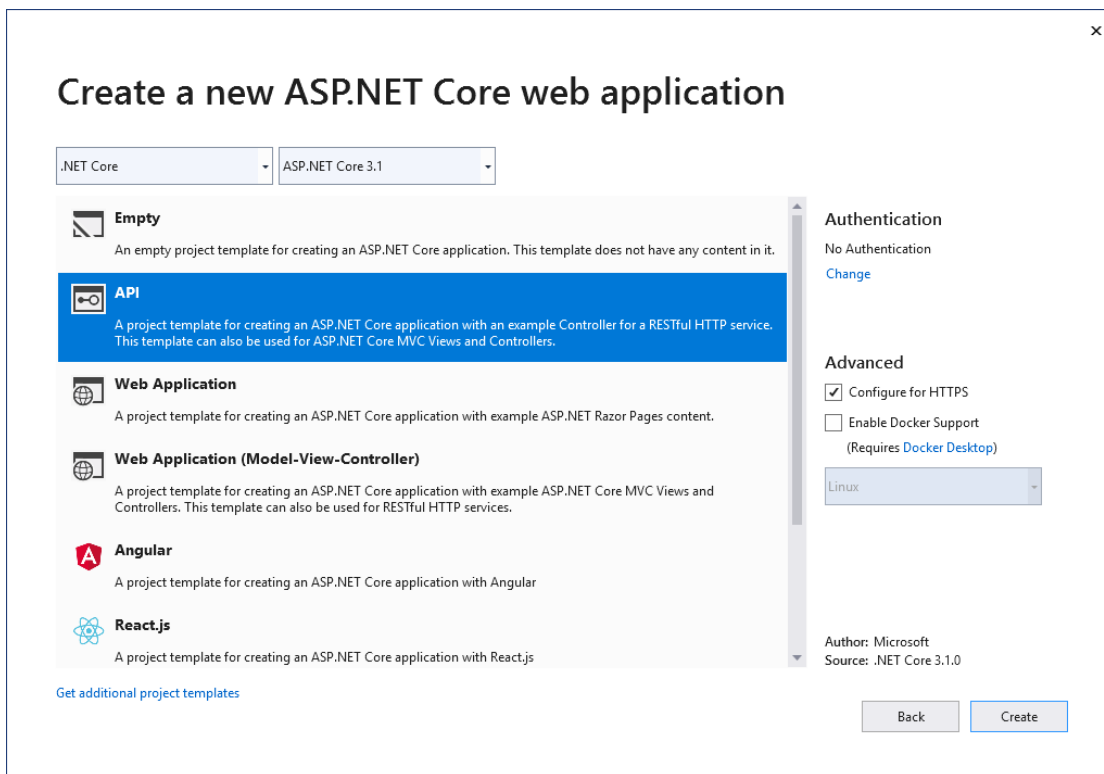
Location
D:\MicrodevProject\ ...

Solution name ⓘ
Microdev.API

Place solution and project in the same directory

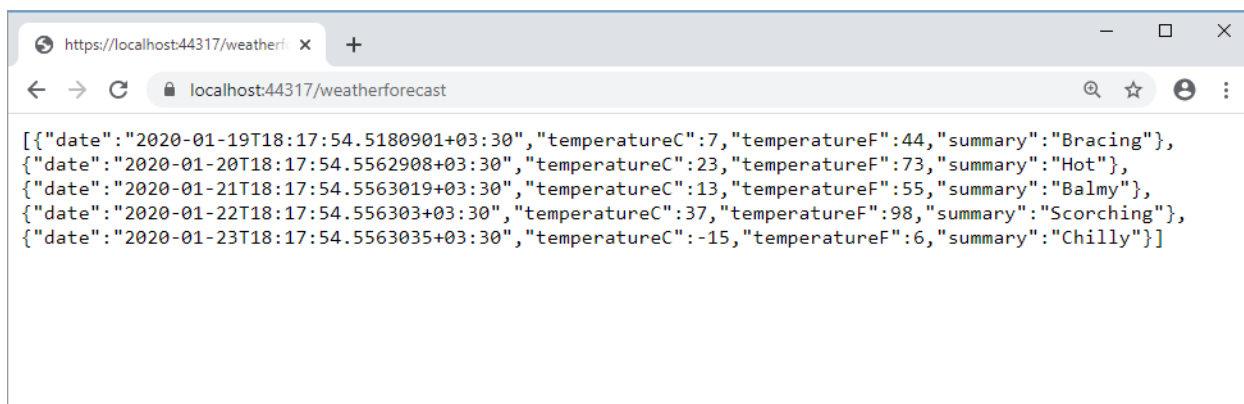
Back Create

- در کادر بعدی **API** و **Asp Net Core 3.1** را انتخاب و بر روی **Create** کلیک کنید.

حالا در این پروژه جدید ASP.Net Core، یک کنترلر به نام WeatherForecastController در فولدر Controllers وجود دارد.

برای اجرای برنامه، F5 را فشار دهید.

همانطور که می بینید، ASP.NET Core به طور پیش فرض مدل API بازگشتی را در قالب یک JSON نمایش می دهد. شما در این صفحه بجای دیدن یک HTML UI، تنها داده های مورد نیاز را می بینید.

در این مثال زمانیکه یک Request به آدرس /weatherforecast می فرستید Web API یک لیست String برمی گرداند.

JSON شبیه Anonymous Object های سی شارپ است، با این تفاوت که در JSON باید عملگر مساوی را با Colon جایگزین کنید و نام Property ها را با علامت دابل کوتیشن بپیچید.

C# anonymous object:

```
var departments = new [] {  
    new  
    {  
        Id=1,  
        Name="Programming"  
    },  
    new  
    {  
        Id=2,  
        Name="Fasico"  
    },  
    new  
    {  
        Id=3,  
        Name="BFC"  
    },  
};
```

شیء JSON زیر آرایه ای از داده ها را نمایش می دهد:

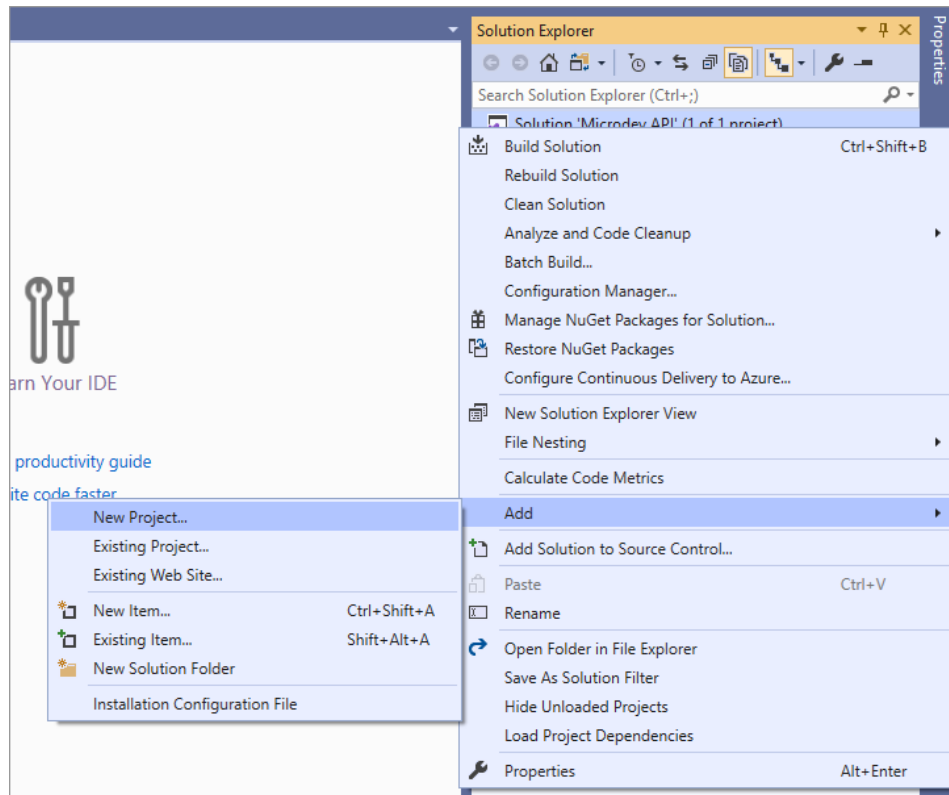
```
[  
  {  
    "id": 1,  
    "name": "Programming"  
  },  
  {  
    "id": 2,  
    "name": "Fasico"  
  },  
  {  
    "id": 3,  
    "name": "BFC"  
  }  
]
```

افزودن Domain Model ها

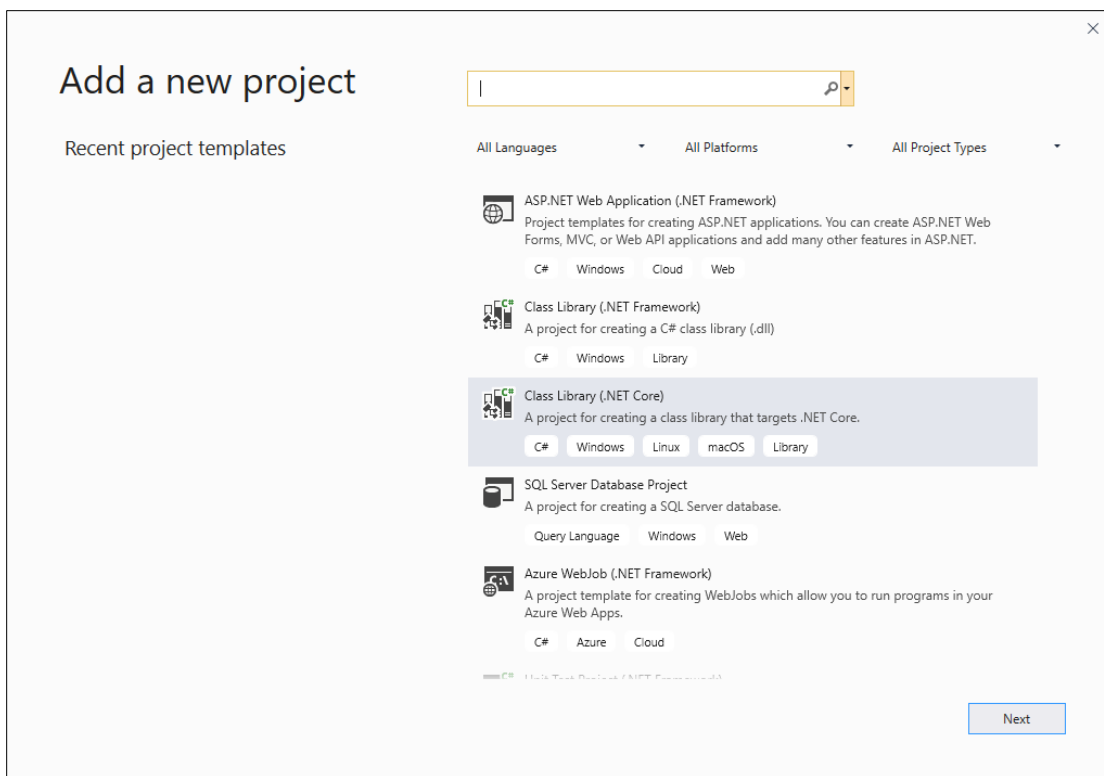
در این بخش قرار است Entity Class هایی ایجاد کنید که به جداول دیتابیس (MicrodevDB) مپ شوند و سپس EF Migration ها، از این Entity ها، جدول هایی را آماده کنند.

برای اضافه کردن Domain Model ها به پروژه، مراحل زیر را دنبال نمایید:

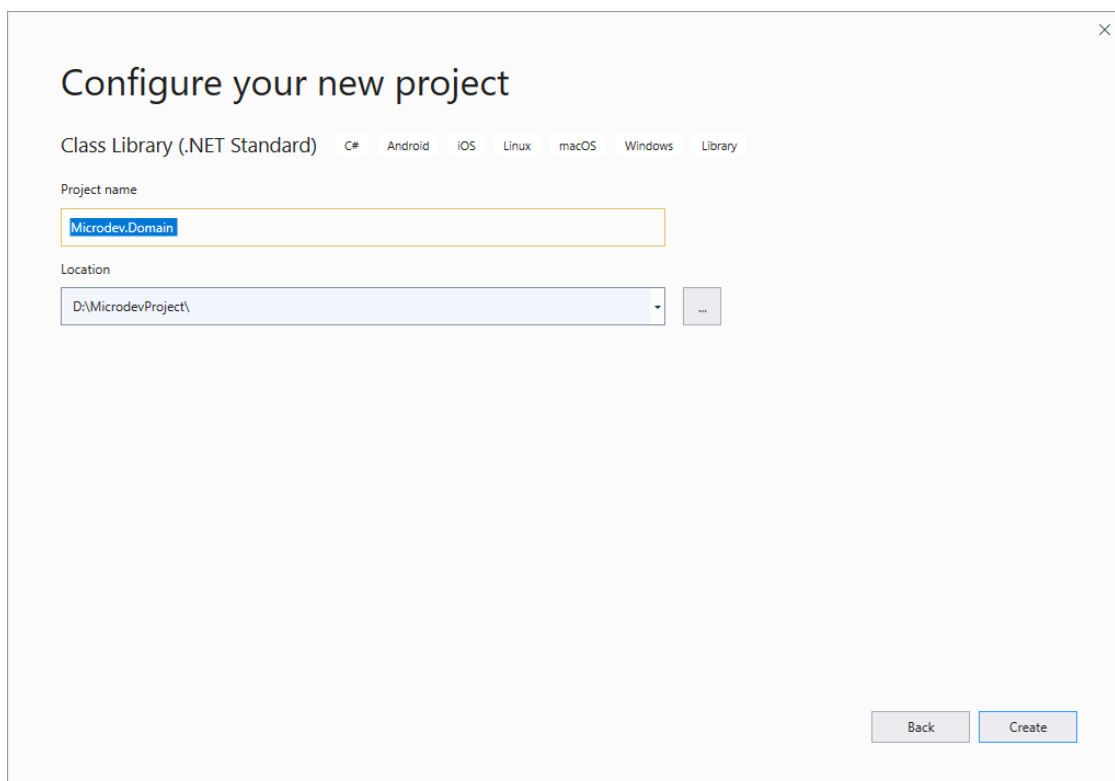
(۱) بر روی Solution راست کلیک کنید و سپس Add > New Project را انتخاب نمایید.

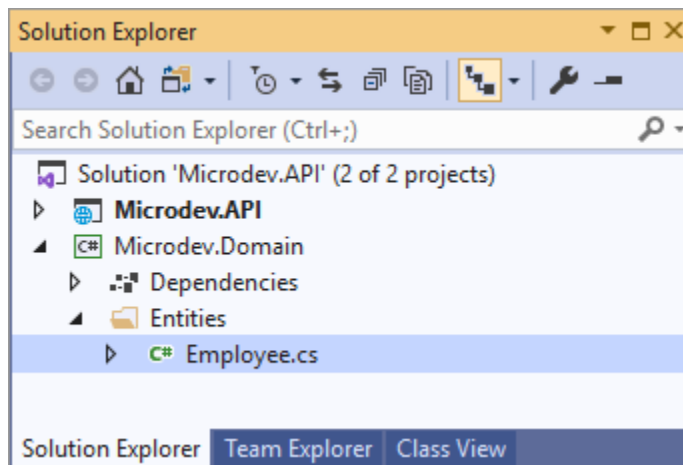
(۲) در کادر باز شده Class Library را انتخاب و سپس بر روی Next کلیک کنید.

۳) نام پروژه را **Microdev.Domain** بگذارید و سپس بر روی **Create** کلیک نمایید.

۴) حالا بر روی پروژه **Microdev.Domain** راست کلیک کنید، **Add > New Folder** را انتخاب و نام فولدر را **Entities** بگذارید. در پایان هم در فولدر **Entities** یک کلاس به نام **Employee** اضافه نمایید.

حالا کد پایین را درون این کلاس اضافه کنید.

```
using System;

namespace Microdev.Domain.Entities
{
    public class Employee
    {
        public Employee(string firstName, string lastName, int? bossId, decimal salary)
        {
            FirstName = firstName ?? throw new
                ArgumentException(nameof(firstName));
            LastName = lastName ?? throw new
                ArgumentException(nameof(lastName));
            BossId = bossId;
            Salary = salary;
        }

        public Employee( string firstName, string lastName, int? bossId,
            decimal salary, int departmentId) : this(firstName, lastName, bossId,
            salary)
        {
            DepartmentId = departmentId;
        }

        public Employee(int id, string firstName, string lastName, int?
            bossId, decimal salary, int departmentId):this(firstName, lastName,
            bossId,salary,departmentId)
```

```

    {
        Id = id;
    }

    public int Id { get;private set; }
    public string FirstName { get;private set; }
    public string LastName { get;private set; }
    public int? BossId { get;private set; }
    public decimal Salary { get;private set; }
    public int DepartmentId { get;private set; }
}
}

```

یک بار دیگر:

در فولدر Entities یک کلاس با نام Department ایجاد و سپس کدهای پایین را به آن اضافه نمایید.

```

using System.Collections.Generic;

namespace Microdev.Domain.Entities
{
    public class Department
    {
        public Department(string name)
        {
            _employees = new List<Employee>();
            Name = name;
        }
        public Department(int id, string name):this(name)
        {
            Id = id;
        }

        public int Id { get;private set; }
        public string Name { get; private set; }
        private readonly List<Employee> _employees;
        public IReadOnlyCollection<Employee> Employees => _employees;
        public void UpdateName(string name)
        {
            //Domain rule
            Name = name;
            //Raise domain event
        }

        public void AddEmployee(string firstName,string lastName, int?
bossId, decimal salary)
        {
            // Domain rules for adding the Employee to the Department

```

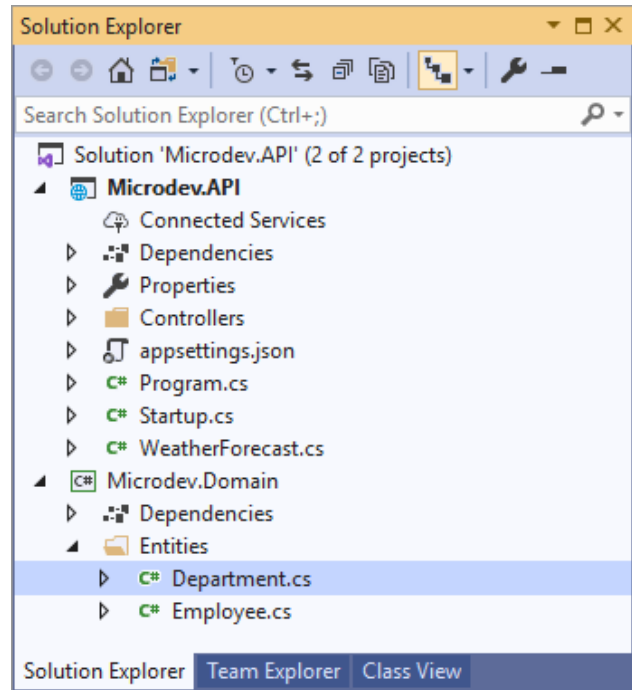


```

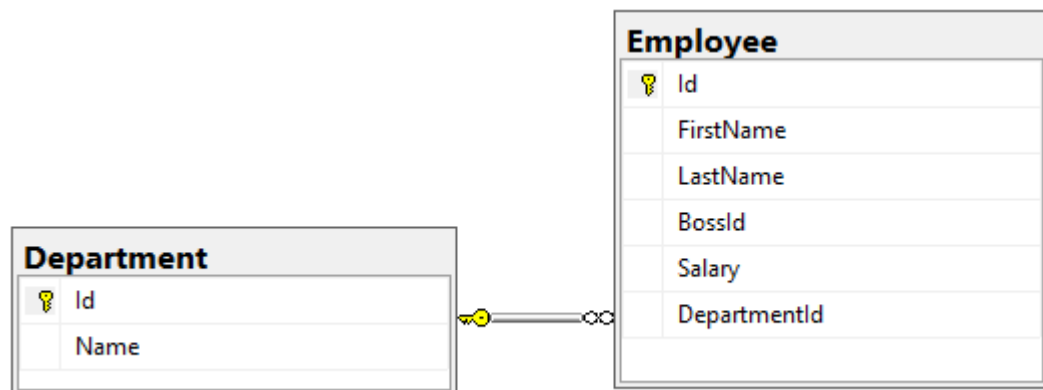
    var employee = new Employee(firstName,lastName, bossId, salary);
    _employees.Add(employee);
}
}
}

```

ساختار Solution :

در نهایت کلاس‌های **Employee** و **Department** ساختار پایین را در دیتابیس تولید خواهند کرد:

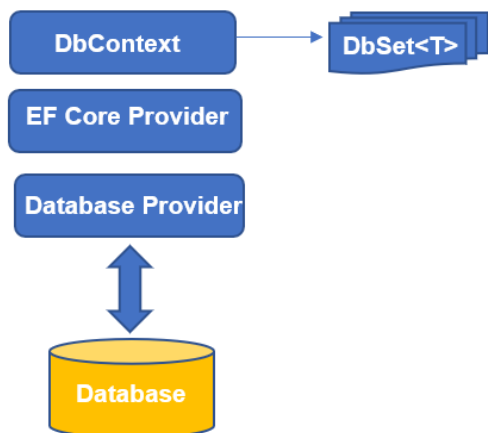

در کدهای بالا:

- برای ذخیره اطلاعات دپارتمان در دیتابیس، یک کلاس **Department** تعریف شده است که طبق قرارداد، از پراپرتی **Id** به عنوان کلید اصلی استفاده می‌شود.
- یک **Navigation Property** به نام **Employees** (به منظور لود کارمندان مرتبط با هر دپارتمان) در کلاس **Department** تعریف شده است. با بودن این **Navigation Property** دیگر نیاز به کوئری مستقیم در کلاس **Employees** نیست.
- کلاس **Employee** هم شامل اطلاعات مربوط به کارمندان است.

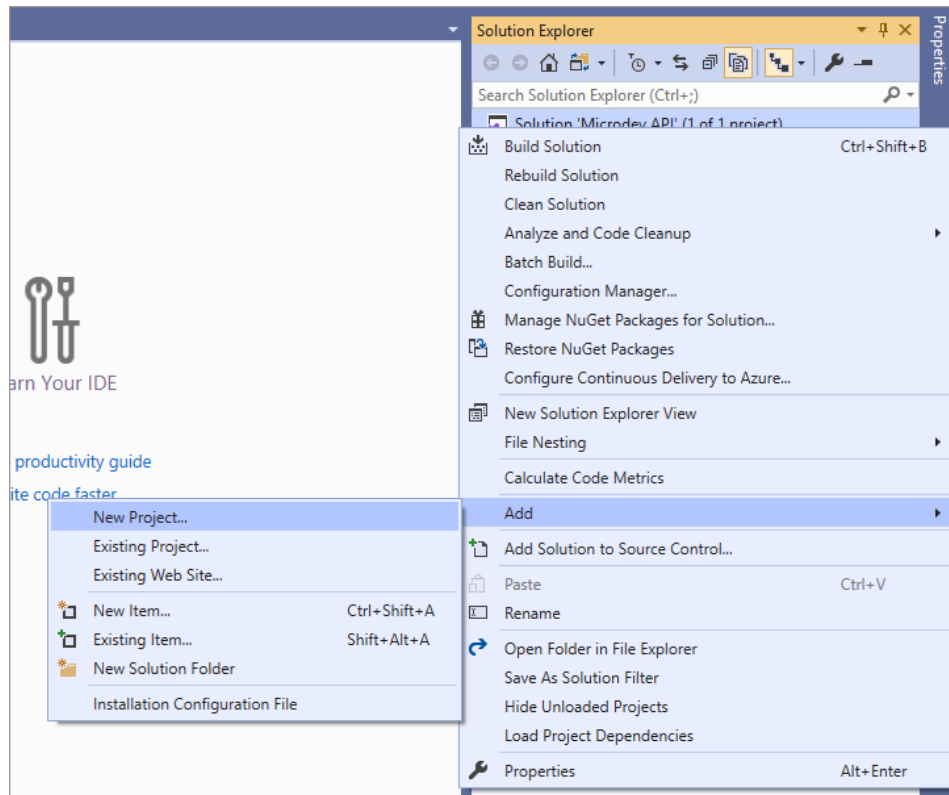
Dapper و Entity Framework Core

Entity Framework Core یک ORM است که به شما امکان می‌دهد تا با دیتابیس ارتباط برقرار کنید. Entity Framework Core کلاس‌های شما را به جداول، **Property**های کلاس‌ها را به ستون‌های جداول و **Instance**های کلاس‌ها را به ردیف‌های جداول **Map** می‌کند.

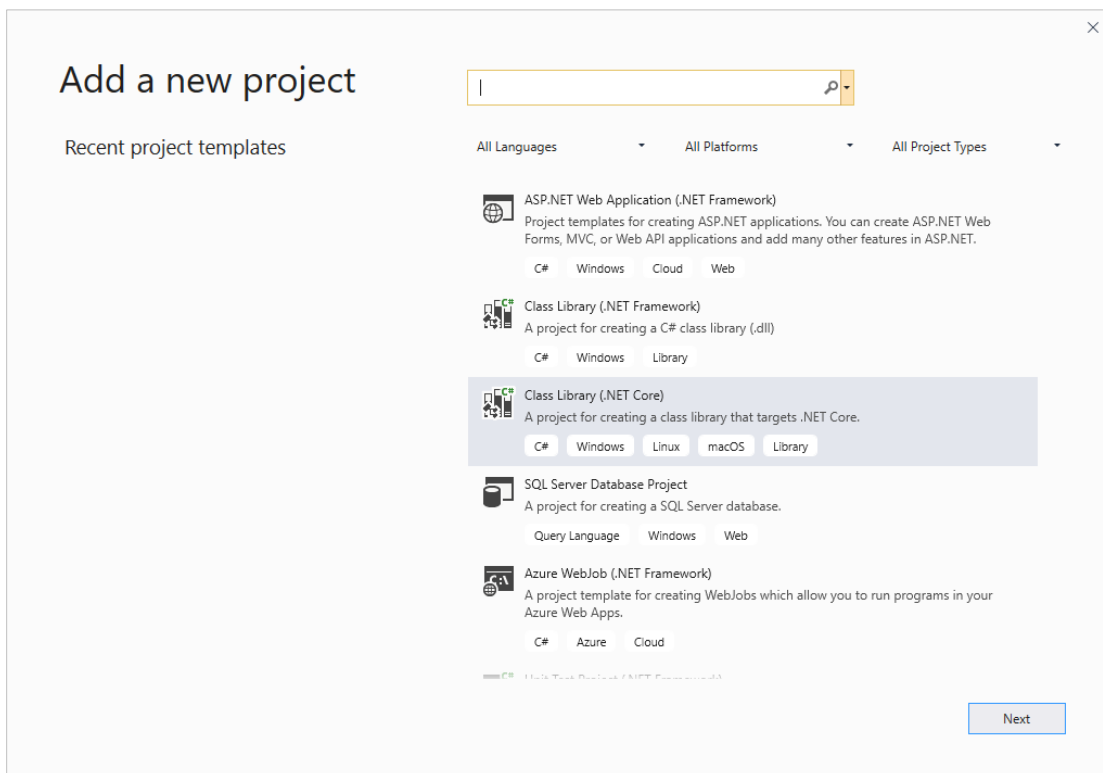

بیایید با هم یک پروژه به نام **Microdev.Infrastructure** به **Solution** اضافه کنیم:

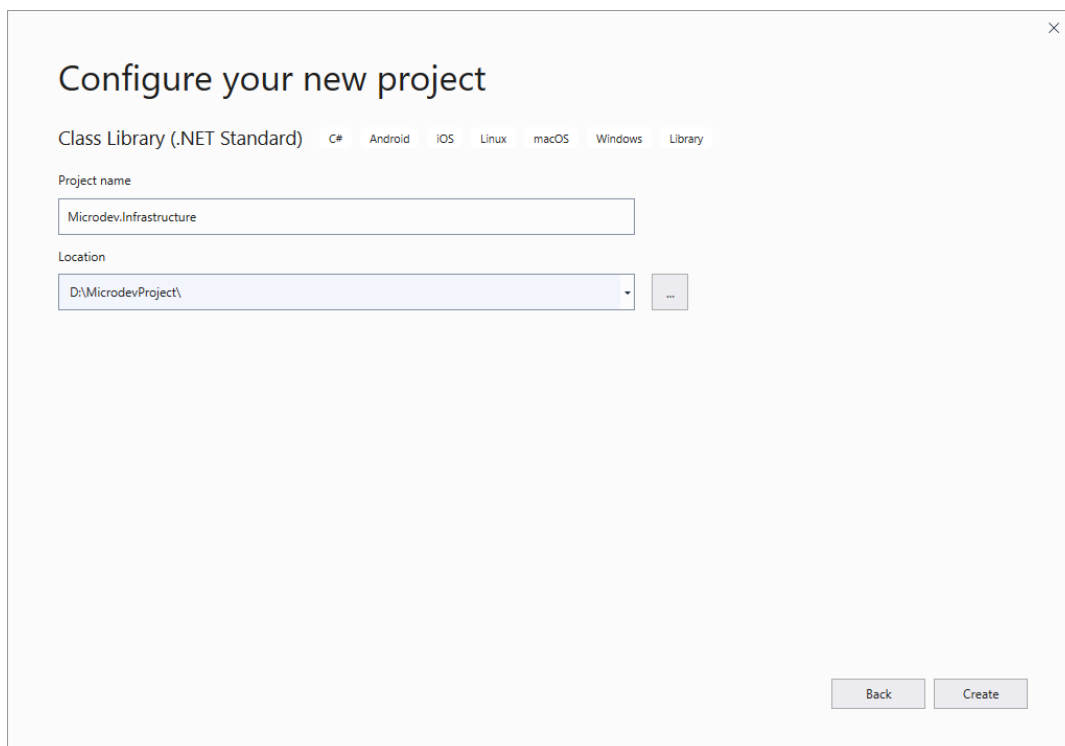
(۱) بر روی **Solution** راست کلیک کنید و سپس **Add > New Project** را انتخاب نمایید.

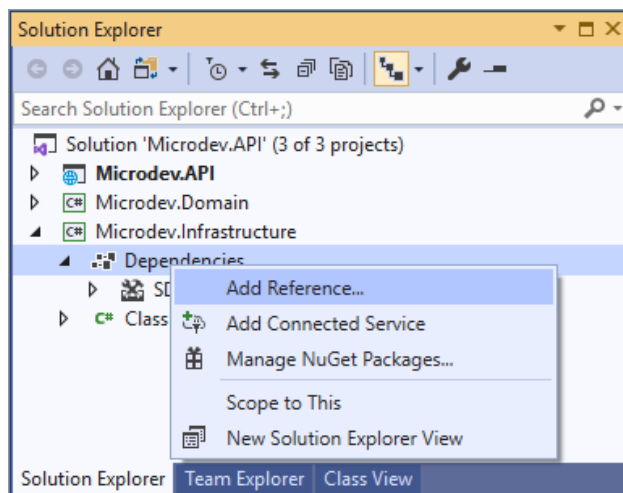
۲) در کادر باز شده **Class Library** را انتخاب و سپس **Next** را کلیک کنید.

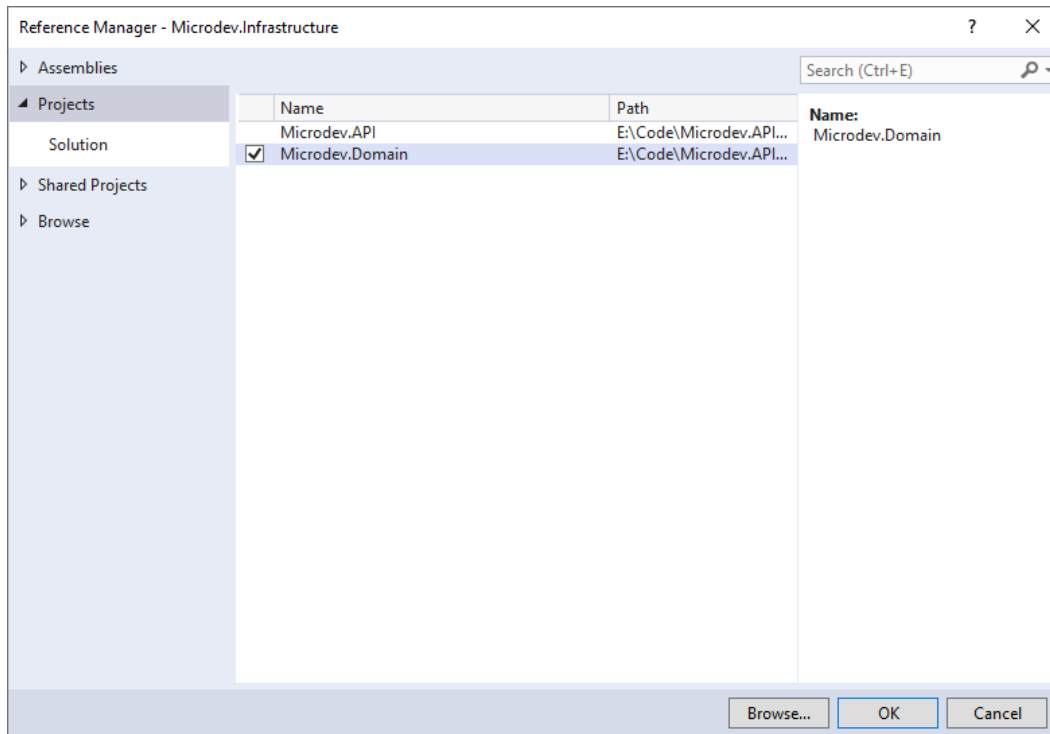
۳) نام پروژه را **Microdev.Infrastructure** بگذارید و بر روی **Create** کلیک کنید.

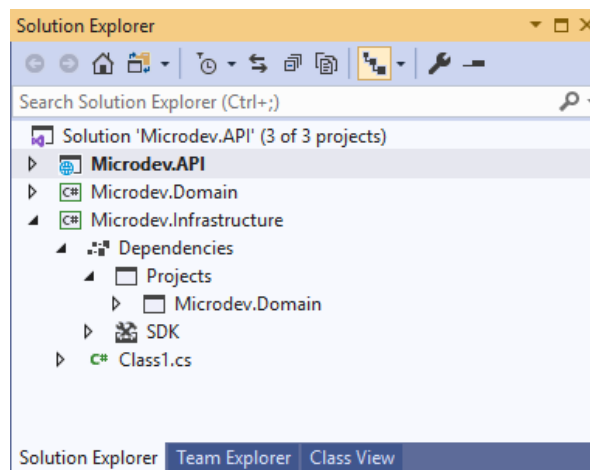
۴) در مرحله بعدی یکبار **Solution Build** را نمایید و سپس در پروژه **Microdev.Infrastructure** بر روی **Dependencies** راست کلیک و **Add Reference** را انتخاب کنید.

۵) حالا در کادر **Reference Manager**، پروژه **Microdev.Domain** را انتخاب و **OK** کنید.

ساختار Solution:

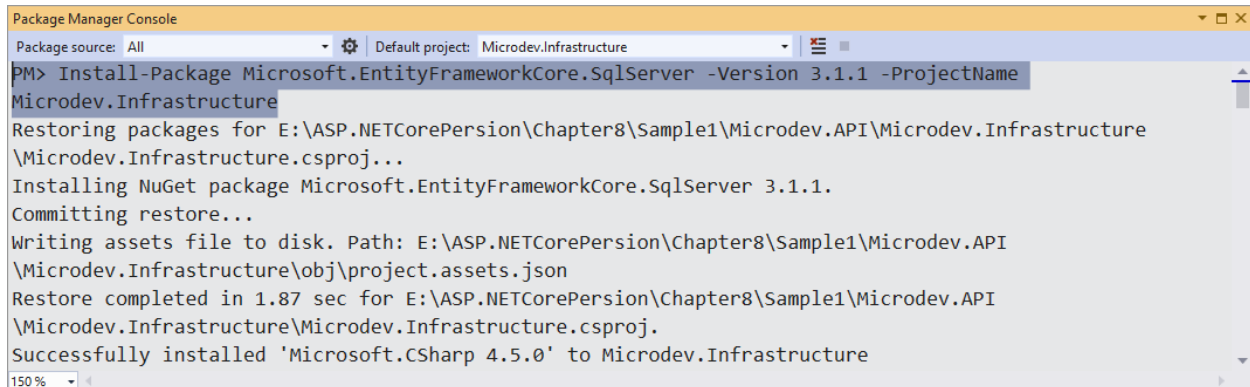

برای استفاده از EF Core یک NuGet package وجود دارد که قبل از هر کاری، باید برای دسترسی به دیتابیس موردنظرمان نصب شود. در اینجا ما می‌خواهیم به پایگاه داده SQL Server دسترسی داشته باشیم، بنابراین، باید بسته NuGet Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer را نصب کنیم.

برای نصب این NuGet package:

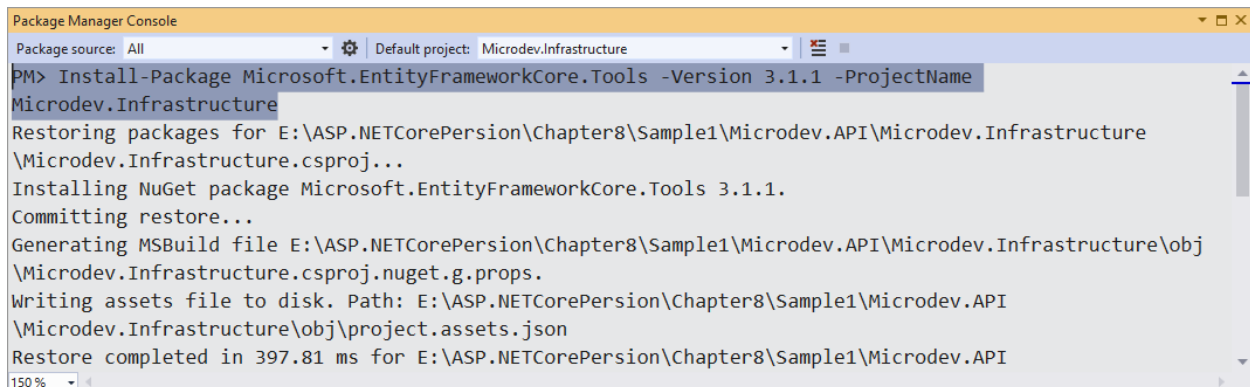
Tools> NuGet Package Manager> Console Manager مسیر را از Package Manager باز کنید و سپس روبروی دستور >PM دستورات پایین را به ترتیب اجرا نمایید:

Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer -Version 3.1.1 -ProjectName Microdev.Infrastructure


```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.Infrastructure
PM> Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer -Version 3.1.1 -ProjectName
Microdev.Infrastructure
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API\Microdev.Infrastructure
\Microdev.Infrastructure.csproj...
Installing NuGet package Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer 3.1.1.
Committing restore...
Writing assets file to disk. Path: E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API
\Microdev.Infrastructure\obj\project.assets.json
Restore completed in 1.87 sec for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API
\Microdev.Infrastructure\Microdev.Infrastructure.csproj.
Successfully installed 'Microsoft.CSharp 4.5.0' to Microdev.Infrastructure
```

Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.Tools -Version 3.1.1 -ProjectName Microdev.Infrastructure

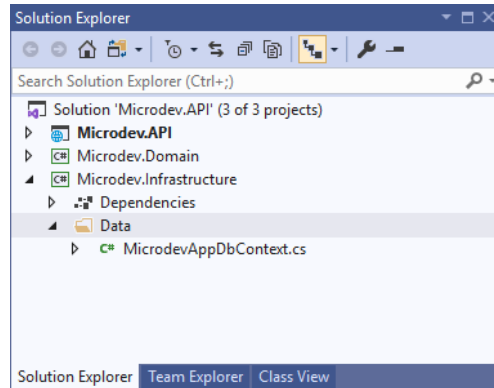


```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.Infrastructure
PM> Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.Tools -Version 3.1.1 -ProjectName
Microdev.Infrastructure
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API\Microdev.Infrastructure
\Microdev.Infrastructure.csproj...
Installing NuGet package Microsoft.EntityFrameworkCore.Tools 3.1.1.
Committing restore...
Generating MSBuild file E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API\Microdev.Infrastructure\obj
\Microdev.Infrastructure.csproj.nuget.g.props.
Writing assets file to disk. Path: E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API
\Microdev.Infrastructure\obj\project.assets.json
Restore completed in 397.81 ms for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API
```

اپلیکیشن برای فراخوانی دیتابیس از DbContext استفاده می‌کند. بنابراین برای ایجاد یک DbContext باید یک کلاس داشته باشیم که از کلاس پایه DbContext ارث‌بری کند. سپس در این کلاس یک پراپرتی از نوع DbSet<Department> و یک پراپرتی از نوع DbSet<Employee> قرار دهیم تا EF Core بتواند کلاس Department را بیاید و عملیات Map کردن را انجام دهد.

مراحل افزودن DbContext به پروژه:

- بر روی پروژه Microdev.Infrastructure راست کلیک کنید و از مسیر Add > New Folder یک فولدر با نام Data ایجاد نمایید.
- درون این فولدر یک کلاس با نام MicrodevAppDbContext ایجاد نمایید.

در کد پایین کلاس **MicrodevAppDbContext** نوشته شده که می‌توانید آن را درون اپلیکیشن خود کپی نمایید.

```
using Microdev.Domain.Entities;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;

namespace Microdev.Infrastructure.Data
{
    public class MicrodevAppDbContext : DbContext
    {
        public MicrodevAppDbContext(DbContextOptions options) : base(options)
        {
        }
        public DbSet<Department> Departments { get; set; }
        public DbSet<Employee> Employees { get; set; }
    }
}
```

نکته!!

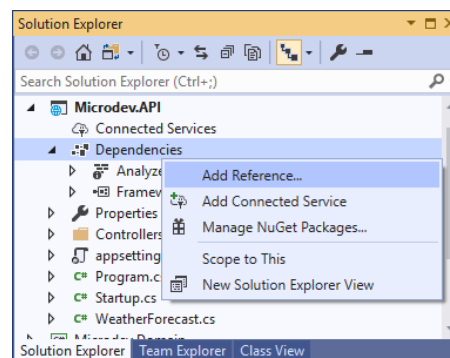
نام جداول با نام پراپرتی‌های **DbSet<T>** موجود در کلاس **MicrodevAppDbContext** هم‌نام هستند.

رجیستر **DbContext**

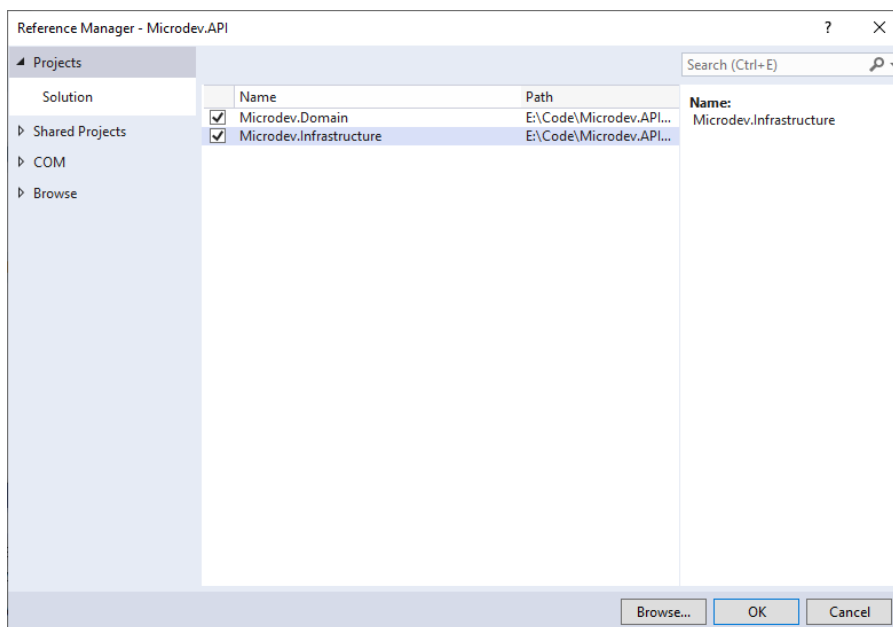
MicrodevAppDbContext هم مانند سایر سرویس‌های موجود در **ASP.Net Core**، باید در **DI Container** رجیستر نماید.

قبل از رجیستر **DbContext** باید:

- در پروژه **Microdev.API**، بر روی **Dependencies** راست کلیک نمایید و سپس **Add Reference** را انتخاب نمایید.

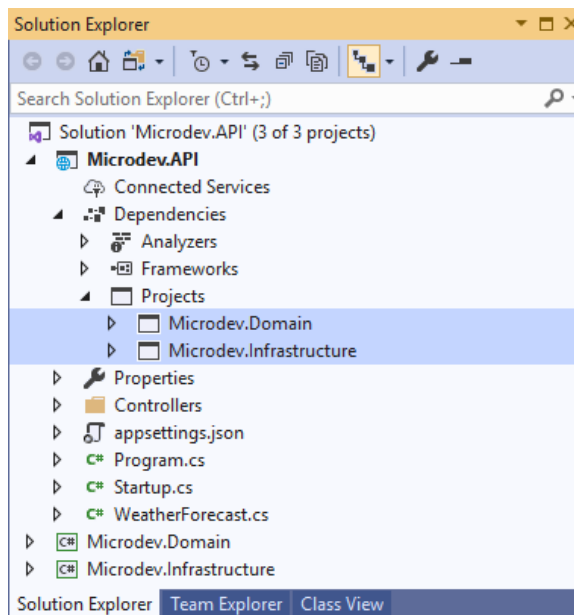

- حالا **Reference Manager** باز شده، بنابراین در آن پروژه‌های **Microdev.Domain** و **Microdev.Infrastructure** را انتخاب و بر روی **OK** کلیک نمایید.

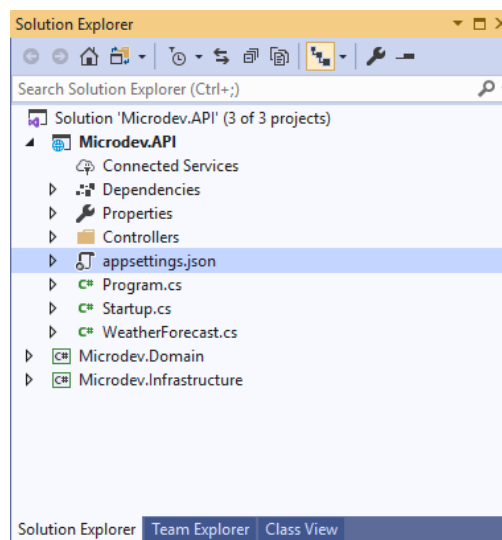

ساختار پروژه:

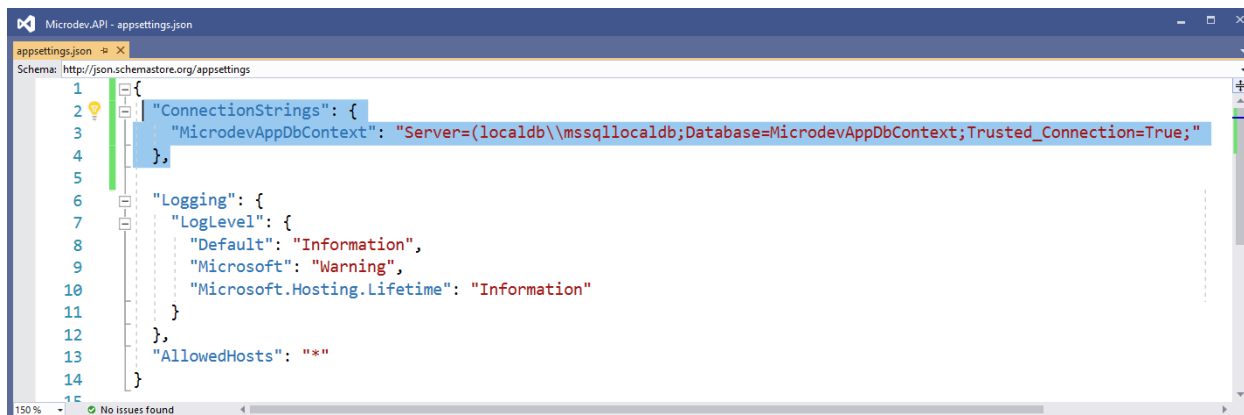

مرحله بعد تغییر Connection String در appSetting.json است:


```
"ConnectionStrings": {
  "MicrodevAppDbContext":
  "Server=(localdb)\mssqllocaldb;Database=MicrodevAppDbContext;Trusted_Connection=True;"
},
```

نتیجه نهایی در appsetting.json :

در پایان باید عبارت **using** پایین در **Startup.cs** اضافه کنید:

```
using Microdev.Infrastructure.Data;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
```

برای رجیستر کردن DbContext یک اکستنشن متد جنریک به نام `AddDbContext<T>` آماده کرده که شما می‌توانید همانند کد پایین آن را به متد `ConfigureServices` کلاس `Startup` پروژه‌ی `Microdev.API` اضافه کنید:

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    var applicationConnectionString = Configuration.GetConnectionString("MicrodevAppDbContext");
    services.AddDbContext<MicrodevAppDbContext>(options =>
        options.UseSqlServer(applicationConnectionString));
    services.AddControllers();
}
```

درون connection string از بخش ConnectionStrings درون Configuration گرفته می‌شود.

DbContext اپلیکیشن با استفاده از پارامتر جنریک رجیستر می‌شود.

مشخص کننده database provider است.

Data Seeding چیست؟

در بسیاری از مواقع با اجرای اپلیکیشن، نیاز است تا برخی از جداول دیتابیس با اطلاعات پیش فرضی مقداردهی اولیه شوند. راه حل این مسأله، `Seed` دیتابیس است.

`Seed` دیتابیس، این امکان را به ما می‌دهد تا در حین اجرای اپلیکیشن، اطلاعاتی را به جدولی از دیتابیس اضافه نماییم.

برای اعمال قابلیت `Seed` به اپلیکیشن:

کلاس DbContext متدی به نام OnModelCreating دارد که Instance از modelBuilder را به عنوان پارامتر در نظر می‌گیرد. وقتی فریم‌ورک برای ایجاد مدل و Mapping‌های آن در حافظه ایجاد می‌شود، این متد توسط فریم‌ورک فراخوانی خواهد شد. مثال زیر Seed Data را برای Employee و Department در OnModelCreating پی‌کربندی می‌کند:

```
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
using Microdev.Domain.Entities;
namespace Microdev.Infrastructure.Data
{
    public class MicrodevAppDbContext: DbContext
    {
        public MicrodevAppDbContext(DbContextOptions options) : base(options)
        {
        }
        public DbSet<Department> Departments { get; set; }

        protected override void OnModelCreating(ModelBuilder
        modelBuilder)
        {
            base.OnModelCreating(modelBuilder);
            modelBuilder.Entity<Department>().ToTable("Department");

            modelBuilder.Entity<Department>().HasData(
                new Department(id: 1, name: "Programming"),
                new Department(id: 2, name: "Fasico"),
                new Department(id: 3, name: "IT"),
                new Department(id: 4, name: "BFC")
            );
            modelBuilder.Entity<Employee>().Property(p => p.Salary).HasColumnType("Decimal(10,2)");

            modelBuilder.Entity<Employee>().HasData(
                new Employee(id: 1, firstName: "Zahra", lastName: "Bayat",
                    bossId: 2, salary: 2000, departmentId: 1),
                new Employee(id: 2, firstName: "Ali", lastName: "Bayat",
                    bossId: 1, salary: 3000, departmentId: 1),
                new Employee(id: 3, firstName: "Sara", lastName: "Masoodi",
                    bossId: 1, salary: 3000, departmentId: 1),
                new Employee(id: 4, firstName: "Mehdi", lastName:
                    "Mohamadi", bossId: 1, salary: 3000, departmentId: 1),
                new Employee(id: 5, firstName: "Amin", lastName: "Sadeghi",
                    bossId: 1, salary: 1000, departmentId: 1),
            );
        }
    }
}
```

پیکربندی Seed Data برای Department

پیکربندی Seed Data برای Employee

```

new Employee(id: 6, firstName: "Shadi", lastName: "Sohbati",
bossId: 2, salary: 1000, departmentId: 1),
new Employee(id: 7, firstName: "Somaye", lastName:
"Mahdavi", bossId: 2, salary: 1000, departmentId: 2),
new Employee(id: 8, firstName: "Maryam", lastName: "Zahedi",
bossId: 2, salary: 1000, departmentId: 2),
new Employee(id: 9, firstName: "Mary", lastName: "Zibayee",
bossId: 2, salary: 1000, departmentId: 2)
);
    }
}
}

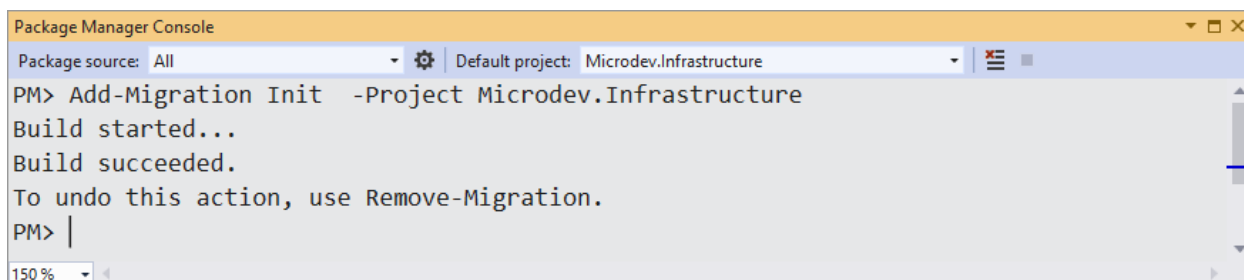
```

ایجاد و آپدیت دیتابیس با Migration

Migration راهی آسان برای ایجاد و به روزرسانی دیتابیس است که می‌تواند همزمان با حفظ داده‌های موجود در دیتابیس، جداول را با مدل‌های اپلیکیشن همگام کند.

برای ایجاد Migration، دستور زیر را در Console Package Manager اجرا کنید:

Add-Migration Init -Project Microdev.Infrastructure


```

Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.Infrastructure
PM> Add-Migration Init -Project Microdev.Infrastructure
Build started...
Build succeeded.
To undo this action, use Remove-Migration.
PM> |
150%

```

در دستور بالا:

- Init، نام این Migration است.
- و گزینه project- هم مکان ایجاد Migration را مشخص می‌کند.

این Migration هنوز در دیتابیس شما اعمال نشده است بنابراین اجرای دستور Update-Database برنامه شما را کامپایل می‌کند و با استفاده از connection String موجود در appsettings.json، به دیتابیس متصل می‌شود.

Update-Database

```

Package Manager Console
Package source: All
Default project: Microdev.Infrastructure
PM> Update-Database
Build started...
Build succeeded.
Done.
PM> |
150%

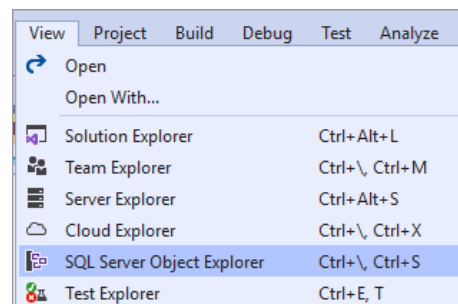
```

پس از اجرای دستور Update-Database، در صورتی که دیتابیس وجود نداشته باشد، دیتابیس جدید ایجاد می‌شود و اگر دیتابیس وجود داشته باشد، از اسکریپت Migration برای بروزرسانی دیتابیس استفاده خواهد شد.

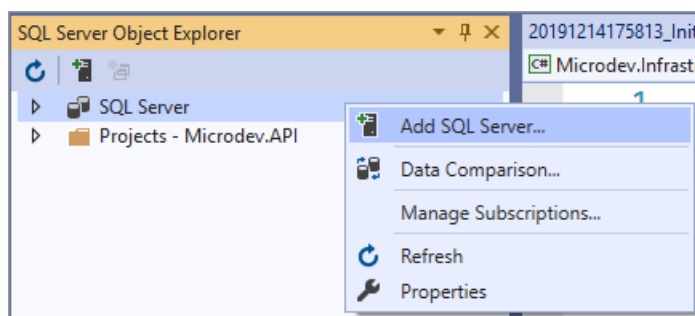
نکته!!

در کادر **Package Console Manager** قبل از اجرای دستور آپدیت دیتابیس، حتما نام پروژه را بر روی **Microdev.Infrastructure** بگذارید.

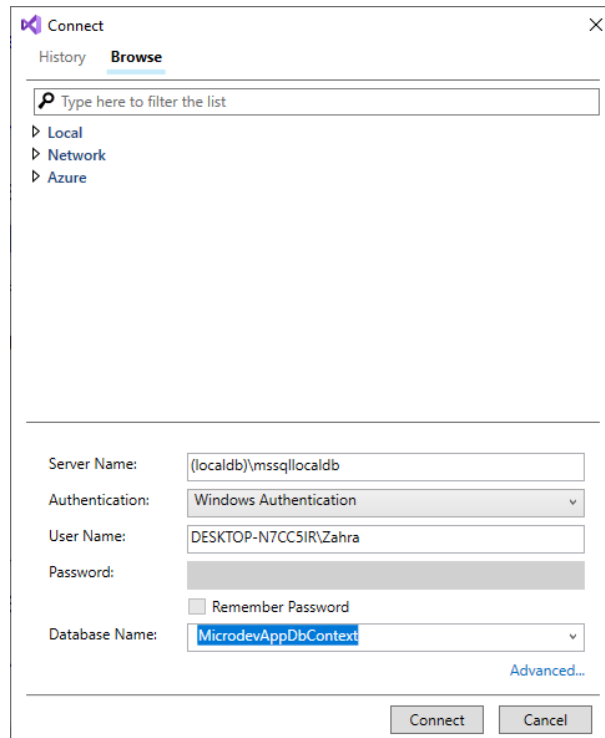
برای مشاهده دیتابیس در Visual Studio باید از منوی View گزینه SQL Server Object Explorer را انتخاب کنید.

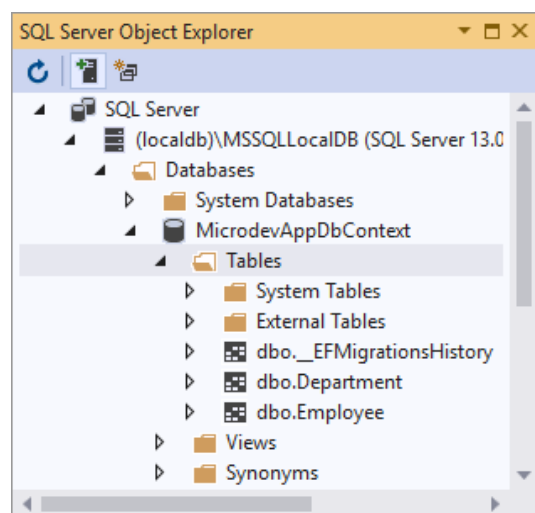
حالا بر روی SQL Server راست کلیک نمایید و سپس گزینه Add SQL Server... را انتخاب کنید.

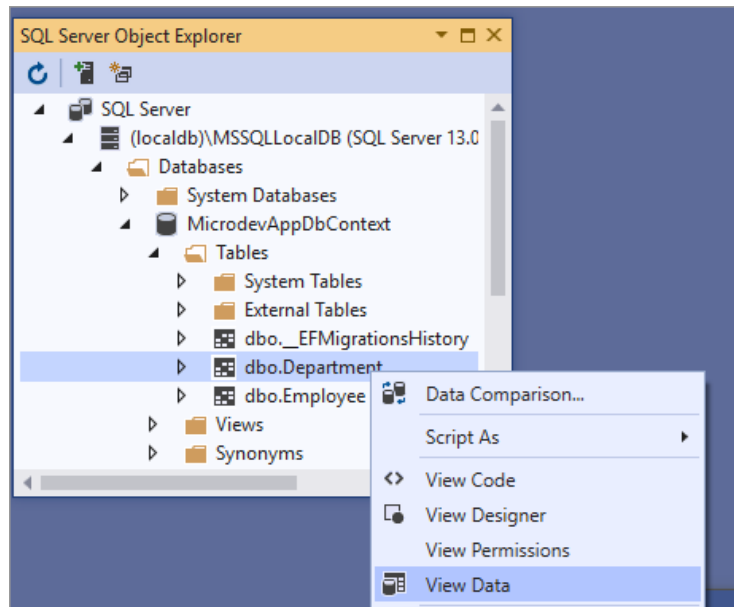
در کادر ارتباط با سرور، در قسمت Server Name عبارت (localdb)\mssqllocaldb را تایپ کنید. گزینه Authentication را بر روی Windows Authentication قرار دهید. و در پایان Database Name را مشخص و بر روی Connect کلیک نمایید.

حالا ویژوال استودیو به LocalDB متصل می‌شود و دیتابیس‌های موجود خود را در SQL Server Object Explorer نشان می‌دهد. می‌توانید نودها را باز کنید تا جداول ایجاد شده توسط EF Core را ببینید.

برای مشاهده داده‌ها، روی یک جدول راست کلیک نمایید و View Data را انتخاب کنید.

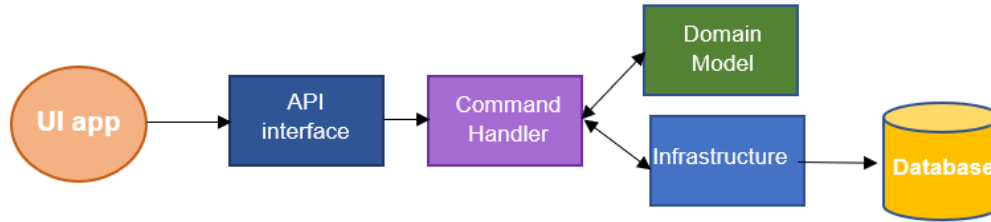

Id	FirstName	LastName	BossId	Salary	DepartmentId
1	Zahra	Bayat	2	2000.00	1
2	Ali	Bayat	1	3000.00	1
3	Sara	Masoodi	1	3000.00	1
4	Mehdi	Mohamadi	1	3000.00	1
5	Amin	Sadeghi	1	1000.00	1
6	Shadi	Sohbati	2	1000.00	1
7	Somaye	Mahdavi	2	1000.00	2
8	Maryam	Zahedi	2	1000.00	2
9	Mary	Zibayee	2	1000.00	2
*	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL

ما اصول اولیه Entity Framework Core را آموختیم، بیایید از این اصول برای ارائه Feature های برنامه Microdev استفاده نماییم.

پایاده سازی Command

ما می خواهیم از کتابخانه MediatR استفاده کنیم تا مدل Read را از مدل Write جدا کنیم. این موضوع مهم می تواند Scalability, Performance و Security را در اپلیکیشن های واقعی به حداکثر برساند. MediatR اینترفیسی است که ارتباط بین بخش های مختلف اپلیکیشن ما را برقرار می کند.

برای نصب MediatR دستور پایین را در Package Manager Console اجرا کنید:

Install-Package MediatR -Version 7.0.0 -ProjectName Microdev.API

```

Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.API
PM> Install-Package MediatR -Version 7.0.0 -ProjectName Microdev.API
Restoring packages for E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\Microdev.API.csproj...
Installing NuGet package MediatR 7.0.0.
Committing restore...
Writing assets file to disk. Path: E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\obj\project.assets.json
Restore completed in 771.45 ms for E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\Microdev.API.csproj.
Successfully installed 'MediatR 7.0.0' to Microdev.API
Executing nuget actions took 2.7 sec
Time Elapsed: 00:00:03.6949902
150 %

```

MediatR برای مدیریت و لینک بین پیام‌ها به یک IoC Container نیاز دارد. شما برای این Container باید Package پایین را نصب کنید:

Install-Package MediatR.Extensions.Microsoft.DependencyInjection -Version 7.0.0 -ProjectName Microdev.API

```

Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.API
PM> Install-Package MediatR.Extensions.Microsoft.DependencyInjection -Version 7.0.0 -ProjectName Microdev.API
Restoring packages for E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\Microdev.API.csproj...
Installing NuGet package MediatR.Extensions.Microsoft.DependencyInjection 7.0.0.
Committing restore...
Writing assets file to disk. Path: E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\obj\project.assets.json
Restore completed in 184.83 ms for E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\Microdev.API.csproj.
Successfully installed 'MediatR.Extensions.Microsoft.DependencyInjection 7.0.0' to Microdev.API
Executing nuget actions took 1.77 sec
Time Elapsed: 00:00:02.1278667
PM>
150 %

```

در مرحله بعد، برای ارسال اطلاعات نیاز به یک دستور دارید، بنابراین:

- در ریشه پروژه Microdev.API یک فولدر جدید به نام Application ایجاد کنید.
- سپس درون این فولدر یک فولدر دیگر با نام Commands ایجاد نمایید.
- در پایان باید کلاسی ایجاد کنید (CreateDepartmentCommand) که حتما اینترفیس IRequest → MediatR را پیاده‌سازی کند. (همانند کد پایین)


```

using MediatR;

namespace Microdev.API.Application.Commands
{
    public class CreateDepartmentCommand : IRequest<bool>
    {
        public CreateDepartmentCommand()
        {
        }

        public CreateDepartmentCommand(string name)
        {
            Name = name;
        }

        public string Name { get; set; }
    }
}

```

در مرحله بعد، ما نیازمند Handlerهایی هستیم، بنابراین در فولدر Commands یک کلاس با نام DepartmentCommandHandler (که باید از اینترفیس IRequestHandler ارث‌بری کند) ایجاد کنید.

```

using MediatR;
using Microdev.Domain.Entities;
using Microdev.Infrastructure.Data;
using System.Threading;
using System.Threading.Tasks;

namespace Microdev.API.Application.Commands
{
    public class CreateDepartmentCommandHandler :
        IRequestHandler<CreateDepartmentCommand, bool>
    {
        private readonly MicrodevAppDbContext _context;

        public CreateDepartmentCommandHandler(MicrodevAppDbContext
        microdevAppDbContext )
        {
            _context = microdevAppDbContext;
        }

        public async Task<bool> Handle(CreateDepartmentCommand request,
        Cancellation token cancellationToken)
        {
            var department = new Department(request.Name);

            await _context.AddAsync(department);
            await _context.SaveChangesAsync();
        }
    }
}

```

```

        return true;
    }
}

```

در کد بالا:

- Instance از MicrodevAppDbContext را در Constructor کلاس CreateDepcaseCommandHandler تزریق کردیم.
- سپس با متد Handle به صورت Asynchronously یک Transaction دیتابیس ایجاد می‌نماییم.
- و در پایان با فراخوانی SaveChangesAsync شء جدیدی از Department را در دیتابیس ذخیره می‌کنیم.

نکته!!

تمام عملیات موجود در Transaction انجام می‌شود، بنابراین عملیات-یاجه صورت موفق انجام می‌شود یا تمام عملیات انجام نمی‌شود.

کلاس CreateDepartmentCommand از IRequest<bool> ارث‌بری کرد، که نوع bool، خروجی Command را نشان می‌داد.

هر نوع Command دارای Handler مخصوص به خود است، بنابراین ما کلاسی با نام CreateDepartmentCommandHandler ایجاد کردیم که باید از IRequestHandler<T,U> ارث‌بری کند و <U> Task را برگرداند.

این CommandHandler نیاز به دسترسی به MicrodevAppDbContext دارد که باید به Constructor پاس داده شود. این وابستگی‌ها توسط Dependency Injection داخلی Resolve می‌شود.

پس از همه این کارها، باید MediatR را در کلاس Startup پیکربندی کنید بنابراین باید کد زیر را در متد ConfigureServices اضافه نمایید.

```
services.AddMediatR(typeof(CreateDepartmentCommandHandler));
```

کلاس Startup :

```
using MediatR;
```

```

using Microdev.API.Application.Commands;
using Microdev.Infrastructure.Data;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
using Microsoft.Extensions.Configuration;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.API
{
    public class Startup
    {
        public Startup(IConfiguration configuration)
        {
            Configuration = configuration;
        }

        public IConfiguration Configuration { get; }

        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            var applicationConnectionString =
                Configuration.GetConnectionString("MicrodevAppDbContext");

            services.AddDbContext<MicrodevAppDbContext>(options =>
                options.UseSqlServer(applicationConnectionString));
            services.AddMediatR(typeof(CreateDepartmentCommandHandler));
            services.AddControllers();
        }

        public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment
            env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseDeveloperExceptionPage();
            }

            app.UseHttpsRedirection();

            app.UseRouting();

            app.UseAuthorization();

            app.UseEndpoints(endpoints =>
            {
                endpoints.MapControllers();
            });
        }
    }
}

```

← MediatR سرویس

```
}  
}
```

افزودن UpdateDepartmentCommand

UpdateDepartmentCommand شبیه CreateDepartmentCommand است با این تفاوت که درون این Command یک پراپرتی Id هم وجود دارد.

حالا کلاس UpdateDepartmentCommand را به فولدر Commands اضافه کنید:

```
using MediatR;
```

```
namespace Microdev.API.Application.Commands
```

```
{  
    public class UpdateDepartmentCommand : IRequest<bool>  
    {  
  
        public UpdateDepartmentCommand()  
        {  
  
        }  
  
        public UpdateDepartmentCommand(int id, string name)  
        {  
            Id = id;  
            Name = name;  
        }  
  
        public int Id { get; set; }  
        public string Name { get; set; }  
    }  
}
```

و حالا در این فولدر کلاس UpdateDepartmentCommandHandler را هم اضافه نمایید:

```
using MediatR;
```

```
using Microdev.Infrastructure.Data;
```

```
using System;
```

```
using System.Collections.Generic;
```

```
using System.Linq;
```

```
using System.Threading;
```

```
using System.Threading.Tasks;
```

```
namespace Microdev.API.Application.Commands
```

```
{  
    public class UpdateDepartmentCommandHandler :  
        IRequestHandler<UpdateDepartmentCommand, bool>  
    {  
  
    }  
}
```

```

private readonly MicrodevAppDbContext _context;

public UpdateDepartmentCommandHandler(MicrodevAppDbContext
applicationDbContext)
{
    _context = applicationDbContext;
}
public async Task<bool> Handle(UpdateDepartmentCommand request,
Cancellation token cancellationToken)
{
    var department = _context.Departments.Find(request.Id);
    department.UpdateName ( request.Name);

    await _context.SaveChangesAsync();

    return true;
}
}
}
}

```

افزودن DeleteDepartmentCommand

برای انجام Command حذف کلاس DeleteDepartmentCommand را در فولدر Commands اضافه کنید:

```

using MediatR;

namespace Microdev.API.Application.Commands
{
    public class DeleteDepartmentCommand : IRequest<bool>
    {
        public DeleteDepartmentCommand()
        {
        }

        public DeleteDepartmentCommand(int id)
        {
            Id = id;
        }

        public int Id { get; set; }
    }
}

```

حالا کلاس DeleteDepartmentCommandHandler را در این فولدر اضافه نمایید:

```

using MediatR;
using Microdev.Infrastructure.Data;
using System.Threading;
using System.Threading.Tasks;

namespace Microdev.API.Application.Commands
{
    public class DeleteDepartmentCommandHandler :
        IRequestHandler<DeleteDepartmentCommand, bool>
    {
        private readonly MicrodevAppDbContext _context;

        public DeleteDepartmentCommandHandler(MicrodevAppDbContext
        microdevAppDbContext)
        {
            _context = microdevAppDbContext;
        }

        public async Task<bool> Handle(DeleteDepartmentCommand request,
        Cancellation token cancellationToken)
        {
            bool isDeleted = false;
            var department = _context.Departments.Find(request.Id);

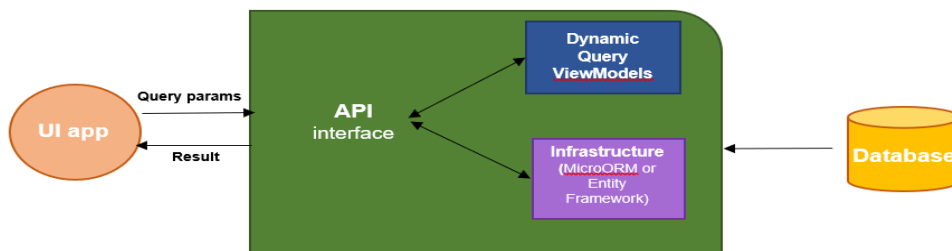
            if (department != null)
            {
                _context.Remove(department);
                await _context.SaveChangesAsync();
                isDeleted = true;
            }

            return isDeleted;
        }
    }
}

```

پیاده‌سازی Query

Dapper یک ORM کوچک، سبک و سریع می باشد که دارای محبوبیت زیادی است. وظیفه این ORM، مدیریت ارتباط بین محیط برنامه نویسی و دیتابیس می باشد. شما با کمک Dapper می توانید به سادگی دستورات خود را در قالب Stored Procedure و یا دستورات مستقیم SQL اجرا نمایید. Dapper کمک می کند قسمتهایی مانند مدیریت Connection ها، اجرای Command های SQL ای و همچنین تبدیل نتایج درخواست (Select Result) به ViewModel بسیار ساده و سریع انجام شود.

برای نصب Dapper دستور پایین را در Package Manager Console اجرا کنید:

Install-Package Dapper -Version 2.0.30 -ProjectName Microdev.API

```

Package Manager Console
Package source: All
Default project: Microdev.API
PM> Install-Package Dapper -Version 2.0.30 -ProjectName Microdev.API
Restoring packages for E:\Code\Microdev.API\Microdev.API\Microdev.API.csproj...
GET http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?id='Dapper'&semVerLevel=2.0.0
OK http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?id='Dapper'&semVerLevel=2.0.0 889ms
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/dapper/index.json
OK https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/dapper/index.json 1090ms
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/dapper/2.0.30/dapper.2.0.30.nupkg
OK https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/dapper/2.0.30/dapper.2.0.30.nupkg 162ms
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/system.reflection.emit.lightweight/index.json
GET http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?id='System.Reflection.Emit.Lightweight'&semVerLevel=2.0.0
  
```

اکنون نیاز به یک کوئری داریم. بیاید در فولدر Application یک فولدر دیگر با نام Queries ایجاد و سپس به آن یک کلاس DepartmentQueries اضافه کنیم. این کلاس نیاز به پیاده‌سازی یک اینترفیس دارد که بیزینس موردنظر را در خود داشته باشد.

ما می‌توانیم درون ASP.NET Core، ارتباط بین DepartmentQueries و اینترفیس ارث بری‌شده را با Dependency Injection هندل کنیم.

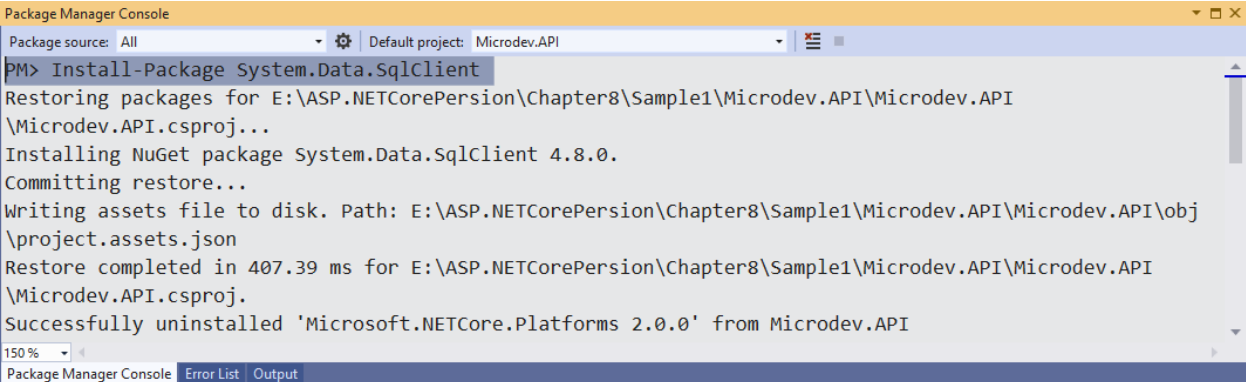
قبل از نوشتن کدهای درون DepartmentQueries بیاید نگاهی به نیازمندی‌های بیزینس بیندازیم:

- نمایش کلیه دپارتمان‌ها به همراه کل حقوق در آنجا.
- نمایش اسامی تمامی کارمندانی که حقوق بیشتری از رئیس خود دارند.
- نمایش تمامی کارمندانی که بیشترین حقوق را در دپارتمان خود دارند.
- نمایش تمامی دپارتمان‌هایی که کمتر از ۲ نفر در آن حضور داشته باشند.
- نمایش تمامی کارمندانی که در همان اداره رئیس ندارند.
- نمایش تمامی دپارتمان‌ها به همراه تعداد افراد عضو.

ما در این قسمت تنها دو نمونه از این بیزنس‌ها را انجام می‌دهیم و باقی آن‌ها به عنوان تکلیف به شما داده می‌شود.

نکته!!

قبل از شروع کار باید `System.Data.SqlClient` را در `Console Package manager` نصب کنید.


```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.API
PM> Install-Package System.Data.SqlClient
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API\Microdev.API
\Microdev.API.csproj...
Installing NuGet package System.Data.SqlClient 4.8.0.
Committing restore...
Writing assets file to disk. Path: E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API\Microdev.API\obj
\project.assets.json
Restore completed in 407.39 ms for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter8\Sample1\Microdev.API\Microdev.API
\Microdev.API.csproj.
Successfully uninstalled 'Microsoft.NETCore.Platforms 2.0.0' from Microdev.API
150 %
Package Manager Console | Error List | Output
```

از این رو:

قبل از پیاده‌سازی کوئری‌های یک کلاس با نام `DepartmentWithSalaryDTO` در فولدر `Queries` ایجاد کنید.

```
namespace Microdev.API.Application.Queries
{
    public class DepartmentWithSalaryDTO
    {
        public string Name { get; set; }
        public decimal Sum { get; set; }
    }
}
```

سپس در فولدر `Queries` یک اینترفیس با نام `IDepartmentQueries` ایجاد نمایید.

```
using System.Collections.Generic;
using System.Threading.Tasks;
```

```
namespace Microdev.API.Application.Queries
{
    public interface IDepartmentQueries
    {
        Task<IEnumerable<DepartmentWithSalaryDTO>>
        GetAllDepartmentsWithSalaryAsync();
        Task<IEnumerable<string>> GetExpensiveEmployeesAsync();
    }
}
```



```

        //ToDo: Implement these queries at home
        //Task<IEnumerable<EmployeeDTO>> GetMostExpensiveEmployeesAsync();
        //Task<IEnumerable<DepartmentDTO>> GetThinDepartmentsAsync();
        //Task<IEnumerable<>> GetOutsiderEmployeesAsync();
        //Task<IEnumerable<DepartmentWithCountDTO>>
        GetAllDepartmentsWithCountAsync();
    }
}

```

اکنون می‌توانیم کوئری‌های خود را پیاده‌سازی کنیم. ساده‌ترین روش برای انجام این کار استفاده از Dapper است که می‌توان یک عبارت SQL را به اکستنشن متد QueryAsync در Dapper ارسال کرد. اکستنشن متد QueryAsync در Dapper به شما امکان می‌دهد داده‌ها را از دیتابیس بازیابی و سپس داده‌ها را در آبجکت مدل خود پر کنید. بیایید با هم این موضوع جذاب را شروع کنیم:

- در فولدر **Queries** یک کلاس با نام **DepartmentQueries.cs** اضافه نمایید.
- سپس این کلاس باید از اینترفیس **IDepartmentQueries** ارث‌بری کند.
- در پایان هم باید متدهای درون این اینترفیس درون این کلاس پیاده‌سازی شود.

```

using Dapper;
using System.Collections.Generic;
using System.Data;
using System.Data.SqlClient;
using System.Linq;
using System.Threading.Tasks;

namespace Microdev.API.Application.Queries
{
    public class DepartmentQueries : IDepartmentQueries
    {
        private readonly string _connectionString;

        public DepartmentQueries(string connectionString)
        {
            _connectionString = connectionString;
        }
        /// <summary>
        /// List all departments along with the total salary there
        /// </summary>
        /// <returns></returns>
        public async Task<IEnumerable<DepartmentWithSalaryDTO>>
            GetAllDepartmentsWithSalaryAsync()
        {
            using (IDbConnection connection = new
                SqlConnection(_connectionString))
            {

```

```

        connection.Open();

return (await
connection.QueryAsync<DepartmentWithSalaryDTO>
(@"SELECT d.Name ,
    ISNULL(g.Sum, 0) AS Sum
FROM    Department AS d
    LEFT OUTER JOIN ( SELECT        e.DepartmentId ,
                                SUM(e.Salary) AS Sum
                                FROM      Employees AS e
                                GROUP BY  e.DepartmentId
                                ) AS g ON d.id = g.DepartmentId
ORDER BY Sum DESC")).ToList();
    }
}
/// <summary>
/// List employees (names) who have a bigger salary than their boss
/// </summary>
/// <returns></returns>
public async Task<IEnumerable<string>>
GetExpensiveEmployeesAsync()
{
    using (IDbConnection connection = new
SqlConnection(_connectionString))
    {
        connection.Open();

return (await connection.QueryAsync<string>
(@"SELECT e.FirstName+' '+e.LastName
FROM      Employees AS e
JOIN Employees AS b ON e.BossId = b.Id
WHERE     e.Salary < b.Salary")).ToList();
    }
}
}
}

```

در کد بالا:

- Constructor injection یک connectionString را برای سرویس فراهم می‌کند.
- متد GetAllDepartmentsWithSalaryAsync تمامی دپارتمان‌ها را به همراه کل حقوق در آنجا بازیابی می‌کند، آنها را در حافظه ذخیره و سپس لیستی از آبجکت‌های DepartmentWithSalaryDTO را برمی‌گرداند.

- متد `GetExpensiveEmployeesAsync` هم نام تمام کارمندانی که حقوق بیشتری از ریئس خود دریافت کردند را برمی گرداند.

از آنجا که ما یک سرویس جدید ایجاد کرده ایم، به یاد داشته باشید که کد پایین را به متد `ConfigureService` خود در فایل `Startup.cs` اضافه نمایید.

```
services.AddScoped<IDepartmentQueries, DepartmentQueries>(serviceProvider =>
{
    return new DepartmentQueries(applicationConnectionString);
});
```

کد بالا نحوه پیکربندی DI برای `DepartmentQueries` را نمایش می دهد.

```
using MediatR;
using Microdev.API.Application.Commands;
using Microdev.API.Application.Queries;
using Microdev.Infrastructure.Data;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
using Microsoft.Extensions.Configuration;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.API
{
    public class Startup
    {
        public Startup(IConfiguration configuration)
        {
            Configuration = configuration;
        }

        public IConfiguration Configuration { get; }

        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            var applicationConnectionString =
                Configuration.GetConnectionString("MicrodevAppDbContext");

            services.AddDbContext<MicrodevAppDbContext>(options =>
                options.UseSqlServer(applicationConnectionString));
            services.AddMediatR(typeof(CreateDepartmentCommandHandler));
            services.AddScoped<IDepartmentQueries,
                DepartmentQueries>(serviceProvider =>
            {
                ← ریجستر سرویس
                DepartmentQueries
            });
        }
    }
}
```

```

        return new DepartmentQueries(applicationConnectionString);
    });

    services.AddControllers();
}

public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
{
    if (env.IsDevelopment())
    {
        app.UseDeveloperExceptionPage();
    }

    app.UseHttpsRedirection();

    app.UseRouting();

    app.UseAuthorization();

    app.UseEndpoints(endpoints =>
    {
        endpoints.MapControllers();
    });
}
}
}
}

```

افزودن Controllerها

حالا که Commandها و Queryها نوشته شدند، شما باید یک کنترلر را برای موجودیت Department پیاده‌سازی کنید. کنترلر برای مشاهده لیستی از دپارتمان‌ها، ایجاد یک دپارتمان جدید و ویرایش جزئیات یک دپارتمان موجود، اکشن‌متدهایی را در معرض نمایش قرار می‌دهد.

همانطور که می‌دانید، کلاس‌های کنترلر به طور پیش‌فرض در فولدر Controllers قرار می‌گیرند و از کلاس ControllerBase ارث‌بری می‌کنند.

- در فولدر Controllers یک کلاس با نام DepartmentsController ایجاد نمایید.
- این کنترلر باید از کلاس ControllerBase ارث‌بری کند.

کد پایین را در کنترلر موردنظر قرار دهید.

```

using Microdev.API.Application.Commands;
using MediatR;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;

```

```

using Microsoft.Extensions.Logging;
using System.Threading.Tasks;

namespace Microdev.API.Controllers
{
    [Route("api/[controller]")]
    [ApiController]
    public class DepartmentsController : ControllerBase
    {
        readonly IMediator _mediator;
        readonly ILogger<DepartmentsController> _logger;

        public DepartmentsController(IMediator mediator,
            ILogger<DepartmentsController> logger)
        {
            _mediator = mediator;
            _logger = logger;
        }
    }
}

```

در کد بالا:

- ما یک کلاس API controller را بدون هیچ متدی تعریف کردیم.
- با افزودن اتریبوت [ApiController] به DepartmentsController اطمینان حاصل می‌شود که کنترلر فقط به درخواست‌های Web API پاسخ می‌دهد.
- همچنین درون DepartmentsController از DI برای تزریق IMediator و ILogger > استفاده می‌شود.

افزودن اکشن متدها

وقتی در مورد یک اکشن متد صحبت می‌شود، در حقیقت منظور یک متد در یک کلاس است. بنابراین، یک کنترلر متدهایی دارد که ما آنها را اکشن متد می‌نامیم. اکشن متدها با استفاده از سطح دسترسی Public و احتمالاً پارامترهای ورودی تعریف می‌شوند و می‌توانند هر نوعی را برگردانند. (اما معمولاً نوع IActionResult است.)

اکشن متدها همچنین می‌توانند با یکی از افعال [HttpGet]، [HttpPost]، [HttpPut]، [HttpDelete]، [HttpHead] و [HttpPatch] نیز همراه باشند.

بیایید با هم API‌هایی را به کنترلر DepartmentsController اضافه کنیم:

```

using Microdev.API.Application.Commands;
using MediatR;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microsoft.Extensions.Logging;
using System.Threading.Tasks;
using System.Collections.Generic;
using Microdev.API.Application.Queries;

namespace Microdev.API.Controllers
{
    [Route("api/[controller]")]
    [ApiController]
    public class DepartmentsController : ControllerBase
    {
        readonly IMediator _mediator;
        readonly ILogger<DepartmentsController> _logger;
        private readonly IDepartmentQueries _departmentQueries;

        public DepartmentsController(IMediator mediator,
            ILogger<DepartmentsController> logger, IDepartmentQueries
            departmentQueries)
        {
            _mediator = mediator;
            _logger = logger;
            _departmentQueries = departmentQueries;
        }

        [HttpGet("departments-salary")]
        public async
            Task<ActionResult<IEnumerable<DepartmentWithSalaryDTO>>>
            GetAllDepartmentsWithSalaryAsync()
        {
            var departments = await
                _departmentQueries.GetAllDepartmentsWithSalaryAsync();

            return Ok(departments);
        }

        [HttpGet("expensive-employees")]
        public async Task<ActionResult<IEnumerable<string>>>
            GetExpensiveEmployeesAsync()
        {
            var employees = await
                _departmentQueries.GetExpensiveEmployeesAsync();

            return Ok(employees);
        }
    }
}

```

}

هنگامی که یک درخواست از طرف سرور وارد می‌شود، ما URLی داریم که ASP.NET Core می‌گیرد و سعی می‌کند آن را با مسیریهای موجود در پروژه مطابقت دهد. سپس هنگامی که یک مسیر پیدا شد، به اکشن و کنترلر آن مسیر نگاه و در نهایت آن را اجرا می‌کند.

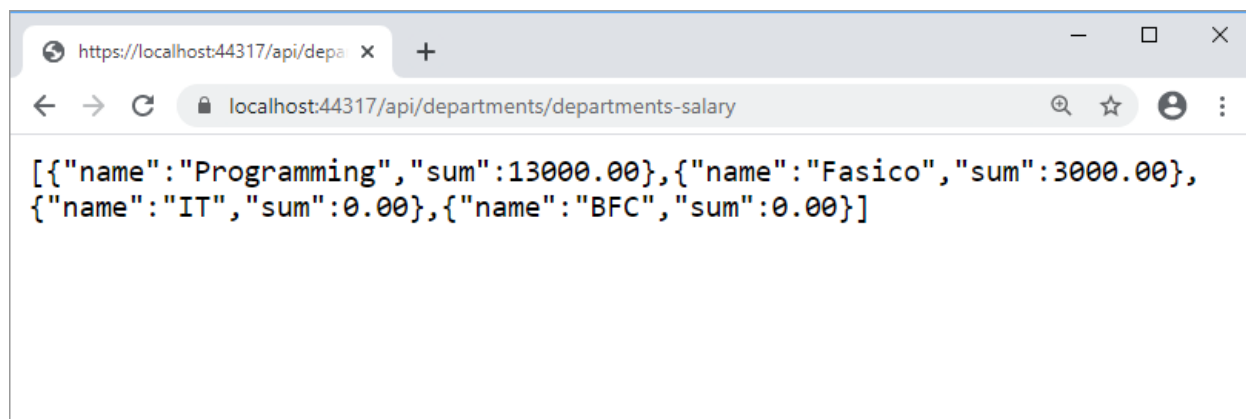
متدهای بالا دو GET endpoint پایین را پیاده‌سازی می‌کنند:

GET /api/departments/departments-salary

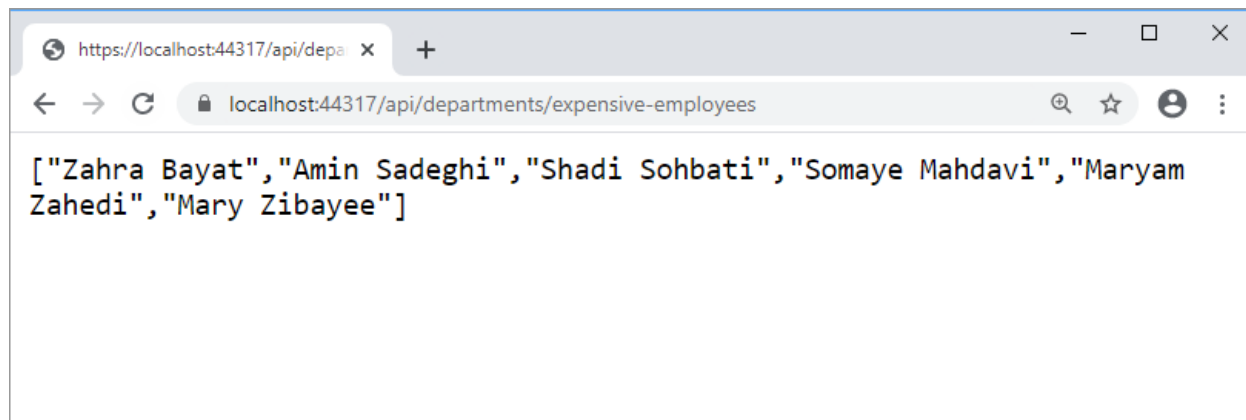
GET /api/departments/expensive-employees

با صدا زدن این دو Endpoint در مرورگر، برنامه را امتحان کنید.

<http://localhost:44317/api/departments/departments-salary>

<http://localhost:44317/api/departments/expensive-employees>

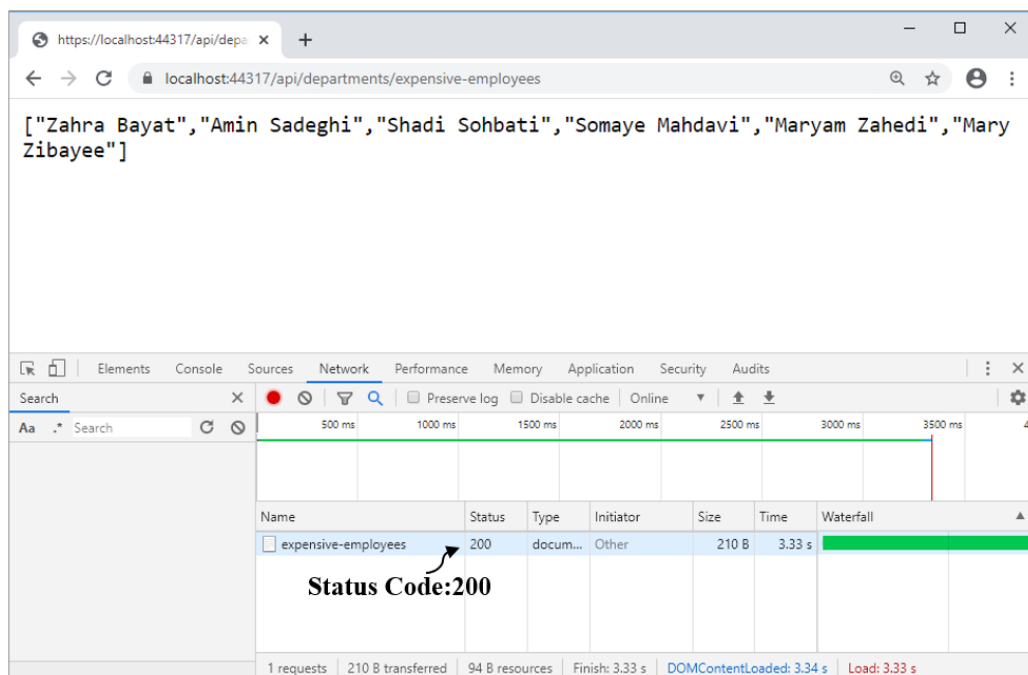

ASP.NET Core خروجی متدهای `GetAllDepartmentsWithSalaryAsync` و `GetExpensiveEmployeesAsync` را `Serialize` کرده و خروجی JSON را در `Response` می‌نویسد.

بنابراین همانطور که می‌بینید، با فراخوانی متد `GetAllDepartmentsWithSalaryAsync` پاسخ JSON پایین تولید می‌شود:

```
[
  {
    "name": "Programming",
    "sum": 13000
  },
  {
    "name": "Fasico",
    "sum": 3000
  },
  {
    "name": "IT",
    "sum": 0
  },
  {
    "name": "BFC",
    "sum": 0
  }
]
```

نوع برگشتی متدهای `GetAllDepartmentsWithSalaryAsync` و `GetExpensiveEmployeesAsync` نوع `ActionResult<T>` است که می‌تواند طیف گسترده‌ای از Status Code های HTTP را نشان دهد. به عنوان مثال: اگر هیچ خطایی رخ ندهد، کد ۲۰۰ را به همراه JSON برمی‌گرداند، در غیر این صورت کد 5XX برگردانده می‌شود.

ایجاد اکشن متد CreateDepartment

در قدم بعدی می‌خواهیم یک اکشن متد برای ایجاد یک دپارتمان جدید ایجاد کنیم، این متد نام دپارتمان را از Body درخواست HTTP گرفته و یک دپارتمان جدید را ایجاد می‌کند.

اکشن متد پایین را به `DepartmentController` اضافه نمایید:

```
// POST: api/Departments
[HttpPost]
public async Task<ActionResult<bool>>
CreateDepartmentAsync([FromBody]CreateDepartmentCommand
createDepartmentCommand)
{
    bool commandResult = false;

    _logger.LogInformation(
        "----- Sending command: {CommandName} - {IdProperty}: {CommandId}
        ({@Command})",
        createDepartmentCommand.GetType().Name,
        nameof(createDepartmentCommand.Name),
        createDepartmentCommand.Name,
        createDepartmentCommand);

    commandResult = await _mediator.Send(createDepartmentCommand);

    if (!commandResult)
    {
        return BadRequest();
    }

    return Ok();
}
```

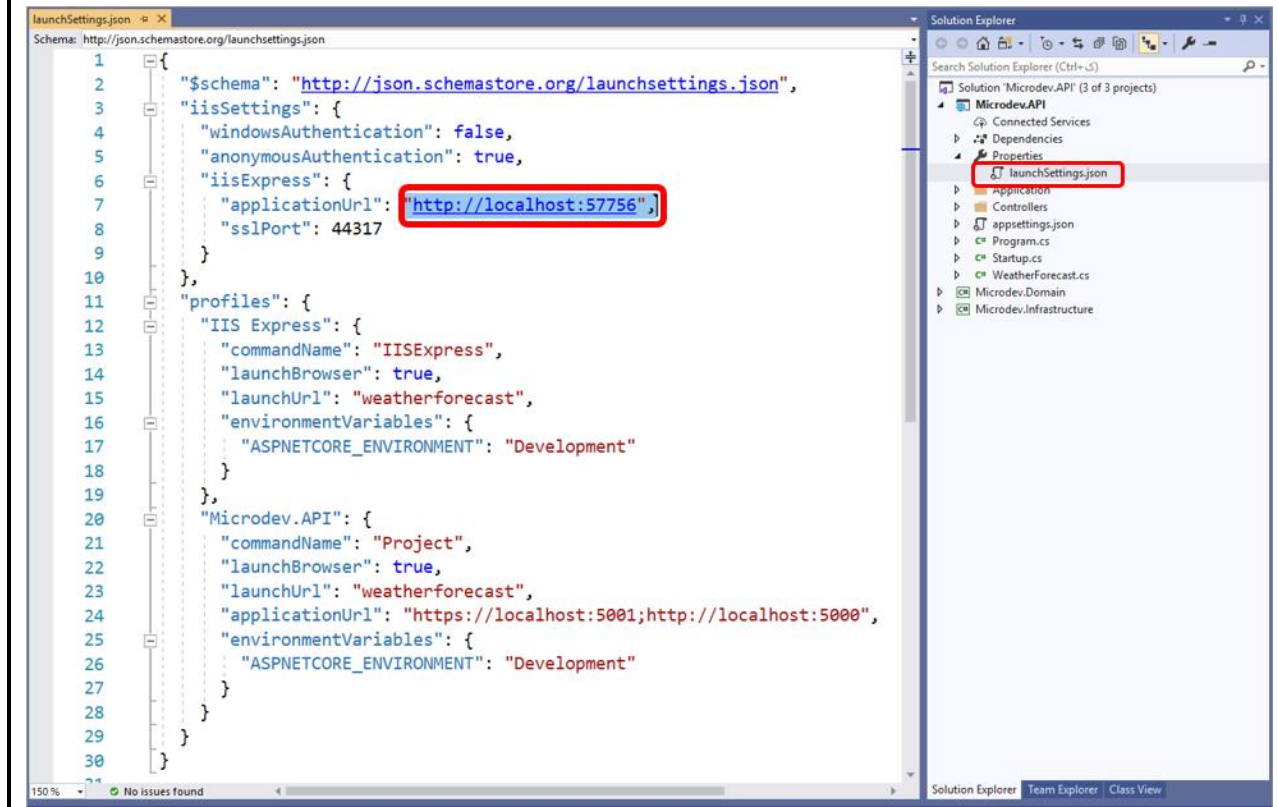
تست APIها با استفاده از PowerShell

حالا که اکشن `CreateDepartment` را به APIها اضافه کردید، وقت آن رسیده که آن را تست نمایید. من می‌خواهم برای تست از دستور `curl` پاورشل استفاده کنم اما شما می‌توانید تست APIها را با `Fiddler` یا `Postman` هم انجام دهید.

نکته!!

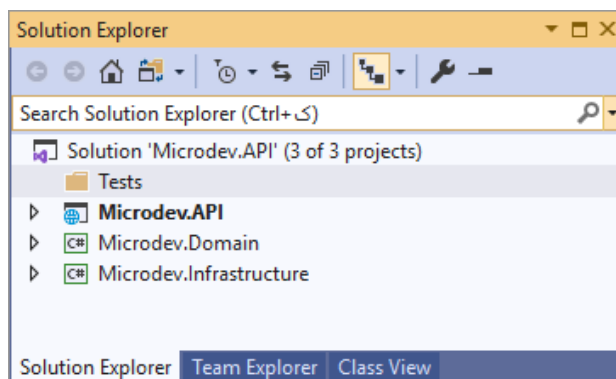
`IIS Express` به صورت تصادفی به برنامه‌های شما پورت اختصاص می‌دهد که می‌توانید آن را در فایل `lanchSettings.json` مشاهده و یا در صورت نیاز تغییر دهید. شما می‌توانید برای ارسال

درخواست post از این url در فایل CreateDepartment.ps1 (در ادامه توضیح داده شده است) استفاده نمایید.

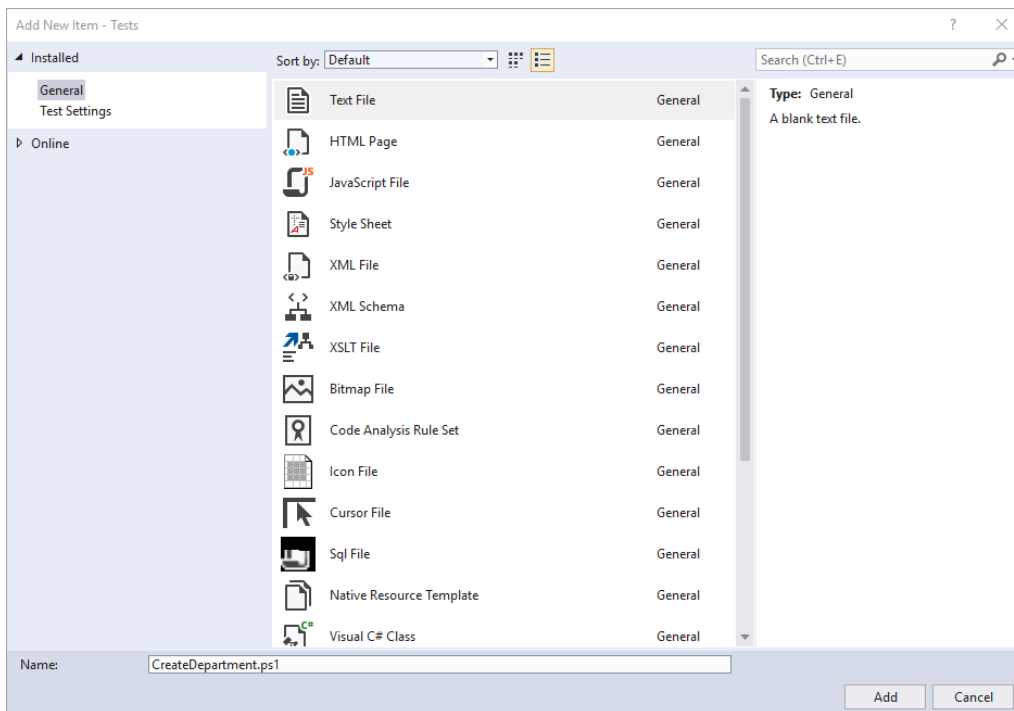
برای تست APIها:

- ابتدا بر روی Solution راست کلیک کنید.
- سپس گزینه Add و در زیر منوی آن New Folder را انتخاب کنید.
- در پایان نام فولدر را Tests بگذارید.

ایجاد CreateDepartment.ps1 :

- بر روی فولدر Tests کلیک راست کنید و گزینه New Item → Add را انتخاب نمایید.
- در کادر Add → New Item قالب Text File را برگزینید.
- نام فایل را CreateDepartment.ps1 گذاشته و سپس رو دکمه Add کلیک کنید.

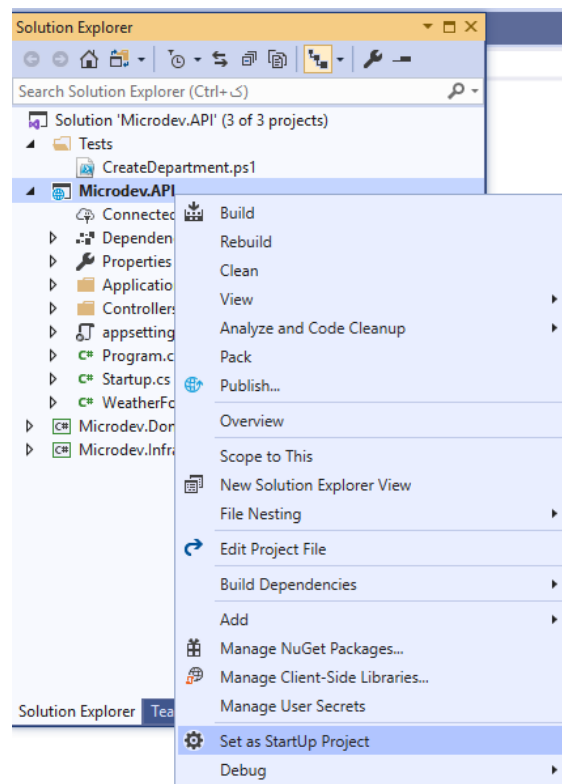
- حالا در فایل CreateDepartment.ps1 کدهای پایین را اضافه نمایید:

```
$uri = "http://localhost:57756/api/departments/"
$body = '
{
  "name":"New Department"
}
'
$headers = @{
  'Content-Type'='application/json'
  'Authorization' = 'TokenValue'
}
curl -Uri $uri -Method Post -Headers $headers -Body $body
```

در کد بالا:

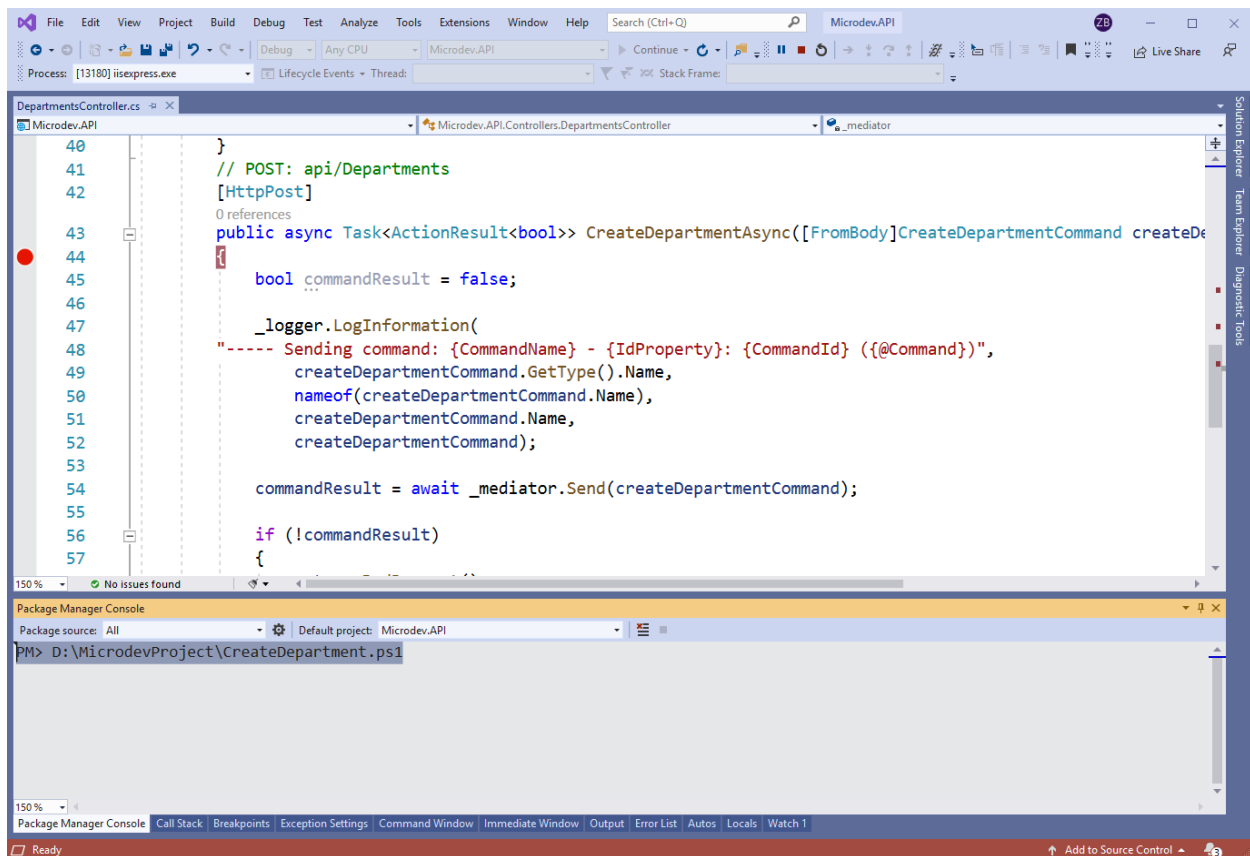
با دستور curl پاورشل، یک درخواست HTTP همراه با بدنه ورودی به API خود فرستادیم، تا یک Response به صورت JSON به ما برگرداند.

- **URI** :- Uniform Resource Identifier مخفف می‌باشد و برای مشخص نمودن منبع مورد نظر **Web Request** است. این پارامتر فقط از **HTTP** یا **HTTPS** پشتیبانی می‌کند.
  - **Method** :- این پارامتر متد استفاده شده برای **Web Request** را مشخص می‌کند. مقادیر قابل قبول برای این پارامتر، تمام متدهای **HTTP** مانند **GET**، **POST**، **PUT**، **DELETE** و ... است.
  - **Headers** :- این پارامتر **Header**های یک **Web Request** را مشخص می‌کند. شما می‌توانید یک **HashTable** یا **Dictionary** را وارد کنید.
  - **Body** :- از پارامتر **Body** برای مشخص کردن بدنه **Request** استفاده می‌شود.
- حالا بر روی پروژه **Microdev.API** راست کلیک نمایید و **Set as StartUp Project** را انتخاب نمایید.

اپلیکیشن را اجرا و سپس دستور زیر را در **Console Package Manager** اجرا کنید. (آدرس پایین مکان وجود فایل **CreateDepartment.ps1** می‌باشد.)

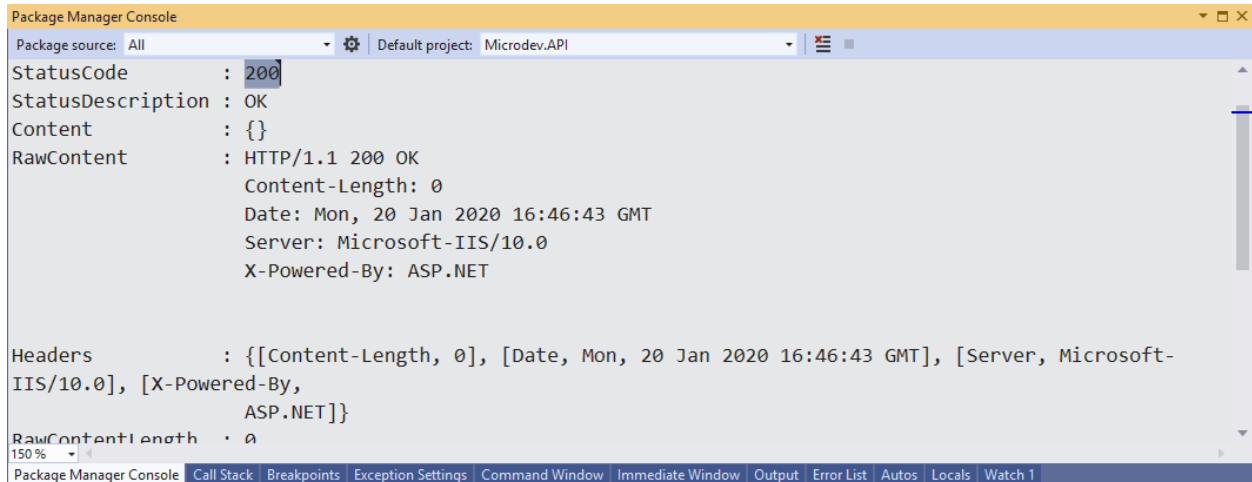
D:\MicrodevProject\CreateDepartment.ps1

وقتی درخواست اجرا شد، در شکل زیر بر روی Breakpointی که گذاشته بودیم می‌رود و اکشن Post همانطور که انتظار داشتیم عمل می‌نماید.

در صورت موفقیت آمیز بودن عملیات، متد `DepartmentAsync` کد وضعیت `200 HTTP` را برمی گرداند و خروجی زیر نمایش داده می شود. این کد نشان دهنده این است که `Department` جدید در دیتابیس ذخیره شده است.

برای مشاهده داده ها، بر روی جدول `Department` کلیک راست و سپس گزینه `View Data` را انتخاب کنید.

The screenshot shows a table view of the `dbo.Department [Data]` table. The table has the following data:

Id	Name
2	Fasico
3	IT
4	BFC
5	New Department

افزودن اکشن متد `UpdateDepartment`

`UpdateDepartment` مشابه `CreateDepartment` است فقط از `HTTP PUT` استفاده کند.

اکشن متد `UpdateDepartmentAsync` را مانند کد زیر به کنترلر `DepartmentController` اضافه کنید:

```

// PUT: api/Departments
[HttpPut]
public async Task<ActionResult> UpdateDepartmentAsync(UpdateDepartmentCommand updateDepartmentCommand)
{
  }
  
```

```

bool commandResult = false;

_logger.LogInformation(
    "----- Sending command: {CommandName} - {IdProperty}: {CommandId} ({@Command})",
    updateDepartmentCommand.GetType().Name,
    nameof(updateDepartmentCommand.Id),
    updateDepartmentCommand.Id,
    updateDepartmentCommand);

commandResult = await _mediator.Send(updateDepartmentCommand);

if (!commandResult)
{
    return BadRequest();
}

return Ok();
}

```

تست متد UpdateDepartmentAsync

- روی فولدر Tests کلیک راست کنید.
- در کادر Add → New Item قالب Text File را برگزینید.
- نام فایل را UpdateDepartment.ps1 گذاشته و سپس بر روی Add کلیک کنید.

حالا کد پایین را در این فایل اضافه کنید:

```
$uri = "http://localhost:57756/api/departments/"
```

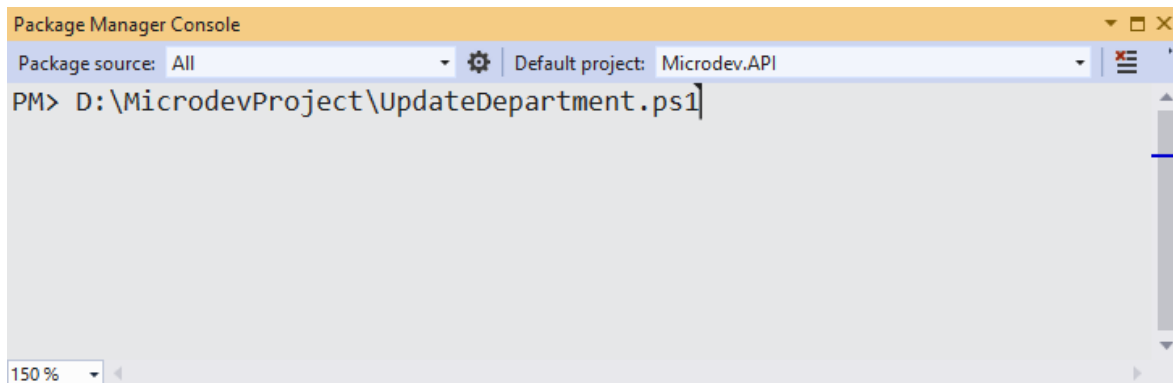
```
$body = '
{
  "id":5,
  "name":"Updated Department"
}
'
```

```
$headers = @{
  'Content-Type'='application/json'
  'Authorization' = 'TokenValue'
}
```

```
curl -Uri $uri -Method Put -Headers $headers -Body $body
```

پس از اجرای اپلیکیشن، دستور زیر را در Console Package Manager اجرا کنید.

```
D:\MicrodevProject\UpdateDepartment.ps1
```


دستورات بالا نام Department با Id=5 را تغییر می دهد.

برای مشاهده داده ها بر روی جدول Department کلیک راست کنید، سپس گزینه View Data را انتخاب نمایید. (یا اگر جدول باز است دکمه های Shift+Alt+R را بزنید)

Id	Name
1	Programming
2	Fasico
3	IT
4	BFC
5	Updated Department

افزودن اکشن متد DeleteDepartment

اکشن متد DeleteDepartmentAsync را مانند کد زیر به کنترلر DepartmentController اضافه کنید:

```
// DELETE: api/Departments/id
[HttpDelete("{id:int}")]
public async Task<ActionResult> DeleteDepartmentAsync(int id)
{
    bool commandResult = false;

    var deleteDepartmentCommand = new DeleteDepartmentCommand(id);

    _logger.LogInformation(
        "----- Sending command: {CommandName} - {IdProperty}: {CommandId} ({@Command})",
        deleteDepartmentCommand.GetType().Name,
        nameof(deleteDepartmentCommand.Id),
        deleteDepartmentCommand.Id,
        deleteDepartmentCommand);
}
```



```

        commandResult = await _mediator.Send(deleteDepartmentCommand);

        if (!commandResult)
        {
            return BadRequest();
        }

        return Ok();
    }
}

```

تست اکشن DeleteDepartmentAsync :

- روی فولدر Tests کلیک راست کنید.
- در کادر Add → New Item قالب Text File را برگزینید.
- نام فایل را DeleteDepartment.ps1 گذاشته و سپس بر روی Add کلیک کنید.

حالا کد پایین را در این فایل اضافه کنید:

```

$uri = "http://localhost:57756/api/departments/5"

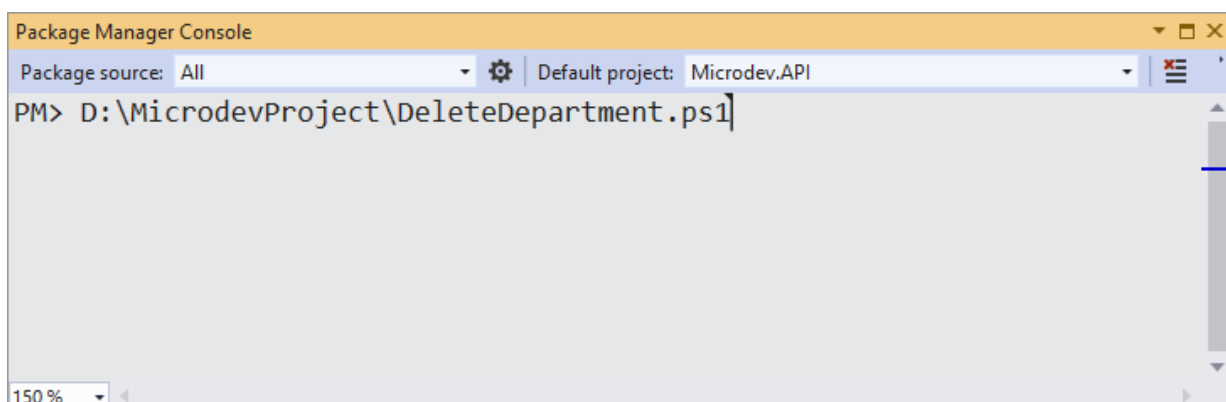
$headers = @{
    'Content-Type'='application/json'
    'Authorization' = 'TokenValue'
}

curl -Uri $uri -Method Delete -Headers $headers

```

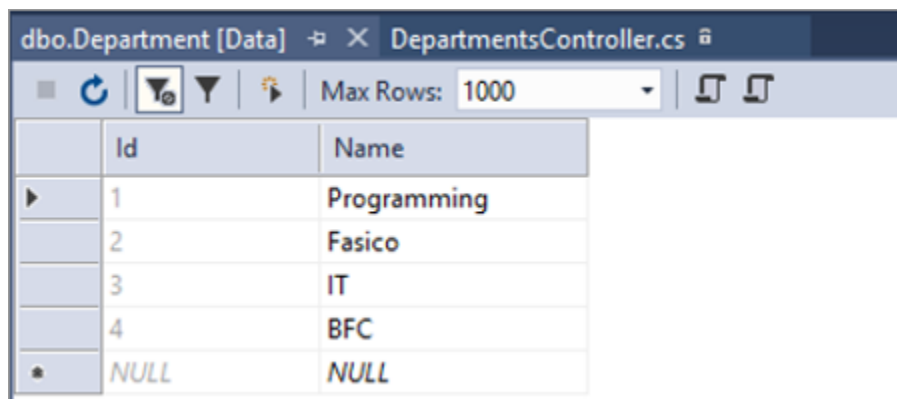
پس از اجرای برنامه، دستور زیر را در Console Package Manager اجرا کنید.

D:\MicrodevProject\DeleteDepartment.ps1

دستورات بالا Department ی با Id=5 را از جدول Department حذف می کند.

برای مشاهده داده‌ها بر روی جدول **Department** کلیک راست کنید، سپس گزینه **View Data** را انتخاب نمایید. (یا اگر جدول باز است دکمه‌های **Shift+Alt+R** را بزنید)

	Id	Name
▶	1	Programming
	2	Fasico
	3	IT
	4	BFC
•	NULL	NULL

مسیر پروژه نمونه انجام شده در **GitHub**:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter8/Sample1>

تمرین

قبل از شروع فصل بعدی در مورد سوالات زیر تحقیق کنید:

✓ **Authentication و Authorization چیست؟**

✓ **چطور Authentication و Authorization را در اپلیکیشن پیاده‌سازی کنیم؟**

Interview Questions

Q1: What is the benefit of using REST in Web API?

Q2: Name some of the commonly used HTTP methods used in REST based architecture?

Q3: What is ASP.Net Core Web API?

Q4: What are main return types supported in Web API?

Q5: Which protocol Web API supports?

Q6: By default, Web API sends HTTP response with which of the status code for all uncaught exception?

Q7: How can you restrict access methods to specific HTTP verbs in ASP.Net Core Web API?

Q8: What is Entity Framework Core?

Q9: How does Entity Framework work?

Q10: What is DbContext and DbSet in Entity Framework Core?

Quiz

Q1: Consumer of our API is _____.

1. Single Page Applications
2. Mobile Applications
3. Web services
4. All

Q2: Which protocol is used in REST?

1. HTTP
2. AMQP
3. UDP
4. FTP

Q3: HTTP POST method is used to_____.

1. Fetch data without modifying server data.
2. Update server data.
3. Remove a resource.
4. Create new resource.

Q4: Suppose you need to update a department's name. Which HTTP action verb is the best fit for this request?

1. GET
2. POST
3. PUT
4. DELETE

Q5: What is JSON?

1. JSON is a format for storing data.
2. JSON is text, and we can convert any object into it.
3. JSON is a format for transporting data.
4. All

Q6: Entity is a class that defined to_____.

1. represent a table for storing data in database.
2. represent column of table in database.
3. represent rows in the tables.
4. All

Q7: Entity Framework Core is_____.

1. an ORM that enable you to interact with database.

2. a library to persist data.
3. a library that maps entity class to table.
4. All.

Q8: DbContext is _____.

1. used for all your database calls
2. bridge between your domain or entity classes and the database.
3. Set of APIs simplify your application interaction with the database.
4. All.

Q9: What is Data Seeding?

1. Data seeding is a way to populate the database with at the time it is created.
2. Data seeding is the process of populating a database with an initial set of data.
3. Data seeding provide initial values for lookup lists, for demo purposes, proof of concepts etc.
4. All.

Q10: What is Migration?

1. Migration is a way to keep the database schema in sync with the EF Core model.
2. Migration is a feature in EF Core to create database with the EF Core model.
3. Migration provides a way to incrementally update the database.
4. All.

Q11: What is MediatR?

1. MediatR is an implementation of the mediator pattern.
2. MediatR is a library to implementing the CQRS pattern.
3. MediatR is a library to providing a way to have “one model in goes to something to get one model out” without creating bloated service layers.
4. All

Q12: What is Dapper?

1. Dapper is a library that extends the IDbConnection.
2. Dapper is a library that providing useful extension methods to query your database.
3. Dapper is a library to write SQL query with great performance.
4. All.

Answer

1-Correct Answer: ALL

2-Correct Answer: HTTP

3-Correct Answer: Create new resource

4-Correct Answer: PUT

5-Correct Answer: All

6-Correct Answer: Represent a table for storing data in database

7-Correct Answer: All

8-Correct Answer: All

9-Correct Answer: All

10-Correct Answer: All

11-Correct Answer: All

12-Correct Answer: All

خلاصه فصل

- ✓ **Web API** تعدادی متد است که می‌تواند برای دسترسی یا تغییر داده‌ها بر روی یک سرور استفاده شود.
- ✓ از کنترلرها برای گروه‌بندی منطقی بخشی از اپلیکیشن استفاده می‌شود.
- ✓ **Web API** به جای **HTML UI**، یک شی **JSON** برمی‌گرداند.
- ✓ یک **Domain Model** مجموعه کلاس‌هاییست که برای اهداف تجاری مورد نیاز است.
- ✓ **EF Core** یک **ORM** است که به شما امکان می‌دهد با یک دیتابیس ارتباط برقرار کنید.
- ✓ **EF Core** کلاس **Entity** را به جداول، **Property** های **Entity** را به ستون‌های جداول و **Instance** هایی از شیء **Entity** را با سطرهای جداول، **Map** می‌کند.
- ✓ برای نصب **EF Core**، بلیت پکیج **Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer** را از **NuGet** نصب کنیم.
- ✓ **DbContext** برای فراخوانی‌های دیتابیس استفاده می‌شود.
- ✓ از اکستنشن متد **AddDbContext <T>** برای رجیستر **DbContext** استفاده می‌شود.
- ✓ **Data Seeding** فرایند مقداردهی اولیه جداول در دیتابیس است.
- ✓ **Migration** راهی برای ایجاد و آپدیت دیتابیس است.
- ✓ برای افزودن **Migration**، دستور **Add-Migration MigrationName** را در **Package Manager Console** اجرا کنید.
- ✓ دستور **Update-Database** با استفاده از **connection string** به دیتابیس متصل می‌شود.
- ✓ کتابخانه **MediatR** یک پیاده‌سازی ساده از دیزاین پترن **Mediator** است که باعث کاهش وابستگی بین اشیاء در برنامه‌های شما می‌شود.
- ✓ ما از **MediatR** استفاده می‌کنیم تا **Query** ها را از **Command** ها جدا کنیم.
- ✓ می‌توانیم با **PowerShell**، **Postman**، **jQuery**، **Angular** یا هر **Client** دیگر **API** را فراخوانی کنیم.

فصل نهم: Authorization و Authentication چیست؟

آنچه خواهید آموخت:

- مقدمه ای در مورد Authorization و Authentication
- پیاده سازی Authorization و Authentication در ASP.NET Core
- پیکر بندی ASP.NET Core Identity
- افزودن فرم لاگین

مقدمه ای در مورد Authorization و Authentication

امنیت نگرانی اصلی هر وب اپلیکیشنی است بنابراین، تمام اپلیکیشن‌های وب نیاز به اجرای مکانیزم‌های امنیتی قوی دارند. این موضوعی بسیار مهم است و باید جدی گرفته شود.

وقتی می‌خواهید امنیت را در اپلیکیشن خود داشته باشید، باید دو جنبه مهم را در نظر بگیرید:

✓ **Authentication** یا احراز هویت : فرآیند تعیین اینکه شما چه کسی هستید.

✓ **Authorization** یا مجوز : روند تعیین کارهایی که مجاز به انجام آن هستید.

به طور کلی، Authentication فرآیند تأیید هویت فرد یا سیستم است، در حالی که Authorization، فرآیند تأیید این است که کاربر Authenticate شده، آیا از مجوز کافی برای انجام کارهای خاص برخوردار است یا خیر؟

نکته!!

قبل از اینکه مشخص نمایید کاربر به انجام چه کارهایی مجاز است، باید بدانید که کاربر کیست. بنابراین اول Authentication انجام می‌شود و به دنبال آن باید Authorization انجام شود.

Authentication در ASP.NET Core

همانطور که بالاتر گفته شد، اضافه کردن Authentication به هر وب اپلیکیشنی ضروری است. خوشبختانه ASP.NET Core برای حل این موضوع پیچیده، یک Authentication و Authorization توکار درون خود دارد.

ASP.NET Core Identity سیستمی برای اضافه کردن قابلیت Login به اپلیکیشن‌هاست که به شما کمک می‌کند ویژگی‌های امنیتی^{۱۳} و هویتی^{۱۴} را به اپلیکیشن خود اضافه کنید.

ASP.NET Identity با استفاده از کلاس‌های UserManager و SignInManager مکانیزمی را برای مدیریت و تعیین هویت کاربران فراهم می‌کند.

درک و پیاده‌سازی امن اپلیکیشن با استفاده از فریم‌ورک ASP.NET Core Identity بسیار ساده شده است.

^{۱۳} Security

^{۱۴} Identity

پیاده‌سازی Authentication در ASP.NET Core

اضافه کردن Authentication ضروری است اما قبل از اینکه دست به کد شویم و Authorization را در ASP.NET Core را بررسی کنیم، بیایید جریان معمولی یک اپلیکیشن ASP.NET Core را با هم ببینیم:

- **Client** برای شناسایی کاربر جاری یک شناسه^{۱۵} و یک رمز^{۱۶} به برنامه ارسال می‌کند.
- برنامه **ASP.NET Core** تأیید می‌کند که شناسه با کاربر شناخته شده‌ی اپلیکیشن مطابقت دارد و رمز مربوطه صحیح است.
- اگر شناسه و رمز معتبر باشد اپلیکیشن می‌تواند **Principal** درخواست جاری را تنظیم کند.

Principal چیست؟

در **ASP.NET Core**، هر درخواست به یک کاربر مرتبط است، که به آن **Principal** گفته می‌شود. کاربری که **Authenticate** نشده باشد، یک **Anonymous user** است. برای دسترسی به **Principal** درخواست جاری، می‌توانید از **HttpContext.User** استفاده کنید.

برای افزودن Authentication باید:

- **AddAuthentication** را در متد **ConfigureService** صدا بزنیم. این متد مسئول تنظیم **Principal** جاری برای یک **Request** است.
- و در متد **Configure** لازم است که **UseAuthentication** را فراخوانی کنیم تا همه چیز را برای **Authentication** اعتبارسنجی تنظیم کند.

```
using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.AspNetCore.Identity;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
using Microsoft.Extensions.Configuration;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using Microdev.ASPNETCore.Services;
using Microsoft.Extensions.Hosting;
```

```
namespace Microdev.ASPNETCore
```

^{۱۵} Identifier

^{۱۶} Secret

```

{
public class Startup
{
    public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
    {
        services.AddTransient<EmployeeService>();
        services.AddTransient<TestEmployeeService>();
        services.AddTransient<Func<EnvironmentServiceType,
        IEmployeeService>>(serviceProvider => key =>
        {
            switch (key)
            {
                case EnvironmentServiceType.ProductionEmployeeService:
                    return
                    serviceProvider.GetRequiredService<EmployeeService>();
                case EnvironmentServiceType.TestEmployeeService:
                    return
                    serviceProvider.GetRequiredService<TestEmployeeService>
                    ();
                default:
                    throw new NotImplementedException($"Service of type
                    {key} is not implemented.");
            }
        });
        services.AddAuthentication();
        services.AddControllersWithViews();
    }

    public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment
    env)
    {
        if (env.IsDevelopment())
        {
            app.UseStatusCodePages();
        }
        else
        {
            app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
        }

        app.UseAuthentication();
        app.UseRouting();

        app.UseEndpoints(endpoints =>
        {
            endpoints.MapControllerRoute(
                name: "employee",
                pattern:
                "{controller=Employee}/{action=GetAllEmployee}/{id?}");
        });
    }
}

```

افزودن سرویس

AddAuthentication

افزودن AuthenticationMiddleware
به Pipeline

```
    endpoints.MapControllerRoute(
        name: "default",
        pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");
    });

}
}
}
```

پیکربندی ASP.NET Core Identity

برای پیکربندی ASP.NET Core Identity، باید مراحل زیر را دنبال کنید:

(۱) تعریف کلاس `User`:

Authentication به اپلیکیشن‌ها اجازه می‌دهد تا یک کاربر خاص را شناسایی کنند. `IdentityUser` حاوی اطلاعاتی در مورد کاربران اپلیکیشن است. بنابراین اولین مرحله، ایجاد یک کلاس جدید به نام `User` در فولدر `Models` اپلیکیشن است که باید از کلاس `IdentityUser` ارث‌بری کند.

```
using Microsoft.AspNetCore.Identity;

namespace Microdev.ASPNETCore.Models
{
    public class User : IdentityUser
    {
        public string FirstName { get; set; }
        public string LastName { get; set; }
    }
}
```

`IdentityUser` باید از `User` ارث‌بری کند.

نکته!!

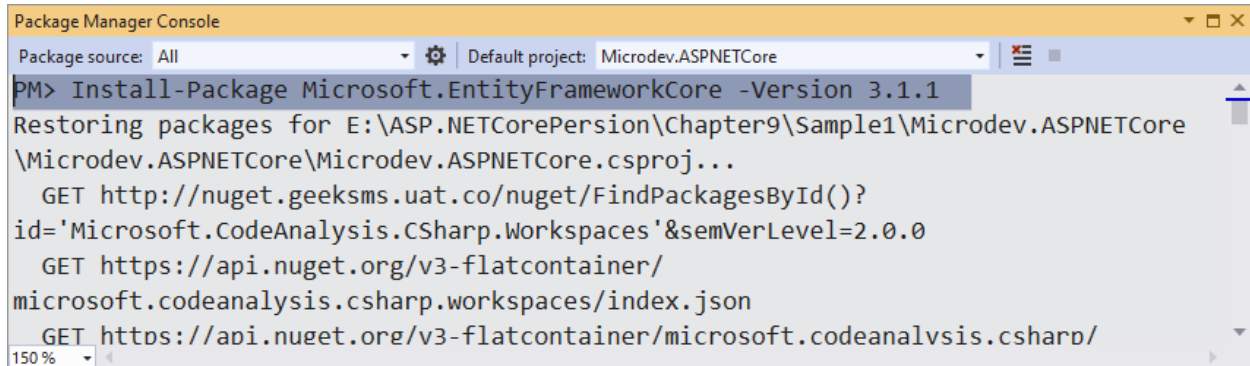
کلاس پایه `IdentityUser` دارای `Property`های اختیاری است که بسته به نیاز اپلیکیشن ممکن است مورد استفاده قرار گیرد (به عنوان مثال: `PasswordHash`) اما علاوه بر این `Property`ها، شما می‌توانید `Property`هایی برای ذخیره نام‌های کاربری و نام خانوادگی کاربر نیز داشته باشید.

(۲) اضافه کردن `DbContext` برای `Identity`:

مرحله بعدی اضافه کردن کلاس `MicrodevDbContext` در فولدر `Models` است. اما قبل از آن باید پکیج‌های پایین را نصب کنید.

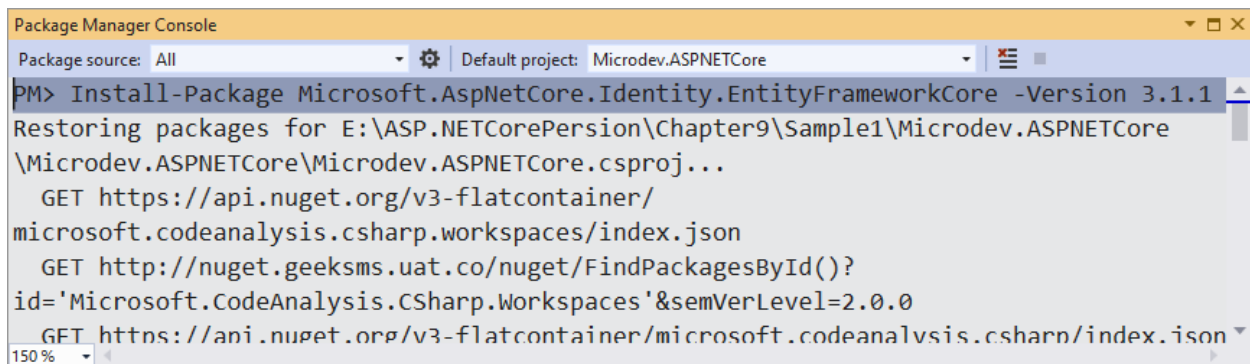
Tools > NuGet Package Manager > Console Manager مسیر را از `Package Manager` باز کنید و سپس روبروی دستور `PM >` دستورات زیر را وارد نمایید:

Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore -Version 3.1.1

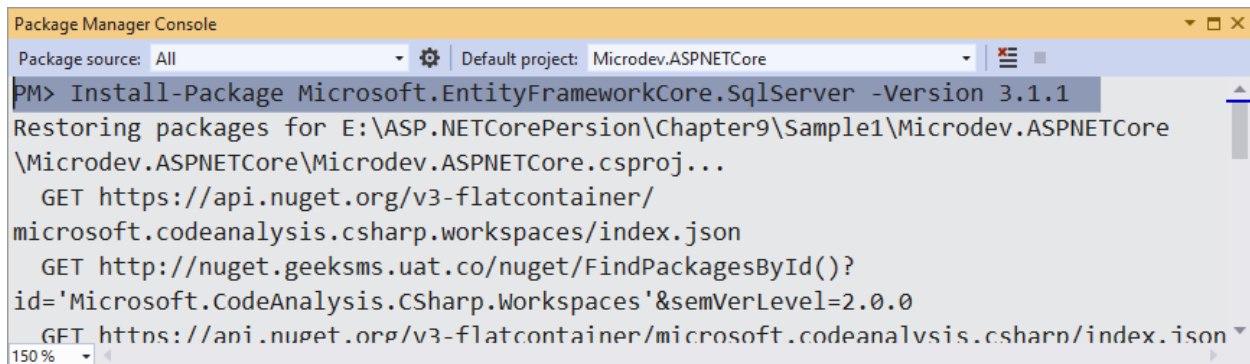
```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.ASPNETCore
PM> Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore -Version 3.1.1
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter9\Sample1\Microdev.ASPNETCore\
Microdev.ASPNETCore\Microdev.ASPNETCore.csproj...
GET http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?
id='Microsoft.CodeAnalysis.CSharp.Workspaces'&semVerLevel=2.0.0
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/
microsoft.codeanalysis.csharp.workspaces/index.json
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/microsoft.codeanalysis.csharp/
```

Install-Package Microsoft.AspNetCore.Identity.EntityFrameworkCore -Version 3.1.1


```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.ASPNETCore
PM> Install-Package Microsoft.AspNetCore.Identity.EntityFrameworkCore -Version 3.1.1
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter9\Sample1\Microdev.ASPNETCore\
Microdev.ASPNETCore\Microdev.ASPNETCore.csproj...
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/
microsoft.codeanalysis.csharp.workspaces/index.json
GET http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?
id='Microsoft.CodeAnalysis.CSharp.Workspaces'&semVerLevel=2.0.0
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/microsoft.codeanalysis.csharp/index.json
```

Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer -Version 3.1.1


```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.ASPNETCore
PM> Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer -Version 3.1.1
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter9\Sample1\Microdev.ASPNETCore\
Microdev.ASPNETCore\Microdev.ASPNETCore.csproj...
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/
microsoft.codeanalysis.csharp.workspaces/index.json
GET http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?
id='Microsoft.CodeAnalysis.CSharp.Workspaces'&semVerLevel=2.0.0
GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/microsoft.codeanalysis.csharp/index.json
```

Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.Tools -Version 3.1.1

```
Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.ASPNETCore
PM> Install-Package Microsoft.EntityFrameworkCore.Tools -Version 3.1.1
Restoring packages for E:\ASP.NETCorePersion\Chapter9\Sample1\Microdev.ASPNETCore
\Microdev.ASPNETCore\Microdev.ASPNETCore.csproj...
  GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/
microsoft.codeanalysis.csharp.workspaces/index.json
  GET http://nuget.geeksms.uat.co/nuget/FindPackagesById()?
id='Microsoft.CodeAnalysis.CSharp.Workspaces'&semVerLevel=2.0.0
  GET https://api.nuget.org/v3-flatcontainer/microsoft.codeanalysis.csharp/index.json
```

اضافه کردن DbContext برای Identity بسیار ساده است. فقط DbContext برنامه شما باید از IdentityDbContext ارث‌بری کند.

```
using Microsoft.AspNetCore.Identity.EntityFrameworkCore;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;

namespace Microdev.ASPNETCore.Models
{
    public class MicrodevDbContext : IdentityDbContext<User>
    {
        public MicrodevDbContext (DbContextOptions<MicrodevDbContext>
options) : base(options)
        {
        }

        public DbSet<Employee> Employees { get; set; }
        public DbSet<Department> Departments { get; set; }

        protected override void OnModelCreating(ModelBuilder modelBuilder)
        {
            base.OnModelCreating(modelBuilder);
            modelBuilder.Entity<Employee>()
                .Property(p => p.Salary).HasColumnType("Decimal(10,2)");
        }
    }
}
```

DbContext باید از IdentityDbContext ارث‌بری کند.

۳) افزودن appsettings.json

همانطور که در فصل قبل ذکر شد، برای ایجاد دیتابیس باید یک فایل appsettings.json داشته باشید. بنابراین، در فایل appsettings.json پروژه کدهای پایین را اضافه نمایید:

appsettings.json:

```

{
  "ConnectionStrings": {
    "MicrodevConnection": "Server=
    (localdb)\mssqllocaldb;Database=MicrodevDataBase;Trusted_Connection=Tru
    e;MultipleActiveResultSets=true"
  },
  "Logging": {
    "LogLevel": {
      "Default": "Information",
      "Microsoft": "Warning",
      "Microsoft.Hosting.Lifetime": "Information"
    }
  },
  "AllowedHosts": "*"
}

```

افزودن ConnectionString

۴) آپدیت متدهای Configure و ConfigureServices

اکنون برای پیکر بندی ASP.NET Core Identity، بلید متدهای ConfigureServices و Configure را در کلاس Startup را آپدیت کنید:

```

using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.AspNetCore.Identity;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
using Microsoft.Extensions.Configuration;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using Microdev.ASPNETCore.Services;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        private readonly IConfiguration _configuration;

        public Startup(IConfiguration configuration)
        {
            _configuration = configuration;
        }

        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddTransient<EmployeeService>();
            services.AddTransient<TestEmployeeService>();
        }
    }
}

```



```

services.AddTransient<Func<EnvironmentServiceType,
IEmployeeService>>(serviceProvider => key =>
{
    switch (key)
    {
        case EnvironmentServiceType.ProductionEmployeeService:
            return
            serviceProvider.GetRequiredService<EmployeeService>();
        case EnvironmentServiceType.TestEmployeeService:
            return
            serviceProvider.GetRequiredService<TestEmployeeService
            >();
        default:
            throw new NotImplementedException($"Service of type
            {key} is not implemented.");
    }
});
var connection =
_configuration.GetConnectionString("MicrodevConnection");
services.AddDbContext<MicrodevDbContext>(
    options => options.UseSqlServer(connection)
);
services.AddIdentity<User, IdentityRole>(cfg =>
{
    cfg.User.RequireUniqueEmail = true;
}).AddEntityFrameworkStores<MicrodevDbContext>();
services.AddAuthentication();
services.AddControllersWithViews();

```

EF از ASP.NET Core Identity استفاده می کند.

این Middleware سیستم Identity و پیکربندی کاربر و انواع Role ها را انجام می دهد

پیکربندی Identity برای ذخیره داده در EF Core

```

}

public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment
env)
{
    if (env.IsDevelopment())
    {
        app.UseStatusCodePages();
    }
    else
    {
        app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
    }

    app.UseRouting();

    app.UseAuthentication();
    app.UseAuthorization();

```

حتما این دو Middleware باید بعد از UseRouting قرار گیرد.

```

app.UseEndpoints(endpoints =>
{
    endpoints.MapControllerRoute(
        endpoints.MapControllerRoute(
            name: "default",
            pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");

            name: "employee",
            pattern:
                "{controller=Employee}/{action=GetAllEmployee}/{id?}");
        });
    });
}
}
}
}

```

همانطور که می‌بینید، تنظیمات فوق به ASP.NET Core Identity می‌گوید از کلاس User استفاده کند و ذخیره مدل Identity باید با استفاده از Entity Framework Core انجام شود.

در این قسمت می‌توانید گزینه‌های دیگری را نیز تعیین کنید. به عنوان مثال: همانطور که می‌بینید می‌توانید بگویید که داشتن ایمیل منحصر به فرد، ضروری است.

نکته!!

در اینجا گزینه‌های دیگری برای پیکربندی پسورد قوی، نام کاربری، مسیری برای ورود به سیستم و موارد دیگر در دسترس است.

۵) دیتابیس را به روز کنید.

همانطور که می‌دانید، هر زمان که مدل EF Core تغییر کند، باید یک Migration جدید ایجاد و تغییرات را در دیتابیس اعمال نمایید. بنابراین، در این مرحله باید یک Migration جدید به نام InitIdentity اضافه کنید.

Add-Migration InitIdentity

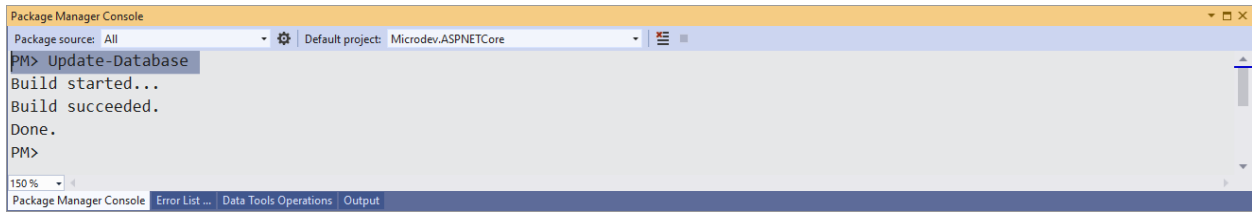
```

Package Manager Console
Package source: All | Default project: Microdev.ASPNETCore
PM> Add-Migration InitIdentity
Build started...
Build succeeded.
To undo this action, use Remove-Migration.
PM>

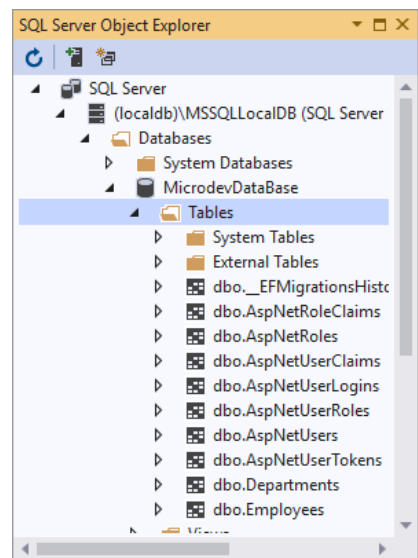
```

و سپس از کد زیر برای اعمال تغییرات در دیتابیس استفاده نمایید:

Update-Database

کلاس پایه IdentityDbContext شامل DbSet‌های ضروری برای ذخیره کردن User می‌باشد. همانطور که در تصویر زیر می‌بینید، این DbSet‌ها پس از Update-Database به دیتابیس اضافه شده است.

استفاده از Authorization در اپلیکیشن

Authorization فرآیندیست برای تعیین اینکه آیا کاربر می‌تواند عملی را در اپلیکیشن انجام دهد یا خیر؟ Authorization قبل از اجرای اکشن‌متدها اتفاق می‌افتد و از دسترسی کاربران ناشناس به اپلیکیشن جلوگیری می‌کند.

ساده‌ترین روش Authorization استفاده از اتریبوت [Authorize] است. این اتریبوت در بالای کنترلر یا اکشن‌متد اضافه می‌شود و تضمین می‌کند که فرد باید وارد سیستم شده باشد.

```
using System;  
using Microsoft.AspNetCore.Authorization;  
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;  
using Microdev.ASPNETCore.Models;  
using Microdev.ASPNETCore.Services;
```

[Authorize] ← اعمال [Authorize] به کنترلر

```

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class EmployeeController: Controller
    {
        readonly Func<EnviromentServiceType, IEmployeeService> _service;

        public EmployeeController(Func<EnviromentServiceType,
        IEmployeeService> enviromentServiceType)
        {
            EmployeeService هم
            _service = enviromentServiceType; TestEmployeeService و هم
        }
        هر بار به سازنده تزریق می شوند.

        public IActionResult CreateEmployee()
        {
            var service =
            _service(EnviromentServiceType.TestEmployeeService);
            var model = service.CreateEmployee();
            return View(model);
        }

        public IActionResult GetEmployee(int employeeId)
        {
            var service = _service(EnviromentServiceType.TestEmployeeService);
            var model =service.GetEmployee(employeeId);
            return View(model);
        }

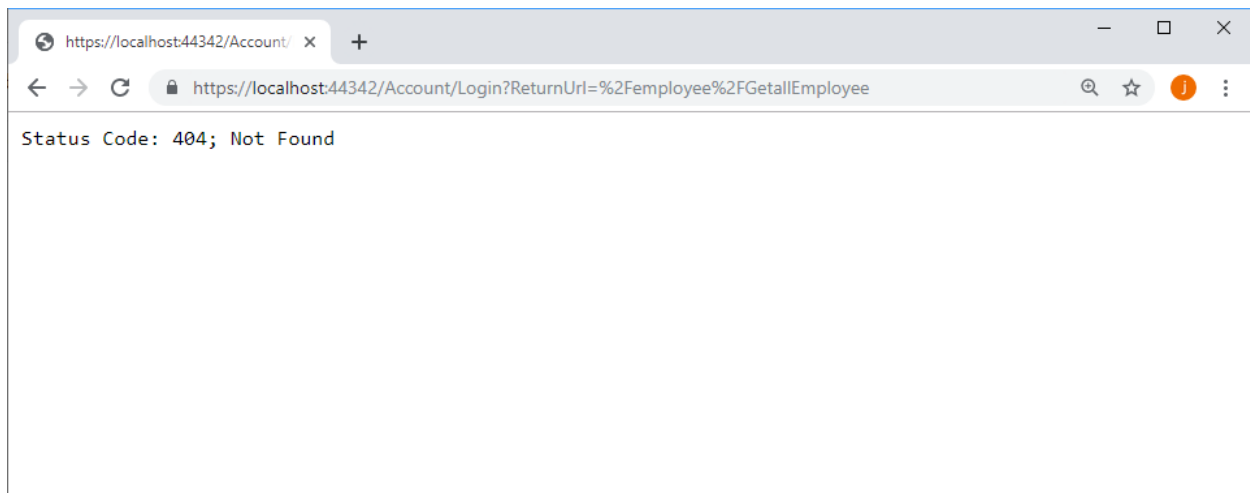
        public IActionResult GetAllEmployee()
        {
            var service = _service(EnviromentServiceType.TestEmployeeService);
            var model = service.GetAllEmployee();
            return View(model);
        }
    }
}

```

هرگونه اکشن متد یا کنترلی که اتریبوت [Authorize] داشته باشد، فقط توسط یک کاربر معتبر قابل اجرا است.

بیا بیاید اپلیکیشن را با هم تست کنیم، لطفا برنامه را اجرا و وارد آدرس زیر شوید.

<https://localhost:44342/Employee/GetAllEmployee>

همانطور که می‌بینید، به طور خودکار به صفحه ورود به سیستم هدایت می‌شوید، زیرا کنترلر Employee دارای اتریبیوت [Authorize] است و شما به عنوان به یک کاربر غیرمجاز، اجازه دسترسی به کنترلر را ندارید. پس کاربران برای دسترسی به اپلیکیشن، باید وارد سیستم شوند. مرحله بعدی پیاده‌سازی یک کنترلر است که درخواست‌های لاگین به سیستم را دریافت و کاربر را تأیید کند.

نکته!!

دیدن Status Code در تصویر بالا به دلیل استفاده از StatusCodePagesMiddleware در متد Configure است.

لطفاً در فولدر Controllers یک فایل کنترلر جدید به نام AccountController.cs ایجاد و سپس یک متد جدید به نام Login در آن اضافه نمایید:

AccountController.cs:

```
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class AccountController: Controller
    {
        public AccountController()
        {
        }

        public IActionResult Login()
        {
        }
    }
}
```

```

        }
        return View();
    }
}

```

حالا جهت اعتبارسنجی کاربر، باید در فولدر **Views / Account** یک **View** جدید با نام **Login.cshtml** اضافه نماییم.

Login.cshtml:

```

<!DOCTYPE html>

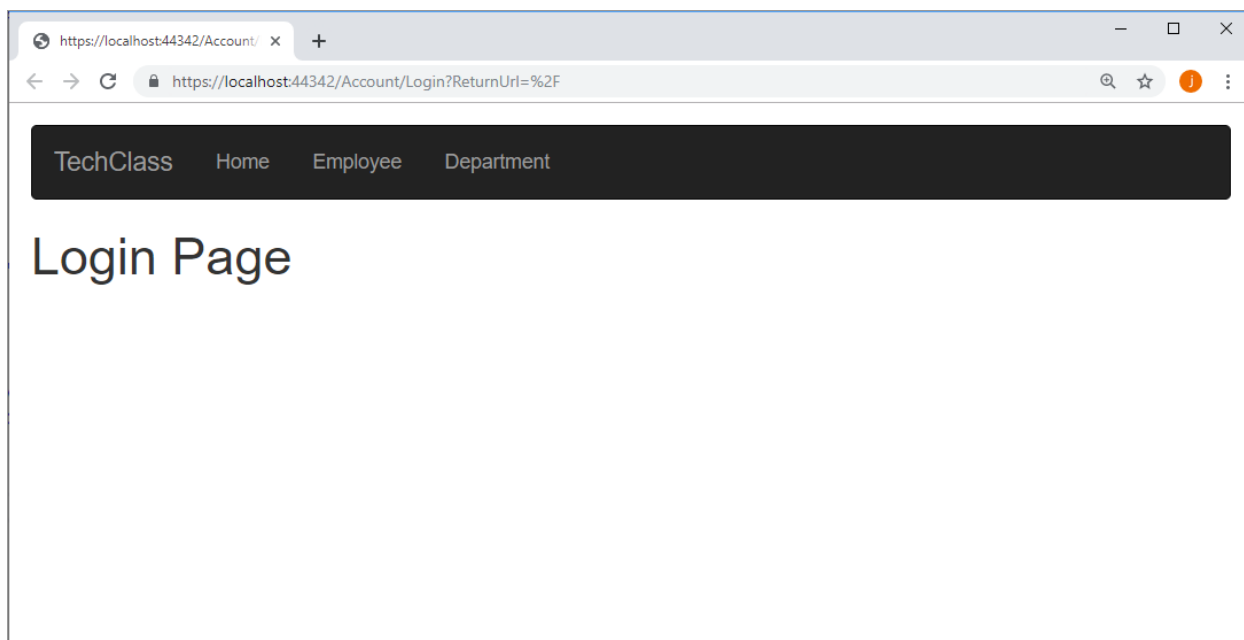
<html>
<head>
    <meta name="viewport" content="width=device-width" />
    <title>Login</title>
</head>
<body>
    <h1>Login Page</h1>
</body>

</html>

```

حالا اپلیکیشن را اجرا و وارد مسیر زیر شوید.

<https://localhost:44342/Employee/GetAllEmployee>

از آنجا که شما در حال حاضر یک کاربر غیرمجاز هستید و سعی دارید وارد سیستم شوید، بنابراین به صفحه ورود به سیستم هدایت خواهید شد.

افزودن فرم لاگین

بیایید فرم login کاربر را با هم اصلاح کنیم:

(۱) در فولدر **ViewModels** یک **ViewModel** جدید به نام **LoginModel** اضافه کنید:

```
using System.ComponentModel.DataAnnotations;

namespace Microdev.ASPNETCore.ViewModels
{
    public class LoginViewModel
    {
        [Required]
        public string UserName { get; set; }
        [Required]
        public string Password { get; set; }
        public bool RememberMe { get; set; }
        public string returnUrl { get; set; }
    }
}
```

(۲) با فرض اینکه ما یک حساب کاربری داریم، مرحله بعدی انجام مرحله **Authentication**، با استفاده از کلاس **<SignInManager<User>** است. بنابراین همانند کد پایین در **AccountController**، فیلدهایی برای **SignInManager** و **UserManager** اضافه و سپس یک **SignInManager <User>** و **UserManager <User>** را به سازنده تزریق نماییم:

ویرایش **AccountController**:

```
using Microsoft.AspNetCore.Identity;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using System.Threading.Tasks;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class AccountController : Controller
    {
        private readonly SignInManager<User> _signInManager;
```

تأیید نام کاربری و رمز عبور با استفاده از **SignInManager** که به حساب کاربری کنترل تزریق شده است انجام می‌شود.

```

private readonly UserManager<User> _userManager;

public AccountController(
    SignInManager<User> signInManager,
    UserManager<User> userManager
)
{
    _signInManager = signInManager;
    _userManager = userManager;
}

//...
}
}

```

کلاس UserManager برای مدیریت کاربران در ASP.NET Identity Core استفاده می شود.

۳) و سپس دو متد جدید دیگر با نامهای Login و Logout اضافه کنید.

```

using System.Threading.Tasks;
using Microsoft.AspNetCore.Identity;
using Microsoft.AspNetCore.Mvc;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using Microdev.ASPNETCore.ViewModels;

namespace Microdev.ASPNETCore.Controllers
{
    public class AccountController : Controller
    {
        private readonly SignInManager<User> _signInManager;
        private readonly UserManager<User> _userManager;

        public AccountController(SignInManager<User> signInManager,
            UserManager<User> userManager)
        {
            _signInManager = signInManager;
            _userManager = userManager;
        }

        public IActionResult Login()
        {
            if (this.User.Identity.IsAuthenticated)
            {
                return RedirectToAction("Index", "Home");
            }
        }
    }
}

```



```

    return View();
}

[HttpPost, ValidateAntiForgeryToken]
public async Task<IActionResult> Login(LoginViewModel model)
{
    if (ModelState.IsValid)
    {
        var result = await
            _signInManager.PasswordSignInAsync(model.UserName,
            model.Password,
            model.RememberMe,
            false);
        if (result.Succeeded)
        {
            if (Url.IsLocalUrl(model.ReturnUrl))
            {
                return Redirect(model.ReturnUrl);
            }
            else
            {
                return RedirectToAction("Index", "Home");
            }
        }
    }

    ModelState.AddModelError("", "Failed to login");

    return View();
}

[HttpGet]
public async Task<IActionResult> Logout()
{
    await _signInManager.SignOutAsync();
    return RedirectToAction("Index", "Home");
}
}
}
}

```

اتریبوت `ValidateAntiForgeryToken` برای محافظت در برابر `Request` های `cross-site` می باشد.

متد `PasswordSignIn` احراز هویت را انجام می دهد.

نتیجه متد `PasswordSignInAsync` یک شیء `SignInResult` است که یک `property` بولین را برای شما تعریف می کند و نشان می دهد روند احراز هویت موفق بوده است یا خیر.

`ReturnUrl` نشانی اینترنتی را مشخص می کند که کاربر پس از تأیید اعتبار باید به آن فرستاده شود.

متد `SignOutAsync` هر `session` موجود را که کاربر دارد کنسل می کند.

۴) حالا باید محتوای `Login.cshtml` را در فولدر `Views / Account` تغییر دهید.

`@model LoginViewModel`

```

<div class="row">
  <div class="col-md-4 col-md-offset-4">
    <form method="post">
      <div asp-validation-summary="ModelOnly"></div>
      <div class="form-group">
        <label asp-for="UserName">Username</label>
        <input asp-for="UserName" class="form-control" />
        <span asp-validation-for="UserName" class="text-
warning"></span>
      </div>
      <div class="form-group">
        <label asp-for="Password">Password</label>
        <input asp-for="Password" type="password" class="form-
control" />
        <span asp-validation-for="Password" class="text-
warning"></span>
      </div>
      <div class="form-group">
        <input asp-for="RememberMe" type="checkbox" class="checkbox-
inline"/>
        <label asp-for="RememberMe">Remember Me?</label>
        <span asp-validation-for="RememberMe" class="text-
warning"></span>
      </div>
      <div class="form-group">
        <input type="submit" value="Login" class="btn btn-success" />
      </div>
    </form>
  </div>
</div>

```

۵) قبل از نمایش Login یا logout برای یک کاربر معتبر، فیلد Views/Shared/_Layout.cshtml را آپدیت نمایید:

```

<html>
<head>
  <meta name="viewport" content="width=device-width" />
  <link rel="stylesheet"
href="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/css/bootstrap.min.css">
  <script
src="https://ajax.googleapis.com/ajax/libs/jquery/3.4.0/jquery.min.js"></scri
pt>
  <script
src="https://maxcdn.bootstrapcdn.com/bootstrap/3.4.0/js/bootstrap.min.js"></s
cript>
  <title>@ViewBag.Title</title>
</head>

```

```

<body class="panel-body">
  <nav class="navbar navbar-inverse">
    <div class="container-fluid">
      <div class="navbar-header">
        <a class="navbar-brand" href="#">Microdev</a>
      </div>
      <ul class="nav navbar-nav">
        <li><a href="#">Home</a></li>
        <li><a href="#">Employee</a></li>
        <li><a href="#">Department</a></li>
        @if (User.Identity.IsAuthenticated)
        {
          <li><a asp-controller="Account" asp-
            action="Logout">Logout</a></li>
        }
        else
        {
          <li><a asp-controller="Account" asp-
            action="Login">Login</a></li>
        }
      </ul>
    </div>
  </nav>

  @RenderBody()

  @RenderSection("Footer", required: false)

</body>
</html>

```

Seeding داده‌های کاربر

همانطور که قبلاً گفتیم، اضافه کردن داده‌ها در اجرای اولین بار اپلیکیشن را، Seeding دیتابیس می‌گویند. بنابراین، در این مرحله باید جدول User را مقداردهی اولیه کنیم.

خبرهای خوبی برای شما دارم، می‌خواهم Seeding داده‌های کاربر را با روشی دیگر پیاده‌سازی کنم. پس در فولدر Models یک کلاس جدید به نام SeedData اضافه کنید.

```

using System;
using System.Threading.Tasks;
using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.AspNetCore.Identity;

namespace Microdev.ASPNETCore.Models

```

```

{
    public class SeedData
    {
        private readonly MicrodevDbContext _ctx;
        private readonly UserManager<User> _userManager;

        public SeedData(MicrodevDbContext ctx,
            UserManager<User> userManager)
        {
            _ctx = ctx;
            _userManager = userManager;
        }

        public async Task Seed()
        {
            _ctx.Database.EnsureCreated();

            var user = await
                _userManager.FindByEmailAsync("Info@Microdev.com");

            if (user == null)
            {
                user = new User()
                {
                    FirstName = "Jennifer",
                    LastName = "Lerman",
                    UserName = "Info@Microdev.com",
                    Email = "Info@Microdev.com"
                };

                var result = await _userManager.CreateAsync(user,
                    "P@ssw0rd!");
                if (result != IdentityResult.Success)
                {
                    throw new InvalidOperationException("Failed to create
                        default user");
                }
            }
        }
    }
}

```

قبل از اجرای اپلیکیشن باید یک تغییر کوچک در `Startup.cs` ایجاد و کلاس `SeedData` را رجیستر کنید:

```

using System;
using Microsoft.AspNetCore.Builder;

```

```

using Microsoft.AspNetCore.Hosting;
using Microsoft.AspNetCore.Identity;
using Microsoft.EntityFrameworkCore;
using Microsoft.Extensions.Configuration;
using Microsoft.Extensions.DependencyInjection;
using Microdev.ASPNETCore.Models;
using Microdev.ASPNETCore.Services;
using Microsoft.Extensions.Hosting;

namespace Microdev.ASPNETCore
{
    public class Startup
    {
        private readonly IConfiguration _configuration;

        public Startup(IConfiguration configuration)
        {
            _configuration = configuration;
        }

        public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
        {
            services.AddTransient<EmployeeService>();
            services.AddTransient<TestEmployeeService>();
            services.AddTransient<SeedData>();
            services.AddTransient<Func<EnvironmentServiceType,
            IEmployeeService>>(serviceProvider => key =>
            {
                switch (key)
                {
                    case EnvironmentServiceType.ProductionEmployeeService:
                        return
                            serviceProvider.GetRequiredService<EmployeeService>();
                    case EnvironmentServiceType.TestEmployeeService:
                        return
                            serviceProvider.GetRequiredService<TestEmployeeService>();
                    default:
                        throw new NotImplementedException($"Service of type
                        {key} is not implemented.");
                }
            });
            var connection =
                _configuration.GetConnectionString("MicrodevConnection");
            services.AddDbContext<MicrodevDbContext>(
                options => options.UseSqlServer(connection)
            );
            services.AddIdentity<User, IdentityRole>(cfg =>
            {
                cfg.User.RequireUniqueEmail = true;
            }).AddEntityFrameworkStores<MicrodevDbContext>();
        }
    }
}

```

SeedData رجیستر سرویس

```

services.AddAuthentication();
services.AddControllersWithViews();
}

public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment
env)
{
    if (env.IsDevelopment())
    {
        app.UseStatusCodePages();
    }
    else
    {
        app.UseStatusCodePagesWithReExecute("/Home/error/{0}");
    }

    app.UseRouting();

    app.UseAuthentication();
    app.UseAuthorization();

    // Seed the database
    using (var scope = app.ApplicationServices.CreateScope())
    {
        var seeder = scope.ServiceProvider.GetService<SeedData>();
        seeder.Seed().Wait();
    }

    app.UseEndpoints(endpoints =>
    {
        endpoints.MapControllerRoute(
            endpoints.MapControllerRoute(
                name: "default",
                pattern: "{controller=Home}/{action=Index}/{id?}");

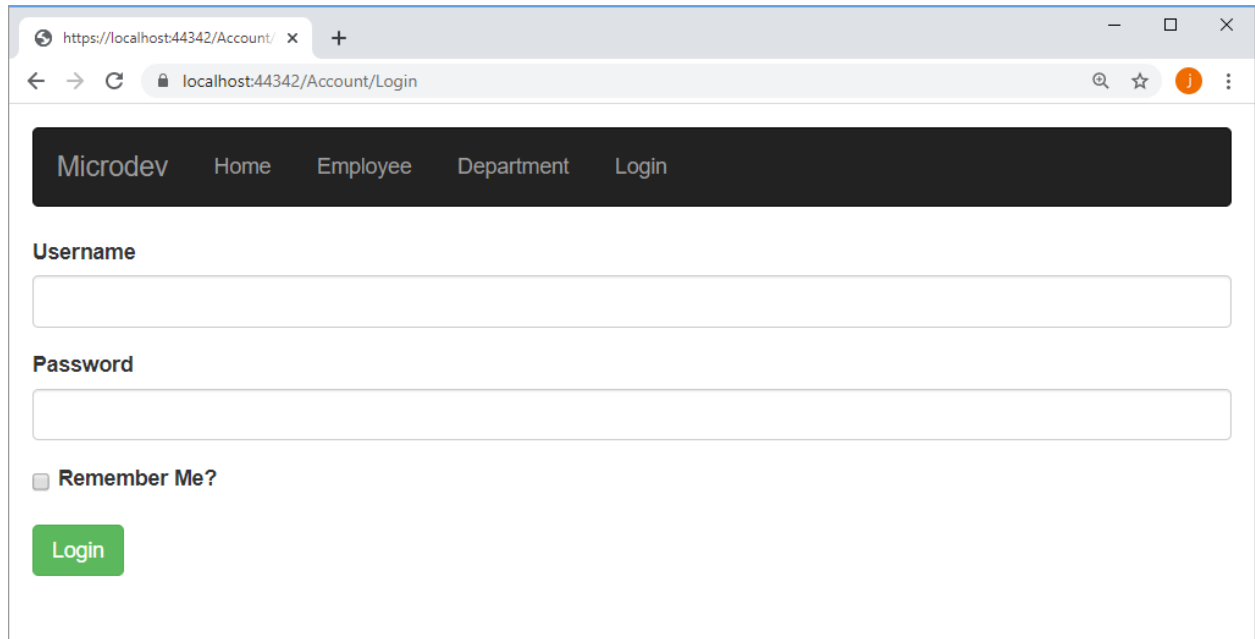
                name: "employee",
                pattern:
                    "{controller=Employee}/{action=GetAllEmployee}/{id?}");
    });
}
}
}

```

عملیات Seed دیتابیس

لطفاً اپلیکیشن را اجرا و بر روی Login در Navbar کلیک کنید:

اکنون نام کاربری Info@Microdev.com و پسورد P@ssw0rd! را وارد کنید و بر روی Login کلیک کنید.

Microdev Home Employee Department Login

Username

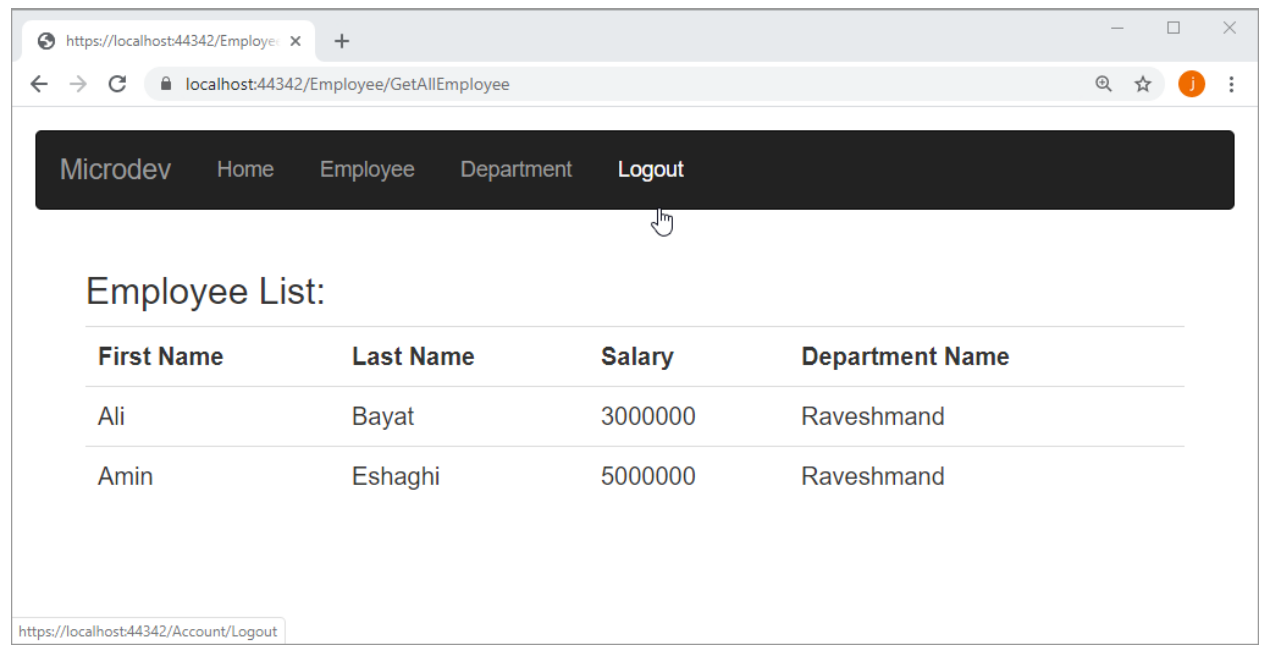
Password

Remember Me?

Login

نکته!!

پس از ورود به اپلیکیشن می توانید با کلیک بر روی Log Off از سیستم خارج شوید.

Microdev Home Employee Department Logout

Employee List:

First Name	Last Name	Salary	Department Name
Ali	Bayat	3000000	Raveshmand
Amin	Eshaghi	5000000	Raveshmand

https://localhost:44342/Account/Logout

مسیر پروژه نمونه انجام شده در Github:

<https://github.com/ZahraBayatgh/PracticalASP.NETCore/tree/master/src/Chapter9/Sample1>

Interview Questions

To prepare for a job interview, please answer the following questions:

Q1: What is Authentication?

Q2: What is Authorization?

Q3: What is ASP.NET Identity?

Q4: How to configure ASP.NET identity?

Q5: Can you briefly explain how Authentication works?

Q6: What are the advantages of using Authentication?

Q7: How to configure Authentication in ASP.NET?

Q8: How to implement Forms authentication in ASP.Net Core?

Q9: How to use Authorization in the application?

Q10: What are the authorization methods?

Quiz

Q1: What is Authentication?

1. The process of determining what you're allowed to do.
2. The process of determining who you are.
3. Authentication is a system for adding login functionality to applications.
4. All of the above

Q2: _____ is the process of verifying if the authenticated user has the sufficient rights to do certain things.

5. Identity
6. Authorization
7. Authentication
8. Both 1 and 2

Q3: _____ provides mechanisms for managing users?

1. Identity
2. UserManager .
3. ASP.NET Identity
4. SignInManager

Q4: Managing users and authenticating users via _____ ?

1. SignInManager , SignInResultManager
2. UserManager , SignInManager
3. UserManager , PasswordSignInManager
4. SignInManager , SignOutManager

Q5: _____ contains information about the users in the application.

1. IdentityDbContext
2. Identity
3. IdentityUser
4. All of the above

Q6: The simplest authorization method is to use the _____ meta decorator.?

1. [Authorization]
2. [Authorize].
3. [Auth]
4. Both 1 and 2

Q7: Any action or controller that has the _____ attribute applied in this way can be executed only by an authenticated user.

1. [Authorization]

2. [Authorize]
3. [Authentication]
4. [Authenticat]

Q8: PasswordSignInAsync method is a _____object.

1. SignInResult
2. ManageInResult
3. PasswordInResult
4. Both 1 and 2

Q9: The_____ method cancels any existing session that the user has.

1. SignInResultAsync
2. SignOutAsync
3. PasswordSignInAsync
4. SignInAsync

Q10: _____specifies the URL that the user should be sent back to once they have been authenticated.

1. Url
2. returnUrl
3. SignOut
4. Both 1 and 2

Answer

1-Correct Answer: The process of determining who you are

2-Correct Answer: Authorization

3-Correct Answer: ASP.NET Identity

4-Correct Answer: UserManager , SignInManager

5-Correct Answer: IdentityUser

6-Correct Answer: [Authorize]

7-Correct Answer: [Authorize]

8-Correct Answer: SignInResult

9-Correct Answer: SignOutAsync

10-Correct Answer: returnUrl

خلاصه فصل

- ✓ **Authentication** فرایندی است برای تعیین اینکه شما چه کسی هستید.
- ✓ **Authentication** تعیین کارهایی است که شما مجاز به انجام آن هستید.
- ✓ **Authentication** در **ASP.NET Core** توسط **AuthenticationMiddleware** ارائه شده است.
- ✓ **Authentication** به اپلیکیشن‌ها اجازه می‌دهد تا یک کاربر خاص را شناسایی کنند.
- ✓ **ASP.NET Core Identity** سیستمی است برای اضافه کردن قابلیت لاگین به اپلیکیشن‌ها که به شما کمک می‌کند ویژگی‌های امنیتی و هویتی را به برنامه خود اضافه کنید.
- ✓ **ASP.NET Identity** از طریق کلاس‌های **SignInManager** و **userManager**، مکانیزم‌هایی را برای مدیریت و تأیید هویت کاربران فراهم می‌کند.
- ✓ اتریبیوت **[Authorize]** در واقع یک بررسی احراز هویت را در اینجا انجام می‌دهد و هیچ‌گونه مجوزی را بررسی نخواهد کرد.
- ✓ شما می‌توانید از کلاس **userManager<T>** برای ایجاد حساب کاربری جدید، لود اطلاعات از دیتابیس و تغییر رمزهای عبور خود استفاده کنید.
- ✓ **SignInManager <T>** برای ورود و خروج کاربر از اپلیکیشن استفاده می‌شود.
- ✓ متد **PasswordSignIn** فرآیند احراز هویت را انجام می‌دهد.
- ✓ متد **SignInAsync** هر گونه **Session** کاربر را کنسل می‌کند.
- ✓ **EF Core DbContext** شما می‌تواند با ارث‌بری از **IdentityDbContext <TUser>** از **Identity** به‌رمند شود.
- ✓ کلاس پایه **IdentityDbContext** شامل **DbSet <T>** لازم برای ذخیره کاربران با استفاده از **EF Core** است.

کتاب‌های نوشته شده:

